

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ONE
OF US

IS

DEAD

AUTHOR OF *THE PERFECT MARRIAGE*

JENEVA ROSE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

İÇİN ÖVGÜ BİRİMİZ ÖLDÜ.

"Mükemmel bir gerilim-skandal, dram ve tabii ki mimozalar... Çenem hâlâ
y e r i n d e."

-Jaime Lynn Hendricks, *Finding Tessa*'nın uluslararası çok satan yazarı

"Rose'un yazımı, okuyucuları hem sürüklemek hem de Olivia'nın (güzelce
yapılmış) saçlarını koparmak istemelerini sağlamak konusunda mükemmel.
Eğer *Clueless* ve diğer kötü kızlar film ve kitaplarını sevdiyseniz, bu kitap
tam size göre."

-İlk İpucu

"Son sayfayı çevirene kadar elinizden bırakamayacağınız, bütün gece
uyumadan okunacak bir kitap. *Mükemmel Evlilik*'in yazarı Jeneva Rose,
kaçırmak istemeyeceğiniz sürükleyici bir gerilim romanı daha yazmış."

-Danielle Girard, *Far Gone* kitabının *USA Today* ve Amazon çoksatan
yazarı

"*Big Little Lies*, *Real Housewives* ile bu skandal gizemde buluşuyor... Hınzır,
zeki ve son derece eğlenceli bir okuma!"

-Wendy Walker, *All Is Not Forgotten* kitabının çok satan yazarı

"Güzel insanların çirkin taraflarını anlatan, çenenizi düşürecek bir sona
sahip, dolambaçlı, dedikodulu bir gerilim romanı. Çılgınca eğlenmeye
hazır olun."

-Michele Campbell, *It's Always the Husband* kitabının uluslararası çok
satan yazarı

" kitabı ilginç sırlar, tasarımcı kıyafetleri ve sinsî esprilerle dolu. I

her saniyesine bayıldım. *E Real*'in bir kombinasyonunu izlemek gibiydi.
Ev Kadınları ve *Büyük Küçük Yalanlar*. Ve daha da iyisi, sonunu asla
tahmin edemedim! Son zamanlarda okuduğum en sevdiğim
kitaplardan biri."

-*Vogue for Breakfast*

"*İçimizden Biri Öldü*, Buckhead'in ayrıcalıklı ve şımartılmış
seçkinlerine doğru tıka basa okunacak bir kaçış. Sırlar, ihanetler ve
skandallar küçük bir topluluğu sarsıyor ve patlayıcı sonuca ulaşmak için
sayfaları yeterince hızlı çeviremeyeceksiniz."

-Liv Constantine, *Son Bayan Parrish* kitabının uluslararası çok satan yazarı

"Jeneva Rose, ihanet ve aldatmacayla dolu, karşı konulmaz bir gerilim
yazmış. Seveceğiniz ve nefret edeceğiniz karakterlerle dolu bu hızlı
tempolu kitap listenizde olmalı!"

-Samantha Downing, *My Lovely Wife* ve *For Your Own Good* kitaplarının
uluslararası çok satan yazarı

"Jeneva, sizi zengin karakter kadrosuna ve mükemmel bir sürpriz sona
bağlayacak karanlık, sürükleyici bir gerilim örüyor!"

-Lisa Renee Jones, *New York Times* çoksatan yazarı

"İhtişam, arkadan bıçaklama, intikam, aldatma, cinayet, sosyal
tırmanış, koca hırsızlığı ve mimozayla beslenen skandal. Hepsi burada.
İçimizden Biri Öldü, Hermès Birkin çantasını sallayabileceğinizden
çok daha eğlenceli."

-*Amazon Kitap İncelemesi*

"Sırlar, arkadan bıçaklama, aldatma ve intikam, Buckhead'in zengin
sosyal tırmanıcılarından oluşan bir grupta günü yönetir... Ta ki içlerinden
biri öldürülene kadar.

Skandallarla dolu ve patlayıcı olan *İçimizden Biri Öldü*, şeytani derecede
eğlenceli bir boğuşma."

-Kimberly Belle, *Sevgilim Kocam*'in uluslararası çok satan yazarı "*Birimiz*

Öldü, keskin ve gözlemci *bir* üslupla yazılmış saf *bir* eğlence

tek satırlık. Jeneva Rose'un gerilim romanları yazma konusunda ender
rastlanan bir yeteneği var.
onun bükölmeleri kadar büyük kahkahalar. *Big Little Lies*'ın Bravo ile
buluşması gibi. Birileri için erken biten bu saatli bomba kitapta kimse
masum değil.
... ama kim?"

-Caitlin Wahrer, e *Damage* kitabının Edgar Ödölü adayı yazarı

"Son derece şirret."

-Kirkus Reviews

"Yılın en sürükleyici gerilim romanı. *Mean Girls*'ün *Desperate Housewives*
ile buluştuğu bu dolambaçlı, kavurucu ve sürükleyici kitap... Bu kitabı alın,
sert bir mimoza karıştırın ve takıntılı olmaya hazırlanın!"

-May Cobb, e *Hunting Wives* kitabının yazarı

Jeneva Rose Tarafından Yazılan Kitaplar

Bağımsız Romanlar:

e Mükemmel Evlilik

e Kızım Ben de

Bizden BiriYdim

Öldü

J.R. Adler Tarafından Yazılan Kitaplar

Dedektif Kimberly King Kitapları:

Ölü Kadın Son Gününü

Hayatta Geçiriyor

ONE OF US IS DEAD

AUTH0DOFTHEfC3H/-ETMADDLAGE

SIYAH
TAS
PUBLISHING

Telif Hakkı © Jeneva Rose Nerge tarafından
Blackstone Publishing tarafından yayınlanan e-kitap
Kapak tasarımı Zena Kanes'e ait

Tüm hakları saklıdır. bu kitap ya da herhangi bir bölümü, yayıncının açık
yazılı izni olmaksızın hiçbir şekilde çoğaltılamaz ya da kullanılamaz.

Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında yayıncı.

u kitaptaki karakterler ve olaylar çok gerçekçi.
Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler
tesadüfidir ve yazar tarafından amaçlanmamıştır.

Ticari e-kitap ISBN -----
Kütüphane e-kitap ISBN -----
Kurgu / Polisiye / Gerilim

Bu kitap için CIP verileri Kongre Kütüphanesi'nden temin edilebilir

Blackstone Yayıncılık
Mistletoe Yolu.
Ashland, OR

www.BlackstonePublishing.com

*Kocama,
Drew, ona ithaf ettiğim ilk kitabın kapakta gerçek adım olmadığı için
sayılmadığını söyledi. Umarım bu sayılır, aşkım.*

JENNY

"Bu kadınlar üzerinde çalışmak için binlerce saat harcadım. Onları hazırladım, cilaladım, kestim, boyadım, spreyle bronzlaştırdım, pudraladım ve masaj yaptım. Vücutlarının neredeyse her santimini biliyorum. Ama aynı zamanda şeytanlarını da biliyorum; en derin, en karanlık sırlarını... İçimizde gizlenen görsel ikizi dünyaya göstermemek için yüzeyin altına gömmeye çalıştığımız şeyleri. Peki, böyle bir şeyin olmasına şaşırdım mı? En ufak bir şekilde bile değil. Olacağını biliyordum. Sadece an meselesiydi." Masanın altında bir bacağımı diğerinin üzerinden geçirerek kendimi yeniden ayarlıyorum.

Karşımda sert yüz hatları ve geniş omuzlarıyla sert görünümlü orta yaşlı bir adam olan Dedektif Frank Sanford oturuyor. Klasik mavi yakalı dedektiflerden. Takım elbise giyip kravat takmasına rağmen, görünüşü hiç de şık ve derli toplu değil. Kırmızı çerçeveli gözleri, çok fazla çalıştığı ve çok az uyuduğu gerçeğini ele veriyor. Onun bilebileceğinden çok daha fazla ortak noktamız var.

"Onların en derin, en karanlık sırlarını nereden biliyorsun Jenny? Yani, sen de mi onların terapistisin? Ben senin kuaför olduğunu sanıyordum," diye soruyor Dedektif Sanford, kirli sakallarıyla kaplı çenesini öne çıkararak. Not almaya ara verip cevap beklerken gözleri geriliyor, dikkatle bana bakıyor. İyi aydınlatılmış bir sorgu odasında karşılıklı oturuyoruz. Hava bayat ve soğuk, odanın dedektifin aurasına mı uymaya çalıştığını yoksa tam tersi mi olduğunu anlayamıyorum.

"Bir bakıma ikisiyim de. İçeride ne kadar zaman geçirdiğini bilmiyorum.

salonları, Dedektif Sanford, ama kadınlar konuşur." Kollarımı göğsümün önünde kavuşturup bakışlarını tutuyorum. "Özellikle de bir kuaför koltuğunda oturup ellerinde vakitten başka bir şey yoksa."

Bu adamın bir kuaför salonundan içeri adımını atmadığını biliyorum ve *bu* sadece kendi kişisel bakım seviyesine dayanmıyor. e Gerçek şu ki, müşterilerimi kendi ailemden daha iyi tanıyorum, özellikle de *bu* kadın grubunu. Her birini haftada birkaç kez görüyorum. yakacak paraları var - ya da en azından kocalarının var - ve hayatlarının en büyük savaşı olan zamanın insan vücudu üzerindeki etkilerine karşı savaşmak için kaynak ayırabiliyorlar.

"Anlıyorum, siz de Glow Beauty Bar'ın sahibisiniz, değil mi?" Kalemimi hafifçe masaya vuruyor.

" e one and only." Başımı salladım.

Kalemimi tekrar eline alıyor ve hiçbir şeyi atlamamaya dikkat ederek birkaç not daha alıyor.

"Peki ne zamandan beri bu salonun sahibisiniz?"

Onu ne zaman satın aldığımı hatırlarken gözlerim bir an için dalıyor. "Yaklaşık iki yıl önce."

"Peki bu kadınlar bunca zamandır müşteriniz miydi?" Kaşlarını çatıyor.

"Hayır. ey yaklaşık üç yıl öncesine kadar benim müşterim değildi. Glow her zaman bugünkü gibi bir salon değildi."

Birkaç not daha yazıyor ve kâğıtta bir şeyi daire içine alıyor. Dairenin içindeki kelimelere bir göz atıyorum: *Glow Past?*

"Anlıyorum. Yani bu kadınları üç yıldır tanıyorsunuz ve bunların olmasına şaşırmadınız mı?" Kalın, kara kaşlarını kaldırıyor.

"Hayır. Sizi kandırmalarına izin vermeyin, Dedektif. Bireysel olarak samimi ve nazik olabilirler ... ama onları bir odaya koyduğunuzda, bu kadınlar düpedüz zehirlidir."

JENNY

Olivia sıkı, sıska kıcını sandalyeme yerleştirdi ve büyük boy Hermes çantasını yere bıraktı. Uzun, gür maun rengi saçlarını umursamadan omzunun üzerinden atarken yüzümü okşadı. Bana kalırsa, mükemmel sayıda röfle ve vurguyla doluydu. Hayal gücüne çok az şey bırakan kırmızı bir tulum giymişti. Olivia her zaman kırmızının bir çeşidini giyerdi; ister baştan aşağı kırmızı olsun, ister cesur bir dudak ya da göz alıcı bir aksesuar. Kırmızı onun güç rengiydi, güvenlik battaniyesiydi. Ve kırmızı tabanlı bir çift Louboutin'den başka bir şeyle yürürken asla yakalanmazdı.

Yeni temizlenmiş bir pelerini etrafına sararken, Olivia aynada kendine saf ve mutlak bir hayranlıkla baktı. Başını bir o yana bir bu yana çevirerek mükemmel şekillendirilmiş burnunu, aşırı enjeksiyon yapılmış dolgun dudaklarını ve yüksek elmacık kemiklerini inceledi. Kahverengi saçlı bir Barbie bebek gerçek boyutuna getirilse tıpkı Olivia'ya benzerdi. Yüz wattlık bir ampule meydan okuyabilecek kadar parlak kaplamaları ortaya çıkararak hafifçe sırttığında görünüşünden memnun olduğunu anlayabiliyordum. Yıllardır onun kuaförü, makyajcısı, tırnak teknisyeni, ağdacısı, bronzlaştırıcısı, kirpik sanatçısı ve daha pek çok şeyiydim ve zaman ilerledikçe dudaklarının dolgunlaştığını, elmacık kemiklerinin yükseldiğini ve cildinin pürüzsüzleştğini fark etmiştim. Tektonik plakalar gibi yüzü sürekli yer değiştiriyordu.

"Bugün ne yapıyoruz?" Tarağımı yumuşak saçlarında nazikçe gezdirirken sordum.

aynada ona bakarken. Ne istediğini zaten biliyordum, ancak Müşteri Hizmetleri her zaman müşterinin size ne istediğini söylemesine izin vermenizi

emreder.

Ben de bana söylemesini bekledim. Yazarken bana baktı. telefonuna kuvvetli bir şekilde.

Olivia ve ben her yönden birbirimize zıttık. Onun saçları koyu renk ve uzunken, benimkiler çilek sarısı, dalgalı ve tam omuzlarıma düşüyordu. Yüz hatları sert ve keskindi. Benimki yumuşak ve yuvarlak. Gözleri sütü çikolata gibi zengindi. Benimkiler soğuk maviydi. Onun yüzünde herhangi bir güzellik izi yoktu, benimki ise çillerle beneklenmişti. Telefonunu kucağına koydu, bana baktı ve sonra bakışlarını Olivia'nın hayatındaki en önemli şeye çevirdi: Olivia'ya.

"Kökleri kesip düzeltereğim ve ağdaya ihtiyacım olacak. Dean bu gece eve geliyor." Gözlerinde bir parıltı ve sesinde ilk aşkıdan bahseden bir kız çocuğu gibi biraz baş dönmesi vardı. Dean ve Olivia Petrov on yılı aşkın bir süredir evliydi ve aralarında hâlâ bir tutku olması beni şaşırtmıştı. Yine de zehirli ilişkiler aşırı iniş çıkışlar için harikadır.

"O zaman, onun için kesinlikle mükemmel olduğunuzdan emin olmalıyız."

"Ben zaten onun için mükemmelim," diye tersledi Olivia.

Gülümsedim ve başımı salladım. Yıllar içinde bunun zor müşterilerle başa çıkmanın *en* iyi yolu olduğunu öğrenmişim ve Olivia *en* zoru unvanını elinde tutuyordu.

"Ama sen beni her zaman mükemmelden daha iyi yapıyorsun," diye ekledi.

Olivia başkalarına iltifat etmeden önce kendine iltifat etme konusunda gerçek bir yeteneğe sahipti. Nazik sözler ve hakaretler konusunda da aynıydı. "Kinsults" terimini onun sayesinde buldum. Sanki kendine has acımasız bir dil yaratmıştı. Sizi aşağıladığının farkına bile varmazdınız, çünkü bunlar bir hediye gibi paketlenmiş ve güzel bir kurdele ile tamamlanmıştı.

İşimin en güzel yanı kadınların kendilerini iyi hissetmelerini sağlamaktı. Onlarla işim bittikten sonra yüzlerinin aydınlanmasına bayılıyordum. Buna "güzellik ışıltısı" demeyi seviyordum, dolayısıyla salonumun adı da Glow Beauty Bar'dı. Olivia her zaman o ışıltıya sahip olan nadir müşterilerimden biriydi, bu yüzden onu baştan çıkarmak o kadar eğlenceli değildi, ama iyi bahşış **v e r i y o r d u** ve güzellik bakımları salonun üstündeki dairemin ipotekini tek başına ödüyordu.

"Sen ve Dean bu gece ne planladınız?" Ben sordum.

Olivia telefonundan başını kaldırdı. "Biraz ondan, biraz bundan." O göz kırptı.

Her zaman çok gizemli olduğunu düşünürdü ama mesajlarından bu gece neyin peşinde olduğu anlaşılıyordu. Başımı salladım ve boyayı karıştırmaya geri döndüm.

"Çillerine bayılıyorum Jenny. Ama hiç tam kapatıcı bir fondöten kullanmayı düşündün mü?" Olivia'nın gözleri yüzümü taradı.

Kinsult.

"Eskiden öyleydi ama çiller moda oldu," dedim gülümseyerek. "Kadınlar artık onları çiziyor bile."

Omuz silkti ve gözlerini telefonuna çevirdi, yüksek oranda düzenlenmiş Instagram fotoğrafları arasında gezindi. "Sen öyle diyorsan."

Şu anda işimin geldiği noktayı sevmeme rağmen, bazen eski günlerde daha kolay olduğunu düşünüyordum. Eskiden yüksek bakım gerektiren müşterilerle uğraşmak zorunda kalmazdım. Glow Beauty Bar'ı iki yıl önce açtım. Butik bir tam hizmet salonuna sahip olmak her zaman hayalimdi, ancak işler umduğum kadar göz alıcı değildi. Soyulmuş boyalar, kullanılmış mobilyalar ve eski salon ekipmanlarından oluşan bir yığınla işe başladım ve müşteri listem sokakta dolaşan serseri yaşlı kadınlardan oluşuyordu. Yaklaşık üç yıl önce bir gün Olivia salonuma acil bir saç sorunuyla gelene kadar mücadele etmeye devam ettim. Görünüşe göre, her zaman gittiği kuaför New York'a taşınmış, o da boya işini tamamen berbat eden başka bir kuaför denemişti. Ben onun kurtarıcısıydım. Seçkin arkadaşlarına benden bahsetti ve salonum zar zor geçinen ucuz bir salondan Buckhead'in üst sınıf kadınları için tam hizmet veren bir güzellik barına dönüştü. İki bronzlaşma yatağı, bir spreyci bronzlaşma makinesi, bir pedikür ve manikür alanı, bir ağda odası, bir makyaj barı, bir oturma alanı ve bir şarap ve şampanya barı ekledim. Şu anda burada müşteri olmak için bile bir bekleme listesi var ve sadece yirmi dört tam zamanlı müşteriyi kabul ediyorum. Tam zamanlı derken, müşterilerimin ayda en az sekiz hizmet almayı kabul etmelerini kastediyorum. Eğer bunu yerine getirmezlerse, müşteri olmaktan çıkarılıyorlar ya da en azından bekleme listesine alınıyorlar. Çok özel ve çok pahalı.

"Yakın zamanda yüz bakımı ekleyecek misiniz?" Olivia derisini çekti. Öyle değildi.

Hareket et. Sık sık yaptırdığı botoks seansları sayesinde yüzü hiç hareket etmiyordu. "Bunu hiç düşünmemiştim," dedim.

"İşte tam da bu yüzden bana ihtiyacınız var. Daha büyük düşünecek birine.

Resim. Bir estetsiyen tutmalısınız. Shannon gibi bazı müşterilerinizin yakında ciddi bir yaşlanma karşıtı tedaviye ihtiyacı olacak." Olivia kaşlarını kaldırmaya çalıştı ama onun yerine gözlerini kısarak baktı.

Ona küçük bir gülümseme verdim ve odağımı tekrar saçlarına yönelttim. Olivia Glow'un tek sahibinin kendisi olduğunu sanıyordu. Ne yazık ki o bir melek yatırımcıydı ama üç yıl içinde onun hissesini satın alacağımı umuyordum. Çok fazla talepkârdı. Salonu kurtardığı için minnettardım ama bir bakıma salonu kendi sosyal statüsünü yükseltmek için kullanmıştı. Burası müşterilerimin kişisel mekânı, malikânelerinden uzaktaki evleri haline gelmişti. Olivia ve arkadaşları buraya kendi oturma odaları gibi davranıyor, kitap kulüpleri, şarap geceleri, dedikodu mekanları ve komite toplantılarına ev sahipliği yapıyorlardı.

Telefonu titredi ve tekrar eline alıp hararetle yazmaya başladı. Boyayı köklerine uygulamaya başlarken oradan buradan gelen mesajları okuyordum. Müşterilerim benimle konuşmuyorsa ya telefon ediyor ya da mesaj atıyorlardı. Her zaman bir sonraki sıcak dedikoduyu kaçırmaktan korkarlardı. Dikkat etmemek, bir şeyleri bir araya getirmemek, bu kadınlar arasında neler olduğunu anlamamak zordu.

"Dean neredeydi?" Ben sordum.

İşimin en iyi ikinci yanı müşterilerimle sohbet etmektir. Bana her şeyi anlattılar - bazen bilerek değil ama anlattılar. Umutlarını, hayallerini, başarısızlıklarını, endişelerini, sorunlarını, güvensizliklerini ... her şeyi. Onları tanımaktan gerçekten keyif alıyordum. Hayatlarının bir parçası olmasam bile bir parçasıymışım gibi hissetmek hoşuma gidiyordu. İş daha az iş gibi ve her gün sadece takılıyormuşum gibi hissettiriyordu. Soru sormakta ve dinlemekte çok iyiydim. Üzerime ilgi gösterilmesinden nefret ederdim, bu yüzden iyi bir eşleşme oldu, çünkü müşterilerim konuşmayı severdi, özellikle de kendileri hakkında.

"Oh ... ummm ... aslında emin değilim," dedi. "O bir sokak köpeği gibi

Bazen. Onu takip edemiyorum," diye ekledi gülerek.

Olivia ve Dean Buckhead'deki en etkili ve güçlü insanlardan ikisiydi, bu yüzden onlar için her şey görünüşü korumakla ilgiliydi. Onu üç yıldır tanımama rağmen Dean'in ne iş yaptığına dair en ufak bir fikrim yoktu ve onun da olduğunu sanmıyorum. Harçlığını almaya devam ettiği sürece umursadığını sanmıyorum. Bir tür karanlık kaçakçılık işiyle uğraştığı söyleniyordu ama ona sorsanız size tedarik zinciri olduğunu söylerdi.

"Sokak köpeklerinden bahsetmişken, hayatınızda hiç köpek var mı?" Gülümsedi.

Amonyak gibi kokan zengin boyayla köklerini boyamaya devam ettim. Çoğu insanın sevdiği bir koku değildi ama ben seviyordum. Rahatlatıcıydı.

"Hayır, benim için yok. Salon benim hayatım." Etrafıma bakındım, her şeyi anladım.

Kuruluşundan beş yıl sonra, Glow şimdi baştan sona parke zeminleri, olağanüstü ray aydınlatması ve en yeni ve en pahalı salon ekipmanlarıyla temiz ve modern. Resepsiyon alanını salonun geri kalanından ayıran siyah kadife tavandan tabana perdeler var. Müşteri ya da çalışan olmadığınız sürece kimse bu perdeleri geçemez. Müşteri olmayanlar buradan Buckingham Sarayı'ndaki taht odası gibi bahsederler.

"Oh, tatlım. Hayatın boyunca bir bina yapamazsın," dedi gülerek. "Ve bunu benden duymak çok şey ifade ediyor. Bir Crocodile Birkin için ruhumu satardım. Muhtemelen bunun ne olduğunu bile bilmiyorsundur, ki en iyisi de bu. Odaklanman gereken daha basit şeyler var."

Kinsult.

Sıkı bir gülümseme verdim ve uçlarını düzeltmeye başladım. Daha geçen hafta saçlarını kestirmişti, bu yüzden oldukça gereksizdi ama Siyah AmEx'i olan oydu. Telefonu tekrar çaldı ve aşağı baktım, *Bryce'in Orta Yaş Krizi* adında birinden gelen bir mesaj olduğunu gördüm.

"Üzgünüm, Jenny. Bugün hanımlarla öğle yemeği yemem gerektiğini tamamen unuttum."

Bu ne kadar sürecektir?" Ayağını hızla zıplattı.

"Tüyler için kırk dakika, ama ağda otuz dakika daha sürer."

"Şimdilik ağdayı atlamamız gerekecek. Yeni esle iyi geçinmeliyiz." Sesi

alaycılıkla doluydu.

"Yeni eş mi?"

"Crystal Madison, Bryce'in yeni karısı ve bana sorarsanız Shannon'a göre büyük bir gelişme." Sırıttı.

"Evet, Bryce'in Shannon'ı daha genç bir kadın için terk ettiğini duydum.

Yeni evlenmiş,
değil mi?"

Bryce bir ABD kongre üyesiydi ve ticaret komitesinde görev yapıyordu. Yeniden seçilme kampanyası sona ermeden iki ay önce hakkında dedikodular dolaşmaya başlamıştı. Zar zor yeniden seçildi. Tekrar seçildikten hemen sonra Shannon'ı terk etti ve Crystal ile evlendi, her şeyi basına sanki sevgisiz bir evlilikte sıkışıp kalmış ve sonunda gerçek aşkı bulmuş gibi yansıttı. Bir sonraki seçimden önce imajını düzeltmek için kendisine yeterli zaman tanımak amacıyla bunu güzelce planladığını düşündüm.

"Crystal'la tanıştın mı?" Aynada bana hızlı bir bakış attı. "Hayır, o zevki tatmadım." Başımı salladım.

"Muhtemelen yapmayacaksın, o gerçek bir taşralı," dedi sözlerine biraz tını katarak.

Olivia her zaman kalın Georgia aksanının yavaş çekilişini, Yukarı Batı Yakası Manhattan ile Orta Batı haber sunucusunun garip bir kombinasyon cilasını altında gizlemeye çalıştı, ancak arada bir ülkesi büyük bir dehşete düşecek şekilde ortaya çıktı.

"Buckhead'in ışıltısı ve ihtişamından hoşlanmıyor musun?" Saçlarımın uçlarını fırçaladım.

Olivia'nın saçını boyadı ve boyanın saatini kontrol etti.

Buckhead, Atlanta'nın zengin bir şehir dışı bölgesidir. Buckhead gibi zor bir isimle kulağa pek hoş gelmiyor, ancak size bir fikir vermek için, ortalama bir evin maliyeti, "Doğu'nun Beverly Hills'i" olarak bilinir.

"Hiç de değil. Beni yanlış anlamayın. O çok güzel, gerçek bir Jessica Simpson benzeri. Ama sizin müdaviminiz olacağını sanmıyorum. Benim zevkime göre fazla doğal ve taze yüzlü, ayrıca genç, yirmi yaşlarında." Olivia gözlerini devirdi. Olivia gençlerden hoşlanmazdı, çünkü artık genç değildi. Asla zarifçe yaşlanan kadınlardan biri olmayacaktı. Dişiyle tırnağıyla mücadele ederdi.

"Bryce'tan çok daha genç," diye not ettim.

"Oh, evet. Shannon muhtemelen en çok buna kızmıştı. Bilirsiniz, onun

Kocası onu daha genç bir kadınla takas ediyor. Ama Bryce'in işi gücü ticaret." Olivia kıkırdayarak işaret etti.

"Eminim bu onun için kolay olmamıştır. Nasıl dayanıyor?" Olivia'ya lavaboyu işaret ettim. Oturdu ve ben saçlarını nazikçe durularken başını arkaya yasladı.

"Bilmiyorum. Umurumda değil," dedi kayıtsızca.

"Siz ikiniz arkadaşsınız," dedim suyun sesini bastırmak için biraz daha yüksek sesle ve Olivia'nın yaşadığı onca şeyden sonra Shannon'ı kontrol etmediğini duyduğumda şok olduğum için.

"Düzelتيyorum: arkadaşlık. Kendimi *bundan* uzak tutmalıyım. Shannon bir Bu kasabada batan gemi. Evet, nafakası var ama tüm nüfuz ve güç Bryce'in elinde."

Söylediklerini düşünürken gözlerim büyüdü. Olivia ve Shannon çok yakınlardı ve kocası onu terk ettiği için artık yakın olmadıklarını öğrenmek beni şoke etmişti. O anda bir şeylerin yolunda gitmediğini anladım. Gruptaki denge aynı değildi. Fırtına patlamadan hemen önce tüm rüzgarın durması ve gökyüzünün aydınlanması gibiydi.

Shannon'ı bu ay henüz görmemiştim ve müşteriliğine son verilmesine ramak kalmıştı. Sekiz tedavi için gelmesine yedi gün vardı ve ona biraz esneklik tanımak niyetindeydim, ama Olivia'nın onun gitmesini istediği açıktı. O öğleden sonra Shannon'ı arayıp hatırlatmak için aklıma bir not aldım.

"Bunu duymak utanç verici. Onun için üzülüyorum," dedim.

"Yapma! Shannon zaten hiçbir zaman iyi bir insan olmadı. Bana karşı çok kötüydü ve müşteriniz olması için onu neredeyse zorlamak zorunda kaldım. Buranın ona göre olmadığını düşünüyordu..." Olivia burnunu kıvırdı.

Elimle Olivia'nın saçlarını kuruladığımda yüzüme hafif bir kaş çatma ifadesi yayıldı.

Havlu.

"Bunun seni çok fazla rahatsız etmesine izin verme. Shannon her gün bir sürtük gibi davranıyor." Olivia elini umursamazca salladı.

"Bundan rahatsız değilim. Çok şey yaşadı." Olivia'yı kuaföre geri götürdüm.

"Şey, o bir geçmişte kaldı ve onun burada olması iş için iyi görünmeyecek. O sadece gücünün ne kadar düşebileceğini hatırlatıyor. Bu gerçekten üzücü." Olivia telefonunu çıkardı ve ben saçlarına fön çekerken binlerce fotoğrafı arasında gezinmeye başladı.

Tüm müşterilerime karşı sadakatim vardı, en kötülerine bile. Kadınlar arasındaki dramı dinlemekten asla rahatsız olmadım. İnsanların içlerini dökmeye ihtiyaç duyduklarını ve herkesin her zaman iyi geçinemediğini anlıyordum, ancak asla bunun ortasına çekilmek istemedim. Dinlerdim ama katılmayı reddederdim. Bununla birlikte, dramayla ilgili olan şey de budur: katılım her zaman gerekli değildir.

Olivia, Buckhead Kadın Vakfı adında bir gruba bir mesaj yazdı. I kemikli parmakları tuşları gagalarken kelimeleri okudu. İşler kötüye gitmek üzereydi.

Olivia'nın saçını elimle bitirdiğim sırada ön kapı çaldı. Ngers. Mükemmeldi. Hacim ve parlaklık, onu bir şampuan reklamından çıkmış gibi gösteriyordu.

Salonun resepsiyon görevlisi Mary ön taraftan, "Geri dönün," dedi.

Olivia ayağa kalktı ve aynada kendine bir kez daha hayran kaldı, dudaklarını büzdü ve saçının her telinin yerinde olduğundan emin oldu.

Karen Richardson perdelerin arkasından çıktı. Bir kamp ateşinin dibindeki taze kömürlerin parlayan sıcaklığına benzeyen omuz hizasında kızıl saçları vardı. Sadık bir müşteriydi, lüks bir emlak avukatıydı ve Olivia'nın yakın bir arkadaşıydı - Buckhead'de ne kadar yakın olunabilirse o kadar yakın. Zayıf ve narindi, üzerinde bir gram bile yağ yoktu. İçbükey yanakları, geniş çenesi ve kocaman dişlek gülümsemesiyle bir anne ya da emlakçıdan çok bir podyum mankenine benziyordu.

Karen dikkatini Olivia'ya yöneltti. "Az önce acil bir komite toplantısı mı çağırdın?"

Olivia dönüp Karen'a baktı, saçları omzunun üzerinden dramatik bir şekilde savruluyordu. "Evet. Merak etme, uzun sürmez."

"Peki neden burada değil de kafede?"

"Bryce'ın orta yaş kriziyle daha sonra tanışacağımız için daha kolay olacağını düşünmüştüm."

öğle yemeği için." Olivia küçük bir gülümseme verdi.

Karen içini çekti ve Olivia'yı okumaya çalışıyormuş gibi bir an duraksadı.

"Toplantı ne hakkında?" dedi bir elini kalçasına koyarak.

"Geldiğinizde öğreneceksiniz."

Olivia bana doğru döndü. "Çok teşekkürler Jenny. Sen en iyisisin!"

Yüzümün her iki yanına iki hafif öpücük kondurdu, çantasını

bana bahşiş olarak yüz dolarlık bir banknot uzattı ve benim uzmanlık alanım olan ısıltılı bir şekilde dışarı çıktı.

"Bazen çok fazla oluyor." Karen başını salladı ve Olivia'nın kasıla kasıla salondan çıkışını izledi.

"Ama her zaman değil," dedim gülümseyerek. Barışı korumak da işimin bir parçasıydı ve ileriye dönük en büyük sorumluluklarımdan biri gibi görünüyordu.

"Gidelim mi?" Elimle arka tarafı işaret ettim ve bronzlaştırıcı spreynin odasına doğru yürüdük.

Karen çabucak çırılçıplak soyundu.

Onu daha önce yüzlerce kez bronzlaştırmıştım ve artık her şey rutin hale gelmişti. Onun vücudunu kendiminkinden daha iyi tanıyordum. Her çilini. Her yara izini.

"Senin için büyük gün. Acil durum komitesi toplantısı ve hanımlarla öğle yemeği."

"Tanrım. Hatırlatma bana." Karen kızgınlıkla bir hu sesi çıkardı.

Sırıttım.

Ben onun süt beyazı tenine açık bronz bir renk püskürtmeye devam ederken Karen gülümsedi. "Olivia'nın neyin peşinde olduğunu bilmiyorum ama iyi bir şey olmadığına eminim. Crystal'ı da duydun, değil mi?"

Başımı salladım.

"Onunla henüz yüz yüze tanışmadım. Ama ona kucak açarak Shannon'a ihanet ediyormuşum gibi hissediyorum."

"Shannon'la bu konuyu konuştun mu?"

"Evet, ama Crystal hakkında değil. Shannon berbat durumda ve onunla ve Olivia'yla öğle yemeği yiyeceğimden bahsetmedim bile." Karen tam ben ön tarafına spreyni sıkmayı bitirdiğimde yana döndü.

"Belki de bu konuyu onunla konuşmalısın. Shannon'la yani."

"Yapmalıyım ama eğer bununla ilgili bir sorunu varsa, yapabileceğim pek bir şey yok." Karen döndü ve ben de sırtına spreyci sığıttım. "Yürütmek zorunda olduğum bir işim var ve bunu profesyonelce yürütüyorum. Bunu anlıyor musun?"

Başımı salladım çünkü herkesten daha iyi anlıyordum. Karen diğer eşler gibi değildi. Küçük bir oğlu vardı ve para için kocasına bağımlı değildi. Gerçi plastik cerrah olarak bolca para kazanıyordu. Ama Karen sıfırdan bir emlak imparatorluğu kurmuştu ve o kadar başarılı olmuştu ki arkasında bütün bir ekip vardı, bu yüzden tek yapması gereken işe girişmek ve anlaşmaları bitirmektir.

"Ve tabii ki Crystal'ı da aramıza almamız gerekiyor, çünkü o Bryce'la evli ve bu şehirde her şey kimi tanıdığın, ne giydiğin, nasıl görüldüğün ve ne kadar paran ve gücün olduğuyla ilgili." Karen iç çekti.

"Bana hatırlatmana gerek yok." Güldüm.

"Oh dur." Omzumu okşadı. "Sen bu kasabanın 'o kızı'sın." "Sadece kimse bilmiyor," diyerek çarpık bir gülümseme takındım ve ona bir havlu uzattım. "Tatlım, ama bilecekler."

OLIVIA

"Mükemmel. Herkes burada." Güzel bir kafenin özel bir odasında bir masanın etrafında oturan kadınların her birine baktım. Yüzüme kocaman bir gülümseme yayıldı. Elimde değildi. Bunun için yıllarca beklemiştim. Buckhead Kadın Vakfı'nın yönetim kuruluyduk. Seçkinlerdendik çünkü bir hayır kurumu ya da başka bir şey için en ateşli etkinlikleri planlıyorduk. Herkes bizim gibi olmak isterdi.

Karen bana bir kaşını kaldırdı. "Shannon burada değil."

"Doğru. Çünkü bu onunla ilgili," dedim çenemi kaldırarak.

Sekreter Sophie solumda oturuyor, söylediğim her şeyi sanki Shakespeare'in kendisiymişim gibi yazıyordu. Arkamda sıraya girmesi hoş bir insandı ama asla yakın çevremde yer almayacaktı. Elbette Sophie zengindi ama bunun dışında yapabileceği tek şey not almaktı. Ayrıca, bir kutu tuzsuz kraker kadar tatsızdı. Görünüşü kişiliğine uyuyordu. Sıkıcıydı.

Sayman Tina defterini karıştırıyordu. Sayfanın her ipi, her zaman sürdüğü o misk kokulu, iğrenç parfümden bir nefes üflüyordu. Zengin olmasına rağmen fakir kokuyordu. Tina'ya bakmak bu kadar zor olmasaydı, kesinlikle yakın olurduk. Ama estetik ameliyat serüvenine henüz mükemmelleşmeden ve pek de yetenekli olmayan bir cerrahla başlamıştı. Sonuç olarak, derisi yüzünden kucağına doğru kayacakmış gibi görünüyordu. Gözlerim ancak bu kadarını kaldırabilirdi.

"Tina, cildin parlıyor," diye iltifat ettim. "Bugün elastikiyet eksikliğini zar zor fark edebiliyorum."

"Olivia, çok nazıksın," dedi gülümseyerek.

"Ve Sophie, dış görünüşün tam sana göre. Ben bunu asla yapamazdım."

Sophie düz beyaz tişörtüne baktı. "Eminim yapabilirsin, Olivia.

Her şey sana yakışıyor." "Haklısın.

Başlayalım mı?"

Tina ve Sophie başlarıyla onayladılar. Karen sandalyesinde arkasına yaslandı ve başını öne eğdi. Bu karar için onu ikna etmek zorunda değildim. Sadece iki oya ihtiyacım vardı ve onları aldım.

Sophie, "Buckhead Kadın Vakfı acil durum komitesi toplantısı şu anda devam ediyor," dedi.

"Harika. Bugün hepinizi buraya çağırmamın nedeni endişelerim. Shannon'ın son derece zor bir dönemden geçtiğini hepimiz biliyoruz. Onun için kalbim acıyor." Elimini göğsüme koydum ve yüzümü sempatik bir hale getirdim. Bu benim en sevmediğim yüz ifadesiydi.

Tina ve Sophie tekrar başlarını salladılar. Karen koltuğunda öne doğru oturdu.

"Shannon'ın başkanlığı bırakması için bir önerge veriyorum. Kabul edenler?"

Sophie ve Tina ellerini kaldırmaya başladılar.

"Durun! Bu doğru değil," diye bağırdı Karen neredeyse. *Hiç de hanımefendice değildi.* Sophie ve Tina hemen ellerini indirdiler. *Korkaklar.*

"Hayır, Karen. Doğru olmayan şey, etkinliklerimizin ve hayır kurumlarımızın Shannon gibi dava açması." Sesimi sakın tuttum.

"Durumları nasıl?" Karen'ın gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Sophie, lütfen son iki toplantıda eksik olanları oku," diye talimat verdim.

Başını salladı ve notlarını karıştırdı. "Shannon."

Sıkı bir gülümsemeyle, "Davamı geri çekiyorum," dedim.

"Ama yaklaşan galayı planlıyordu. O toplantılarda söylediği her şeyi kendisine aktardım," diye itiraz etti Karen.

"Bir lider liderlik eder, Karen. Halkla ilişkiler koltuğuna geçmez." Başımı salladım.

"Olivia haklı," diye araya girdi Tina. "Nances'i bile güncellemedim çünkü onları bana getirmedim."

"Ve onun yokluğunu işaretlemek zorunda olmam hiç adil değil. Zaten not tutmaktan ellerime yeterince kramp giriyor," diye ekledi Sophie.

Neredeyse gözlerimi deviriyordum. Argümanı da kendisi gibi zayıf ve sıkıcıydı. Bunun provasını yapmıştık.

"Burada kötü adam olmak istemiyorum." *Evet, istiyorum.* "Ama tüzüğümüze göre, bir yönetim kurulu üyesinin uygun bir gerekçe olmaksızın iki veya daha fazla toplantıya katılmaması, görevinden azledilmesi için bir gerekçedir," dedim. Sophie'nin de bunu söylemesi gerekiyordu.

"Evet, doğru." Sophie klasörünü karıştırdı ve Karen'ın önüne bir kâğıt parçası koydu.

Karen hızlıca okudu ve bana baktı. "Boşanmak uygun bir sebep değil mi?"

"Hayır, tüzükte böyle bir şey yok" dedim.

Tina, "Bunu dahil etmedik çünkü bu günlerde çok yaygın," dedi. "Düzenli üyelerimizden bazıları üç numaralı boşanmada yer alıyor, ancak üyelerin yönetim kurulundan daha fazla hareket alanı var."

Karen bir inilti çıkardı. "Bir istisna yapamaz mıyız?"

Ben ve iki yardımcım hep birlikte başımızı salladık. "Bu kaygan bir zemin, Karen. Shannon'ın başkanlıktan alınmasını öneriyor musun?"

Tina, Sophie ve ben ellerimizi kaldırdık. "Herkes karşı mı?" Karen elini kaldırdı.

"Tamam, karar verildi. Shannon Madison artık Buckhead Kadın Vakfı'nın başkanı değil. Merak etme Karen. O hâlâ bir üye ve bir sonraki seçimde her zaman yeniden aday olabilir," dedim gülümseyerek.

Sophie hepsini hızlıca toplantı notlarına yazdı. Tina, "Bir öneride bulunmak istiyorum," dedi.

Aferin kızıma.

"Olivia Petrov'un başkan olmasını öneriyorum. Kabul edenler."

Elimi o kadar hızlı kaldırdım ki neredeyse omzum çıkacaktı. Tina ve Sophie

takip etti. Karen derin bir nefes aldı.

"Hepsi karşı çıktı," dedi Tina.

Karen elini bile kaldırmadı. *Yenildi.* "Bu saçmalık," dedi Karen.

"Hayır, bu iş, temelde aynı şey," dedim neşeli bir kahkaha atarak. "Şuna ne dersiniz? Galaya sadece bir hafta kaldı ve Shannon bu etkinlik için çok çalıştı. Bu onun başkan olarak son etkinliği olmalı. Geri kalan üyelere duyuruyu bir sonraki toplantıda yaparız. Kulağa nasıl geliyor?" Başımı eğdim ve gülümsememi birkaç kademe yükselttim, ne çok büyük ne de çok küçük.

Karen dudaklarını içeri çekti ve bir an düşündü. Güzel bir şeydi. Aslında, benim için oldukça nazikti. Uzun vadeli bir oyun oynuyordum. Araya biraz nezaket serpiştirmeliydim.

"Tamam. Gala onun için çok şey ifade ediyor, o yüzden bu adil," dedi dolgun dudaklarını uzatarak.

"Sizin de aynı şekilde hissetmenize sevindim. Bir başkan yardımcısı pozisyonumuz var.

Bu yüzden bir sonraki toplantıda adayları alacağız ve bir sonraki toplantıda oylama yapacağız. Herkes buna razı mı?" Ben sordum.

Herkes başını sallıyor.

"Buyurun," dedi garson. "Dört adet salatalıklı naneli detoks içeceği." Her birimizin önüne birer tane koydu.

Ben de kendime bir tezahürat olsun diye benimkini havaya kaldırdım elbette. "Bizim de kendimizi temizlememiz gerektiğini düşündüm," dedim gülerek.

Tina ve Sophie de olması gerektiği gibi kıkırdadılar.

"Öfkenin sona ermesinin ve yeni bir liderle yeni bir başlangıcın şerefine." Kadehimi Tina ve Sophie'ninkilerle tokuşturdum. Karen kendi kadehini dudaklarına götürdü ve alınan kararlardan memnun olmadığı her halinden belli olan bir şekilde hepsini emdi. Ama bunu aşacaktı. Ne de olsa o benim gibi değildi. O affet ve unut türünden bir insandı. Öte yandan ben her zaman masada başka bir seçenek olduğuna inanırdım. Affetmek, unutmak ya da asla peşini bırakmamak.

KAREN

Kafenin özel odasından bir hu içinde çıktım. Shannon çok kızacaktı, belki bana da kızacaktı. Ama Olivia beni gafil avlarken, Tina ve Sophie ona karşı koyacak omurga ve beyinden yoksunken yapabileceğim pek bir şey yoktu. Bunu başından beri planlıyor muydu? Teknik olarak Olivia haklıydı. Tüzük tüzüktü ve Shannon son iki toplantıya katılmamıştı. Ama yine de her şey bana doğru gelmiyordu.

Kafeye doğru yürüdüm ve Crystal'ı çoktan bir masaya oturmuş Olivia ve beni beklerken buldum. Birkaç şişe şarabın dibine vurmuşken Shannon'la yaptığımız küçük bir takipten sonra sosyal medyada fotoğraflarını görmüştüm ama şahsen çok daha güzeldi. Pahalı cam eşyalar, taze laleler ve beyaz keten bir örtü ile süslenmiş yuvarlak bir masada bacak bacak üstüne atmış, üzerinde yazlık bir elbise ile oturuyordu. Uzun sarı saçlarında doğal dalgalar vardı ve bronzlaşmıştı - benim gibi değil, dışarıda olmaktan kaynaklanan bir bronzluk. Onda farklı bir ışıltı vardı. Taptaze bir yüzü vardı ve hiç olmadığı kadar güzeldi. Bryce'ın onda ne gördüğünü anlayabiliyordum.

Masaya yaklaştım ve benim kim olduğumdan emin değil gibiydi. Belli ki araştırmasını yapmamıştı.

"Crystal?"

"Evet, o benim." Gülümsedi. Sesi Teksas doluydu.

Elimi uzattım. "Ben Karen Richardson. Sizinle tanışmak çok güzel."

Masadan kalktı ve onun yerine bana sarıldı. Hoppa olmasını bekliyordum ama sakın bir ağırbaşlılığı vardı. Hoş biriydi. Ona sarılmak istedim.

Shannon'ın hatırı için ondan nefret ediyordum ama edemiyordum, en azından şimdilik.

Masaya oturdum, çantamı yanımdaki sandalyeye bıraktım ve garsondan bir Chardonnay sipariş ettim. Normalde hafta içi öğle yemeğinde içki içmezdim ama o komite toplantısından sonra kereviz suyundan daha güçlü bir şeye ihtiyacım vardı.

"Buckhead sana nasıl davranıyor?" Bölgeye geleli sadece birkaç ay olduğunu ve kendini topluma yeni yeni tanıtmaya başladığını bildiğim için sordum. Buraya yerleşene kadar inzivaya çekilmişti. Onu suçlamadım. Shannon'ın kocasını çaldığı için kadınların çoğu ondan hemen hoşlanmamıştı.

"Şimdilik iyiyim, sadece kasabayı tanımaya ve anlamaya çalışıyorum." O peçetesiyle oynadı, onu sıktı ve sonra dışarı attı.

"Tatlım, on yılı aşkın bir süredir burada yaşıyorum ve hala bu şehri anladığımı hissetmiyorum," dedim gülerek.

O da güldü. "Tavsiyen var mı?"

"Sadece sabırlı olun. İnsanlar yola gelecektir." Şarabımdan bir yudum aldım. Biraz gevşediğini görebiliyordum. Belli ki gergindi ve burada olmak istemiyordu. Bryce'in onu bizimle iyi geçinmeye zorladığını düşündüm. O tamamen

Shannon'dan ayrıldıktan sonra ününü pekiştirdi. "Peki, ne iş yapıyorsun?"

Crystal sordu.

"İçiyorum." Şarabımdan bir yudum aldım. Gözleri bir an için kocaman oldu. "Şaka yapıyorum."

Bira bardağından bir yudum aldı. Biraydı. Bira içtiğini fark etmemiştim bile. O zaman ondan hoşlandığımı anladım. Buradaki kadınlar karışık sebze, şampanya, şarap ya da votka içerdi.

"Ciddiyim ama." İçkimi bıraktım. "Kendi lüks emlak şirketimi işletiyorum. rm ve Riley adında bir buçuk yaşında bir oğlum var." Telefonumu elime aldım ve ona vahşi küçük adamımın birkaç fotoğrafını gösterdim, Mark ve benim mükemmel bir karışımım gibi görünen sırık gibi bir çocuktü.

Benim gözlerime ve burnuma sahipti ama Mark'ın saçları ve boyu vardı.

"O çok değerli," diye haykırdı Crystal.

"Evet, o benim dünyam." Telefonumu çantama geri koydum. "Çocuğun var mı?" Olmadığını biliyordum ama isteyip istemediğini, Bryce'la çocuk sahibi olmak hakkında konuşup konuşmadıklarını anlamak istiyordum. Kendim için mi yoksa Shannon için mi soruyordum bilmiyorum.

"Tanrım, hayır. Bir gün birkaç tane yapmak isterim ama bir süre olmaz. Buna hazır olduğumu sanmıyorum."

"Eminim Bryce fazlasıyla hazırdır." Bunu neden söylediğimi bilmiyordum. Shannon için küçük bir kazmaydı. Bu benim sonuncum olacak, dedim kendi kendime. Crystal iyi biriydi. Ondan nefret etmem için hiçbir neden yoktu. Küçük, garip bir öksürük çıkardı.

"Ve kendi emlak işinizi yürütüyorsunuz. Bu etkileyici," dedi, sesi gerçekten samimi geliyordu.

" anks. Buraya ilk taşındığımda sıfırdan inşa ettim. Kendime ait bir şeyim olsun istedim ve o kadar başarılı oldu ki artık çok fazla zamanımı almıyor. Artık daha çok işin yüzüyüm. Görünüyorum ve anlaşmaları yapıyorum." Ona gülümsedim.

"Bir gün bunu yapmayı çok isterim... bilirsiniz, kendime ait bir şeyim olsun." Birasından küçük bir yudum aldı.

Şarabımı yudumladım ve tam o anda Olivia'nın karşıdan karşıya geçtiğini gördüm.

Restoran. Her zamanki gibi geç kalmıştı, bu hiç mantıklı değildi çünkü zaten kafedeydi. Ama o Olivia'ydı. Ve buluşmamızdan bu yana değişmişti. Şimdi şık ve seksiliğin mükemmel bir karışımı olan dar, kırmızı bir elbise giymişti. Olivia kendi deyimiyle "clexy" konusunda ustalaşmıştı.

"Çok özür dilerim, geciktim." Olivia masaya oturdu. "Merhaba, ben Olivia Petrov." O ve Crystal birbirlerine sarılıp kendilerini tanıttılar. Olivia bir sipariş verdi.

Chardonnay ve salata. Ben de bir salata sipariş ettim ve Crystal patates kızartmalı bir hamburger söyledi. Olivia gözlerini kısarak onun siparişini inceledi, belli ki onu yargılıyor ve aynı zamanda ondan nefret ediyordu. Crystal yirmi yaşındaydı. Ne isterse yiyebilirdi. Olivia ve ben otuzlu yaşlarımızın ortasındaydık; kalorilerimizi şaraba saklamamız gerekiyordu.

Olivia ve ben salatalarımızı kemirip şaraplarımızı yudumlarken, Crystal birasından büyük lokmalar ve hamburgerinden büyük ısırıklar aldı. Olivia onu hayvanat bahçesinde kafese kapatılmış bir hayvanı, meraklı ama acınası bir yaratığı izler gibi izliyordu.

Crystal küçük bir geçirti çıkardı. "Affedersiniz."

Dudaklarının kenarlarını sildi ve yemeye devam etti. En azından uyum sağlamaya çalışıyordu ama bir Teksas kızı kovboy çizmelerini ve kementini öylece fırlatıp atamazdı. Olivia'nın oturma şeklini taklit ederek dik oturmaya çalıştı ama her dakika omuzları çöküyor ve kendini yeniden konumlandırmak zorunda kalıyordu. Sessizce oturduk, önümüzdeki yemeğe odaklandık ve hızlı bakışlar ve küçük gülümsemeler alışverişinde bulunduk. Ne söyleyeceğimi bilemiyordum. Garip bir durumdu. Benim eğlenceli bir öğleden sonra fikrim değildi. Sonunda sessizliği bozan Olivia oldu.

"Sen ve Bryce... Nasıl tanıştınız?"

Tabii ki Olivia oraya gidecekti. Doğrudan dedikoduya. Bunun uygunsuz olduğunu söyledim ama ben de merak ediyordum. Crystal gibi bir kız Bryce gibi bir adamla nasıl tanışmıştı?

Crystal hamburgerini bıraktı ve peçeteyle ağzını sildi. Boğazını temizledi. "Teksas'ta çalıştığım bir barda. Bir iş için şehre gelmişti ve tanıştık." Gözlerinde kötü niyetli değil ama sevgi dolu bir pırıltı vardı. Bryce'a değer verdiği belliydi.

"Evli olduğunu biliyor muydun?" Olivia sırıttı. "Seni yargılamıyorum," diye ekledi, sanki bu sorusunu daha az uygunsuz yapıyormuş gibi.

Crystal alt dudağını ısırırken gözlerini ikimize de dikti. Birasının geri kalanını yudumladı ve bardağı sertçe yere bıraktı. "Sadece bunu açıklayacağım çünkü bunun artık bir şey olmasını istemiyorum. İlk başta söylemedim. Bana hemen söylemedi ve söylediğinde de ben ona çoktan aşık olmuştum. Ben o tip bir kadın değilim ama sanırım bir bakıma öyleyim. Ve Shannon için üzülüyorum. Bunun olmasını hiç istememiştim ama oldu. Bir adamla tanıştım ve ona aşık oldum. Bunun için üzgün değilim ve olmam gerektiğini de düşünmüyorum." Tüm bunları sanki daha önce sayısız kez pratik yapmış gibi tek bir nefeste söyledi. Crystal onayımızı almak için her birimize baktı.

"Üzgün olmana gerek yok," dedi Olivia, Crystal'a destek vererek. Arıyorum. Olivia'nın bunu kastetmediği belliydi. "Bildiğin zaman bilirsin," diye ekledi.

Olivia bana göz kırptı. Bana neden göz kırptığından emin değildim ama Yine de gülümsedi. Buckhead'de her şey gülümsemeyle ilgiliydi. Kızdığınızda gülümserdiniz, memnun olduğunuzda da gülümserdiniz.

"Şunu da belirtmek isterim. Shannon'la arkadaşız ama sana karşı da samimi olmak istiyorum. Umarım anlayabilirsin ve umarım Shannon da anlayabilir." Orada olduğum için kendimi tamamen suçlu hissettim. Benim sadakatim Shannon'a idi ve öyle olmalıydı.

"Anlıyorum." Crystal başını salladı. "Ve buna saygı duyuyorum." Ona gülümsedim, yani memnun bir gülümseme.

Olivia peçetesini yere attı ve şarabının kalanını içti. "Ben istemiyorum. Shannon'la işim bitti, senin de bitmeli."

Başımı eğdim ve kaşlarımı çattım. "Onun pozisyonunu başkan yeterli değil mi?"

"Hayır. Buckhead'e ilk geldiğimde bana nasıl davrandığını hatırlamıyor musun?" Olivia çenesini kaldırdı. Yeni doldurduğu şarap kadehinden bir yudum aldı.

"Hayır, ayrıca bu çok uzun zaman önceydi." Gözlerimi devirdim.

"Zorba, zorba olduğunu unuttur. Kurban asla unutmaz. Ayrıca, o artık bir geçmişte kaldı. Kocasından ve komitedeki görevinden boşanmış. Hayatımda bir yüke ihtiyacım yok ve bu tür olumsuzluklarla başa çıkamam." Olivia dudaklarını büzdü.

Peçetemi masaya fırlattım. Evet, Shannon ve Olivia'nın anlaşılamadığı bir dönem olmuştu ama o kadar kötü olduğunu hatırlamıyorum. İki yıl önceydi, Riley'i doğurduğum zamanlardı. Sanırım işler biraz çirkinleşmişti. Tam hatırlamıyorum. Yeni doğmuş bir bebekle ve işimi yürütmekle meşguldüm. Ama kim bir şeyi bu kadar uzun süre elinde tutar ki? Olivia tutar.

Dışarı fırlamak üzereydim ama çekimi ödemediğim ve Crystal bunu henüz hak etmediği için direndim. Daha fazlası olduğunu biliyordum.

Olivia ve Shannon'ın geçmişinden daha önemli bir şey var.

Üzüldüm. Bu çok açıktı. Shannon, Olivia'dan çok daha yaşlı değildi ve kocası onu daha yeni bir modelle değiştirmişti. Ona karşı duyduğu nefret güvensizlik ve korkuyla doluydu. Olivia açıkça Shannon'ı dışlamaya çalışıyordu çünkü onun gibi olmaktan korkuyordu. Korku insanları delirtir. Güvensizlik onları daha da çıldırtır.

"Herhangi bir soruna yol açmak istemiyorum." Crystal bana baktı. "Shannon'a olan sadakatini sürdürmek ve benimle de sosyal olmak istemeni takdir ediyorum." Olivia'ya baktı. "Ve lütfen benim yüzümden Shannon'la ilişkini kesmen gerekiyormuş gibi hissetme."

"Shannon'ı senin yüzünden kesmiyorum. Shannon'ı kesiyorum çünkü o bunu hak ediyor." Olivia güçlkle ayağa kalktı. Sandalye arkasına düştü. Masaya yüz dolarlık bir banknot fırlattı (onun uzmanlık alanı) ve arkasına bakmadan restorandan hışımla çıktı. Bu, Olivia'nın Crystal'a iki şeyi göstermek için kullandığı çılgınca bir yöntemdi: Birincisi, ona bulaşmamanız gerektiğini, ikincisi de onu yanınızdan ayırmamanız gerektiğini. Yanılsama güçlü bir kuvvettir. Gözlerimi devirip kadehimdeki şarabı bitirdim, sonra Olivia'nın kalanını da içtim.

Crystal burnunu kırıştırdı, peçeteyle çenesini sildi ve aralıklı olarak su yudumladı.

"Ona alışman gerekecek," dedim gülerek. Bu doğrudu. Olivia insanların üzerinde kanser gibi büyürdü. Kendisinden hoşlanmanızı istemediği sürece asla hemen hoşlanacağınız biri değildi ve bunun olmasının tek yolu ona bir şey verebilmenizdi. Yani arkadaşımı ama ondan hoşlanmadığımı hatırlıyorum ve o zaman bile çoğu zaman ona sadece tahammül ettiğimi hissediyordum. Buckhead böyleydi.

Benim telefonum çaldı, Crystal'ınki de. Grup mesajında Olivia'dan bir mesaj belirdi.

Patlamam için özür dilerim. Başkan olarak yeni görevim nedeniyle çok baskı altındayım,

Shannon'ın beş yıl önce bana yaptıkları hâlâ çok
taze. Lütfen beni affet. Faturayı ben ödedim.
Xoxo, Olivia.

"Ona gerçekten alışman gerekecek," dedim başımı sallayarak.

"Evet . . ." Crystal devam etti. e garson başka bir şey isteyip istemediğimizi sordu. İki shot tekila söyledim, yanında misket limonu, tuz ve Olivia'nın öfke nöbeti de vardı. Tuzu yaladık ve shot'ı içmeden önce kadeh kaldırdım.

"Buckhead'in şerefine! Umarım canlı çıkarsınız." İçkileri yudumladık, kireçleri emdik ve güldük.

KRİSTAL

Karen sayesinde kafeden kendimi iyi hissederek ve geldiğimden daha iyi hissederek ayrıldım. Bir Ekim sabahı Teksas gibi temiz bir nefes gibiydi. Bana evimi hatırlattı; dürüstlüğü ve gerçekçi oluşu. Olivia ise farklı bir hikayeydi. Biraz serseri mayın gibiydi. Shannon'a karşı olan umursamazlığı beni şaşırttı. Shannon'ın Olivia'ya onu bu kadar üzecek ne yapmış olabileceğini merak ettim. Geçmişte yapılan bir tür yanlıştan bahsediliyordu ama ne olduğunu anlayamadım. Bana göre Shannon tüm bunların kurbanıydı. Bu hoşuma gitmedi ve buna benim sebep olduğumu biliyorum. Shannon'ı tanımıyordum ama kocasını ondan almakla hata ettiğimi bilmek için tanımama da gerek yoktu.

Bryce'ın kampanya binası mini bir Beyaz Saray'a benziyordu. Ben gelmeden önce buradaydı ama bana binayı kendisinin tasarladığını ve inşaat masraflarını kendi cebinden karşıladığını söylemişti. Görünüşe göre, sıradan bir bina onun hakkını veremezdi. Binaya girdim, sekreteriyle selamlaştım ve elimde yakındaki bir kafeden aldığım sandviç ve cipslerle doğruca odasına girdim. Aç olacağını ve kadınlarla işlerin nasıl gittiğini öğrenmek isteyeceğini tahmin etmiştim. Ne de olsa beni onlarla buluşmaya teşvik eden oydu. İmajını düzeltmeye ve siyasette yükselmeye kararlıydı ve bunu başarmak için bana ve işbirliğime ihtiyacı vardı.

"Hey, tatlım," dedim.

Küçük yeşil bir çimenliğe bakan penceresinden arkasını döndü ve telefonuyla konuşmaya devam ederken dudaklarına bir nger bastırdı. I

İçini çekti, sandviçini ve patates kızartmasını açtı ve önüne koydu. sandalye. Masasının diğer tarafına geçip oturdum ve o ileri geri yürürken ona hayranlıkla baktım. O benim Teksas'tan, barmenlikten, geçmişimden ve gurur duymadığım bir hayat yaşamaktan çıkış biletimdi. Daha fazlasını istiyordum ve bazılarımız, masum bir taşıyıcının sıcak teninin derinliklerine doğru ilerleyen bir kene gibi, otostop çekmeden daha fazlasını yapamayız. Ama beni yanlış anlamayın. Bryce'a aşık oldum. Hem de çok.

İlk tanıştığımızda beni ona çeken mükemmel çukurlu çenesi, uzun atletik yapısı ve delici mavi gözleriydi. Bryce her şeye sahipti: görünüş, zekâ, para ve güç. Hatta yerel bir grup anne onun son kampanyasının tek sloganını bile bulmuştu: "Bryce Madison, o kadar güzel bir gülümseme ki onu iki kez oynayabilirsiniz." Pek tutmadı ama sanırım yeniden seçilmesine yardımcı oldu.

"Umurumda değil. O kamyonlara zorluk çıkarma," dedi ve aramayı aniden sonlandırdı. Telefonu masasına fırlattı ve gözleri benimkilerle buluştuğunda yüzü aydınlandı.

"Sana öğle yemeği getirdim." Masaya doğru ilerlerken gülümsedim. O da gülümsememe tutkulu bir öpücükle karşılık verdi. Elleri belime bastırdı, aşağı kayd, popomu kavradı, sundressimin altına doğru ilerledi. Bir kahkaha attım ve onu daha sert öptüm. Geri çekildi, kendini düzeltti ve masanın kendi tarafına döndü.

"Başka hiçbir kadın senin kadar kontrolümü kaybetmeme neden olamaz Crystal." Bana göz kırptı ve sandviçine dalarak yerine oturdu. Açlıktan ölüyordu. Her zaman işine odaklanırdı.

"Üzerinizde böyle bir etkim olmasına sevindim Bay Madison." Kızardım.

Masa telefonundaki bir düğmeye bastı. Bryce sekreterine, "Bana bir su getir," diye emretti. Birkaç dakika sonra sekreter elinde iki şişe suyla içeri girdi; biri benim için, diğeri Bryce içindi. Ona teşekkür ettim. Bryce etmedi. Kendime ona daha sonra dert yanacağımı hatırlattım. Meşgul, stresli ve yorgun olduğunu anlıyordum ama çok meşgul, çok yorgun ya da çok stresli olmanın görgü kurallarına aykırı olduğunu bilerek yetiştirilmişim.

"Bayanlarla işler nasıl gitti Bayan Madison?" Bir kaşını kaldırdı.

"Peki." Bu kadarla bırakmak istedim ama daha fazlasını isteyeceğini biliyordum. Bryce

hep daha fazlasını isteyen bir adamdı. Onlarla iyi geçinmemi ve uyum sağlamamı çok istiyordu. Her şey onun imajını onarmak ve benimkini geliştirmekle ilgiliydi. Sanırım anlıyordum. Seçtiğim hayat buydu. Fedakârlıklar olacağını biliyordum.

"Ve...?"

"Karen'dan hoşlanıyorum," dedim.

"İyi. O ve kocası kampanyaya mütevazı bir katkıda bulunuyorlar ve tanınması gereken iyi bir insan. Lüks emlak şirketi buranın gerçeğe dönüşmesine yardımcı oldu. Peki ya Olivia?"

"O ... ne."

Sandviçini masanın üzerine fırlattı. "Lütfen bana karşı dürüst ol."

"Sanırım onu gerçekten tanıma fırsatım olmadı. Karen'la Shannon hakkında tartıştıktan sonra öğle yemeğinin ortasında fırlayıp gitti. İki dakika sonra da bir özür mesajı gönderdi ki bu oldukça tuhaftı. Yani, şu anda sana bir fikir vermem gerekirse, hayranı olmadığımı söyleyebilirim." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum.

"Ona bir şans vermelisiniz. Kocası çok büyük bir bağışçı ve Olivia'nın bu şehirde çok fazla etkisi var. Buckhead Kadın Vakfı'nın yeni başkanı olduğunu duydum. Onu yakınında tutman iyi olur."

"Ben mi iyi yaparım, sen mi iyi yaparsın?" Başımı eğdim.

Bryce sandalyesinden kalkarak, "İyi olur," dedi. Bana doğru yürüdü ve eliyle çenemi kaldırarak benimle göz göze geldi. Bir hamlede beni kaldırıp masanın üzerine koydu ve dizlerimi beliyile ayırdı. Beni o kadar sert öptü ki pantolonunun açıldığını ve külotumun kenara itildiğini fark etmedim bile. Bryce yaptığı her şeyde tutkulu bir adamdı, ben de dahil. Onu neyin harekete geçirdiğini biliyordum: kontrol, güç, baskınlık. Barıma girdiği anda anlamıştım. Takım elbise ceketinde bir askı varmış gibi görünüyordu, omuzları o kadar yüksekti. O vardı

gülümsemesini kibar bir şekilde değil, sanki kendisi için mini bir reklam, bir YouTube videosundan önceki bir saniyelik reklam gibiyaptı. Ve

Bara oturduğunda, sanki oturmak yerine eğilmiş gibiydi.

Barın üzerine koyduğu yüz dolarlık banknot stratejikti. Sipariş ettiği Macallan Rare Cask tek malt viski, onun sevdiği bir viski değildi. Hayatın onun için bir tadı olduğunu göstermek için sipariş ettiği bir şeydi. Bryce gibi insanlara, dokunulmaz görünen, başlarına asla kötü bir şey gelmeyecek insanlara yönelme eğilimindeyiz. Sanki dünya, onlar içinde olduğu için varmış gibi, tam tersi değil.

Bryce içime girerken, "Sana çığlık attıracağım," diye nefes nefese kaldı. Şimdi ikimiz de birbirimizin içindeydik ama farklı şekillerde. Çığlıklarımı yuttum ve nefessiz kaldım, Bryce ise ileri geri sertçe sallanıyordu. Beni hızlı ve sert bir şekilde becermesine izin verdim çünkü Bryce her şeyi bu şekilde seviyordu: seks, iş, hayatın kendisi. Ne istediğini, neye ihtiyacı olduğunu biliyordum ve bunu ona verdim. Kendi istediklerini elde eden insanlar kontrolün kendilerinde olduğunu düşünürler. Ama verenler yönetenlerdir. Kılıcı kullanan o ce'deki politikacı değil, çekin arkasındaki bağışçısıdır.

İşini bitirdikten sonra, yapmak istemediğim konuşmaya geri döndü. Pantolonunun fermuarını çekti ve beni oturur pozisyona getirdi. "Yani, onlara bir şans verecek misin?"

Külotumu yeniden giydim, masanın üzerine zıpladım ve elbisemi indirdim. "Sanırım." Omuzlarımı silktim.

Bryce sanki aniden başını ağrıtmışım gibi parmaklarını şakaklarına götürdü ve ovuşturdu. İstediklerini elde etme konusunda her zaman çok dramatikti. Politikada başarılı olmasının nedeni de buydu.

"Yapacağım," dedim. "İyi davranacağım. İçeri gireceğim. Eğer istediğin buyusa onların en iyi arkadaşı olacağım."

Elleri yanına düştü. Baş ağrısı sihirli bir şekilde iyileşmişti. Yürüdü ve beni yanağımdan öptü. "Mükemmel. O komiteye katılmak isteyeceksin. Belki başkan yardımcılığına da aday olursun. Ve Şeftali Sokağı'ndaki şu kuaför salonuna. Müşterileri olmak isteyeceksin. Sürekli oradalar ve bu bağ kurmak ve çabuk uyum sağlamak için mükemmel bir yol." Gülümsedi.

"O salona asla giremeyeceğim. Karen bekleme listesi olduğunu söyledi." Ben de

ellerim kalçamdaydı. Karen bana bekleme süresi olduğunu söylediğinde ben de rahatlamıştım.

Liste. Zamanımı dışarıda ya da kitap okuyarak geçirmeyi tercih ederdim, salonda çok az tanıdığım kadınlarla dedikodu yaparak değil. Dediğim gibi, Bryce'la olan hayatımda bazı fedakârlıklar yapacağımı biliyordum ama sinsi, orta yaşlı kadınlarla sosyalleşmenin bunlardan biri olacağını düşünmemiştim. bu dünya aşına olduğum bir dünya değildi ama içinde yaşamayı öğrenebileceğimi ve iyi yaşayabileceğimi bildiğim bir dünyaydı.

Bryce telefonunu eline aldı. "Stephanie, Peach Caddesi'ndeki kuaförü ara. Orayı biliyorsun." Kafasını kaldırdı ve bana gülümsedi, "Benimle bebeğim, bekleme listesi yok."

Ben de gülümsedim ama içimden çılgılık atıyordum. Bunun bir hata olacağını biliyordum.

OLIVIA

Ön kapı hızla açılıp kapandı. Burada olduğunu biliyordum ve üst kattaki yatak odasında onu bekliyordum, kırmızı deri korsem, ona uygun tangam, siyah file taytım ve kırmızı tabanlı topuklu ayakkabılarımla. Saçlarım geriye taranmıştı, dudaklarım koyu kırmızı, gözlerim dumanlıydı ve sabrım tükenmişti. Geç kalmıştı. Bunun için onu cezalandıracaktım. Bir elim kalçamda, önce onun sonra da benim odaya girmemi bekliyordum... tabii ki ben izin verdiğimde. Ogger'i kalçamın dış tarafında gezdirdim ve kaslı bacağıma vurdum. Acıttı ama irkilmedim. Sadece ona ne kadar sert vuracağımı test ediyordum - canını yakacak kadar ama bana sürünerek geri dönmek istemeyeceği kadar değil. oyunun adı buydu. Yeterince, çok fazla değil.

Odaya gülümseyerek girdi ve yüzümdeki sert ve sinirli ifadeyi görünce gülümsemesi hemen kayboldu. Altı iki yaşındaydı ve New England'dan gelmiş, Güney'de hiç yeri olmayan bir yuppie gibi görünüyordu, ama yine de kendini muazzam bir özgüvenle taşıyordu.

"Geç kaldın." Kaliforniya kral yatağının altın rengi çarşaflarına bir tokat attım.

"Biliyorum, biliyorum." Ayakkabılarını tekmeledi, pantolonunu ve gömleğini çıkardı ve sanki bana teslim oluyormuş gibi ellerini havaya kaldırdı. "Bir hastaya yakalandım."

"Mazeret yok. Diz çök," diye emrettim ve o da diz çöktü. "Dört ayak üzerine." İyi dinledi çünkü onu iyi eğitmiştim. Ona doğru yürüdüm ve

omuzlar, sırt, popo ve kalçalar- ta ki güvenli kelimemizi kullanana kadar, ya da şöyle mi demeliyim kelimeler.

"Karen tam bir sürtük," diye bağırdı.

Hemen durdum ve gülümsedim. Bu gece için yeni güvenli cümlelerimizi ona daha önce mesaj atmıştım. Vücudu kırmızı lekelerle kaplıydı ve yüzü

acı sinyallerine karşı koymak için nefesini tuttu. Genelde hemen bu kadar sertleşmezdim, ama geç kalmasıyla beni kızdırdı ve Karen öğle yemeğinde beni kızdırdı.

"Bana ne yapmak istiyorsun?" Ogeri çenesinin altına dayadım ve başını yukarı çektim.

"Ne yapmama izin verirsiniz Bayan Petrov."

"Bu gece verici bir ruh halindeyim." Bir kaşımı kaldırdım. "Ayağa kalk!"

Önümde durdu, vücudu tamamen ereksiyon halindeydi. Penis de aynı şekilde. Onun damarına nasıl basacağımı çok iyi biliyordum. Ne istediğini biliyordum ve istediğimi nasıl elde *edeceğimi* de biliyordum.

"Önce harçlığımı istiyorum." Sırttım ve ödeme için elimi uzattım.

Pantolonundan cüzdanını çıkardı ve içindeki parayı avucuma koydu. Çok fazla olduğunu anlamak için saymama gerek yoktu. Parayı yatağın üzerine attım ve bir sonraki emrimi beklerken ona döndüm.

İpek yatağımın üzerine saçılmış olan parayı işaret ettim. " at para."

"Evet," diye başını salladı.

"Beni onunla becermeni istiyorum."

Başka bir şey söylemedi. Beni kucağına aldı ve yatağa yatırdı, korsemi, tangamı ve şortumu yırttı. Topukluları üzerinde bıraktı ve ben de Elimdeki ogger. Kontrolün onda olmasını severdi, ama sadece küçük süreler için.

zaman. Boynumdan vajinama kadar beni öpmesine ve yalamasına izin verdim ve sonra ona tokat attım. Her zaman alay etmekle ilgiliydi. Bir kerede çok fazla almasına asla izin vermedim, yoksa sonsuza dek uzaklaşırdı. Onu bu şekilde kontrol ettim, bu şekilde benim olmasını sağladım.

Onu sırt üstü yatmaya zorladım ve güvenli ifadelerimizden birini daha

kullanana kadar göğsünü ve karnını okşadım.

"Başkan Olivia Petrov," diye bağırdı.

"Aferin oğlum." Göğsünü, karnını öptüm ve aşağı doğru indim. Porno filmlerde kızların yaptığı gibi ona baktım. Gülümsedi ve sonra onu tükettim. Gözleri kocaman oldu. Vücudu gerildi. Bacakları sarsıldı. Kendini rahatlatamadan dişlerimi ona geçirdim ve başka bir güvenli cümle bekledim.

"Shannon'ın saltanatı sona erdi," diye haykırdı.

Ağzımı biraz daha açarak geri çekildim. Güvenli cümlelerimin onun hatırlaması için çok fazla olacağını düşünmüştüm ama o akıllı bir çocuktuk. Acı ve zevkin bir karışımı olan ağır bir nefes verdi. Tekrar ona doğru süründüm ve kulağına fısıldadım, "Seni içimde istiyorum."

İki saniye sonra içerideydi ve ondan otuz saniye sonra yanımda yatıyor, kilolu bir İngiliz buldogu gibi nefes nefese kalıyor ve bana ne kadar harika olduğumu söylüyordu.

Yataktan kalktım ve üzerime küçük siyah ipek bir bornoz sardım. O Hâlâ son nefesleriymiş gibi soluk soluğaydı. Tamamen sakindim.

"Lanet olsun, Olivia. Sen lanet bir tanrıçasın."

"Biliyorum. Ben duş alacağım. Nefes aldıktan sonra faturalarımı toplarsın." Ben odadan çıkmadan paramı toplamaya başlamıştı bile, nefesi hâlâ kesikti. *Köpekleri eğitmek çok kolay, özellikle de başıboş olanları.*

Bornozumu fayans döşeli zemine bırakarak duşa girdim. Ilık su sıçradı ve tenimde kayganlaştı. Başımı sıcak sıvı akışına yasladım ve gözlerimi kapattım. Zihnim neredeyse bomboştuk. Zenginlik size bunu yapar. Endişelenmemenizi sağlar. Bunu biliyorum. Bunu öğrendim. Çünkü nakit para güvencesine sahip olmadığım bir zaman vardı. Ama ondan önce sahip olduğum bir zaman da vardı. ey derler ki, sevip kaybetmek hiç sevmemekten iyidir ... aynı şey para için geçerli değildir.

Çocukken ailem zengindi ... Oprah gibi zengindi ama yasal yollardan değil. Görünüşe göre, bir fark var. Ama bunu 14 yaşındaki bir çocuğa anlatmaya çalışın. Bir gence tüm mallarını satmak zorunda olduğunu, babasının hapse gireceğini, devlet okuluna geçmek zorunda kalacağını, arkadaşlarının

artık arkadaşları olamayacaklarını, bildikleri her şeyin Etraflarında yıkılan ve acımasız bir anıdan, ulaşılamayan bir hayalden başka bir şey olmayacak.

Büyüdüğümde, hayatımın tam olarak istediğim gibi olmasını sağladım. ayrıcalıklı bir hayat. Tıpkı başından beri olması gerektiği gibi, eğer babam her şeyi rayından çıkarmasaydı. Ama sanırım bir şekilde ona teşekkür etmem gerekiyor. O olmasaydı, içindeki bu açlık, çocukluğumun aşağılayıcı yoksulluğuna asla geri dönmeme ihtiyacı olmazdı. e gerçek şu ki, fakir olmaktansa ölmeyi tercih ederim ve zengin kalmanın en kolay yolu güçlü kalmaktır.

JENNY

odanın arka kapısının kilidini açtığımda güneş henüz tam olarak doğmamıştı. Işıkları yaktım ve içeri girdim. Bu zaman benim için her zaman özeldi. Glow'u gerekenden daha erken açmayı severdim, böylece gün gerçekten başlamadan önce sessiz bir huzur duygusunun tadını çıkarabilirdim. Ayrıca, en iyi arkadaşım Keisha, saç ve makyaj gününden ve kaçınılmaz drama başlamadan önce zihinsel olarak hazırlanmak için her zaman erken gelirdi.

Çok geçmeden Mary'nin (ön büro resepsiyonistimiz) ön kapıdan içeri girdiğini duydum. "Günaydın" diye seslendi ve hemen işe koyuldu. Masa sandalyesi zemine doğru kayd ve bilgisayarın sesi duyuldu. Keisha, iki elinde birer Starbucks bardağı, kendinden emin bir şekilde içeri girdi. Babası beyaz, annesi siyahtı ve ortaya buz mavisi gözleri, dolgun dudakları ve uzun, şehvetli, doğal kıvrırcık kahverengi saçları olan muhteşem bir kadın çıkmıştı (bu saçlar üzerinde hiç çalışmak zorunda kalmadığımı da eklemeliyim, o kadar mükemmeldi).

"Jenny, kahve geldi," dedi ve fincanımı uzattı.

"Sen bir cankurtaransın." Elime aldım ve hemen ağzıma götürdüm.

"Bugünkü programda ne var?" Keisha güzellik salonlarından birine oturdu.

İstasyonlar, kahvesini yudumlarken sandalyede dönüyordu.

"Shannon esasen bütün gün burada olacak. Ay sonundan önce tüm tedavilerini tamamlaması gerekiyor."

"Evet, bekâr... kaynaşmaya hazır mı?" Keisha kaşlarını salladı.

"Sanmıyorum. Duyduğuma göre boşanma birdenbire olmuş ve sanırım

Shannon Bryce'ı gerçekten severdi."

Keisha bir içki daha aldı. "Yoksa sevdiği şey para ve güç müydü?"

"Bu kadınlarla asla bilemezsin." Kahvemi bitirdim ve Starbucks bardağını çöp kutusuna at.

"Aşktan bahsetmişken, sana bir randevu ayarlamama ne zaman izin vereceksin?" Keisha göz kırptı.

"Asla," dedim salonda dolaşırken her şeyin mükemmel bir şekilde temiz ve yerinde olduğundan emin olmak için. salon benim bebeğim, ilişkim, her şeyimdi. Tertemiz olması benim için çok önemliydi.

"Oh, hadi ama. Seni tekrar ata bindirelim. Senin tipin ne?" diye sordu.

"Benim bir tipim yok." Bir kaşımı kaldırdım.

"Evet, aslında var. Sterildir ve herhangi bir duygu ya da etkiyi geri getiremez." Keisha eliyle bir hareket yaptı.

Onun yanındaki salon koltuğuna oturdum. "Ha ha, çok komik." "Salon seni geri sevemez."

"Bunu biliyorum ama biriyle çıkmak için zamanım yok." Sandalyemi çevirdim

Aynaya doğru yöneldim ve hafif bir makyaj yaparak burnumu ve yanaklarımı kaplayan çilleri gizlemediğimden emin oldum. Olivia onlar hakkında yanıliyordu. Çok güzellerdi. Derin gamzelerim dışında ne kırışıklık ne de çizgi vardı. Beyaz ovy bluzumu düzelttim. Satın aldığım da küçük bedenime uygun olup olmadığından emin değildim ama sade olduğu ve dikkat çekmediği için üzerimde büyüdü.

"Zaman ayırın. Salonda çalışması için başka birini işe alın." Keisha oturduğu yerden kalktı ve arkamda durdu. Ellerini omuzlarıma koydu ve aynadan bana baktı. "Hiç gençleşmiyorsun."

"Ben sadece otuz bir yaşındayım,"
diye meydan okudum. "Ve yakında
kırk olacaksın."

"Söylenecek çok kötü bir şey!" Güldüm.

Keisha omuzlarını silkti. "Ben sadece doğruyu söylerim." Sandalyemi döndürdüm ve ona şakacı bir şekilde gözlerimi devirdim.

O haklıydı. Zaman kimse için durmuyor ya da yavaşlamıyordu. Ve ne kadar meşgul olursanız, o kadar hızlı geçiyormuş gibi görünüyordu. Daha önce biriyle çıkmamıştım.

Glow'u açtım ve içten içe daha fazlasına ihtiyacım olduğunu biliyordum, Bu dört duvarın dışında, hizmet ettiğim varlıklı kadınların dışında bir şey. Onlar aracılığıyla vekaleten yaşıyordum, ama bu sadece hiç yaşamadığımı söylemenin süslü bir yoluydu.

"Peki, Shannon meselesini nasıl halledeceğiz? Diğer herkesin randevularını sıraya koyabilir miyiz?" Keisha salon ajandasını eline aldı.

"Sanırım yapmamız gereken şey bu."

"Bu oldukça saçma, biliyorsun. Buranın bir kuaför salonu olduğunu sanıyordum, orta yaşlı kadınlar için bir kreş değil," diye alay etti Keisha.

"İşte burada yanılıyorsun. B u kadınlar her şeye sahipler ve hala şikayet edecek ya da üzülecek bir şey bulamazsınız."

"Hizmetlerimize bebek bakıcılığını da eklediğimiz için üyelik ücretlerini artırabilir miyiz?"

Ön kapının zili çalınca gülüşmemiz kısa kesildi.

"Geçin Bayan Block. Jenny sizi bekliyor," dedi Mary. "Bayan Madison," diye düzeltti Shannon.

Aman Tanrım. Bryce'in adını saklıyordu, servetini, gücünü ve kocasını geri kazanma ihtimaline tutunuyordu. Zavallı kadın.

Shannon sanki kapalı gişe oynayan bir Broadway gösterisinin sahnesine giriyormuş gibi dramatik bir şekilde siyah perdelerin arkasından çıktı. Tek eksik bir spot ışığı ve alkıştı. Uzun altın sarısı saçları, bir süredir rötuş yaptırmadığı için solmuştu. Bunu bugün halledecektim. Mükemmel oyulmuş burnu sanki bir sanatçı tarafından yapılmış gibi görünüyordu ve öyleydi de. Sanatçının adı Dr. Richardson'dı, Karen'in kocası. Cildi sadece Botoks'un yapabileceği şekilde mermer gibi pürüzsüzdü. Dr. Richardson'a da teşekkürler. Sadece modanın en iyilerini -Armani, Gucci, Prada, Chanel, Versace- giyerdi ve o gün hepsinden bir karışım giymişti. Beyaz Versace keten pantolon, Prada topuklu ayakkabı, Armani bluz, Chanel güneş gözlüğü ve Gucci çanta. Sadece kırk yaşındaki bir kadının olabileceği şekilde ince ve kıvrımlıydı; bu da spor salonunda bolca zaman geçirmeyi, aşırı diyet yapmayı ve düzenli olarak doktora gitmeyi gerektiriyordu. Kendisinden çok daha genç kadınların aksine, çok fazla kilo almış gibi görünüyordu.

Görünüşünü elde etmek için çok çaba sarf etti. "*Ortamsız*" asla bir kelime değildi.

Shannon'la aynı cümlede.

Güneş gözlüklerini çıkardı ve Keisha ile bana gülümsedi. Makyajı ağırdı. Evliliğini kaybettiği için aşırı telafi yapıyordu, bu çok açıktı. Kalbim onun için kırıldı. Shannon bir ev kadınıydı. Üç yıldan biraz fazla bir süre önce tanıştığımız ilk gün kendini böyle tanıtmıştı. "Ben Bayan Shannon Madison, Kongre Üyesi Bryce Madison'ın eşiyim," demişti. Bu onun kimliği idi - ta ki öyle olmayana kadar. Artık bu unvanı başka bir kadın taşıyordu. İnsanlar olarak kendimizi en çok gurur duyduğumuz şeylerle tanımlarız; bir anne, bir salon sahibi, özgür bir ruh olmak gibi. Ama bunu kaybettiğinizde ne olur? Kime dönüşürsünüz?

"Merhaba, Shannon. Gelebilmene çok sevindik." Ona doğru yürüdüm ve her iki yanağını da öptüm.

Bana her zaman olduğundan biraz daha sert sarıldı. Buna ihtiyacı olduğunu biliyordum, ben de ona sıkıca sarıldım ve bir elimle sırtını okşadım. Hazır olduğunda birbirimizi bıraktık ve ben de gülümseyerek başımı salladım. O da başını salladı. Gözleri nemlendi. Derin bir nefes aldı ve gözlerindeki parıltı neredeyse anında kayboldu. Soğukkanlılık alıştırmaları yapıyordu. Keisha ve Shannon sarıldılar ve birbirlerine hoş geldin dediler.

"Bugün sizin için ne yapabiliriz?" diye sordum.

"Önce şampanya. Sonra her şey. Tepeden tırnağa. Her türlü tedaviyi ve hizmeti istiyorum. Buradan sarhoş ve güzel ayrılmak istiyorum." Güldü ama çok ciddiye.

Shannon'ı tanıdığım süre boyunca hep kendine çeki düzen vermişti. Çok fazla içki içmezdi ve nadiren kontrolünü kaybederdi. Meyve suyu kürleri ve her türlü diyeti uygulardı. Shannon tanıdığım biri değildi ama acı çektiğini ve bu acıyı uyuşturmaya çalıştığını anlıyordum.

Keisha bir şişe şampanya aldı ve patlattı. Bir kadeh doldurup şişeyi yanına koyarken, Shannon da salon koltuğuna oturdu.

"Güzellik benim uzmanlık alanım," dedim bir pelerini onun etrafına sararken.

"Ve içki de benim," diye ekledi Keisha.

"Emin ellerdeyim," diye güldü Shannon ve ikimize de baktı. Bardağını kaldırdı ve hepsini büyük bir yudumda içti.

SHANNON

Saçlarım boyanmış, kesilmiş ve şekillendirilmişti. Vücuduma peeling, ağda, masaj yapılmış ve spreyci bronzlaştırıcı uygulanmıştı. Kirpiklerim dolgundu ve kaşlarım renklendirilmişti. Makyajım mükemmel bir şekilde yapılmıştı, istediğimden daha hafifti ama Jenny'nin tavsiyesine güvenerek daha hafif bir gündüz görünümü tercih ettim. Tırnaklarım kuruyordu, Keisha pedikürüm üzerinde çalışıyordu ve ben de şampanyadan beyaz şaraba geçmiştim. Kafam iyice güzeldi ve k e n d i m i son derece güzel ve rahat hissediyordum, bu uzun zamandır hissetmediğim bir şeydi.

Jenny ve Keisha her zamanki gibi sunumlarını yaptılar ve öğleden sonra boşanma hakkında konuşmaya başladık. Hiç niyetim yoktu ama salonlar ve içkide insanın içindeki gerçeği ortaya çıkaran bir şeyler var. İkisini bir araya getirdiğinizde içinizdekileri dökersiniz. ey hem anlayışlı hem de destekleyiciydi, tüm doğru soruları sordular ve tüm doğru iltifatları ve çok ihtiyaç duyulan tüm erkek dövücü sözleri söylediler.

"Artık bekâr olduğuna göre, gözüne çarpan biri var mı?" Keisha burnunu soktu. "Bir kadın asla söylemez," dedim gülerek ve hıçkırarak.

"Ah, kızım!" Keisha kirpiklerini kırıştırdı ve diğer ayak parmaklarımı boyamaya geçti.

"Öyle bir şey değil," dedim bileğimi okşayarak. "Bryce'ı hâlâ seviyorum ve bir gün tekrar bir araya geleceğimize dair umudum var."

Keisha ve Jenny birbirlerine baktılar ve kaşlarını birleştirdiler. I Bunu söylediğim için deli olduğumu düşündüklerini biliyordum ama Bryce'ın bana yaşattığı onca şeye rağmen onu hâlâ seviyordum. Birlikte iyiydik.

O sadece

Orta yaş krizi, çok uzun bir orta yaş krizi. Jenny salonuna yaslandı.

Alnı kırıştı. Bana bir şey sormak istediğini biliyordum, ama Jenny her zaman çok dikkatliydi, asla kimseyi bitirmek istemezdi.

"Oh, sadece söyle Jenny," dedim bir hu ile. Bana doğru yürüdü ve kadehimi biraz daha Chardonnay ile doldurdum. Şampanya ve şarapla birlikte neredeyse iki şişe içmiştim. Sözcüklerimin sonu güneyle bir edayla özgürce çıkıyordu.

"Bryce'ın sana geri döneceğini gerçekten düşünüyor musun? Yeniden evlendi," dedi. "Daha önce bir kez boşandı. Yine boşanabilir," dedim kesin bir ifadeyle.

Keisha ve Jenny başarıyla onayladılar. Aynı fikirde olmadıklarını biliyorum ve muhtemelen

hayalperestti. Ama görecektir. Hepsi görecekti. On dört yıl önce ilk kez peşine düştüğümde Bryce benimle ilgilenmemişti. Kariyerine çok odaklanmıştı. Ama fikrini değiştirdim ve bunu tekrar yapabilirdim. Evliliğimiz boyunca onu hep sahip olabileceği en kötü eski karısı olacağım konusunda uyarmıştım, çünkü asla unutmam ve eski kocalarım da dahil olmak üzere hiçbir şeyin peşini bırakmam.

"Birini seviyorsan bırak gitsin, geri dönmezse de gidip o pisliği kendin al derler." Kıkırdadım.

Keisha güldü ve Jenny bana acıyan bir bakış attı ama bunu hemen küçük bir gülümsemeye dönüştürdü.

"Akşam için bir planın var mı?" Jenny konuyu değiştirdi.

"Önümüzdeki hafta gala için hazırlıklarımı tamamlamam, bazı harcama raporlarını teslim etmem gerekiyor. Birkaç komite toplantısını kaçırdım ama ne olursa olsun bu etkinlik inanılmaz olacak. Öyle olmak zorunda. Bazı detayları netleştirmek için bugün yönetim kurulu üyelerinden hiçbirine ulaşamadım. Onlardan bahsetmişken, Olivia buraya geldi mi?"

Aylardır aramalarımın kaçtığı. Tam olarak anlamamıştım. Ama ne olduğunu anlamak için onu bir türlü ikna edememiştim. Jenny,

"Dün buradaydı," dedi.

"Benden bahsetti mi?"

"Hayır," diye cevap verdi Jenny salonu toplarken.

Doğruyu söylemediği hissine kapıldım ama üzerine gitmedim. Jenny

barışı korumanın onun görevi olduğunu düşündüm ve ne demek istediğini anladım.

geliyor. Buckhead'in tüm dedikodularının merkezinde olmak zor olmalı. Boşanmadan önce bu şehirdeki en güçlü kadının ben olduğumu düşünürdüm ama içten içe bunun Jenny olduğunu biliyordum. Bilgi gücü ve Jenny hepsine sahipti. Şarabımdan bir yudum daha aldım.

"Biliyor musun? Neredeyse buradaki üyeliğimi iptal edecektim," diye itiraf ettim.

Jenny'nin gözleri biraz büyüdü, sonra müşteri hizmetleri yüzünü takındı ve küçük bir gülümsemeyle tarafsız bir tavır takındı. "Gerçekten mi? Şey, sanırım boşanmayı ve diğer şeyleri anlayabilirim."

"Oh, hayır. Para yüzünden değil. Nafaka güçlüdür." Dudaklarım dikleşti. "Yeni eşinizin de müşteriniz olup olmayacağından emin değildim."

Jenny ağzını açtı ve sonra kapattı, bir an tereddüt etti. "Bryce dün beni aradı. Bu yüzden, tam açıklama, onu müşteri olarak kabul ettim, ancak randevularınızı kademelendireceğimden emin olacağım."

"Çok iyi." Başımı salladım.

"Ayrıca, onu bir süre daha göreceğimizi sanmıyorum. Olivia'nın bana anlattığına göre Crystal güzellik olayına pek ilgi duymuyormuş," diye açıkladı Jenny, ama yargılayıcı bir şekilde değil, sanki bir teleprompter'dan okuyormuş gibi.

Kaşlarımı kaldırdım ve bir yudum daha aldım. *Görünüşe önem vermeyen bir kadın.* Bir kahkaha attım. Bryce kesinlikle onu uzun süre yanında tutmayacaktı. Yanında benim gibi birine ihtiyacı vardı, çiftlikte yaşayan küçük bir köylü kızına değil. Bunu bilmek bana Bryce'la tekrar bir araya gelebileceğimize dair umut veriyordu.

"Hepsi bitti." Keisha iki ayağımı da yukarı kaldırdı. Ayak tırnaklarımdan hepsi gece mavisi tonunda mükemmel bir şekilde parlatılmıştı. "Kurumaları için on dakika ver."

"İkinize de teşekkürler! Kendimi çok güzel ve sarhoş hissediyorum." Kadehimi kaldırdım. "Ne güzel mükemmel bir gün!"

Mükemmeldi çünkü uzun zamandır hayatımın parçalanmasının acısını, boşanmış bir kadının yalnızlığını ve kocamı daha genç bir

kadına kaptırmanın utancını hissetmediğim ilk gündü. Ama bu muhtemelen sadece alkolün etkisiydi.

e ön kapı zili çaldı. "Merhaba," dedi ön taraftan gelen uysal, taşralı bir ses.

"Yanında biri var mı?" Keisha Jenny'ye sordu. Jenny başını salladı.

"Mary öğle yemeğinde. Ben hallederim." Jenny siyah perdelerin arkasında kayboldu.

Belli belirsiz fısıltılar duydum. "On dakika içinde geri gelebilir misin?" "Kim o?" Seslendim.

Jenny perdelerin arasından başını uzattı. "Bu Crystal."

"Oh, çok güzel. Rahatsızlık vermeyeyim. Devam edin. Geri gelsin," dedim, konuşmamı bozmamaya çalışarak, ama her kelimeyi geveleyerek söyledim.

Jenny tekrar perdenin arkasında kayboldu. Fısıldaşmalar devam etti.

Bir içki daha aldım ve bardağımı uzattım. Keisha hemen geri uzattı ve sonra kendisi de şişeden büyük bir yudum aldı. Belli ki bu buluşmanın bir parçası olmak için can atmıyordu.

"Neden bu kadar uzun sürdü?" Seslendim. Daha fazla fısıltı. Jenny'nin sesini duyabiliyordum.

Crystal'dan geri gelmesini istedim. Sandalyemden kalktım ve dengemi sağladım. "Ayak tırnakların hâlâ ıslak," diye uyardı Keisha.

Ona umursamaz bir tavırla elimi salladım. Ayak parmaklarımı büyük boy pedikür ipleriyle kaldırdım ve büyük bir adım attım, sonra bir tane daha ve sonra bir tane daha, denge için kollarımı uzatarak kendimi dik tutmaya çalıştım. e köpük

ip-ops her zahmetli adımda sertçe tokatlandı.

Perdeye ulaştığımda, dramatik bir şekilde açmak için sertçe çektim, "Geri gel Crystal. Seninle tanışmak için sabırsızlanıyorum." Alkol bacaklarımı da uyuşturmuş olmalıydı ki dengemi kaybettim. Perdenin bir tarafını aşağı çektim, yere yuvarlandım, kendimi perdeye sardım ve dolandım.

"Şışt," diye seslendim kadife kozanın içinden.

kocamı çalan kadınla tanışmaya niyetlenmişim. Bunun daha çok halktan birinin (Crystal) İngiltere Kraliçesi'yle (ben) tanışması gibi olacağını hayal etmişim. Crystal diz çökecek, ben de kafasına kılıçla vuracaktım. Kraliyet muamelesi! Tamam, belki o kadar grafik değil. Ama benim fantezim *böyle* değildi.

Keisha bana doğru koşarken "Aman Tanrım," diye çığlık attı. Beni çözdü ve kalkmama yardım etti. Crystal'la göz göze gelmekten kaçınarak hemen pedikür sandalyeme geri döndüm. Keisha ve Jenny perdeyi tekrar astılar ve Crystal perdenin diğer tarafında kaldı. Kendimi hızla toparladım, nefesimi tuttum, utancımı azalttım ve saçlarımı düzelttim. Şampanya kadehini parmak uçlarımla arasında olabildiğince zarif bir şekilde tutarak Crystal'ın içeri girmesini bekledim. Ayak parmaklarıma baktım ve ojeyle kaplı olduklarını gördüm. Lanet olsun.

Daha fazla fısıltı vardı.

Keisha girdi. Bana dayanışma dolu bir bakış attı, sonra da tek kelime etmeden ayak tırnaklarımı kesiyor. Keisha bana karşı hep çok iyiydi.

Jenny perdeleri iterek açtı ve Crystal sessizce arkasından gelirken içeri girdi. İnternette binlerce fotoğrafını görmüştüm ve bunu kabul etmekten nefret ediyordum, gerçekte de çok güzeldi. Önce bana, sonra yere, sonra da telefonuna baktı. Şu anda dünyanın herhangi bir yerinde olmak istiyordu. Bense tam burada olmak istiyordum. O rahatsızdı. Ve ben sarhoştum.

"Şuraya oturabilirsiniz." Jenny bir kuaför koltuğunu işaret etti. Crystal'ın saçlarını kestirmek istediğini, ardından da basit bir manikür ve pedikür yaptıracasını söylediğini duydum. Jenny onun etrafına bir pelerin sardı ve uzun sarı dalgalı saçlarını taramaya başladı.

"Buckhead'de işler nasıl gidiyor?" Jenny sordu.

"Sadece ne." Crystal'ın sesi yumuşaktı, neredeyse fazla yumuşak. Onu duymak çok zordu ve aynadan bana bakmaya devam ediyordu.

Keisha ayağa kalkıp bana gülümserken, "Her şey tamam," dedi. "On dakika sonra kuru olacaklar. On dakika." Bütün parmaklarını havaya kaldırdı. Başımı salladım, "Özür dilerim," diye mırıldandım ve dikkatimi Crystal'a verdim.

"Bunu duymak harika," dedi Jenny. Onun da kendini garip hissettiğini söyleyebilirdim. "İçecek bir şey ister misin?"

Crystal utangaç bir ifadeyle, "Evet, lütfen," dedi. "Sert olsun."

Jenny başıyla onayladı. Keisha bir votka soda doldurdu ve ona uzattı.

"Teşekkür ederim." Pipeti dudaklarına götürdü ve şu ana kadar emmeyi bırakmadı

şapırdama sesi çıkardı. Keisha hemen yerine koydu. Ben içkimi yudumlamaya ve Crystal'a bakmaya devam ettim.

"O zevki tattığımızı sanmıyorum." Sandalyemden kalktım, ayak parmaklarımı kaldırdım ve

Crystal'a doğru dikkatlice yürüdüm ve elimi uzattım. "Ben Shannon Madison," dedim. Jenny tarağıyla oynadı ve Keisha'nın yüzü buruştu.

Endişeli bakışlar attılar. Umurumda değildi.

Crystal elini pelerinden kurtardı ve benimkini sıktı. "Ben Crystal." Gözleri uzaklaşmadan önce sadece birkaç saniye benimkilerle buluştu. *Zayıf insanlar göz teması kuramazlar.*

"Kristal ne?"

"Crystal Madison," diye öksürdü.

"Madison, ha? Akraba falan olmalıyız," diye kıkırdadım Keisha'nın yardımıyla tökezleyerek yerime dönerken.

Ben birkaç büyük adım atarken, "Parmaklar yukarı," dedi.

Crystal içkisini kaptı ve pipeti sertçe emdi. *Muhtemelen kocamı bu şekilde elde etti.*

"Bryce nasıl bu arada?" Bir kaşımı kaldırdım ve sııttım. Onu rahatsız hissettirmek istiyordum. Aylardır rahatsızdım. Onun da benim hissettiğim gibi hissetmesini istiyordum.

Boş bardağını yere bıraktı. "Bryce ne." Gözleri odada geziniyor, odaklanacak bir şey bulmaya çalışıyordu. Sonunda telefonunu çıkarmaya karar verdi. Ayak tırnaklarım kurumuştı, o zaman gidebilirdim ama istemedim. Crystal benim için tek boynuzlu at gibiydi. Gerçek gibi görünmüyordu ama yine de tam karşımda oturuyordu. Bryce beni terk edeceğini söylediğinde buna inanmadım. Bana başka biri olduğunu söylediğinde, inanmadım. Boşanma kağıtlarını bana verdiğiğinde inanmadım. Nakliye kamyonu geldiğinde bile inanmadım. Bir daireye taşındığımda, inanmadım. Şimdi, tüm bunlara sebep olan kadının önünde oturuyordum ve hala inanamıyordum.

"Bryce'ı becerirken evli olduğunu biliyor muydun?" Tükürdüm.

zehirli bir şekilde.

Crystal'ın gözleri büyüdü. Jenny'nin ağzı açık kaldı. Keisha nereye bakacağını bilemedi. Ben gülümsedim. Crystal garip bir öksürük çıkardı ve sonra doğrudan aynaya, benim bakışlarıma baktı. Gözleri bana kilitlenmişti. Onun gözlerinde de tıpkı benimkilerde olduğu gibi acı vardı. Onun incinmişliğinin neden kaynaklandığından emin değildim ama bunu görebiliyordum.

"Hayır," dedi usulca. Bana doğru döndü. Jenny kenara çekildi. Bir bacağımı diğerinin üzerine geçirip zıplattım ve bir açıklama bekledim.

"Seni terk ettiği için üzgünüm. Gerçekten üzgünüm," dedi. "Ona aşık olana kadar evli olduğunu bilmiyordum. O yüzden için rahat olsun. Benim yüzümden sana aşık olmadı. Senin yüzünden sana aşık oldu." Arkasını döndü.

Ağzım açık kaldı. *Benimle böyle konuşmayı nereden öğrenmişti? Aşk hakkında ne biliyor ki? Daha 20 yaşında. O bir çocuk.* Kelimeler boğazımda düğümlendi ve tam konuşacakken ön kapının zili çaldı.

"Merhaba! Acil bir tırnak işim var," diye seslendi Olivia ön taraftan. Arka tarafa doğru yürüdü ve beni görünce olduğu yerde durdu. Önce Crystal'a sonra da bana baktı.

"Burada ne halt ediyorsun?" diye sordu. Crystal'la değil de benimle konuştuğunu anlamam bir anımı aldı.

"Ne demek istiyorsun, burada ne işim var? Ben bir müşteriyim," dedim bulanık sesimi yükselterek.

"Jenny, Shannon'ın üyeliğinin iptal edileceğini sanıyordum," diye üsteledi Olivia.

Gözlerim Jenny'den Olivia'ya ve sonra tekrar Jenny'ye dönerken kocaman oldu.

"Ben öyle bir şey demedim Olivia. Tüm aylık tedavilerini tamamladı ve tüm ödemeleri yapıldı."

Sandalyemden kalktım ve topuklu ayakkabılarımı giydim. "Bu seni neden ilgilendiriyor Olivia?" diye bağırdım.

"Shannon, dur artık." Olivia elini kalçasına koyarak beni reddetti.

"Affedersiniz! Kimse bana durmamı söyleyemez, özellikle de bir kadına benzeyen bir kadın.

şışme bebek!" Dik durmak için mücadele ettim. Çok kızmıştım. Olivia benim arkadaşımdı ve birdenbire, artık bir kocam olmadığı için, sanki ben hiç yokmuşum gibi davranmaya başlamıştı.

"En azından ben yaşlı değilim!" Olivia çığlık attı. Konuşurken biraz tükürdü ve sesi tiz çıktı. Ondan sadece birkaç yaş büyüktüm.

Jenny sert bir sesle, "İkinizin de hemen durmanız gerekiyor," dedi. "O başlattı." Olivia beni işaret etti.

"Canın cehenneme, Olivia!"

Jenny kollarını göğsünde kavuşturarak, "Yeter, yoksa ikinizin de üyeliğini iptal ederim," dedi.

Hemen ağzımı kapattım.

Olivia ayağını yere vurdu. "Tırnağıma x yapabilir misin?" Jenny, "Keisha hemen röntgen çekebilir," dedi.

Keisha başıyla onayladı ve Olivia'yı bir tırnak istasyonuna götürdü.

"Umarım öyledir. Seni ben yarattım Jenny. Bunu unutmayalım," dedi Olivia omzunun üzerinden. Gözleri hançer gibi parlıyordu.

Jenny durdu, Olivia'ya döndü ve ona doğru yürüdü. Olivia bir adım geri çekildi. Muhtemelen çok sevdiği üyeliğini kaybetmekten korkuyordu. Jenny'nin onu hemen o anda kapı dışarı etmesini umuyordum. Olivia Jenny'nin salonunun bu hale gelmesine yardım etmiş olabilirdi ama burası *Jenny'nin* salonuydu. Salonu güçlü tutan onun yeteneği ve kişiliğiydi. İnsanlar Jenny'yi severdi. Açgözlülük, yalanlar ve çirkinliklerle dolu bir kasabada temiz bir nefes gibiydi.

"Aslında randevu almak için ön tarafta Mary ile görüşebilirsiniz. Bugün hepimiz doluyuz."

"Senin yerinde olsam bunu yapmazdım," dedi Olivia.

"Sen ben değilsin." Jenny arkasını döndü ve dikkatini yeniden Crystal'ın saçlarına verdi.

"Ve bunun için Tanrı'ya şükürler olsun!" Olivia topuklarının üzerinde döndü ve hışımla salondan çıktı.

Jenny'nin beni savunmasını takdir ettim, ama Olivia'ya meydan okumak

Hata. Buckhead'in Azrail'i gibiydi. Zamanın dolduğunda,
öyle ya da böyle seni yakalayacaktı.

JENNY

Dedektif Frank Sanford sandalyesinde arkasına yaslanır ve kalemini masaya vurur. Her vuruş bir saniye arayla ve oldukça sinir bozucu. Aniden durmadan önce on kez vuruyor.

"Crystal ile ilk tanışmanız mıydı?"

Strafor bardaktan bayat kahveden bir yudum alıyorum. "Evet."

"Salondaki gece bu kadın grubu için sonun başlangıcı mıydı?"

"Sanırım bundan sonra geri dönüş yoktu." Bileğimdeki elastik at kuyruğu tutucusuyla oynuyorum, saçta hiçbir çentik bırakmayacağını vaat eden. Yalan. Hepimiz arkamızda kendimizden bir iz bırakırız, plastik atkuyruğu tutucuları bile.

"Olivia'ya kızgın mıydın?"

"Olivia'ya gerçekten kızgın olsaydım, üyeliğini hemen o anda sonlandırırdım. Olivia'nın kendi sorunları olduğunu biliyordum, bu yüzden görmezden geldim," diyorum bakışlarımı dedektife çevirerek.

"O kadın grubu içinde çok fazla gerilim vardı. Buna katılıyor musunuz?" Çenesini kaldırıyor.

"Sanırım *gerginlik* hafif kalır." Dirseklerimi masanın üzerine koyarak öne doğru eğildim.

"Nasıl ifade edersiniz?"

"Bir tanesi öldü." Yüzümü buruşturuyorum.

"Peki bunu kimin yaptığını düşünüyorsun?" Benim duruşuma uyararak öne doğru eğiliyor.

"Bu kadınların birbirlerine davranış şekilleri, bence içlerinden herhangi biri de olabilirdi."

Alnı yükseliyor ve bir sıra derin paralel çıkıntılar oluşturuyor. "Herhangi biri mi?"

Bazıları iyi geçiniyor gibi görünüyordu."

"Aramızda gerçekten anlaşılabilen var mı, Dedektif Sanford?"

"Öyle değil mi?" Bir kaşını kaldırıyor, başını hafifçe sola doğru eğiyor, sanki bitmiş gibi.

"Yüzey seviyesi, evet, elbette. Ama ben senin kafanda neler olup bittiğini bilmiyorum, sen de benimkinde neler olup bittiğini bilmiyorsun."

"Yani, bu kadınlardan bazılarının iyi geçiniyormuş gibi davrandığını mı söylüyorsunuz?" "Bence bu kadınlar pek çok şey gibi davranıyorlardı."

Dedektif Frank Sanford birkaç not daha almadan önce bir an duraksıyor.

"Havadan haberiniz var mıydı?" diye soruyor.

Bir kahkaha attım. "Hangisi?"

KAREN

Milyon dolarlık bir evin kapanışını yaptıktan sonra şehirde koşuya çıkmaya karar verdim. Egzersiz, olağanüstü bir şey başarmanın getirdiği o heyecandan kurtulmanın tek sağlıklı yoluydu. Çoğu insan alkole, yemeğe ya da pahalı bir hediyeye düşkünlük gösterirdi ama ben koşmayı seviyordum. Bu beni hareket halinde tutuyordu. Durgunlaşmadığımdan emin olmamı sağladı.

Buckhead, zengin bir şehirden bekleyebileceğiniz türden bir yer. Sokaklar pahalı butikler ve tasarım mağazalarıyla kaplıydı. Her yer yeşilliklerle doluydu; ağaçlar, çalılar, çiçek tarhları. Zengin bir şehirde olduğunuzu anlayabilirsiniz... yeşile bakın. Etrafındaki her şey beton olduğunda bakımı pahalıdır. Şeftali Sokağı'nda kaldırımda ilerlerken insanlar hemen kenara çekiliyordu. Ne de olsa burası Güney'di; yüzeyde de olsa hâlâ centilmenlik ve görgü kurallarının geçerli olduğu bir yerdi. Olivia'yı ileride gördüğümde dördüncü mildeydim. Kalçalarını sallıyor ve bir amaç uğruna yürüyordu. Yüzü birbirine yapışmıştı, bu yüzden bir blok öteden bile kızgın olduğunu anlayabiliyordum. Kenara çekilmeyeceğini biliyordum ve neredeyse ondan kaçmak için caddenin karşısına geçecektim. Beni fark ettiğinde yüzünün yumuşamasını izledim ama yüzünde yeni bir ifade vardı... kararlılık. Onunla uğraşmak istemedim. Shannon'a yaptıkları yüzünden hâlâ üzgündüm. Onu yerinden etmek zalimceydi. Shannon'a henüz söylememiştik. İstiyordum ama galadan önce değil. Buna odaklanması gerekiyordu. Hepimiz galadan sonraki toplantıda ona söyleyeceğimiz konusunda anlaşmıştık. Şimdiye kadar Olivia ve komitenin geri kalanı sözlerini tutmuştu.

Tam önünde durdum, AirPods'larımdan birini çıkardım ve

Hemen baldır ve bacak kaslarımı esnetmeye başladım.

"Az önce ne olduğunu biliyor musun?" diye neredeyse bağıırıyordu. Başımı salladım.

"Shannon'la kuaförde büyük bir kavga ettik ve Jenny onu yan. Oh, Crystal da oradaydı." Kollarını göğsünün önünde kavuşturdu ve sanki sabırsızlıkla yardımına gelmemi bekliyormuş gibi ayağını hızla yere vurdu.

"Shannon'a başkanlık pozisyonundan bahsettin mi?"

"Tabii ki hayır. Ben sözünün eri bir kadınıam," dedi çenesini kaldırarak. "Ne oldu?" İlgileniyormuş gibi yaptım.

Shannon ve Olivia kavgası umurumda değildi. Olivia'nın onun peşinde olduğunu biliyordum. Jenny'nin bu dramayı bitirdiğini duymak beni mutlu etti. Aferin ona. Ben sadece Shannon ve Crystal arasındaki etkileşimi merak ediyordum. Shannon benim arkadaşımıdı ve Crystal'ı da arkadaşım olarak görebiliyordum ve belki bir gün anlaşıabileceklerini, hatta dost olabileceklerini düşündüm - ama yine de burası Buckhead'di.

"Shannon, Crystal'a tam bir b-i-t-c-h gibi davranıyordu." Kelimeyi heceleyerek söyledi. "Onu azarladım ve sonra Jenny beni kovma cüretini gösterdi. Kendini ne sanıyor bu kadın?"

"Burası onun salonu," dedim. Olivia oldukça mantıksız olabiliyordu ve eğer

Jenny'nin onu kovmak zorunda kaldığı noktaya gelince Olivia'nın canavarlık yaptığını düşündüm. Derin nefesler aldım, koşudan sonra kontrolümü yeniden kazandım.

"Burası onun salonu olsa bile umurumda değil. Ben olmasam, o bir hiç olurdu. Bunu biliyorsun Karen. Onu ben yarattım."

Onu daha önce hiç bu kadar kızgın görmemiştim. Olivia insanların ona karşı çıkmasına alışık değildi ve ayrıcalıklı hayatı boyunca hiçbir yerden kovulduğunu sanmıyorum. Başımı eğdim. Daha çok yarım bir baş sallama gibiydi. Olivia o salonda Tanrı'ymış gibi davranmayı severdi, ama o bir melek yatırımcıydı ve ben de dahil olmak üzere salona pek çok müşteri getirmişti. Ama bu yıllar önceydi ve Jenny burayı şimdiki haline getirmişti.

"Üyeliğimi iptal etmeye ve diğer herkesin üyeliğini

İptal de edin," dedi bir hu ile.

Ben bir şey söyleyemeden Olivia tekrar konuştu.

"Açıkçası, bunu yapmayacağım." Elini küçümser bir tavırla salladı. "Ama ondan bir özür bekliyorum."

Bir kez daha hiçbir şey söylemedim. Orada öylece durup kollarımı uzattım ve Apple Watch'umdan saati ve istatistikleri kontrol ettim. Olivia kendi kendine konuşabilen ve konuşmadığınızı bile fark etmeyen biriydi.

"Sadece Shannon'ın ne kadar kötü davrandığı konusunda seni uyarmak istedim. Kendini onunla ilişkilendirmezsen iyi edersin."

"Uyardığın için teşekkürler. Gitmem gerek." AirPods'u tekrar taktım. "Mark birazdan evde olur," dedim koşarak uzaklaşırken.

"Oh evet. Ona selamımı söyle." Gülümsedi ve caddede kasıla kasıla yürümeye devam ederken bana el salladı.

Büyük kırmızı tuğlalı Tudor evimizin garaj yoluna doğru koştum. Ev gibi ama büyüktü, yine de Mark'ın diğer plastik cerrahi merkezinin bulunduğu Miami'deki ikinci evimize kıyasla nispeten mütevazıydı. Pazar geceleri yola çıkar ve genellikle Çarşamba günleri dönerdi, böylece Miami'de üç gün, Atlanta'da ise iki gün geçirebilirdi. Ancak bu hafta Miami'de Atlanta'dan daha fazla randevusu olduğu için Perşembe günü öğleden sonra geri döndü.

Ön kapıdan içeri girdim ve onu kanepede uyurken buldum. Mark ve ben on yılı aşkın bir süredir evliydik ama on dokuz yıldır birlikteydik. Üniversitede birbirimize aşık olmuştuk ve Johns Hopkins'te tıp fakültesini kazandığında ona eşlik etmiştim. Altı-iki boyu sayesinde ayakları kanepeden sarkıyordu. Açık kahverengi saçları yerinde değildi ve gözlerinin altındaki torbalar ağırdı. Çok fazla çalışıyordu. Onunla tanıştığımızda

güneye taşındığında hayatı daha yavaş bir tempoda yaşayacaktı, ama o hala

New England'dan fazla çalışan bir yuppie. İkimiz de hala o insanlardık. Benim emlak şirketim vardı, onun da estetik ameliyatları. İkimizin de yavaşlamaya ihtiyacı olduğunu biliyordum. Eğildim ve alnından öptüm. Gözleri anında açıldı.

"Üzgünüm bebeğim, seni uyandırmak istememiştim." Beni kendine çekti ve dudaklarımdan öptü.

"Özür dilemene gerek yok," dedi. Mark ve ben bir süredir yakınlaşmamıştık, bu yüzden öpücük hoş bir sürpriz oldu. Sorunumun ne olduğunu bilmiyordum. Mark'ı seviyordum ama son zamanlarda onunla hiç sevişmek istemiyordum. Hormonlarımdan bozuk olduğunu ya da seks için fazla stresli olduğumu düşündüm. Doktora gitmem gerektiğini kendime tekrar hatırlattım. Onu koltuktan kaldırdım.

"Bugün nasıl geçti?" diye sordu.

"Foxcroft'taki o evi kapattım," dedim gülümseyerek.

"Bu inanılmaz, Karen. Tebrikler!" Dudaklarıma bir öpücük daha kondurdu. "Riley nerede?" diye ekledi.

"Komşu çocuklarıyla bir gece yatıya kalacak."

Mark'ın Riley'nin nerede olduğunu sorduğunu düşündüm çünkü bunu kutlamak için sevişmek istiyordu. Bu düşünce beni gerdi ve nedenini bilmiyordum.

"P e r ş e m b e g ü n ü mü?"

"Biliyorum, ama bana yalvardı ve o şirin surat ifadesini takındı." Gülümsedim.

Kollarımı Mark'a doladım ve o da yüzünü buruşturdu.

"Neyin var?" diye sordum. diye sordum.

"Spor salonunda bir şey çektim. Sıcak bir duş alacağım." "Sana masaj yapmamı ister misin?" Bir kaşımı kaldırdım ve alt dudağımı ısırdım. Ben ... kocamı baştan çıkarmaya çalışıyordum, sadece bizde ya da bende bir sorun olmadığından emin olmak için. Ama içten içe, olduğunu biliyordum.

"Hayır, bebeğim. Sorun değil. Ama yine de açım," dedi koridora doğru yürürken.

"Tabii. Ben yemek yaparım."

Odadan çıkarken baldırlarının arkasında ve boynunda kırmızı izler olduğunu fark ettim.

Zavallı adam. İş yerinde ve spor salonunda çok sıkı çalışıyordu ve eminim her hafta Atlanta'dan Miami'ye gidip gelmek onu çok yıpratıyordu. Onu tatile çıkmaya teşvik etmek için aklıma bir not aldım. Bu son kapanıştan sonra biraz uzaklaşabilirdim. Bunu fazlasıyla hak etmiştim. O, Riley ve ben bir ya da iki haftalığına güzel bir yere gidebilirdik, sadece üçümüz.

Avokado ve tavuk salatası için malzemeleri çıkarmadan önce, önceden açılmış bir şişeden kendime bir kadeh kırmızı şarap doldurdum. Uzun, yavaş bir yudum aldım ve kırmızı sıvı içimde ilerlerken, Mark'ın da en son içimde olduğu zamanı düşündüm - altı aydan fazla bir süre önce. Bir akşam yemeği partisinden sonraydı. Ev bize kalmıştı ve ikimiz de oldukça sarhoştuk. Eve girer girmez beni duvara doğru itti ve bacaklarımı beline dolayarak içime girmeye başladı. Birbirimizin içine girdik. Samimi ama hayvani bir şeydi. Ben onu istiyordum, o da beni. Bu günlerde ikimizin de ne istediğinden emin değilim. Şarap kadehini yere bıraktım ve tavuk göğsünü tavaya attım. Benimle evlendiğinde olduğum kadın değilim, hatta altı ay önceki kadın bile değilim. Artık kim olduğumu bilmiyorum, çünkü bazen kendimize bile yabancılaşıyoruz.

SHANNON

Yüksek bir masaya oturdum ve garsondan iki votka martini sipariş ettim. Karen'dan benimle bir içki içmesini, dün kuaförde olanları konuşmasını ve her şey hakkında onun görüşünü almasını istemiştım. Bana karşı dürüst olacağına güvenebileceğim tek kişiydi. Bir yanımda onun dürüstlüğünü istese de, bu söylediklerinin hiçbirini dinleyeceğim anlamına gelmiyordu. Bryce'ı geri kazanmaya kararlıydım ve Karen ya da onun pragmatizmi bile beni durduramazdı.

"Selam tatlım," dedi Karen çantasını yere bırakıp beni kucaklamak için kendine çekerken, beni her zamankinden biraz daha sıkı sıktı. Karşıma oturdu ve bana geniş bir gülümseme verdi. Mükemmel görünümünün ardında kesinlikle bir şeyler saklıyordu.

"Sana votka martini söyledim," dedim sunucu ikimizin önüne birer tane koyarken.

"Mükemmel. Teşekkür ederim." Karen bardağı dudaklarına götürdü ve küçük bir yudum aldı. "Şimdi, dün kuaförde ne oldu?"

"Bir şey olduğunu nereden biliyorsun?" Bir kaşımı kaldırdım.

"Olivia."

"Tabii ki." Gözlerimi devirdim. "Şey, oldukça sarhoştum, bu yüzden olayları hatırlamam en iyi ihtimalle bulanık, ama tek bildiğim Olivia'nın bir kaltak olduğu."

Karen güldü. "Crystal'a kaba davrandığını söyledi ve o sadece onu savunmak."

"Hepimiz Olivia'nın kendinden başka kimseyi savunmadığını biliyoruz."

Başını salladı.

"Ama kocamı çalan kadına karşı kaba mı davranıyordum? Kesinlikle. Ve o bunu hak etti." Çenemi kaldırdım.

Karen iç geçirdi. "Ona gerçekten kızabilir misin? Bryce'ın bunu sana yaptı."

"Bryce'ı hâlâ seviyorum," diye itiraf ettim.

Karen başını salladı. "Hayır, değilsin."

"Seviyorum ve o da beni seviyor." Martinimden uzun bir yudum aldım.

"Hayır, sevmiyorsun ve o da seni kesinlikle sevmiyor. Eğer seni sevseydi, yaptığı şeyi yapmazdı. Bu aşk değil." Demek istediğini anlatmak için dudaklarını sertçe birbirine bastırdı.

Kendimi koltuğuma yeniden yerleştirdim ve biraz daha dik oturdum.

"Sadece kafası karışık." "Hayır, o sadece bir pislik," diye espri yaptı Karen.

Uzandı ve elimi tuttu.

doğrudan gözlerimin içine bakarak. "Ve sen çok daha iyisini yapabilirsin."

Eline baktım, itmek isteyip istemediğime karar vermeye çalışıyordum. İhtiyacım olduğunu bilmediğim küçük bir güvenlik battaniyesi gibi. "Ama

ben daha iyisini yapmak istemiyorum. Bryce'ı istiyorum." Alt dudağım titredi.

Karen elimi ovuşturdu. "Geçici bir duygu, eminim. O iyi bir adam değil ve dürüst olmak gerekirse Bryce'ı hiç sevmedim."

Ağzım açık kaldı. "Gerçekten mi? Hiç mi?"

"Asla."

Gözlerim odanın içinde gezindi. Benim haberim olmadan nasıl olur da kocamdan hiç hoşlanmamış olabilirdi? Son on yılda birlikte çıktığımız tüm akşam yemekleri, etkinlikler ve hatta tatiller ... Karen kesinlikle rol yapabiliyor. Bunca yıldır Bryce'tan hoşlanıyormuş gibi davrandıysa, başka ne rol yapıyordu? Martini'nden uzun bir yudum aldıktan sonra dikkatimi tekrar ona yönelttim. "Senin fikrin ne olursa olsun, ben yine de evliliğimizi yürütmeye çalışacağım."

Karen boş bardağından şişi aldı ve ısırarak ağzına iki zeytin attı. "Sonunda karar senin. Ama teselli olacaksa, muhtemelen yakında ben de kulübünüze katılacağım."

"Ne kulübü?" Başımı öne eğdim.

"Eski eşler kulübü." Şişsi bardağa geri fırlattı ve ondan uzakta.

Gözlerim büyüdü. "Sen ve Mark boşanıyor musunuz?" Buna inanamıyordum. Ey her zaman çok sağlam bir çift olmuştu. Bryce ve benim de öyle olduğumuzu sanıyordum.

"Emin değilim. Altı aydır seks yapmadık, bu ikimizin de hatası, ama sadece cinsel olarak değil, genel olarak bana karşı ilgisiz görünüyor." Karen umursamıyormuş gibi omuz silkti ama umursadığını biliyordum, gerçekten umursuyordu.

e garson boş bardaklarımızı topladı ve maden suyu sipariş ettik. "Ne yapacaksınız?" diye sordum.

"Bilmiyorum. Benim sorunumun ne olduğunu bul, bizim sorunumuzun ne olduğunu bul. Sorun sadece o da değil. Onunla seks yapmaya hiç niyetim yok."

"Eh, yaşılanıyorsun." Kıs kıs güldüm. Karen güldü. "Anlayışınız için teşekkürler."

"Eminim bir şey yoktur. Sadece bir durgunluk. Tüm ilişkilerde böyle şeyler olur." Elimi

Karen'in elinin üstünde.

"Umarım öyledir," dedi. "Her neyse, ikimizin de buruş buruş yaşlı cadılara dönüştüğümüz gerçeği yerine başka bir şeyden konuşalım." Karen gülümsedi.

e garson bir şişe San Pellegrino'dan dikkatlice iki bardak doldurdu ve ikimizin önüne koydu. Başını salladı ve geri çekilmeden önce şişeyi masanın ortasına koydu.

"Crystal'la tanıştın mı?" Ben sordum.

Karen'in benden bir şeyler sakladığını biliyordum ve bunun kızlarla ilgili olduğundan emindim. Belki de Olivia'nın bana neden bu kadar kaltakça davrandığını biliyordu ya da Bryce'in yeni karısıyla etkileşime girmişti.

"Evet. Sana söylemediğim için üzgünüm. Ama o ve Olivia ile öğle yemeği yedim. geçen gün."

İçkimi döndürdüm. *Bingo. İşte bu.* "Ve?" Çenemi kaldırdım.

"Ve çok hoş biriydi. Ama işler iyi gitmedi. Olivia her zaman yaptığını

yaptı: olay çıkardı, fırladı gitti ve iki dakika sonra özür diledi." Karen yüzünü buruşturdu.

Gözler.

"Neyin üzerine?"

"Sen. Artık seninle sosyalleşmemek konusunda çok kararlıydı."

Bir yudum daha aldım. Kuafördeki olaydan sonra Olivia'nın bana gıcık olduğunu biliyordum ama nedenini bilmiyordum.

"Onun derdi ne?" Kollarımı kavuşturdum.

"Dürüst olmak gerekirse, bence kendine güveni yok ve korkuyor. Ve Olivia'nın çarpık zihninde, boşanmanın bulaşıcı olduğunu ve kendisinin de aynı duruma düşeceğini düşünüyor."

"Oh, bu çok saçma." Elimi umursamaz bir şekilde salladım.

Karen kaşlarını kaldırarak, "Yıllar önce ona kötü davrandığınızdan da bahsetti," dedi.

Gözlerimi kısarak bu bariz kötü muameleyi hatırlamaya çalıştım ama aklıma hiçbir şey gelmedi. "Neden bahsettiğini bilmiyorum ve Olivia'nın ne kadar dramatik olabileceğini biliyorsun."

Karen küçük bir kahkaha attı. "Bunu tekrar söyleyebilirsin." Suyundan bir yudum aldı. "Her neyse, gala nasıl gidiyor?"

"Oldukça iyi. Ama bütçe konusunda Tina'ya ulaşamadım ve Olivia da hiç yardımcı olmadı." Su bardağımı biraz fazla sıkı tuttum.

"Bu çok garip." Karen dudaklarını içeri çekti. "Yardım edebileceğim bir şey var mı?"

"Sen kendi payına düşeni yaptın. Yeri güvence altına aldınız ve tüm kasaba bunu biliyor, sizin sayenizde" dedim gülümseyerek.

Karen başını salladı.

"Ve ..." Tereddüt ettim. "Yine de Bryce'ı ödülüyle tanıştırmaya devam edeceğim."

Karen bir kaşını kaldırdı. "Bunun iyi bir fikir olduğuna emin misin?"

"Evet. Tüm bu boşanmadan önce olduğum gibi güçlü görünmek istiyorum. Eğer korkarsam insanlar konuşur. Ayrıca, sen yanımda olduğun ve aptalca bir şey yapmadığımdan emin olduğun sürece iyi olacağım," dedim başımı sallayarak.

"Tabii ki. Bütün gece senin yanında olacağım."

"Ayrıca Crystal'a iyi davranma."

Karen yarım bir gülümsemeyle, "Deneyeceğim," dedi.

Yarım düzine yüzükle süslü ellerime baktım ve sonra tekrar Karen'a döndüm. "Umarım bu etkinlik iyi geçer," diye itiraf ettim. "Çünkü iyi geçmezse, bu kasabada hayatta kalabileceğimi sanmıyorum."

Karen bana cesaretlendirici bir gülümseme verdi. "Her şey mükemmel olacak. Söz veriyorum."

OLIVIA

Buckhead'in seçkinleri için düzenlenen pek çok etkinlikten biri olan gala gecesi idi. Oldukça seçkin bir etkinlikti ve toplumumuz için yukarıda ve öteye gidenleri, temelde siyasetten iş dünyasına, sanata ve daha fazlasına kadar her şeyde başarılı olanları ödüllendiriyordu. Her ne kadar toplumumuzun üyelerini onurlandırmak ve bir hayır kurumu için para toplamakla ilgili olsa da (hangi hayır kurumu için olduğundan asla emin olamadım), özünde kendimizi onurlandırmakla ilgiliydi. e Kadınlar en pahalı elbiselerini giyerek birbirlerini geçmeye çalıştılar. e Erkekler eksik oldukları diğer alanları telafi etmek için büyük çekler yazdılar. Ve bu Shannon'ın yöneteceği son etkinlikti. İyi geçmemesi önemliydi.

Jenny ve Shannon'la görüşmemin üzerinden bir hafta geçmişti ve ikisiyle de konuşmamıştım. Jenny ile aramı düzeltmeye niyetliydim ama zaman elimden kayıp gitmişti ve kişisel olarak umurumda değildi ama şimdi saçımı ve makyajımı kendim yapmak zorunda kalmıştım. En iyi şekilde görünmem gerekiyordu. Ne de olsa bu noktadan sonra Kadın Vakfı'nın başında ben olacaktım.

"Allah kahretsin!" Kirpiklerimi rimelle taradım, kaydım ve birazını göz kapağıma bulaştırdım.

"Siktir!"

Rimel çubuğunu yere attım ve aynada kendime baktım. Saçlarım düzleştirilmişti ama sanki *ben* yapmışım gibi görünüyordu. İstedğim gibi bir fön değildi ve makyajım da yarım yapılmıştı. Bütün günü YouTube izleyerek geçirmiştim.

Jaclyn Hill ve Je ree Star gibi isimlerin dumanlı gözü mükemmelleştirmeye çalıştığı videolar ve gök yüksekliğinde kirpikler, ama böyle bir şans yok. Nasıl bu kadar kolay görünmesini sağladılar?

"Neredeyse hazır mısın?" Dean smokiniyle yatak odasına girerek sordu. I Ona bakmak için kibrimden döndüm. Bond-villain tarzında, hiç küçülmeyen ya da büyümeyen kalıcı bir saat tuzu ve biber gölgesiyle oldukça sertti. Belli belirsiz çene çizgisini ve güçlü elmacık kemiklerini mükemmel bir şekilde tamamlıyordu. Dövmelerle dolu vücudunu örten bir smokin giymesine rağmen, altından ne kadar yırtık pırtık olduğu görülebiliyordu. Çok güzel temizlenmişti.

"Neredeyse hazırmışım gibi mi görünüyor?" Alaycılık sorumu sarmaladı. Hâlâ bornozumun içindeydin ve Karen gibi ortalama görünüyordum.

"Jenny nerede? Saçını ve makyajını o yapıyor sanıyordum." Ellerini omuzlarıma koyarak bana doğru yürüdü.

Geri döndüm, aynada önce kendime sonra da ona baktım. Gözlerimi kısmıştım.

gözlerimi ve dudaklarımı büzdüm. "Sana kavga ettiğimizi söylemiştim."

"Bir hafta önceydi. Hala özür dilemedin mi?" Arkamdaki yatağa oturdu.

"Neden özür dilemek zorundayım ki? O hatalıydı. Ben değil!" Başımı ona doğru salladım ve kaşlarımı çattım.

"Bebeğim. O salona, onun iş yerine gittin ve Shannon'la kavga etmeye başladın. Özür dilemesi gereken kişi senmişsin gibi geliyor. Ve bak, gitmeden önce hala bir saatimiz var. Onu şimdi ararsan belki uğrayıp saçını ve makyajını yapabilir."

"İstemiyorum," dedim. O haklıydı. Kendi sorunları konusunda bu kadar asabi olmasına rağmen Dean benim sorunlarım söz konusu olduğunda oldukça mantıklı davranabiliyordu.

"Evet, ne olmuş? Yapmak istemediğim bir sürü şey yapıyorum. Buna yetişkin olmak denir, Olivia."

Ona kötü bir bakış attım ve kollarımı göğsümün önünde kavuşturdum.

"Bryce'ın yeni karısı Crystal ile aran nasıl?" diye sordu konuyu değiştirerek.

Makyaj masasından kalktım ve bir ileri bir geri volta attım. "Bilmiyorum."

"Bilmiyorum da ne demek?"

Geniş gömme dolaptan birkaç elbise çıkarıp California kral yatağımızın üzerine sermeye başladım. En zengin ipek çarşaf ve kaz tüyüyle kaplı büyük boy bir yorganla süslenmişti. "Yani onunla olan iki ilişkim de pek iyi geçmedi. Ama bu benim hatam değildi. Karen onunla ilk tanıştığımda beni gaza getirdi. Shannon ve Jenny de bu son sefer beni kızdırdı. Ayrıca, yeni pozisyonum nedeniyle çok stres altındayım."

"Oh, hadi ama." Dean ayağa kalktı ve bileklerimden tutarak beni kendine çekti. "O kadınlarla aranı düzeltmen gerek. Dramayı bırak yoksa sonun Shannon gibi dışlanmak olacak. İstedğin bu mu?" Çenemi yukarı çekip gözlerimin içine baktı.

"Hayır," dedim başımı öne eğerek. Sorusunun retorik olduğu açıktı ama Dean cevap gerektirmeyen aptalca sorular sorarak zekiymiş gibi davranmayı severdi. Diğerlerinden daha az değerli görülmenin benim tek korkum olduğunu biliyordu. Ölümden korkmuyordum. Bir hiç olmaktan korkuyordum.

"Güzel. Jenny'yi arayıp ondan özür dileyerek başlayabilirsin. Bu gece, lütfen drama olmasın. Sadece nazik ol. Keyifli olmayı becerebiliyor musun?" Çenemi tekrar yukarı çekti, böylece gözlerimiz tekrar buluştu. Dean benim içimi dışımı biliyordu. Olmadığım bir şey olabileceğimi biliyordu. Başka bir aptalca retorik soru.

"Deneyebilirim," dedim gözlerimi devirerek.

"Aferin kızıma." Beni alnımdan öptü ve uzaklaştı. "Ben aşağıda olacağım. Yapmam gereken bazı görüşmeler var."

Bir hu çektim. Onun tepeden bakmasına katlanıyordum çünkü bunun kendisini daha iyi hissetmesini sağladığını, işini daha iyi yapmasını sağladığını, bunun da bana isteyebileceğim her şeyi verdiğini biliyordum. Bu hayatın döngüsüydü.

-Ya da daha iyisi, zenginlik... Şimdilik bu oyunu oynamaya razıydım.

Makyaj masasına doğru yürüdüm ve aynada kendimi inceledim. Bu gece benim için çok önemliydi. Buckhead'deki kadınların ne olursa olsun beni sevmelerine ihtiyacım vardı. Eğer beni korkudan sevmek zorunda kalırlarsa, buna da razıydım. Benim de

..hemen arkamda sıraya girdiler. Sosyal çevrem
ve onu tekrar bir araya getirmek zorundaydım - Shannon hariç tabii ki. O
benim için ölmüştü, yıllardır öyleydi. Crystal onun yerini alacaktı. Bu
benim akşamımdı. Cep telefonumu aldım, derin bir nefes aldım ve aynada
kendime tekrarlardım, "Kaltak olma. "Kaltak olma." Şeytani bir sırıtışla
Jenny'yi aradım.

KRİSTAL

Limuzinde Bryce'in yanında otururken yaklaşan akşam için endişeliydim. Gitmek istemiyordum ama Bryce galada onurlandırılacaktı ve bir konuşma yapacaktı. Bu gece onun için çok önemliydi. Daha önce adını hiç duymadığım bir tasarımcıya ait yüksek yırtmaçlı uzun yeşil bir elbise vücudumu sarıyordu, bana sorarsanız biraz fazla sıkı. Saçlarım muhteşem bir kabarıklıkla toplanmıştı ve makyajım Jenny sayesinde bronzlaşmış ve parlıyordu. Bryce elini bana doğru kaydırıp ve benimkini tuttu. Ona doğru baktım. Şık bir smokin giymişti. O milyon dolarlık gülümsemesiyle gülümsedi, ben de ona çok daha küçük bir gülümsemeyle karşılık verdim.

"Altın çantan nerede? Sana yeni aldığım çanta?" diye sordu. Bryce böyle önemsiz şeyleri hep fark ederdi.

Gümüş çantama baktım. "Bugün yanlışlıkla kuaförde unutmuşum. Geç kalmamak için geri dönüp üzerimi değiştirmek için çok acelem vardı," dedim gülümseyerek. "Bunun senin için önemli olduğunu biliyorum."

O da gülümsedi. "Sakin kaybetme. Çok pahalıdır."

Hafifçe başımı salladım.

"Bu akşam için kendini nasıl hissediyorsun?" diye sordu.

Toplumda gördüğüm muameleden dolayı mutsuzdum ve dürüst olmak gerekirse bunun için onu suçluyordum. Başından beri bana karşı dürüst olsaydı, o ilişkisini bitirene kadar onunla asla bir ilişkiye başlamazdım. Şimdi Buckhead kasabasında servet avcısı ve yuva yıkan biri olarak etiketleniyordum. Ben böyle biri değildim. Bunu ben biliyordum ama başka kimse bilmiyordu. Ama geçmişi değiştirmek için artık çok geçti ve ben rolümü biliyordum. Onları kazanmak zorundaydım.

bitti. Bryce'ın yapamadığı Teksaslı güzel kız ben olmalıydım. aşık olmak için. Onları, büyülenmemiş olsaydı sadık kalacak olan zavallı, masum evli politikacıya yaptığım gibi büyülemem gerekecekti. Kulağa biraz saçma geliyor ama insanlar peri masallarını sever ve hoşuma gitse de gitmese de bu artık benim hikâyemdi.

Kuaförde olanlardan sonra Shannon'ı tekrar görme konusunda endişeliydim. Benden gerçekten nefret ettiği belliydi. Bana karşı hissettiklerini anlatmak için yeterince güçlü bir kelime olduğunu bile sanmıyorum. Bir de Olivia vardı. Beni huzursuz ediyordu çünkü hem çok sıcak hem de çok soğuktu. Benim için çok fazlaydı ama sanırım onunla nasıl başa çıkacağımı öğrenmem gerekecekti. Sacri ces.

"Biraz gerginim," dedim sonunda.

"Üzülme. Seni sevecekler, tıpkı benim sevdiğim gibi." Bryce elimi ovuşturdu.

bu olay bizim ortaya çıkış partimizdi. O ve ben Buckhead'de bir çift olarak ilk kez birlikte görünecektik. Bu noktaya kadar randevu geceleri yapmaktan ya da Bryce'la birlikte görünmekten kaçınmışım ama bunu daha fazla erteleyemezdim.

"Ama sevmiyorlar. Buckhead'deki kadınlar beni hiç sevmiyor," diye itiraf ettim. Sonunda sesim çatallaştı. Öyle olmasını istememiştim ama her sert dış görünüşün yumuşak bir noktası vardır.

"Tatlım, bu doğru değil."

"Evet, öyle. Bu kadınlar benden nefret ediyor çünkü seni ve Shannon'ı ayırdım." Ondan uzaklaşıp pencereden dışarı baktım.

"Shannon'la beni sen ayırmadın. Sen ve ben çıkmaya başladığımızda zaten ilişkimiz bitmişti." Tekrar elimi tuttu.

"Bunu biliyor muydu?" Gözlerimi sıkarak ona baktım.

İki elini omuzlarıma koydu ve bana doğru kayd. "Bu gece her şeyi açıklığa kavuşturacağım. İnsanların gerçek hikâyeyi öğrenmesini sağlayacağım." Yanağıma bir öpücük kondurdu.

"Gerçek hikaye mi yoksa politikacının hikayesi mi?" Ben dürttüm.

"Gerçek bir tane. Söz veriyorum," dedi ve beni tekrar öptü.

"Bunu yapmak için doğru yer olduğundan emin değilim. Bu Shannon'ın etkinliği." Benim

gözleri onunkileri aradı. Bunu başka bir gece deneyeceğimizi söylemesini umuyordum. Ama doğru gelmedi. Hiçbiri doğru gelmedi.

"Bu benim etkinliğim. Ne de olsa onurlandırılan benim." Ne güven verici ne de cesaretlendirici olan dişlek bir sırıtış attı. Bryce'ın kibri eşsizdi ve onunla tartışmanın bir anlamı yoktu. Ona küçük bir gülümseme verdim ve yüzümü pencereye doğru çevirdim. Midemin çukuruna kötü bir his yerleşti.

KAREN

Mark ve ben galanın düzenlendiği sanat müzesinin kırmızı halı kaplı merdivenlerinden yukarı çıktık. Fotoğrafçılar fotoğraf çekiyordu. Ampuller küllenmişti. Kameralar yanıyordu. Bina büyük taş sütunları, mermer kaplamaları ve kırk ayak tavanlarıyla mimari bir şaheserdi. Gerçekten de Buckhead'deki en güzel binaydı ve gala için burayı ayarlayabildiğim için çok heyecanlıydım.

Müzenin ön kapısından girmek büyük bütçeli bir Hollywood filminin setine girmek gibiydi. e mekan Georgia'nın devlet çiçeği *Rosa laevigata* ile süslenmişti. e büyük yumuşak beyaz yaprakları, sarı bir merkezi ve tüm mekanı saran bir kokusu vardı. e her yuvarlak masanın ortasındaki vazolar çiçeğin yanı sıra Georgia'nın sahip olduğu en olgun, en dolgun şeftalilerle süslenmişti. Gerçekten hoş bir dokunuştı ve Shannon'ın büyük bir emek harcadığı çok açıktı. Bu onun herkese boşanmanın onu etkilemediğini ve kendi başına liderlik edebileceğini gösterme yoluydu. Bunun onun başkan olarak son galası olduğunu bildiğim için içimi bir suçluluk duygusu kapladı. Etkinlik için getirilen her şey zenginlik çığlıkları atıyordu: altın sofra takımları, bembeyaz masa örtüleri, yüksek arkalıklı sandalyeler, her tarafa asılmış beyaz mum fenerleri ve köşede yumuşak klasik müzik çalan bir yaylı çalgılar dördlüsü. Dans pistinde, yemekten sonra çalmak üzere bir DJ hazır bekliyordu. Sunucular beyaz düğmeli önlükler ve siyah pantolonlar giymişlerdi ve her birinin elinde bir tepsi şarap, şampanya ya da ordövr vardı. En azından Shannon bir patlama ile gidiyordu. Olivia'nın ayakkabıları çok büyük olacaktı ve yanına bile yaklaşamayacağından emindim.

Mark hemen bara doğru yürüdü ve beni arkasından takip ederken bıraktı. Topuklu ayakkabılarımla olabildiğince hızlı. Ben çoğu müşterim olan topluluk üyeleriyle sohbet ederken o başını öne eğdi. Evlerinin nasıl olduğunu sordum. Sarıldım, iltifat ettim ve gülümsedim. Cazibe işimin bir parçasıydı.

Kalabalığın arasında ilerlerken Shannon hakkında fısıltılar duydum.

"Burada olduğuna inanamıyorum. Ne kadar üzücü."

"Bryce'ı gerçekten tanıştıracak mı?"

"Zavallı kadın. Şimdi ne yapacak?"

"Bu etkinliğin bu kadar güzel olmasına şaşırmadım; Shannon'ın ilgilenmesi gereken bir erkeği yok."

Carol adında, kendisinden iki kat büyük bir adamla çıkan bir kadının bu son sözüne kulak misafiri olmaktan kendimi alamadım.

"Kesinlikle katılıyorum Carol. Shannon'ın böyle inanılmaz etkinlikleri planlamak için bu kadar çok zamanı olması çok şaşırtıcı. Eminim sen büyükbaban Richard'a bakarken gün içinde yeterince saat bulamazdın. Tanrı kalbini korusun," dedim Buckhead gülümsemesiyle.

"Richard benim erkek arkadaşım!" Dudakları birbirine yapıştı ve gözleri sıkıştı.

Bir an için ağzını açtı ama sonra kapattı.

"Benim hatam." Yanından geçerken elimi nazikçe omzuna koydum. Hakaretlerim bile çekiciydi. Bir yanlış anlaşılma olarak geçiştirirseniz, karşınızdaki kişi size gerçekten kızamazdı. Bu akşam ne olursa olsun Shannon'ı korumam gerektiğini hissettim. Kırılmanın da ötesindeydi.

Sonunda Mark'ı barda yakaladım. Çoktan ikinci kadeh viskisini yudumluyor ve Bryce'la sohbet ediyordu. Crystal ise onların diğer tarafında durmuş, elindeki şampanyayı yudumluyor ve tamamen kendinden geçmiş bir haldeydi. Bir kadeh beyaz şarap aldım ve ona doğru yürüdüm. Birine ihtiyacı olduğu belliydi.

"Selam tatlım. Nasılsın?" Sarılmak için eğildim. Hemen şaşkınlığını üzerinden attı ve bana sarıldı. Shannon'a bu gece ona iyi davranmayacağıma söz verdiğimi biliyordum ama Crystal için üzülüyordum. Bu kasabada sahip olduğu tek şey Bryce'tı.

"Aman Tanrım. Burada olmana çok sevindim," diye fısıldadı kulağıma.

"Sıkıldım

gözyaşlarına."

Sarılmayı bıraktım. "Bu olayların üstesinden nasıl geldiğimi biliyor musun?" Crystal canlandı. "Nasıl?"

Bardağımyı kaldırdım. "Bundan bir sürü var."

Kıkırdadı, içkisini bitirdi ve yanından geçen garsonun servis tepsisinden iki tane daha aldı. İkinci bir kadeh daha içti ve onu da bardağın üzerine koydu, ardından üçüncü kadehini benimkiyle tokuşturdu.

Bryce ve Mark'ın, Mark'ın plastik cerrahi işi ve Bryce'ın bir gün başkanlığa aday olma planları hakkında konuştuklarına kulak misafiri oldum. Bu düşünce karşısında küçük bir kıkırdama hissettim. Birkaç yıl önce hiç şansı olmadığını söylerdim ama şimdi o samimiyetsiz pislik de dahil olmak üzere herkesin başkan olabileceği açık.

"Olivia'yı gördün mü?" Crystal sordu.

"Henüz değil. Genelde görkemli bir giriş yapmak için biraz geç gelmeyi sever." Gözlerimi devirdim.

Crystal'ın kadınları, özellikle de son etkileşimleri göz önüne alındığında Shannon ve Olivia'yı görmek konusunda gergin olduğunu görebiliyordum. "Dinle, Olivia için endişelenme. Havlıyor ama ısırmıyor. Shannon da yola gelecektir. Anlayabileceğinden eminim, o sadece acı çekiyor."

Crystal başını salladı. "Biliyorum. Biliyorum. Garip bir durum. Benden hoşlanmalarını istiyorum

Gerçi onlardan pek hoşlanmıyorum bile."

"Sanırım Buckhead'i anlamaya başlamış olabilirsin." Ona göz kırptım.

Gülümsedi ve şampanyasından bir yudum daha aldı. "Bakın, Jenny ve Keisha orada." Crystal odanın diğer ucunu işaret etti.

Gözlerim onu takip etti. Jenny ve Keisha yan yana yürüdüler.

Jenny

derin V yakalı muhteşem uzun siyah dantel bir elbise giymişti. Elbise vücudunu doğru yerlerden sarıyor ve bu gece eski bir Hollywood havasına bürünen çilek sarısı saçlarını vurguluyordu. Keisha askılı altın rengi payetli bir elbise giyiyordu. Uzun ve dardı, mükemmel kıvrımlarını vurguluyordu.

Doğal kıvrıcık saçları her zamankinden daha da görkemliydi. Dolgun dudakları kırmızıya boyanmıştı ve

Buz mavisi gözler mor far tonları ve tam set göz makyajı ile daha da belirginleştirildi.

takma kirpik, Glow'a yeni eklenen bir hizmet. Onlar bize doğru yürürken kafalar döndü.

"Buraya mı geldin?" Crystal sordu.

"Evet. Jenny bölgede oldukça başarılı bir işletmenin sahibi ve Keisha'yı her zaman yanında getiriyor. Ayrıca, gece boyunca müşterilerinin rötuşlarını yapıyorlar. Jenny asla çalışmıyor."

Crystal başıyla onayladı. Keisha ve Jenny bize yaklaşırken, ikisi de yanımızdan geçen bir garsondan neredeyse hep birlikte birer kadeh şampanya aldılar. Jenny'yi çok iyi tanıyordum ama Keisha'yı ne kadar görsem de Jenny'yi tanıdığım kadar tanıımıyordum. Sohbetlerimiz hep sınırlı kalmıştı, orada burada ufak tefek konuşmalar ve şakalaşmalar. Ama Keisha beni büyülüyordu. O gerçekten de Buckhead'deki en güzel kadındı. Beni her zaman yetenekli, azimli ve içten biri olarak etkilemişti, ancak toplumumuzda yeterince takdir edilmiyor ve küçümseniyordu. Bunun farkındaydı ama bu onu korkutmuyordu. Özür dilemeden kendisiydi ve onu kimin sevip kimin sevmediğini umursamıyordu. Güvensiz kadınlar ve kibirli erkeklerle dolu bir kasabada böylesine sessiz bir özgüveni büyüleyici buluyordum. Keisha'nın hayatta büyük işler başaracağına dair bir his vardı içimde. Bu sadece bir zaman meselesiydi.

"Merhaba hanımlar," dedi Jenny tam önümüzde dururken.

Keisha bir eli kalçasında, onun yanında duruyordu. "Selam kızlar." Hepimiz birbirimize sarıldık ve şakalaştık.

"Geçen hafta Olivia ile olanları duydum. Özür dilerim," dedim.

Bütün hafta kuaföre gitmemiştim, çünkü doktor ve terapist randevularının yanı sıra ev gösterileriyle de meşguldüm. e doktorum hormonlarımda bir sorun olmadığını söyledi ve libidomda neler olduğunu ortaya çıkarmaya yardımcı olması için beni bir terapistle yönlendirdi. Bir saatlik terapistimin deyişiyle, şimdiye kadar sadece yüzeyi çiziyorduk.

"Olivia için özür dilemene gerek yok. Aslında bu akşam beni aradı ve bunu kendisi yaptı." Jenny bir içki aldı.

Gözlerim büyüdü. "Olivia özür mü diledi?"

Olivia'nın özürleri her zaman anında gelirdi. Eğer bir saatten fazla zaman geçtiyse, ondan asla bir özür alamazdın. Ve her zaman sana karşı bir şeyler hissettiğini de bilirdin. Yemin ederim, ona haksızlık edenlerin bir çeşit ölüm listesini tutardı.

Jenny başını salladı.

"Görünüşe göre cehennem donmuş." Güldüm.

Keisha inci gibi beyaz dişlerini görünmeye zorlayarak gülümsedi. Şampanyasından bir yudum aldı ve gözlerinde bir parıltı vardı. Bu tür etkinliklerde pek eğlenmediğini tahmin etmiştim.

"İkinizin arasında her şey yolunda mı?" Crystal sordu.

"Şimdilik. Dinle, umarım bunun genellikle böyle olmadığını biliyorsundur. Şu anda gergin ve stresli bir dönemden geçiyoruz. Sakinleşecektir," dedi Jenny.

Bundan pek emin değildim. Shannon, Olivia'nın onu başkanlıktan aldığını öğrendiğinde kıyamet kopacaktı.

Crystal başıyla onayladı. Bardakları tokuşturduk, içkilerimizi bitirdik ve sonra

Bir başkası.

"Şeytandan bahset. İşte burada." Keisha odanın öbür ucundaki Olivia'yı işaret etti. Dantelli, kırmızı, askılı bir elbise giymişti. Sırtı o kadar açıktı ki neredeyse kışının çatlağı görünüyordu. Saçı ve makyajı çok güzel yapılmıştı, bu yüzden Jenny'nin gelip onu bu etkinlik için hazırlamasını sağlamak için özür dilediğini varsayıyorum, çünkü hepimiz Olivia'nın kendisi için hiçbir şey yapamayacağını biliyorduk.

"Kibar ol." Jenny şakacı bir şekilde Keisha'ya vurdu. ey sanki bu akşamı nasıl atlatacaklarına dair bir tür anlaşmaya varmışlar gibi birbirlerine sıkıca gülümsediler. Keşke ben de işin içinde olsaydım. Bu tür abartılı davetlerden hiç hoşlanmamıştım ama Olivia'nın hoşuna gidiyordu. Bana bir evi sahnelemeyi hatırlatıyordu. Her şey göstermelikti. Evi sattığınızda ve içindeki her şeyi çıkardığınızda, ev bomboş kalırdı. Bu davetler de öyle hissettiriyordu, tamamen boş. Olivia sanki onurlandırdığımız insanlar ya da para topladığımız hayır kurumu için değil de kendisi için özel olarak düzenlenmiş gibi davranıyordu. Sanki İngiltere kraliçesiymiş gibi insanlara

el sallıyor ve gülümsüyordu.

Crystal, "Olivia spot ışıklarını çok seviyor," diye yorum yaptı.

Keisha, "Kendini spot ışığı sanıyor," diye espri *yaptı*.

Olivia ve Dean kalabalığın arasından ilerlediler. Dean doğruca bara doğru eğilmiş olan Bryce ve Mark'ın yanına gitti. El sıkıştılar ve biraz daha viski sipariş ettiler. Olivia vals yaparak bize yaklaştı ve merhaba dedi. Bize garip bir şekilde yarım sarılırken yanaklarımıza küçük öpücükler kondurdu. İyi davranmaya çalışıyordu ya da iyi davranıyormuş gibi yapıyordu. Anlayamadım.

"Son dakikada geldiğin için sana tekrar teşekkür etmek istiyorum Jenny. Kendimi hiç bu kadar güzel hissetmemiştim," dedi Olivia ve ben gözlerimi devirdim. Olivia kendine iltifat etmenin kraliçesiydi.

"Hiç sorun olmadı." Jenny başını salladı.

"Ben de senden özür dilemek istiyorum Crystal, bu hafta başındaki patlamam için. Davranışım için bir mazeret yok ama regl olmuştum ve Shannon'ın sana saldırdığını düşündüm. Ben her zaman zayıf olanın yanında olacağım. Özür dilerim." Olivia elini Crystal'ın koluna koydu.

Olivia aynı zamanda kendi sorumluluğunu üstlenmemenin de kraliçesiydi. eylemler ve her şeye bir kazı eklemek.

"Bu ne." Crystal içkisinden büyük bir yudum aldı.

"Ve Karen, Foxcroft'taki malikaneyi kapattığını duydum. Tebrik ederim! Çalışmadığımı biliyorsun, ama bu muhtemelen inanılmaz bir başarı gibi görünüyor," dedi dişlek bir sırıtış ve kıkırdamayla.

Bir kazma daha. Ama en azından

denedi. "Öyle." İçkimden bir yudum aldım.

"Evet hanımlar, bu hafta kimi kurtarıyoruz?" Olivia güldü.

Jenny ve Keisha birbirlerine baktılar. ey hafifçe başlarını salladılar ve bir an için gözlerini kapattılar.

"Gala Atlanta'daki risk altındaki gençlere fayda sağlayacak" dedim.

Başkan yardımcısı olarak

Başkan, bunu bilmeliydi ve yeni başkan olarak Buckhead Kadın Vakfı'nın geleceği için endişelendim.

"Risk altındaki gençlerin önlerinde koca bir hayat var. Neyin riski altındalar? Genç olmak mı?" Olivia kendi şakasına güldü.

Crystal ona küçük bir gülümseme verdi. Buckhead'de nasıl yaşayacağını

öğreniyordu. I

İçkimi yudumladım.

Olivia önce odanın etrafına, sonra da her birimize, bir sanat eksperinin bir tabloya bakıp kusur araması gibi yukarıdan aşağıya baktı.

"Boşanmanın Shannon üzerinde olumsuz bir etkisi olduğunu söyleyebilirsiniz.

de nitely su ered. Zor bir karar verdiğimiz için mutluyum. Bilirsin işte, d a v a y ı bitirmek." Olivia başını sallayarak söyledi.

Keisha, Jenny ve Crystal birbirlerine şaşkın bakışlarla baktılar.

Gözlerimi sıktım ve sonra gevşettim. "Bence harika bir iş çıkardı. Şimdiye kadar katıldığım en güzel etkinlikti."

Olivia çenesini kaldırdı. "Senin zevkin her zaman sıradan olmuştur Karen. Ve bunu en sevimli şekilde ifade ediyorum."

Keisha çenesini Olivia'nınkiyle eşleştirecek şekilde kaldırdı. "Bence bu inanılmaz."

Boş bardağımı yanımdan geçen bir tepsiye koydum ve iki tane daha aldım. Birini Keisha'ya uzattım. Küçük gülümsemeler eşliğinde birbirimize başımızı salladık.

"Onlardan birine ihtiyacım var." Olivia içkimi işaret etti, Keisha'nın Yorum. "Bana bir dakika izin verin." Dean'in omzuna dokunmak için geri çekildi ama kocama çarptı.

"Seni orada görmedim, Mark." Dudakları şeytani bir ifadeyle kıvrıldı. "Oh ... hey, Olivia," diye kekeleydi Mark. Olivia kolunu Mark'ın göğsünün üzerinden geçirdi,

Barın üstünden bir votka soda aldı ve pipeti dudaklarına götürdü. O Emdi ve bitirdiğinde memnun bir ses çıkardı. Mark'ın saç çizgisinde boncuk boncuk terler oluşmuştu. Aralarında ne olup bittiğinden emin değildim ama tuhaftı. Adamın gözleri kadının dudaklarına kilitlenmişti. İçeceğinden limonu aldı ve ısırarak tüm suyunu emdi.

"Hey." Keisha omzuma dokundu ve bana doğru eğildi. "Bunun için teşekkürler," diye içkiyi uzattı.

"Endişelenme. Olivia için üzgünüm. O-"

"Bir kaltak," diye araya girdi Keisha.

Güldüm ve başımı salladım.

Kahkahalarımızı şampanya yudumlarıyla söndürürken göz göze geldik. Keisha'nın bana bakışında öyle bir şey vardı ki, kendimi

Sanki onu ezelden beri tanıyormuşum gibi. Onun yanıdayken kendimi çok rahat hissediyordum.

dış görünüşümü bir kenara bırakıp gerçekten kendim olabilirdim. Garip ve alışık olmadığım bir duyguydu. Ama hoşuma gitti.

Keisha'yı geçtikten sonra Shannon'ı etrafta dolaşırken gördüm. O da Ne kadar güçlü olduğunu ve yıkılmış bir evliliğin onu yıkamayacağını gösteriyordu. Gücünden dolayı ona hayranlık duydum ve neler yaşadığını hayal bile edemiyordum. Evliliği göz göre göre yıkılmış ve birkaç ay sonra kocasının çok daha genç bir kadınla yeniden evlenmesini izlemek zorunda kalmıştı. Evinin etrafında uzanırken, büyük boy eşofmanlar giyerken, doğrudan kaptan dondurma yerken ve hayatının nasıl bittiği hakkında ağlarken birçok gece onunla birlikte oturdum. Ama bu gece bambaşka bir kadındı ve bir milyon dolar gibi görünüyordu. Işıltılı gümüş Versace elbisesi Olivia'ninkini gölgede bırakıyordu. Topukları yüksekti. Altın sarısı saçları aşağıya doğru dökülüyor, uçları yumuşak bir şekilde kıvrılıyordu ve makyajı zarif bir şekilde y a p ı l m ı ş t ı . Belli ki Jenny'nin işi.

Ona el salladım. Başını hafifçe sallayarak bir an için direndi. Tekrar el salladım ve gülümseyerek "Buraya gel" dedim.

Yenilgiyle omuzlarını çökertti ama sonra tekrar kaldırdı ve kasılarak gruba doğru ilerledi. Olivia ve Crystal -ve bu arada Bryce- ile garip olabileceğini biliyordum. Ama Olivia kocamla meşguldü ve kim bilir ne hakkında konuşuyordu. Onun hastasıydı, belki de sorun buydu. Bunu ona daha sonra sormak için aklıma bir not aldım. Bryce, Dean'le fısıltılı konuşmalar yapıyordu ve Crystal'ın kötü bir niyeti yoktu. Bu Shannon'ın etkinliği idi. Her şeyi o planlamıştı ve kendini rahat hissetmeyi, istediği kişiyle sosyalleşmeyi ve eğlenmeyi hak ediyordu.

"Merhaba tatlım," dedi Shannon, yolda eline aldığı içkiyi dökmemeye dikkat ederek bana sarıldı. Jenny ve Keisha'ya da sarıldı. Shannon Crystal'a baktı ve gergin dudaklarının arasından, "Merhaba Crystal," dedi.

Crystal hafif bir reveransla karışık garip bir baş sallaması yaptı. Belli ki çakırkeyifti. "Merhaba, Shannon."

"Etkinlik çok güzel. Harika bir iş çıkardınız." Odadakilere elimle işaret ettim. Jenny, Keisha ve hatta Crystal da övgülerini dile getirdiler.

Shannon kızardı. "Teşekkür ederim. Bu kadar iyi bir araya geldiği için çok heyecanlıyım. En azından Bu ve Buckhead Kadın Vakfı var" dedi gülerek.

e suçluluk duygusu mideme ağır bir şekilde oturdu.

Olivia Mark'tan uzaklaştı ve yeniden kadınların arasına girdi.

Shannon çenesini ona doğru kaldırdı. "Merhaba Olivia." Selamlaması kısaydı. "Merhaba, Shannon." Olivia berrak bir sıvıdan iki shot uzattı.

Shannon'a elini uzattı.

Shannon'a. "Bu etkinlik için sizi takdir etmek istiyorum. Bir araya geldi. Şerefe," dedi gülümseyerek.

Shannon biraz endişeli görünüyordu ama kadehi Olivia'nınkiyle tokuşturunca yüzü rahatladı.

"Teşekkürler, Olivia. Telafi edebildiğimize ve yolumuza devam edebildiğimize sevindim." Shannon başını salladı.

"Ben de öyle," dedi Olivia sırtarak.

Görünüşe göre ikisi yeniden anlaşmaya başlamıştı ve belki de bu gece bir felaket olmayacaktı. Jenny ve Crystal sessizce onun kuaförde bıraktığı çanta hakkında konuşuyorlardı. Keisha'ya döndüm. Yüz millik bakışlarıyla dikkati dağılmıştı. İnce parmakları boş bir şampanya kadehinin sapını tutuyordu.

"Benimle barda bir şeyler içmek ister misin?" diye sordum.

Keisha gözlerinde bir pırıltıyla bana baktı. Hevesli bir şekilde evet anlamında başını salladı.

SHANNON

Olivia bana bir içki daha uzattı. Ona teşekkür ettim ve bir yudum aldım. Votka ağır, soda hafifti. Bana bu kadar iyi davrandığına inanamıyordum. Bryce'la boşanmadan önceki gibiydi. Onunla ya da onsuz parlak bir geleceğe sahip olabileceğime dair bana umut veriyordu.

"Seni kontrol etmediğim için özür dilerim, Shannon. Stresliydim ve kendimi pek iyi hissetmiyordum. Sen nasılsın?" Olivia sordu. İçkisinden küçük bir yudum aldı ve yüzü sempatikleşti.

Ben daha ağzımı açamadan Bethany adında orta yaşlı bir kadın Yanımdaki çemberin boşluğuna yerleşti. Zayıftı ve tamamen siyah giyinmişti.

"Kocana olanları duyduğuma çok üzüldüm." diye eğildi. Bethany elini omzuma koydu ve bana acıyan bir bakış attı.

Gözlerimi devirmemek için elimden geleni yaparak birkaç kez gözlerimi kırptım. "Ne? Öldü mü?"

Omzumu sıktı, "Çok güçlüsün. Senin yerinde olsaydım yüzümü gösteremezdim."

"Kocan nerede, Bethany?" Olivia araya girdi. Onu arıyormuş gibi yaparak dramatik bir şekilde odaya göz gezdirdi. Orada olmadığını herkes çok iyi biliyordu.

Bethany küçük bir öksürük çıkardı. "Yeğeniyle birlikte."

Olivia gözlerini sıktı. "Metresine böyle mi diyorsun?"

Bethany ona sert bir bakış attı, omuzlarını kaldırdı ve başka bir şey söylemeden hışımla dışarı çıktı.

Olivia'ya baktım, şaşırmıştım çünkü beni savunmaya gelmişti. " ank sen."

"Tabii ki. Ayrıca, seninle onun arasındaki tek fark kocanın seni terk etmiş olması, Bethany'ninki ise hâlâ pastasını yiyor ve onu da beceriyor," diye tükürdü Olivia.

İçten bir kahkaha attı ve ben de kıkırdadım.

"Bu da neydi şimdi?" Jenny sordu.

"Daha fazla başsağlığı." Gözlerimi devirdim ve Cartier saatime baktım.

"Bazı insanlar sadece aşağılıktır." Olivia başını salladı.

O da saatine baktı ve bara doğru döndü. Geri döndüğünde Olivia'nın elinde bir kadeh daha vardı ama bu sefer sarımsı bir renkteydi. "Al Shannon. Büyük anın neredeyse geldi. Tekila yardımcı olacaktır."

Bir an tereddüt ettim ama sonra ondan aldım ve geri attım. Saate bir kez daha baktım. Bryce'ı takdim etmek için sahneye çıkmama beş dakikadan az bir süre kalmıştı. Neredeyse vazgeçiyordum ama herkese kocam olsun ya da olmasın güçlü ve yetenekli olduğumu göstermek istiyordum. Bryce'ı geri istiyordum ama bazen *kendimi* daha çok geri isterken buluyordum; ondan önceki halimi. Bu gece bana buna sahip olabileceğimi hissettirdi.

Olivia elimi tutarak, "Seninle sahneye kadar yürüyeyim," dedi.

Önce eline sonra da yüzüne baktım. Cesaret verici bir gülümseme verdi.

"Tamam," dedim.

attığım ilk adım sallantılıydı. içkiler beni çabucak etkilemişti. Görüşüm biraz bulanıktı, ama sanki dünyaya meydan okuyabilecekmişim gibi hissediyordum. Olivia beni kalabalığın arasından geçirirken insanlara gülümsedim. Bana iltifatlar yağdırdılar, ben de onlara teşekkür ettim. Olmam gereken yerdeydim. Bryce olsa da olmasa da ben Shannon Madison'dım. Sahnenin kenarında durduk.

Olivia ellerini omuzlarıma koydu ve gözlerimin içine baktı ... sadece iki Olivia görüyordum.

"Shannon, harika olacaksın. Bryce birazdan burada olacak. onu tanıştıtabilirim," dedi.

Başımı salladım ya da en azından öyle sandım.

"Başkan olarak son etkinliğiniz için sizi tebrik etmek istiyorum. Harika bir iş çıkardınız, ancak bu noktadan sonra dizginleri ben ele alacağım." Gülümsedi... iki kez ya da belki bir kez. Bir an için gözlerimi kapattım ve sözlerini anlamlandırmaya çalışarak başımı hafifçe salladım.

"Bekle, ne? Ne demek son etkinlik?" Kekeledim.

"Yönetim kurulu geçen hafta başkanlığı bırakmanız için oylama yaptı. Boşanmanız liderlik yeteneğinizin önüne geçti. Hayır kurumlarımızın ve etkinliklerimizin sizin liderliğiniz altında zarar göreceğinden korkuyorduk. Özür dilerim. Size daha önce söylemek istedim. Bunu senden saklamak kalbime çok ağır geliyordu. Ama oybirliğiyle karar verildi." Olivia dudaklarını içeri çekti.

Gözlerim büyüdü ve parladıklarını hissettim. "Hayır, bu doğru olamaz."

Olivia başını öne eğerek, "Zor bir karardı ama doğru olan buydu," dedi.

"Hazır mısınız?" Bryce yanımda durarak söyledi.

Başını dik tutmuş, omuzlarını geriye atmıştı. Ona baktım ve her şeyimi kaybettiğimi fark ettim. Hepsi beni terk ettiği içindi.

Olivia ellerini omuzlarımdan çekti ve gülümsedi. Bana baktı Bryce. "O hazır," dedi ve sonra kalabalığın içinde kayboldu.

Politikacı sırtışı artık yüzüne yapışmış, tanıştırmaya hazır olduğunun sinyalini veriyordu. Artık hayatımı geri istiyorsam Bryce'a ihtiyacım olduğunu biliyordum.

"Bunu yapmaya karar vermene sevindim," diye konuştu Bryce, yüzündeki gülümsemenin hiç eksilmemesine özen göstererek.

"Ben de" demeye çalıştım ama sesim çatallaştı, onun yerine başımı salladım.

Bana baktı, "Bu iş iyi giderse belki aramızdaki sorunları çözebiliriz."

Kalbim kabardı, nabzım hızlandı ve sanki midemde bir tereyağı sürüsü varmış gibi hissettim. Bryce eğildi ve beni yanağımdan öptü. Tenimde sıcak bir his uyandırdı. "Çok güzel görünüyorsun," diye fısıldadı.

Yanaklarımın kızardığını hissettim. Bryce ve ben tekrar bir araya geliyorduk. Öyle söyledi.

Hayatımın geri kalanı yerli yerine oturacaktı. Buckhead Kadın Vakfı'nın başkanı. Sosyal statüm. Evliliğim. Her şeyim. Bryce ve beni dünyaya yeniden tanıtmaya hazır bir şekilde başım dik bir şekilde merdivenlerden sahneye doğru yürüdüm.

KRİSTAL

Bryce'ın Shannon'ı yanağından öpmesini izledim. Kendimi biraz huzursuz hissettim ama sadece iyi davranmaya çalıştığını biliyordum. Eski karısının olay çıkarmasına ihtiyacı yoktu ve Shannon'ın bir çini tabak gibi kırılgan ve milyonlarca parçaya ayrılmaya eğilimli olduğunu biliyordu.

"Shannon erkeğini geri çalmaya mı çalışıyor?" Olivia gülerek,

"Sadece profesyonel davranıyor," dedi. "Sadece profesyonel davranıyor," dedi Karen.

"Bryce da öyle," diye ekledim.

"Umuttan daha kötü olan tek şey sahte umuttur." Olivia şampanyasını yudumladı. "Gidip daha iyi bir manzara görecekim. Bunun bir tren kazası olacağı kesin." Dean'in elini tutmaya çalıştı ama Dean onun kolunu kuvvetle kavradı.

"Dur," diye uyardı alçak bir hırıltıyla.

"Neyi durdurayım?" Olivia onun kolunu çekmeye çalıştı. "Dramayı." Gözlerini sıktı.

"Ow. Sadece eğleniyorum."

her seferinde çektiğinde kolu serbest kaldı. Kırmızı izlerle kaplıydı. Çenesinin olduğu yerden. Eliyle kolunu ovuşturarak onu yatıştırmaya çalıştı.

"Acı içinde, seni pislik. İçkileri soğut." Onu geri itti, ayağının üzerinde döndü ve kalabalığın içinde kayboldu.

Etrafımdaki diğer kızlara baktığımda, hiçbirinin ne olduğunu fark ettim. Bu tür zehirli ilişkileri daha önce de görmüştüm ve ölümcül olabileceğini ilk elden biliyordum.

"Yarın salonda aylık kitap kulübünüz devam ediyor mu?
Sabah mı?" Jenny sordu.

Karen güldü. "Eğer öyle denebilirse, Olivia'nın seçimi sayesinde."

"Hangi kitabı seçti?" Keisha sordu.

"*Vogue*."

Kızlar güldü ama ben gülmedim. Hâlâ Olivia ve Dean arasında az önce olanları düşünüyordum. Bu yaygın bir olay mıydı? Dean kötü niyetli miydi? Sahne ışıkları Shannon'ı aydınlattığında salon birden sessizleşti. Her ne kadar onunla anlaşmazlık içinde olsak da, bunun iyi geçmesini umuyordum. Shannon'ın Buckhead'e hayatına devam ettiğini göstermesi gerekiyordu, henüz etmemiş olsa bile.

Mikrofonu eline aldı ve boğazını temizledi. "İyi akşamlar, bayanlar ve baylar. Hepinizin bildiği gibi ben Shannon Madison'ım," diye başladı.

Seyirciler arasında fısıldaşmalar ve ardından susmalar başladı. Karen, Jenny ve Keisha kalabalığı susturmaya yardım etti. Başımı hafifçe salladım. Shannon Block demeliydi. O artık Shannon Madison değildi.

Gülümseyerek devam etti ve cömert katkıları için herkese teşekkür ederek hayır kurumundan ve paranın ne için kullanılacağından bahsetti. Gönüllü olanlara teşekkür etti. Buckhead Kadın Vakfı üyelerine teşekkür etti ve ardından Bryce'ı takdim etme zamanı geldi. Bryce, Atlanta'da risk altındaki gençler için bir rekreasyon merkezi açmak üzere gerekli bina ve finansmanı sağlamak için yaptığı çalışmalardan dolayı onurlandırıldı.

Shannon, "Şimdi de onur konuğumuzu takdim etmek benim için bir zevk," diye söze başladı.

Karen ellerini dua ediyormuş gibi birbirine kenetledi.

"Hepiniz onu kongre üyeniz olarak tanıyorsunuz ama ben onu çok farklı tanıyorum çünkü o bir zamanlar benim kocamdı. Bryce ve ben on beş yıl önce tanıştık. Birbirimize delicesine aşık olduk ve birlikte güzel bir hayat kurduk. Evet, hepinizin geçici ayrılığımızı duyduğunuzu biliyorum."

Fısıldaşmalar başladı.

Keisha Jenny'ye, " Bu çok acı verici," dedi.

"Onu durdurmali miyiz?" Karen sordu.

"Daha da kotulestirecek." Jenny eğildi.

"Hiçbir şey bundan daha kötü olamaz," dedi

Keisha.

Shannon tüm fısıldaşmalara rağmen gülümsemesini korudu ve devam etti. "Bryce ve benim yaşadığımız, pardon, yaşadığımız aşk gibi bir aşk asla ölmez. Sadece değişir, kil gibi şekil değiştirir, ama her zaman ilk şekline geri dönebilir."

"Sarhoş, değil mi?" Keisha sordu.

"Öyle olmalı," dedi Jenny. Bana baktı ve cesaretlendirici bir gülümseme verdi. Gerçi güvenceye ihtiyacı olan ben değildim. Shannon'ın şu anda odadaki tüm güce ihtiyacı vardı.

Shannon sahnede bir ileri bir geri volta atarken mikrofon elinden kaydı ve bir gümbürtüyle zemine çarptı. Eğildi, neredeyse düşüyordu ve yerden aldı.

"Tüh papatya," dedi. "Şimdi, nerede kalmıştım? Ah, evet. Bryce ve ben tekrar bir araya gelmek."

İnsanlar fısıldadı ve odanın etrafına baktılar. Gözler benim üzerimdeydi. Gözler Bryce'in ve Shannon'ın üzerindeydi. Bryce sahnenin merdivenlerini hızla çıkmaya başladı.

"Birini seviyorsan bırak gitsin, eğer geri gelirse o zaman olması gerektiği gibi. Bryce... işte buradasın." Shannon tam sahneye çıkarken Bryce'a işaret etti. Her şey planlanmış gibi görünüyordu ama Bryce'ın yüzü öfke ve utançtan kıpkırmızı kesilmişti.

"Bana gel, arkadaşım, sevgilim, her şeyim, benim-" Bryce mikrofonu Shannon'ın elinden aldı. Shannon öpmek için eğilmeye çalıştı ama Bryce kenara çekildi ve Shannon yere yuvarlandı.

Bryce gülümseyerek, "Anlaşılan bu akşam birileri içkiyi biraz fazla kaçırmış," dedi. Hâlâ ayağa kalkmaya çalışan Shannon'a baktı. Yüzü şaşkınlıkla buruşmuştu, sanki az önce ne olduğu hakkında hiçbir fikri yokmuş gibiydi. e kalabalık kahkahalarla patladı.

"Oh, Shannon. Eski karının içine nasıl eski koyacağını iyi biliyorsun." Güldü.

Shannon'ın gözleri kalabalığın içindeki yüzleri ararken nemlendi. Kalbim onun için kırıldı.

"Tüm ciddiyetimle söylüyorum, bu akşam burada bu etkinliği düzenleyerek harika bir iş çıkardınız. Yardımlarınız için teşekkür ederim ama bundan sonrasını ben hallederim. Minnettarlığımızı ve alkolsüz bir rahatlama gecesini kesinlikle hak ediyorsunuz," dedi Bryce kalabalığa göz kırparak ve sonra Shannon'a bakarak. Shannon neler olduğunu yeni anlamaya başlamış gibi gözleri büyüdü. Bakışlarını tekrar kalabalığa çevirdi. "Eski karım Shannon'ı alkışlayın millet." Shannon yavaşça sahneye çıkarken alkışlar yükseldi.

"Ama büyük Taylor Swift'in bir zamanlar dediği gibi, 'Asla, asla, asla bir araya gelmeyeceğiz. " Bryce kendi dizini tokatlarken kalabalık kahkahalarla kükredi ve DJ hızla parçayı çaldı.

Shannon'ın gözleri yaşlarla doldu. Karen, Keisha ve Jenny ona doğru koşuştururken herkes Swift'in akılda kalıcı şarkı sözlerine eşlik etti. Bryce şarkıya eşlik ederken kalabalığın arasında yüzümü buldu ve bana göz kırptı. Gözlerim kısıldı. Dudaklarım sertçe birbirine yapıştı. Bunu Shannon'a nasıl yapabilmişti? Onu nasıl böyle utandırabilirdi? Onu bir zamanlar sevmişti. Onun karısıydı. Ona bunu yapabildiyse, bana ne yapabilirdi?

KAREN

"Shannon, bu dünyanın sonu değil," dedim onu kendime doğru çekerek. Ona sarılmak, kollarımda parçalanırken jöleye tutunmaya çalışmak gibiydi. Shannon'ın dairesine giden siyah bir Uber SUV'un arkasında oturuyorduk. Eve sağ salim vardığından emin olmam gerekiyordu.

"Evet, öyle." Geri çekildi. Makyajı dağılmıştı ve şimdi bir Picasso tablosu gibi görünüyordu. "Ne oldu bilmiyorum. Bir dakika önce her şey yolundaydı. Sonra bir baktım herkes bana gülüyor ve sahneye çıkarılıyorum."

"O kadar da kötü değildi," dedim. Ama kötü olduğunu biliyordum. Bunu yapmaya neden karar verdiğine dair hiçbir fikrim yok. Gecenin erken saatlerinde onu gördüğümde toparlanmış ve her şeyi kontrol altına almış görünüyordu.

"Beni sahnede yuhaladılar! Ve eski sevgilim 'Asla bir daha bir araya gelmeyeceğiz' diye şarkı söyledi. " Daha çok ağladı.

e şoför dikiz aynasından bize baktı ve kalın kaşlarını kaldırdı. "Gözünü yoldan ayırma," dedim. Shannon'ı yeterince insan yargılamıştı. gece. Onun sokağına dönerken gözleri ileriye kaydı. "Shannon, sana ne oldu böyle? Bunu neden yaptın?" diye sordum.

Dik oturdu ve şakağını ovuşturdu. Araba kaldırıma yanaştı ve park etti. Shannon önce bana sonra da kucağına baktı. "Ben ... emin değilim. Olivia bana içki veriyordu ve bana çok iyi davranıyordu, sonra beni sahneye götürdü ve dedi ki..." Shannon tekrar şakağını ovuşturdu, anının geri gelmesini istiyordu.

"Sana ne söyledi?" Ben sordum.

"Bryce her şey yolunda giderse bir araya gelme ihtimalimiz olduğunu söyledi." Shannon başını kaldırıp bana baktı.

Gözlerimi devirdim. "Sadece seninle oynuyor çünkü sen onu tüm Buckhead ile tanıştıracajım."

"Belki de değildi. Belki de bunu kastetmiştir." Gözleri kocaman açılmıştı.

"Shannon, bu saçmalığa kanma. Hemen ardından seni herkesin önünde utandırdı. Bu yüzden sahnedeyken yeniden bir araya gelmekten bahsettiniz - çünkü sizi o yönlendirdi." Elini tuttum ve tuttum.

Elime baktı. "Ama Olivia."

"Peki ya o?" Ben sordum.

Şoför arabadan indi ve Shannon'ın kapısını açtı. Shannon inmedi. Onun yerine kucağına baktı. Ve sonra bir ampul yandı. Başını kaldırdı ve gözleri kocaman oldu. Elini çekti ve benden uzaklaştı.

"Olivia hepinizin beni başkanlıktan azletmek için oy kullandığınızı söyledi. Gala benim son etkinliğimdi. Boşanmam yüzünden olduğunu söyledi. Bu doğru mu?" Shannon gözlerini kıstı.

Ağzım açık kaldı. "Başkanlıktan alındınız ama-" "Ne zaman? Bu ne zaman oldu?" diye araya girdi.

Başımı öne eğdim. "Bir haftadan biraz fazla oldu, ama ..."

Shannon şoförün yardımıyla araçtan indi. "Bunu nasıl yaparsın Karen? Benim arkadaşım olman gerekiyordu." Yüzünde öfke ve üzüntü karışımı bir ifade vardı. "Seninle işimiz bitti."

"Shannon, bekle. Düşündüğün gibi değil. Ben-" Kapı çarparak kapandı ve arkasına bakmadan apartmanına doğru fırladı. Araba kaldırımından uzaklaşırken gözümden bir damla yaş kaçtı ve yanağımdan aşağı süzüldü.

JENNY

Bir dizi ruju, birkaç göz farı paleti ve birkaç bronzlaştırıcı ve fosforlu kalemle birlikte akrilik bir düzenleyicinin yuvalarına geri yerleştirdim. Galadan sonra hemen yatmayı düşünmüştüm ama beynim uğulduyordu ve Keisha'yla daha önce vakit bulamadığımız için salonu da temizleyebileceğimi düşündüm. Ağzım duvardaki bir düğmeye basarak salondaki tüm ışıkları kapattı. Bir avuç kirli makyaj fırçasını kaptığım gibi arka taraftaki banyoya yöneldim. Lavabonun giderini kapattım, içine kauçuk bir temizlik paspası yerleştirdim ve suyu akıttım. Makyaj fırçalarını atar atmaz dibe battılar, üzerlerinden gökkuşaağı renkleri aktı ve ılık bir banyo bombası gibi suyu boyadılar.

Salondaki bir çarpma sesi anında suyu açmama neden oldu. Kırılan camın sesiydi. Nefesim hızlandı ve beynim sağ ya da sol arasında gidip gelirken olduğum yerde donup kaldım. Bir başka çarpma sesi ve ardından ön kapıdan gelen zil sesi... Henüz ayarlamadığım **için** alarm çalmadı... Panel arka kapının yanındaydı ve her günün sonunda çıkmadan önce yaptığım son şeydi.

Fısıltılar vardı ama ne dediklerini anlayamıyordum. Cam çıtırtıları bana birinin salonda ilerlediğini söylüyordu. Topuklarımın üzerinde sessizce kayarak banyo kapısına doğru ilerledim, nabzım kulaklarımda atıyordu. Metal perde halkaları çubuğun üzerinde gıcırđıyordu. Koridordan arka kapıya doğru başımı uzattım. Dışarı çıkıp üst kattaki daireme koşabilirdim ama cep telefonum ön taraftaki çantamdaydı.

Gürültülü bir çarpışma oldu. Bir şey devrilmiş gibi bir ses.
ve çeşitli eşyaların dökülmesi. Bavullardan biri olduğunu

düşündüm. "Sakin ol," dedi bir ses.

"Sadece biraz eğleniyorum," dedi başka bir ses.

Camın tavana çarpma sesini duydum, belki de bir aynaydı.

inşa ettiğim şeyi parça parça yok ediyorlardı. Sonunda, bunun kötü bir fikir olduğuna kendimi ikna edemedim, hızlı adımlarla sahanlıkta ilerlemeye başladım. Makyaj dolabının üstündeki mumluklardan birini aldım. Mermer rengindeydi ve son derece ağırdı. Birkaç derin nefes aldıktan sonra banyodan çıktım, koridoru geçtim ve salonun arka tarafına doğru ilerledim. Karanlıktı. Tamamen siyah giyinmiş bir adamın dış hatlarını görebiliyordum. Kasadan bip sesi geliyordu, bu yüzden diğer kişinin perdelerin diğer tarafında olduğunu biliyordum. Bulunduğum yere en yakın olanın sırtı bana dönüktü. Eğilmiş, fazladan alkol şişelerini sakladığımız dolaba bakıyordu.

"Veuve Clicquot. Güzel," dedi ve bir tane çıkarıp mührünü yırttı.

Diğer adam "Bu aptal şeyi açamıyorum!" diye bağırdı.

"Fark etmez," dedi en yakınımındaki adam şişeyle oynarken. Küçük bir şey tabana çarptı. Ben tel kafes olduğunu düşündüm. Mantar patladı ve adam kıkırdadı, şişeyi hemen dudaklarına götürdü. Şampanya her yere saçıldı.

"Orada ne halt ediyorsun?" diye bağırdı öndeki adam.

Cevap veremeden mumluk kafasına düştü.

Bağırdı ve öne doğru düştü.

Perdeler açıldı ve diğer adam orada durup manzarayı seyretmeye başladı. Tek görebildiğim kar maskesinin altındaki gözlerinin akıydı.

"Oh, kahretsın."

Gözlerimi kapıdaki adamdan çok uzun süre ayırdım çünkü aniden yere düştüm. Başım büyük bir gürültüyle fayansa çarptı ve görüşüm bulanıklaştı. Elimden mumluk düştü. Kar maskeli adam üstümdeydi. Elleri boynumdaydı, daha sert sıkıyordu ve

Daha sert. Etrafımda bir şeylere uzanmaya çalıştım ama hiçbir şey yoktu.

"Aptal orospu," diye homurdandı. Tükürük dudaklarında toplanmıştı ve gözleri öfkeden kıpkırmızıydı. Kar maskesini çıkarmak için uzanmaya çalıştım ama yapamadım.

"Dostum, dur. Onu öldüreceksin," diye yalvardı diğer adam.

Nefes almak benim için gittikçe zorlaşıyordu. Boynumdaki baskı artıyor, soluk borum basınca dayanamıyordu.

"Sert oynamak ister misin?" diye alay etti.

Sesim çatallaştı. "Evet..." Kasıklarına doğru bir diz gönderdim.

Yüzünü buruşturdu ve ben de altından sıyrıldım. Ben kaçamadan bileğimden yakaladı ve beni geri çekti. Sopası yüzüme iki kez saplandı. Önce gözüme. Görüşümde yıldızların dans ettiğini gördüm, diğer her şey karardı.

Ağzım. Dilimin arkasını kaplayan sıcak, kalın demirin tadı. Diğer adamın bağırıldığını duydum. Ayak sesleri bana doğru değil, benden kaçıyordu. Ayakkabılarının altında camlar çıtırdıyordu. O gitmişti ve ben bir kez daha diğer adamın altında sıkışmış, her nefes için mücadele ediyordum.

KRİSTAL

Gala bittikten sonra ihtiyacım olan şey uzun bir yürüyüşü. Bryce ilgilenmesi gereken işleri ve çocuklarla içmesi gereken kutlama puroları olduğunu söyledi. Ondan kurtulduğum için minnettardım çünkü Shannon'a davranışları beni çok kızdırmış ve hayal kırıklığına uğratmıştı. Shannon bunu hak etmemişti. Onu tüm Buckhead'in önünde tamamen küçük düşürmüştü. Ona yürüyüşe çıkacağımı ve kuaförden eve Uber'le döneceğimi söyledim. Daha önce Jenny'ye çantamı orada bıraktığımı söylemiştim, o da alabilmem için beni bekleyeceğini söylemişti. Ama geç olmuştu. Dürüst olmak gerekirse, sadece kafamı boşaltmak için bir yürüyüş yapmak istiyordum, bu yüzden Jenny'nin hala uyanık olup olmaması önemli değildi. Serin bir esinti nemi katlanılabilir kılıyor ve galadan Peach Caddesi'ndeki Glow'a kadar olan yürüyüşü keyifli hale getiriyordu. Buckhead'i hiç bu kadar sessiz ve huzurlu görmemişim. Görünürde ne bir insan ne de bir araba vardı. Duyduğum tek ses topuklarımın kaldırım boyunca çıkardığı tıkırtılardı. Peach Caddesi'ne döndüm ve ileride solda Glow'un tabelasını gördüm. Bulduğum yerden içerisi karanlık görünüyordu, bu yüzden Jenny'nin yatmaya gittiğini varsaydım. Hemen orada bir Uber çağırmayı düşündüm ama ayaklarım ilerlemeye devam etti.

Siyah şortlu ve kapüşonlu iri bir adam aniden işyerlerinden birinden dışarı fırladı ve parıltılı altın rengini gördüğümde onun Glow olduğundan emin oldum.

Elinde çanta vardı. *Benim* çantamdı. Sadece 10 metre ötedeydi.

o.

Adımlarımı hızlandırdım ve "Hey!" diye seslendim.

Kar maskesi, geniş gözleri ve kısmen açık ağzı dışında yüzünün büyük bir kısmını kapatıyordu.

"Allah kahretsin. Ben bunun için kaydolmadım," dedi ayağının üzerinde dönerken ve ters yönde koştu.

Soluk baldırının arkasını büyük mürekkepli bir dövme kaplıyordu. Belirsiz olduğu için bir profesyonel tarafından yapılmamış gibi görünüyordu. Onu kovalamayı düşündüm ama kırık camı ve açık kapıyı görünce Glow'un önünde durdum. Telefonu aradım ve çantama geri koydum. Tam bağıracaktım ki içeriden bir hışırtı ve ardından bir çığlık duydum.

Elim çantama geri gitti ve bir Ruger . ACP cep tabancası. Krom kaplaması ve sıcak pembe bir kabzası vardı.

"Tedbirli olmak üzülmekten iyidir," dediğini hatırlıyorum üvey babamın bana silahı yıllar önce aldım. "Ona cep telefonu gibi davran ve her zaman yanında bulundur." Şimdi onun tavsiyesi için minnettardım. Derin bir nefes alarak, silahlarımı kuşanıp içeri dalmakla dikkatli bir giriş yapmak arasında hızlıca karar verdim. Az önce gördüğüm adamın silahı olmadığı açıktı. İçeride başka biri varsa, onların da silahı olmama ihtimali vardı.

Kapıdan koşarak içeri girdim, kadife perdeyi araladım ve siyahlar giymiş bir adamın Jenny'yi yere yatırdığını gördüm. Adam hızla Jenny'den kurtuldu ve koridorda koşmaya başladı, son anları olduğunu düşündüğünden emin olduğum bir şekilde kaçarken bir dolaba çarptı. Jenny otururken ışık düğmesine bastım. Gözü çoktan kocaman bir morluğa dönüşmüştü. Ağzı kanlıydı. Boynunda kırmızı izler vardı. Nefes nefese kalmış, gözlerini yaşartan derin, acı dolu nefesler alıyordu.

"Aman Tanrım, Jenny," dedim, onun yanına koşarak.

JENNY

Dedektif Sanford elinde iki bardak kahve ile odaya girdi. Bu kez, bayat kahverengi suyla dolu strafor bardaklar yerine Starbucks bardakları vardı. Birini önüne koydu. Saatler geçtikçe daha uzlaşmacı oldu, ya da belki de benden hoşlandı.

"Teşekkür ederim," diyorum bardağı dudaklarıma götürerek.

Başını sallıyor. "İşbirliğiniz ve öne çıkmanız için minnettarım." Dedektif Sanford bir sandalye çekip yerine oturdu. "Gala iyi geçmedi mi?"

"Tam bir felaketti."

Kahvesinden bir yudum alır. "Shannon o olaydan sonra çok üzölmüş olmalı." "Belli ki. Bryce onu herkesin önünde utandırdı.

Buckhead."

"Shannon ve Olivia arasında gerginlik var mıydı?" Bir kaşını kaldırır.

"Sanırım herkes arasında bir gerginlik vardı," diyorum kesin bir ifadeyle.

"Glow'a gala gecesi zorla girildiğini ve senin de o gece yaralandığını gösteren bir polis raporu buldum." Bana sempatik bir bakış attı.

Elim boynumda geziniyor, ovalıyor. Bazen hala boynumu hissedebiliyorum.

nefes borusu ezildi. Sadece başımı sallıyorum. Başka ne söylememi istediğinden emin değilim. Raporu, benim ifademi ve Crystal'ın ifadesini açıkça okudu. **işte**

Ekleyebileceğim başka bir şey yok.

"ey sorumluları hiç yakalayamadınız mı?"

"Hayır, polis sorumluları asla yakalayamadı." Kahvemden b i r yudum daha alıyorum.

"Daha önce hiç böyle bir şey oldu mu?" Başını öne eğdi. "Hayır, hiç olmadı."

"Rapora göre sadece altın bir çanta mı çalınmış?"

"Doğru. Kasayı açamadım." Starbucks bardağını hafifçe çeviriyorum.

"Sizce rastgele mi oldu?" Dedektif Sanford yine kaşlarını kaldırır.

Koltuğumda biraz öne doğru eğildim. "Buckhead'de olan hiçbir şeyin rastgele olduğunu sanmıyorum."

OLIVIA

Dean dün gece kolumu agresif bir şekilde tuttuğu için bugün uzun kollu kırmızı Valentino elbisemi giymek zorunda kaldım. Ona ne oldu bilmiyorum. Yani anlıyorum; sorun çıkarmamı istemiyor ama yine de gereksizdi ve bu sabah onunla tek kelime konuşmadan ayrıldım. Eminim eve yeni bir tasarım çanta ve birkaç düzine kırmızı gülle döneceğim. Aylık kitap kulübümüz için Glow Salon'daydım ve *Vogue* ve tabii ki Shannon hakkında konuşacağımız için heyecanlıydım. Galada yaşadığı utanç verici olaydan sonra katılmayacağını bile düşünmüştüm. Ugh! Glow'un sol penceresi tahtayla kapatılmıştı ve kapının camını koli bandı tutuyordu. Burası hızla yokuş aşağı gidiyordu.

"Burası neden terk edilmiş gibi görünüyor?" Kadife perdeleri aralayıp salona doğru ilerlerken seslendim. "Biri beni görür diye neredeyse içeri girmeyecektim. Ne derler ki? Ama bu ay benim seçimim, bu yüzden burada olmalıydım." Burnumu kaldırdım ve güneş gözlüklerimi çıkardım. e yer biraz daha pis görünüyordu, her zamanki gibi temiz değildi. Bir makyaj masası eksikti.

"Jenny buraya gerçekten bir hizmetçi getirmeli. Buranın çok fazla işe ihtiyacı var."

Crystal ve Karen bir kanepeye oturmuş, Keisha ise mimoza bardaklarını dolduruyor ve hazırlıkları tamamlıyordu. Masanın üzeri taze kesilmiş meyve tabakları, kruvasanlar ve dilimlenmiş peynirlerle kaplıydı. Crystal sert görünüyordu. Gözlerinin altında koyu halkalar vardı ve üzerinde Lululemon taytları ve beyaz bir tişört vardı. Karen da ortalama görünüyordu. Bu kadınlar pes mi etmişti? Gözlerimi devirdim.

"Glow'a dün gece zorla girilmiş." Karen bana baktı.

"Ne? Bu korkunç."

"Ve Jenny çok kötü yaralanmıştı," dedi Crystal. Gözleri parlıyordu ve dudakları titriyordu.

"Ne?" Elimi ağzıma götürdüm. "Nerede o?"

Hiçbiri cevap veremedi Jenny arka taraftan içeri girdi. Sağ gözü mosmordu. Dudağı şişmiş ve boynunu morluklar kaplamıştı.

"Aman Tanrım, Jenny. İyi misin?" Ona doğru koştum.

"Ben ne. Görüldüğü kadar kötü değil," diyerek makyaj masasına yöneldi. Boynuna biraz pudra sürerek kapatmaya çalıştı ama yaralar çok koyuydu.

"Size bir şey getireyim mi? Vicodinim var," dedim.

"Oh, hayır. Sadece bu kitap kulübü toplantısının tadını çıkarmak ve bu konuda konuşmamak istiyorum, eğer sorun olmazsa." Küçük bir gülümsemeye zorladı, ama biraz yüzünü buruşturarak

Dudağına doğru.

Etrafta baş sallayanlar vardı.

"Burada her şeyi halledebileceğimi biliyorsun, istersen yukarı çıkıp uzanabilirsin." Keisha yattı.

"Saçmalama, ben ne."

Kanepeye oturdum. "Bu kesinlikle dehşet verici ve bunu olası bir yardım etkinliği için bir sonraki komite toplantısında gündeme getireceğim," dedim.

"Olivia, sorun yok. Sigorta her şeyi karşılıyor. Pencere bugün değiştirilecek," dedi Jenny, kendine bir bardak portakal suyu doldururken.

"Ama yüzün. Çok iğrenç."

"Olivia!" Karen azarladı.

"Bunu mümkün olan en iyi şekilde söylüyorum elbette," dedim gülümseyerek. "İyileşecek," dedi Jenny bir yudum alarak.

Koltuğumda rahatsız bir şekilde kıpırdandım. "Karen, ona bakması için Mark'ı buraya getirmelisin. Muhtemelen rekonstrüktif ameliyata ihtiyacı olacak," dedim.

Karen gözlerini devirdi. Anlaşılan Jenny'yi benim kadar önemsemiyordu.

Jenny ellerini ırdı. "Kitap kulübüne başlayalım."

"Aslında bu ay *Vogue* kulübü var." antamdan *Vogue*'un yeni kopyasını çıkardım. Crystal'ı işaret ederek, "En kötü ts, git," dedim. Ağlayacakmış gibi görünüyordu ve nedenini bilmiyordum.

"İyi misin Crystal?" diye sordum.

Başını salladı. "Evet. Ama Shannon'ı beklememiz gerekmez mi?" Crystal onay almak için hepimize baktı.

"Ortaya çıkacak mı ki? Yani dün gecedен sonra ..." Bir mimoza aldım ve yaklaşan kahkahayı söndürmek için dudaklarıma götürdüm.

"O kadar da kötü değildi," diye araya girdi Karen ve kendi mimosasını aldı.

Telefonumu ıkardım. "Şaka yapıyorsun, değil mi? Her şeyi videoya çektim. Çok komik." Oynat tuşuna bastım. "WorldStar'a göndermeyi düşünüyorum."

Karen bana kaşlarını çattı. "Çevir şunu Olivia."

"Ne? Bu sadece bir şaka. Neşelen biraz. Keisha, muhtemelen WorldStar'ın ne olduğunu bilen tek kişi sensin." Ona göz kırptım.

Keisha kaşlarını çattı. "Sen başka bir şeysin," dedi başını sallayarak.

"Teşekkür ederim." Kocaman gülümsedim.

Karen bardağının tamamını içti ve sadece şampanyayla doldurdu. "Shannon'a neden artık başkan olmadığını söyledin Olivia?" diye sordu gözlerini kısarak.

"Öyle mi?" Ellerimi göğsümün üzerine koydum. "Sadece ağzımdan kaçtı. Çok özür dilerim. Beklemek konusunda anlaştığımızı biliyorum. İçkiyi biraz fazla kaçırmış olmalıyım."

Yalanlar son derece doğaldı. Dilimden teker teker dökülüyordu.

Karen derin bir nefes verdi ve ardından şampanyasından bir yudum aldı. "Şu anda çok kızgın. Benimle konuşmuyor bile."

Başımı salladım. "Korkunç bir şey ama nasıl olabileceğini bilirsin. Eminim bunu atlatacaktır. Siz ikiniz arkadaşsınız," dedim küçük bir gülümsemeyle.

Crystal öne doğru eğildi ve içinde peynir ve iki kruvasan olan bir tabak uzattı. Ekmeğe peynir sürdü ve sandviç gibi yedi. Ne kadar iğrençti. Bryce onda ne buluyordu?

"Bryce'in son davranışı için Shannon'dan özür dileme fırsatım olmadı. Bu yüzden umarım gelir," dedi Crystal ağzı yemekle doluyken. *Kültürsüz domuz.*

Karen, "Davranışları dehşet vericiydi," diye konuştu.

Crystal'ın gözleri nemlendi. "Nasıl davrandığına hâlâ inanamıyorum." Sonunda sesi çatallaştı.

Küçük Bayan Country *sempatikliğin acınası* halini ortaya koydu. Ne cüretle erkeğinin arkasında durmaz? Bryce yanlış bir şey yapmadı. Shannon'ın uçuk gibi olması onun suçu değil: tedavisi zor ve asla gerçekten geçmiyor. Shannon'dan kurtulmasının tek yolu ölüm sertifikası.

"İkinize de katılıyorum. Bryce dün gece haddini aştı," dedim dilimi ısırarak.

Crystal bana memnun bir gülümseme verdi. Keisha'nın gözleri büyüdü ve Jenny ile göz teması kurduğunda rahatladı. Muhtemelen ona bakmak zor olduğu içindi. Sanki biri yüzüne çekiçe vurmuş gibiydi. Bu Glow'u gerçekten kötü bir duruma sokuyordu.

"Burada olmanın iyi olduğuna emin misin Jenny?" Başımı eğdim.

"Evet, ben ne." Portakal suyundan bir yudum daha aldı ve gözleri odanın içinde gezindikten sonra tekrar bana döndü.

"Her neyse. Bence Bryce'in Shannon'a bir özür borcu var." Saçmalıkları üst üste yığdım. kalın.

Karen ve Keisha hep bir ağızdan, "Katılıyorum," dediler.

Jenny hafifçe başını salladı ve sonra morarmış boynunu ovuşturdu. Balıkçı yaka giymesi gerekirdi.

Crystal, "Özür dilediğinden emin olacağım," diye güvence verdi.

Altı şeritli bir otoyol kadar geniş bir gülümsemeyle, "Hepimizin yeniden iyi geçinmesine çok sevindim," dedim.

"Herkes değil. Dediğim gibi, Shannon benden nefret ediyor," dedi Karen şampanyasını yudumlarken.

"Siz ikiniz bunu çözeceksiniz," dedi Jenny. Sesi yumuşak ve hırıltılıydı.

Daha fazla itebileceğim bir kama var. "Shannon'ın

sarhoş oldu ve kendini aptal durumuna düşürdü. Ve yanlışlıkla Başkanlık meselesinde ağzındaki baklayı çıkardı," dedim sesimde büyük bir inançla.

Crystal, "Bryce'ın ona davranış şekli de senin suçun değil," diye ekledi. Gülümsedim

ona.

"Bunu söylemekten nefret ediyorum ama Olivia'ya katılıyorum."

Keisha bana sert bir gülümseme verdi. "Buna minnettarım Keisha."

Ben de gülümsedim.

Ön kapının zili çaldı ve perdelerin arasından tepeden tırnağa tasarım kıyafetler giymiş Shannon girdi. Muhtemelen bir gece önce aşırı alkol aldığı için yüzü solgun görünüyordu. Bunun dışında oldukça toparlanmış görünüyordu. Muhtemelen bu yüzden geç kalmıştı, hepimiz onun sıkıştırılmış bir pudra gibi dağılmaya hazır olduğunu bildiğimiz halde kendini güçlü göstermeye çalışıyordu.

"Özür dilerim, geç kaldım. Siz tavuklar ne konuşuyorsunuz?" Shannon içeri girdi ve bir şişe şampanya aldı. Kendine bir içki doldurdu ve oturdu. Sesi hafif ve zorlamaydı.

"Sen," dedim.

"Pencereye ne oldu?" Shannon yorumumu duymazdan gelerek sordu.

"Haneye tecavüz," dedi Jenny.

Shannon Jenny'ye baktı. "Aman Tanrım! İyi misin?" Gözleri ve ağzı açık kaldı.

Keisha bir elini Jenny'nin omzuna koyarak, "Bu konuda konuşmak istemiyor," dedi.

"Evet, sadece kitap kulübüne odaklanalım." Jenny'nin sesi sessizdi.

Shannon ağzını kapattı ve başını salladı. "Tamam, tabii."

"Bu sabah nasılsın Shannon?" diye sordum.

Shannon'ın gözlerini Jenny'den ayırması bir an aldı. Hemen ona geri döndü. "Emin misin Jenny?" diye tekrar sordu.

Jenny başını salladı.

"Shannon, sana bir soru sordum," dedim mimozamı yudumlarken.

Bana hançer gibi bir bakış fırlattı. "Şimdi halletmem gereken bazı şeyler var,

Son ihanet sayesinde." Gözleri Karen'a dik **dik** baktı.

Jenny ve Keisha endişeli bakışlar attılar. Genelde bu ikisini hiç fark etmezdim ama bu kadın grubu üzerinde güç kazanmak istiyorsam herkesi gözlemlemem gerektiğini biliyordum. Shannon'ın saltanatı sona ermişti. Herkes Kraliçe Olivia'yı selamlasın.

Karen, "Shannon, söyleyecek bir şeyin varsa söyle," dedi.

"Biri mi konuşuyor?" Shannon elini kulağına götürdü. "Eski, arkadan bıçaklayan bir arkadaşına benziyor."

Karen gözlerini devirdi ve şampanyasından bir yudum aldı.

"Dinle Shannon," dedi Crystal vücudunu ona doğru çevirerek. "Bryce'ın dün geceki davranışı için özür dilemek istiyorum. Bu beni gerçekten dehşete düşürdü ve ben de ona kızgınım. Harika bir gala planladınız ve insanlar sadece etkinliğinizin ne kadar inanılmaz olduğunu hatırlayacaklar." Crystal gülümsedi.

Shannon hafifçe başını salladı ama sonra çenesini kaldırdı. "Bryce adına özür dilemene gerek yok. O ve ben bu akşam aramızda olanları konuşmak için yemek yiyeceğiz."

Crystal arkasına yaslandı. "Oh, bunu ayarladığınızı fark etmemiştim." Mimosasından bir yudum aldı ve kalanını bitirdi.

"Bunun gerçekten iyi bir fikir olduğunu düşünüyor musun?" Karen sordu.

Shannon birkaç üzüm kaptı ve ağzına attı. "Kimin konuştuğundan emin değilim ama evet."

Shannon ve Karen arasındaki bu konuşma bana Shannon'ın Buckhead'e ilk geldiğimde bana nasıl davrandığını hatırlattı. Önce ben yokmuşum gibi davrandı, sonra da bana zorbalık edip alay etti. Değişiklik olsun diye bunun başka birine yapıldığını görmek güzeldi.

"Başka bir kadının kocasıyla yemeğe çıkmak uygunsuz bir davranış, Shannon," dedim, tencere olan benim çaydanlıkla yeni tanıştığımı çok iyi biliyordum.

"O benim ilk kocamdı," diye bağırdı Shannon. Derin bir nefes aldı ve takılarını düzeltir gibi yaptı.

"Peki, siz en çok hangisini beğendiniz?" Keisha elindeki *Vogue* dergisini havaya kaldırarak ve umutsuzca konuyu değiştirmeye çalışarak sordu. Kendisi de

Jenny artık bunu kaldıramayacağı için barış muhafızı.

"Sayfa kırk üç," dedim zavallı Keisha'ya bir kemik atarak. Sayfaları hızla karıştırdı.

"Bryce'la yemeğe çıkmanızın bir sakıncası yok. Biz mutluyuz. Crystal uysalca, "Evlendim," dedi.

Keisha şampanya şişesinden bir yudum aldı. Karen ayağını daha hızlı zıplattı. Jenny dergiyi Keisha'dan aldı ve o kadar büyük bir gayretle karıştırdı ki, her sayfayı yırtıyordu. Koltuğumun kenarındaydım.

Bunu daha mükemmel hale getirecek tek şey küçük bir paket SkinnyPop patlamış mısırdı.

"..... ." dedi Shannon mümkün olan en dramatik şekilde.

Crystal'ın gözleri gerildi ve Shannon'ın boğazına atlayacağından emin oldum, ama bunun yerine gözyaşları köşelerden süzölmeye başladı. Ne kadar acınası.

"Shannon, hadi ama!" Karen başını salladı.

"Ne oldu? Hepiniz unuttunuz mu? O benim kocamı çaldı." Shannon ellerini havaya kaldırdı.

"Hayır, yapmadı. Her iki evlilikten biri boşanmayla sonuçlanıyor, Shannon. Bu o kadar da büyük bir mesele değil," dedim sakince.

"Oh, ye onu, Olivia." Shannon bana elini umursamaz bir şekilde salladı.

Ağzım açık kaldı, sözlerinden dehşete düşmüş gibi davrandım ama aslında oldukça eğleniyordum. Shannon'ı grubumuzdan çıkarmak için çok daha fazlasını yapmam gerektiğini düşünmüştüm ama işte buradaydı, sosyal intihar ediyordu.

"Bence gitmelisin," dedi Karen. "Crystal, sen de gitmelisin." Shannon gülümsedi. "Hayır, sen Shannon." Karen çenesini kaldırdı.

Shannon başını Karen'a doğru çevirdi. Karen ona kaşlarını çatı ve oturduğu yerden güçlölkle kalktı. "Peki. Zaten burada olmak istemiyorum, özellikle de senin gibi sahte bir arkadaşın yanında Karen." Her birimize baktı. "Vogue bir kitap bile değil Olivia, seni yarım akıllı. Ve Crystal, kocama fahişesinin selam söylediğini iletirim."

Shannon ayağının üzerinde döndü ama durdu ve Jenny'ye baktı. "Ben çok Özür dilerim. Seni daha sonra kontrol etmek için arayacağım." Sempatik bir bakış attı ve sonra geri dönüp hışımla çıktı.

Hepimiz içkilerimizden aralıklı yudumlar aldık ve birbirimize baktık.

Keisha bardağını yeniden doldurdu. "Bu ilginçti."

"Üyeliğini şimdi iptal edebilir miyiz?" Bir kaşımı kaldırdım.

Jenny, "Hayır, sadece zor zamanlar geçiriyor," dedi.

"Evet, çok iyi gidiyordu. Sanırım Bryce'in yaptıkları ve başkanlık pozisyonunu kaybetmesi onu çıldırttı." Karen bana ters ters baktı ve başını salladı.

"Onun için üzülüyorum." Crystal peçeteyle gözlerini sildi ve peynirli kruvasanından bir ısırık aldı.

Karen ayağını zıplattı. "Hepimiz yaparız."

Başımı sallayarak eşlik ettim, bedenim aklımdan geçenlerin tam tersini yapıyordu.

SHANNON

"Bu taraftan," dedi ev sahibesi beni iki kişilik bir köşe masasına götürürken. Sandalyemi çekti ve diğer misafirim geldiğinde sunucuyu göndereceğini söyledi. "Hemen bir şişe Dom Pérignon alacağım," dedim. Başıyla onayladı.

En dar tasarım elbisemi ve en yüksek topuklu ayakkabılarımı giymiş, Bryce'ın gelmesini heyecanla bekliyordum. Ne olduğunu ve (bir çift olarak) nasıl ilerleyeceğimizi konuşabilmek için onu akşam yemeğine davet etmiştim. Kabul etmişti; ancak gerçek niyetimden habersizdi. Elbette, Bryce beni tüm kasabanın önünde utandırmıştı ama onu köşeye sıkıştırmıştım ve bana olan aşkını açıkça ilan edemezdi. Düşünmesi gereken bir kariyeri vardı. Şimdi yalnız olacağımıza göre, sahnedeki aksilikten hemen önce yaptığı gibi gerçek duygularını açıklayabilirdi. Hayalperest gibi göründüğümü biliyordum ama Bryce'la her zaman böyle olmuştu. Yıllar önce ilk kez beni sevmesi için onu ikna etmek zorunda kalmıştım ve bunu tekrar yapmak zorunda kalacağımı biliyordum. O, kararlarını iki aklıyla birden veren bir adamdı. Kalbi asla bir rol oynamazdı. Bryce buzdan bir heykel gibiydi, soğuk ve esnekti, bu yüzden onu dikkatlice parçalamam gerekiyordu. Ya bir zamanlar beni seven adama dönüşecekti ya da bu süreçte yok olacaktı.

Biraz sonra iki garson iki bardak ve bir kova buz içinde şampanya şişesiyle geldi. Biri şampanyayı patlatıp doldururken diğeri masayı düzeltti ve şişeyi tekrar kovaya yerleştirdi. Onlara memnuniyetle gülümsedim ve teşekkür ettim. Şampanyadan bir yudum aldım.

Şampanya; serin, gevrek baloncuklar dilimi karıncalandırdı.

Saatime baktım. Bryce iki dakika gecikmişti. Elbette beni biraz daha bekletecekti. Hemen bir pudra kâğıdı çıkardım ve makyajımın kusursuz olmasını sağladım. Tam çantama geri koyarken, odanın diğer ucunda Bryce'ı gördüm. El salladım ve gülümsedim. Başıyla küçük bir selam verip bana doğru yöneldiğinde dudaklarını sertçe birbirine bastırmıştı. Sandalyemden kalktım ve o zaten yarı oturmuş olmasına rağmen sarılmak için yanına gittim.

" Geldiğiniz için çok teşekkür ederim " dedim.

Sırtımı sıvazladı ve oturdu. Ben de masanın kendi tarafıma doğru ilerledim ve onun karşısına oturdum. Gülümsemekten kendimi alamadım. Şampanya kadehini aldı.

"Oh, kadeh kaldıralım. Mükemmel." Bardağımı kaldırdım. O da kendi bardağını dudaklarından çekti. "Bize," dedim ve benimkini onunkine tokuşturdum.

"Shannon, ne yapıyorsun?" Kaşlarını kaldırarak bardağı tekrar yerine koydu. Sandalyesinde arkasına yaslandı, beni bir aşağı bir yukarı süzdü. Gördüklerinden hoşlandığı belliydi.

"Sadece kocamı selamlıyorum." Göz kırptım. "Eski sevgilim," diye düzeltti.

Omuzlarımı silktilim. "Patates, potahto," diye kıkırdadım.

"İçki mi içtin?" diye sordu. "Çünkü eğer içtiysen seninle bu konuşmayı yapmak istemiyorum." Dirseklerini masaya koydu ve bana doğru eğildi. "Ciddiyim, Shannon. Dün geceki gibi bir olay daha yaşamak istemiyorum."

"Tabii ki hayır. Bu benim ilk bardağım. Söz veriyorum," diye yalan söyledim. Evde küçük bir kokteyl -ya da dört tane- içmiştim.

Başını salladı. "Şimdi, tam olarak ne konuşmak istiyordunuz? Bahsetmiştin Buckhead'de dostça yaşamak."

"Önce yemek sipariş edelim. Açlıktan ölüyorum." Menüyü elime aldım ve okuyormuş gibi yaptım. Sadece onunla daha fazla zaman geçirmek istiyordum. Benimle tekrar bir araya gelmesinin neden onun yararına olacağını açıklamak için daha fazla zamana ihtiyacım vardı. Bir çift olarak ne kadar iyi olduğumuzu görmesi gerekiyordu.

"Peki," dedi sunucu geldiğinde.

"Sizi atıştırma lık larla baş latabilir miyim?" diye sordu.

Bryce baş ını salladı.

"Evet, baş langıç olarak her birinden birer tane alacağız," diye ağ zımdan kaçırdım. Baş ını salladı ve yürüdü

Uzakta.

"Bütün gece vaktim yok. Üzerinde çalış tığım bazı şeyler var."

"Biliyorum bebeğim. İş inin senin için ne kadar önemli olduğunu herkesten daha iyi anlıyorum. Sadece rahatla ve keyfine bak."

Bryce derin bir nefes aldı ve ş ampanya kadehini kaparak büyük bir yudum aldı. e garson ekmek ve soğ uk mezelerle döndü.

"Ee, bugün iş nasıldı?" Kendime biftek tartar ve bir parça ekmek servis ettim. "Meş guldüm," dedi bir istiridyeyi höpürdeterek yerken. Sanki daha önce

bir ritmi kaçırdı. Her şey her zaman olduğu gibiydi.

Kızların daha önceki davranış larımdan dolayı bana kızgın olduklarını biliyordum ama ben de en az onlar kadar kızgındım. Hiç biri Bryce ve bana inanmıyordu. Galada hiç biri arkamı kollamamış tı. Ama tekrar bir araya geldikten sonra he psinin yola geleceğini biliyordum. Buna mecburdum.

"Glow'daki hırsızlık olayını duydun mu? Çok yazık oldu. Jenny iyi görünmüyordu," dedim. Kendi sorunlarıma rağmen Jenny'yi o halde gördüğüm için çok üzölmüş tüm.

Baş ını salladı. "Evet, Crystal olay olduğunda oradaydı. Sarsılmış durumda ve şu anda onun yanında olmalıyım."

Nefesim kesildi. "Crystal orada mıydı? Bunu bilmiyordum."

Derin bir nefes aldı. "Olanlardan sonra yürüyüş e çıkmak istemiş ve çantasını Glow'da bırakmış tı. Oraya vardığında adamlardan biri kaçmış, diğ eri de Jenny'yi boğ uyormuş. Kadın silahını ateş lemiş ve adam da kaçmış."

Bir elimi ağ zıma götürdüm. "Silahı mı var?" Gözlerim kocaman oldu. Bryce cevap vermedi. Sadece ş ampanyasından bir yudum aldı.

Crystal'ın Jenny'yi kurtardığından haberim yoktu ve şimdi bu buluşmayı ayarladığım için kendimi biraz suç lu hissediyordum. Ama Bryce önce benimdi ve ona ihtiyacım vardı.

Hayatımı geri alacaksam geri dönmeliydim, bu yüzden ilerledim.

Başka bir meze seti geldi ve başlangıç siparişlerimizi verdik. Bryce ikinci bir şişe Dom Pérignon bile istedi. Görünüşe göre kesinlikle burada olmak istiyordu. . . benimle birlikte.

"Her şey çok güzel." Yiyecekleri işaret ettim.

Başını salladı. "Öyle. Şehirdeki en sevdiğim restoran."

Peçeteyle dudaklarımı sıvazladım. "Biliyorum."

Bana sinsi bir gülümseme verdi. "Görünüşe göre anlaşıyoruz?"

"Bence bundan çok daha fazlasını yapabiliriz." Bryce bir istiridye daha yerken ben şampanyamdan uzun, yavaş bir yudum aldım.

"Doğru, dün geceki davranışım için özür dilemek istemiştin," diye başladı.

"Oh, bu kadar yeter. Her şey bir yanlış anlaşılardan ibaretti," diye araya girdim elimi sıvazlarken.

"Hayır." Elini kaldırdı. "Davranışım haddimi aştı ve seni utandırdığım için özür dilerim. Niyetim asla bu değildi." Bryce önce odaya sonra da bana baktı. "Umarım bunu birlikte geride bırakabiliriz," dedi gülümseyerek.

Başımı salladım ve gülümsedim. "Tabii ki."

"Güzel." Bir parça kızarmış kalamarı ağzına attı. "Duyduğuma sevindim o."

Mezelerimizi bitirdiğimiz gibi, tabaklarımız temizlendi ve giriş yemekleri geldi.

"Nefis görünüyor," dedim çatalımı ballı somonuma batırırken. Bryce ise let mignon ve ngerling patateslerini yemekle meşguldü.

Birkaç derin nefes aldım ve kendimi bundan sonra yapacağım şeye hazırladım.

Bu benim anımdı. Bütün gün bunu düşünmüştüm ve kuafördeki tartışmadan sonra ihtiyacım olan şeyin bu olduğunu biliyordum. Her şeyi daha iyi hale getirecekti. Çatalımı tabağıma bıraktım ve şampanyamdan bir yudum aldım. Bryce yemeyi bıraktığını fark etmemişti. Çantama uzanıp onu çıkarırken gözlerimin onun üzerinde olduğunu da fark etmemişti.

Bir elim arkamda, gözlerini siper ederek masadan kalktım.

tuttuğum şeyden. "Bryce."

Başını kaldırıp bana baktı, gözlerimiz buluştu, yüzüne şaşkınlık yerleşti, benimkine ise soğukkanlılık çoktan yerleşmişti.

"Ne yapıyorsun? Tuvalete falan mı gitmen gerekiyor?" sordu.

"Her şey bitti."

"Ne bitti?" Beni bir aşağı bir yukarı süzdü. "Sen ve Crystal."

Önce tedirgin bir şekilde restoranın etrafına, sonra da bana baktı. "Shannon, çılgınca bir şey yapma."

Tek dizimin üzerine çöktüm, yüzümde geniş bir gülümsemeyle ona baktım ve arkamdan bir nesne çıkardım - içinde eski evlilik yüzüğü olan küçük bir kutu. Kutuyu açtım ve Bryce'ın gözleri büyüdü. Şaşırdığı belliydi ama bu iyi bir sürprizdi. Yüzü kıpkırmızı oldu. Kızarıyordu. Gözleri gerildi. Gözyaşlarını tutmaya çalışıyordu.

"Ayağa kalk. Kalk lan ayağa," diye fısıldadı sertçe.

"Bryce, sen benim başlangıcım ve sonumsun. Arada kaybolduğumuzu biliyorum ama artık ayrı zaman geçirmeyelim. Tekrar kocam olur musun?" Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı yuvarlandı ve sesim çatallaştı, bu da restorandaki diğer müşterilerin dikkatini çekti. Fısıldaşmalar başladı. Tüm dikkatler Bryce ve benim üzerimdeydi. Cep telefonlarının ışıkları üzerimizde parlıyordu. İnsanlar birlikte geçirdiğimiz özel anı kaydediyordu.

"Ayağa kalk," diye fısıldadı sıkılmış çenesinin arasından. "Evet dersen ayağa kalkarım," diye fısıldadım.

Başını salladı.

Hemen ayağa kalktım ve restorana "Evet dedi" diye anons ettim. İnsanlar alkışladı ve tezahürat yaptı. Sunucu hemen bize bir tabak çikolata kaplı çilek getirdi. (Bunu daha önce ayarlamıştım.) Sarılmak için eğildim ve dudaklarına bir öpücük kondurmaya çalıştım ama beni itti.

"Yeter, Shannon!" e restoran hemen sessizliğe büründü. "Evliliğimizin bittiğini kafana sokman için ne yapmam gerekiyor?"

Zavallı. *Sen* zavallısın."

Neşeli gözyaşlarım neredeyse anında kederli hıçkırıklara dönüştü. "Ama seni seviyorum Bryce. Birlikte iyiyiz. Bunu galada kendin söyledin. Bir çeşit bulanıklık. Yemin ederim uyuşturulmuştum ama belki bir şeyler yapabileceğimizi söylediğini hatırlıyorum. Bana güzel demiştin."

"Bunu sadece beni iyi bir şekilde tanıtman için söyledim. Seni sevmiyorum. Senden *nefret* ediyorum. Birlikte iyi değiliz, Shannon." Başını salladı ve şakaklarını ovuşturdu. "Bazen senden boşanmanın yeterli olmadığını düşünüyorum."

"Bu da ne demek oluyor?"

Bryce bana baktı, gözleri kararmıştı. Peçetesini yere attı ve şampanyasının kalanını yudumladı. "Güven bana. Dışarı çıkmak istemezsin. Sadece hayatımdan uzak dur," dedi ve bana bir nger doğrulttu.

Ellerimi kalçalarımına attım. "Bu bir tehdit mi?"

"Ben sözümün eriyim." Bana doğru eğildi. "Her ne kadar dul olmam bir sonraki seçimde sempati oylarını toplayacak olsa da, iş o noktaya gelmesin," diye fısıldadı.

Ağzım açık kaldı. Arkasına yaslandı, elini omzuma koydu ve bana gülümsedi.

"Bunun için üzgünüm, millet. Dürüstçe bir yanlış anlaşılma oldu ve eski karım ilaçlarını alıyor," dedi politikacı sesiyle ve diğer müşterilere doğru döndü. "Benden bir tur içkiye ne dersiniz?" Bryce dişlek bir gülümseme fırlattı. Kalabalık alkışladı ve tezahürat yaptı. Orada öylece kalakaldım, hareket edemiyordum, konuşamıyordum. Gözlerim yine yaşlarla doldu.

"İyi olacak," diye güvence verdi garson.

Çantamı kaptım ve restorandan dışarı fırladım. Etrafımdaki her şey dönüyordu. Zar zor düz yürüyebiliyordum.

Bana bunu yapmasına nasıl izin verebilirim? Bir kere yaparsan, utanırsın. İki kere yap, ben utanayım. Üç kere yaparsan, gerçekten aptalın tekiyim.

KRİSTAL

Dudak nemlendiricimi sürmeyi bitirdim ve aynada kendime bir kez daha baktım. Siyah bir tulum, atlet ve jean ceket giymiştim. Olivia'nın bu kıyafet seçimimi yadırgayacağına eminim ama sadece bir şeyler içmek için buluşacaktık ve bu benim fikrimdi. Olivia'ya en azından bir tanıdık olması için bir şans daha vermeye karar vermiştim. Dean'in galada ona ellerini sürdüğüne tanık olduktan sonra, görüldüğünden daha fazlasını yaşadığını anlamıştım ve onun yanında olmak istiyordum. Ayrıca, zamanımı ve zihnimi meşgul edecek her şeyi memnuniyetle karşılıyordum. Bazen gözlerimi kapattığımda Jenny'yi salonun zemininde kanlar içinde ve morarmış bir halde görüyordum. Kim başka bir insana böyle bir şey yapabilirdi? Ve ne için? Bir çanta için mi? Polis, soyguncuların orada kimsenin olmasını beklemediğini, bu yüzden işlerin hızla kötüye gittiğini ve diğer adamın neden kaçtığını söyledi. Şimdiye kadar ellerinde hiçbir ipucu yoktu. Tek bulabildikleri, kaçan adamın baldırındaki lekeli dövme idi. Ama sesi. Eğer bir daha duyarsam, anında tanıyacaktım. *Lanet olsun, bunun için kaydolmamıştım.* Onun sözleri, ama bazen benimmiş gibi de hissediyordum.

Ön kapının açılıp kapandığını duydum. Bryce, Shannon'la yediği akşam yemeğinden eve dönmüştü. Her şeyi yoluna koymak ve davranışları için özür dilemek amacıyla eski karısıyla bir akşam yemeği yemeyi kabul ettiğini bildirmek için beni daha önce aramıştı. Yemeğin ve özürün onun fikri olmadığı gerçeği dışında bu davranışını takdir etmiştim. Merdivenlerden ana yatak odasına çıkarken ayak sesleri gürültülüydü. O odaya girdiğinde saçlarımı çıtçıtlarımla topladım ve çantamı omzuma attım. Kravatını gevşetti ve

ceketini çıkarıp yatağın üzerine attı.

"Nasıl gitti?" Ben sordum.

Bryce beyaz gömleğinin düğmelerini açtı. "Yeterince iyi." "Özür diledin mi?"

"Ben yaptım."

Cevapları kısıydı. Bana tüm gerçeği söylemediğini biliyordum.

"İkinizin arası iyi mi o zaman?" Bir kaşımı kaldırdım.

Tişörtünü ve pantolonunu çıkardı ve bana doğru yürümeden önce bir süre beyaz bir tişört ve boxer ile orada durdu. Bryce eliyle çenemi kaldırdı. "Artık bizi rahatsız etmeyecek," dedi ve önce alnıma sonra da dudaklarıma bir öpücük kondurdu. "Ben duş almaya gidiyorum. Bana katılmak ister misin?"

"Gelemem. Bir şeyler içmek için Olivia'yla buluşacağım." Gerçeğin tamamını söylemediğini biliyordum ama yakında öğreneceğime emindim. Eğer gerçekten iyi bir noktadaysa, Shannon'ın bana karşı tutumu düzelecekti, ya da ben öyle umuyordum.

"Bu iyi. Belki Dean ve ben de size katılmalıyız."

"Sadece kızlar." Gülümsedim.

Beni tekrar alnımdan öptü. "İzinsiz girmeyeceğim." Bryce bir adım geri çekildi ve banyoya doğru yürüdü. Kapıyı kapatmadan önce arkasını döndü ve "Seni seviyorum Crystal" dedi.

"Seni seviyorum artı bir."

Gülümsemesi genişledi, mükemmel beyaz dişleri ve büyüleyici gamzeleri ortaya çıktı.

ve banyoya doğru kayboldu. Bir şeyler doğru gelmiyordu. Annemin dediği gibi, "*Her zaman içgüdülerine güven*" ve nedense Bryce'la tanıştığımdan beri bunu yapmıyordum.

KAREN

"İyi geceler tatlı oğlum," dedim Riley'nin dinozor temalı yatak odasının ışıklarını yakarak. Sadece ikimizin arka bahçede oynadığı, pizza yediği ve en sevdiği film olan *Harry ve Hendersonlar*'ı izlediği bir gecenin ardından yorgunluktan bitap düşmüştü. Çocukken benim de en sevdiğim filmlerden biriydi. Mark hâlâ Miami'deydi ve bu hafta dönmeyecekti. Katılması gereken bir plastik cerrahi konferansı olduğunu söyledi. Gerçekten var mıydı yoksa sadece etrafımda olmak mı istemiyordu emin değildim. Onu tatile çıkmaya teşvik ettikten ve Olivia ile olan akrabalığı hakkında sorguladıktan sonra aramız pek iyi olmamıştı. Tatil yapamayacak kadar meşgul olduğunu ve hem benim arkadaşım hem de müşterisi olduğu için ona iyi davrandığını söylemişti.

Riley'nin yatak odasının kapısını kapattım ve kendime bir kadeh kırmızı şarap doldurarak mutfığa doğru ilerledim. Hemen içimi bıraktım ve karşı taraftaki her kimse tekrar çalmadan önce ön kapıya koştum.

Kapıyı açtım ve Shannon karşımda duruyordu. Göz makyajı yüzünün yarısına kadar inmişti. Saçları darmadağınaktı. Gözleri kan çanağına dönmüştü ve yaşlarla ıslanmıştı.

"Gidecek başka yerim yoktu." Sni ed.

Onu içeri davet etmeden önce tereddüt bile etmedim, onu evime yönlendirdim. Elbette, kavga ediyorduk ama kavgalar neredeyse her zaman geçiciydi. O

ayakkabılarını tekmeledi ve kanepeye yığıldı.

"Sana biraz su getireyim."

"Bu akşam Bryce'la yemeğe çıktım," dedi ve sonra bir kahkaha attı

sob.

Mutfaktan iki bardağa buzlu su doldurdum ve Shannon kanepemde tamamen dağılmadan önce hemen yanına döndüm. O hızla bir yudum alırken ben de kanepede onun yanına oturdum.

"Ne oldu?" Ben sordum.

"Ona evlenme teklif ettim," diye bağırdı.

"Sen ne?" Başımı ona doğru çevirdim. *Yargılamayı kendine sakla, diye* hatırlattım kendime.

"Biliyorum. Ben lanet bir aptalım." Shannon bir yudum daha su içti.

"Hayır, değilsin. Sen sadece kalbi kırık bir kadınsın." Elimi elini dizine koydu.

"Hayır dedi bu arada." Buruşuk bir yüzle bana baktı. "O kadarını tahmin etmiştim." Ona en sempatik bakışımı attım.

"Ve beni tehdit etti." Shannon'ın yüzü üzüntüden öfkeye döndü. "Ne yaptı?"

"Sanırım beni tehdit etti. Ondan ve Crystal'dan uzak durmamı ve dul kalmakla ilgili bir şeyler söyledi." Bardağını yere bıraktı, kollarını göğsünde kavuşturdu ve kanepeye yaslandı.

"Bryce pisliğin teki. Her zaman öyleydi," dedim bardağımı yere bırakıp onun duruşuna uyarak.

Başını bana doğru çevirdi ve küçük bir gülümseme yaydı. "Haklısın, değil mi?"

"Evet. O da biraz yapışkan."

"Sümüksü, değil mi?"

Başımı salladım ve elimi onunkinin üzerine koydum. "Çok iyi olacaksın. Güven bana.

Hayatımızdaki erkekler bize iyi davranmaz. Biz kendimize bakarız," dedim ona, ama bir bakıma bunu kendime söylüyordum.

"Ama boşandığım için başkanlık pozisyonumu kaybettim" diye ağladı.

"Boşandığın için kaybetmedin. İki toplantıyı kaçırdığın için kaybettin. Sana hemen söylemediğim için özür dilerim. Mutlu olmanı ve galaya odaklanmanı istedim. Bunun senin büyük gecene engel olmasını istemedim," dedim.

"Olivia bunun boşanmam yüzünden olduğunu söyledi. oybirliğiyle." Shannon alt dudağını ısırdı.

Bir inilti çıkardım. "Olivia'yı dinleme. Ben karşı oy kullandım ama tüzükte vardı. Olivia önergeyi bu şekilde kabul ettirdi."

"Karen, bugünkü davranışım için gerçekten özür dilerim. Bu gece, bugün ve dün gece için çok utanıyorum." Başını eğdi ve salladı.

"Bu ne. Gerçekten öyle. Anlıyorum. Hayat zor ve Buckhead'de yaşamak daha da zor. Ne kadar şirretleşirsen şirretleş, ben senin yanındayım," dedim gülerek.

O da güldü ve hemen beni kollarına alıp sıkıca sarıldı.
O iyi olacaktı.

Telefonum çaldı ve masadan aldım. Keisha'dan bir mesajdı.

Bunu gördün mü?

Ağzım açık kalırken yüksek sesle "Aman Tanrım," dedim. Shannon endişeli gözlerle bana baktı. "Ne oldu?"
Başımı salladım. "Bilmek istemezsin."

JENNY

Dedektif Sanford cebinden telefonunu çıkarır ve masanın üzerine koyar. Etrafa tıklar ve kayıtlı bir videoyu açar.

"Çalışanlarımdan biri buna rastladı." Ekranı bana doğru çeviriyor. "Can Bana bundan bahseder misin?"

Gözlerimi kapatıyorum, derin bir nefes alıyorum ve sonra tekrar açıyorum. Ekranı Shannon'ın hareketsiz bir görüntüsü var. Videonun başlığı *Kadın İntihar Etti**.

"Evet." Başımı salladım.

OLIVIA

Peach Caddesi'ndeki küçük bir kokteyl barda bir masaya oturdum ve iki votka martini sipariş ettim. Crystal daha önce telefon etmiş ve buluşmak istediğini söylemişti, ben de seve seve kabul etmiştim. Daha önce salonda iyi iş çıkardığımı, doğru şeyleri söylediğimi biliyordum. Bu kadınlar şimdi yanlarına gelecek ve o kadar da kötü olmadığımı anlayacaklardı. ey, beni yanlarında tutmanın daha kolay olduğunu bilmeliydi ve Crystal'ın onu kanatları altına alacak birine ihtiyacı vardı. O kişi bendim. Elbette, kanadım bir meleğinki gibi büyük, beyaz ve tüylü değildi. Daha çok bir yarasaninki gibiydi.

-Altında pençeleri saklı, hızlı ve karanlık.

"Hey, nasılsın?" Crystal oturdu ve çantasını sandalyesinin arkasına yerleştirdi. Yine az giyinmişti. Ben küçük kırmızı bir kokteyl elbisesi giyiyordum, o ise bir kot ceket giyiyordu. Artık müttefik olduğumuza göre, bu ona yardımcı olabileceğim bir konuydu. Ona yukarıdan aşağıya bakmaktan kaçındım ve bunun yerine gülümsedim.

"Ben iyiyim. Bir araya gelebildiğimize sevindim. Sana votka martini söyledim." "Oh, teşekkür ederim. Hiç içmemiştim. Ben daha çok bira seven bir kıyım."

Yüzümdeki gülümsemeyi korudum. Hırlamamak neredeyse imkânsızdı. 'Bira tipi bir kıy' mı? Ona öğretebileceğim başka bir şey. e garson ikimizin önüne bir votka martini koydu. Çabucak bir yudum aldım.

"Buna bayılacaksınız."

Crystal bardağını aldı ve dudaklarına götürdü. Endişeliydi ama yine de martiniyi geriye doğru yuvarladı. İçki diline değer değmez yüzü buruştu. İçkiyi yere bıraktı, öksürdü ve kendini toparlamaya çalıştı.

"Alışmak biraz zaman alacak."

"Oldukça sofistike, bu yüzden sanırım herkes için değil. Bunun yerine bira sipariş etmek ister misiniz?"

"Oh, hayır. Bu ne. Bir şekilde içeri girmeye başlamalıyım." Güldü.

"Bunun için endişelenmene gerek yok Crystal. Yanımda ben varken, her şey yoluna girecek," dedim.

Bir yudum daha aldı ama bu kez soğukkanlılığını korudu. Belki de benim bir hayır projem gibi öğretilbilir biriydi. Ya da küçük bir evcil hayvan.

"Bu gece seni buraya çağırdım çünkü iyi olduğundan emin olmak istedim." Çenesini sempatik bir şekilde düşürdü.

"Shannon'ın davranışları yüzünden mi demek istiyorsun? Artık beni korkutmuyor. Shannon tam bir karmaşa ve Bryce'a kafayı takmış durumda. Çok üzücü. *Senin* için endişelenen *ben* olmalıydım. Onunla yemeği nasıl geçti? Sen ve Bryce iyi misiniz? Bir şey yapmadı, değil mi?"

"Hayır..." Crystal beceriksizce konuştu. "O değil. Bryce ve ben ne'yiz. Öyle görünüyor ki konuşmaları verimliydi. Galada Dean'le aranızda olanlardan bahsediyordum." Martini'sinden bir yudum daha aldı.

Elimi sallayarak yorumunu geçiştirdim. "Ne, o mu? Önemli bir şey değildi. Dean içkiyi biraz fazla kaçırmıştı ve tüm bu drama yüzünden üzgündü. Dramdan nefret eder," diye açıkladım.

Crystal sanki ne dediğimi anlamaya ya da anlamlandırmaya çalışıyormuş gibi yüzünü buruşturdu. Kutudaki en parlak pastel boya olmadığı kesindi. Martinimden bir yudum daha aldım ve garsona iki tane daha almasını işaret ettim. Bu konuşmayı atlatmak için buna ihtiyacım olacaktı.

"Emin misin?" diye sordu. "Neyden eminim?"

"Kolunu çok sert tuttu. Bunu sana daha önce de yaptı mı?" Gözlerimin içine baktı.

Bakış açısının ne olduğunu bilmiyordum ama hoşuma gitmemişti. Neden burada oturmuş bana bu soruları soruyordu? İlişkim onu ilgilendirmezdi. İlk martinimi bitirdiğimde garson iki martini daha koydu.

"Evet, eminim," dedim ona gözlerimi devirerek.

"Benimle konuşabilirsin, Olivia. Ben de taciz içeren bir ilişki yaşadım. Bunun nasıl bir şey olduğunu anlıyorum." Elini benimkinin üzerine koydu.

"Kim? Bryce mı? Shannon bu yüzden mi ona bu kadar taktı?

Stockholm
sendromu?"

Elini çekti ve ilk martinisini bitirdi. "Hayır, Bryce benimle hiç fiziksel ilişkiye girmede. Ben geçmiş bir ilişkiden bahsediyordum. Sadece iyi olduğundan emin olmak için seninle konuşmak istedim." Yüzü yumuşadı ve bana gülümsedi.

Ona küçük bir gülümseme verdim ve seçeneklerimi değerlendirdim. Birinin senden hoşlanmasını sağlamak, senin için üzülmelerini sağlamaktı. Belki de doğru oyun kucağıma düşmüştü. Dean onunla iyi geçinmem için beni zorlamasaydı, ona hemen o anda siktir olup gitmesini söylerdim. Ama güç, anı yaşamak yerine ileriye bakmayı gerektiriyordu, bu yüzden oyunu oynamak zorundaydım ve buna fazlasıyla istekliydim. Sosyal tırmanış bir sprint değil, bir maratondur.

"Benim için burada olduğun için teşekkür ederim. Arkadaşlığınız çok ilginç. Sana karşı dürüst olacağım. Dean daha önce hiç fiziksel bir şey yapmamıştı ama dün gece beni korkuttu. Son zamanlarda bana karşı gittikçe daha sinirli ve kısa olmaya başladı ve bunun nedeninden emin değilim. Belki de benim yüzümdendir," dedim sahte bir utançla başımı öne eğerek.

"Hayır, böyle söyleme. Sevdiklerin de dahil olmak üzere diğer insanların davranışlarından sen sorumlu değilsin." Crystal masanın öbür ucuna uzandı ve elimi sıktı.

"Onu çok seviyorum," dedim, sesimin sonunu mükemmel bir şekilde çatlatarak.

"Eminim o da seni seviyordur. Ve dinle, ilişkinizin ne olduğunu bilmiyorum Dean'le olduğu gibi, ama konuşmak ya da yardıma ihtiyacın olursa ben buradayım. Ne olursa."

Martini'nden bir yudum aldım ve başımı salladım. Dean ile olan ilişkim ve bu onu ilgilendirmezdi. Ama hayatımdaki işe yaramaz taş olmak istiyorsa, buna izin verirdim.

"Teşekkür ederim. Bunun için minnettarım. Yakın olmamızı gerçekten çok isterim. Ne olduğunu biliyorum.

kasabadaki yeni kişi olmak gibi bir şey." Tek bir damla gözyaşı akıttım. "Oh," dedi ve bana bir peçete uzattı.

Gözyaşımı sildim. Silahın haznesindeki bir mermi gibiydi, her zaman yüklü ve gerektiğinde dökülmeye hazır.

"Özür dilerim. Sadece senin burada yeni olman bana gerçekten kötü anıları hatırlatıyor." Martini'nden bir yudum aldım.

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?" diye sordu.

"Yapmamalıyım ama evet. Buraya taşındığımda Shannon bana karşı çok kötüydü. Uzun süre ben yokmuşum gibi davrandı ve sonra benimle ilgilenmeye başladığında bana zorbalık yaptı, bana en korkunç isimleri taktı ve beni her şakanın konusu yaptı. Glow'u keşfedene kadar bana daha iyi davranmaya başladı. Ama bu iki yıllık bir eziyetti." Başımı salladım.

Crystal masanın öbür ucuna uzandı ve elini benimkinin üzerine koydu. "Çok üzgünüm Olivia. Böyle bir şey yaşadığından haberim yoktu."

Elini çekmek istedim ama benimkinin üzerinde durmasına izin verdim. "Teşekkür ederim. Geldiğim zamanki kadar sofistike ya da göz alıcı olmadığını biliyorum ama sana asla böyle davranmayacağıma söz veriyorum. Sen ve ben birbirimize destek olmalıyız," dedim martini bardağını kaldırarak.

Kendininkini benimkiyle tokuşturdu, küçük bir gülümsemeyle karşılık verdi ve bir yudum aldı.

"Yarından sonraki gün Glow'a gelmelisin. Jenny bana mani ve mimoza yapacaklarını söyledi. Kulağa eğlenceli bir zaman gibi geliyor. Salonda her zaman bir etkinlik olur," dedi gülerek.

Beni kendi yarattığım etkinliğe davet etmeye nasıl cüret eder! Kim olduğunu sanıyordu? Yeni ben olmaya mı çalışıyordu? Benim saltanatımı mı almaya çalışıyordu? Aptal kız.

"Bunu çok isterim," dedim kocaman bir gülümsemeyle. Dudağım neredeyse yarılıyordu.

SHANNON

Karen bir daha izlememem için bana yalvardı ama kendime engel olamadım. Her izlediğimde içimde biraz daha ölüyordum. Nasıl böyle bir insan olabildim? İnsanların sizi nasıl gördüğünü asla göremezsiniz ama ben gördüm. Video tekrar oynadı. Önce galada sahnede, sarhoş ve pasaklı halim; sonra da restoranda Bryce'a evlenme teklif ederken, sarhoş, hayalperest ve pasaklı halim.

e her şey düzenlenmişti, böylece bazı bölümler bir albümdeki bir parça gibi tekrar tekrar çalışıyordu. Birisi anonim olarak YouTube'a "Kadın İntihar Ediyor*" başlığı altında yüklemişti ve açıklamasında **Sosyal İntihar* yazıyordu. Ne kadar zekice. Gözlerimi devirmiştim. Videoyu durdur tuşuna bastım ve koltuğuma daha da gömüldüm. Şimdiden on binden fazla izlenmişti. Karen bunu bildirdiğini ve kaldırılması için çalışacağını söylemişti ama izlenme sayısı artmaya devam ediyordu ve başka sitelerde ve uygulamalarda da yayınlanıyordu. Aşağı kaydardım ve yorumlar bölümüne doğru ilerledim. Onları okumanın iyi bir fikir olmadığını biliyordum ama kendime engel olamadım.

Ne aptal bir kaltak.

Gerçekten kendini öldürmemiş olması çok

kötü. AMAN TANRIM! Ben ölürdüm.

Bu altın yalakalığı.

Yuvasında

clickbait.

Lol. Bu sahte, değil mi? Öyle olmak zorunda. Kimse bu

kadar acınası olamaz. Güzel memeler.

Para klas satın alamaz. Orası kesin.

Adını bilen var mı?

Gözlerimi sıkıca birbirine kenetledim, gözyaşlarımı köşelerden dışarı ittim ve derin bir nefes aldı. Bunu Bryce yapmış olmalıydı. Galada ve restorandaydı ve beni tehdit etti. Ondan nefret ediyordum ama şu anda kendimden daha çok nefret ediyordum.

Telefonum çaldı. Karen'dan gelen bir mesaj ekrandaydı.

İyi olduğundan emin olmak için kontrol ediyorum. Onu indiriyor olmalılar.

Video gerçekten önemli miydi? Pek çok insan beni şahsen böyle görmüştü. Ben sadece kendimi görmemiştim ve kim ve neye dönüştüğüm için gerçekten utanmışım.

Telefonum çaldı. Jenny'den bir mesajdı.

Seni düşünüyorum. Umarım iyisindir.

Bir süredir iyi değildim. Sadece bunu bilmiyordum. Ama artık gözümün önündekini inkâr edemezdim. Video bunun kanıtıydı ve bunun için birazcık minnettardım. Değişmem gerekiyordu. Daha iyi olmalıydım. Bunu yapmazsam yaşamaya devam edemezdim.

KAREN

Bütün gece YouTube'la uğraştığım için Jenny ile olan bronzlaşma randevuma on beş dakika kadar geç kalmıştım. e video yüz binden fazla izlendikten sonra nihayet kaldırılmıştı. Zavallı Shannon. Yorumları okumuştum ve onun da okuduğunu biliyordum. Her biri bir öncekinden daha kötüydü. Bronzlaştırıcı spreyden sonra pedikür yaptırmaya karar vermiştim, sırf Shannon geldiğinde orada olabilmek için. Dün gece ayrıldığından beri benimle konuşmamıştı ama bugün Jenny'nin yanında olmak ve kitap kulübündeki davranışları için ondan ve Keisha'dan özür dilemek için geleceğini söylemişti.

Yeni onarılmış salonun kapısını açtım ve siyah perdelerin yanından geçtim çünkü ön taraf boştu. Keisha bir pedikür koltuğunda oturmuş, ayaklarına su masajı yapıyor, bir bardak limonata içiyor ve tamamen dalmış görünüyordu.

"Hey, Jenny ile olan randevuma geç kaldığım için üzgünüm," dedim salona bakarak. Jenny görünürde yoktu.

"Aslında Jenny kontrol için doktora gitti. Benimle iyi misin? yapıyorsun?" Keisha ayaklarını sudan çıkararak

konuştu. "Evet. Jenny nasıl?" Başımı eğdim.

"Hâlâ biraz ürkek ve sarsılmış durumda, bunu beklerdim." Keisha dudaklarını büzdü. "Mümkün olduğunca yardımcı olmak için elimden geleni yapmaya çalışıyorum ama pek yardım kabul etmiyor." Ayağa kalktı ve bir çift sandalet giymeden önce bir havluyla kurulandı.

"Jenny zor bir kadın. Neler yaşadığını hayal bile edemiyorum.

korkunç olmalı." Tırnaklarımla oynadım.

"Bana sorarsan biraz fazla sert." Keisha bir kaşını kaldırdı. "Her şeyi kapattı ve bu konuda konuşmayı reddediyor." Keisha alnını ovuşturdu. Jenny için çok endişelendiğı belliydi. Hepimiz endişeleniyorduk.

"İnsanlar olaylara farklı tepkiler verir. Eminim iyi olacaktır," dedim başımı sallayarak.

"Umarım öyledir. İnsanların olaylara nasıl tepki verdiğinden bahsetmişken. Shannon videodan sonra nasıl?" Keisha'nın gözleri biraz büyüdü. Pedikür sandalyesini sildi.

"O üzgün. Sen gönderdiğinde yanımdaydı. Buraya gelmişti. özür dilerim."

"İzlemesi acı vericiydi." Keisha yüzünü buruşturdu. Başımı salladım. "Öyleydi. Şimdi kaldırıldı." "Sence kim yükledi?"

"Shannon Bryce olduğuna ikna oldu. İki olayda da o vardı ve Onu yemekte tehdit ettim," diye açıkladım.

"Bu insanlar, yemin ederim." Keisha tiksintiyle başını salladı, sonra bana baktı. "Hayır o ense. Sen buradaki diğerlerine hiç benzemiyorsun ve bunu bir iltifat olarak söylüyorum."

"Teşekkür ederim." Gülümsedim. "Ama Shannon bu öğleden sonra burada olacak. O kitap kulübünde olanlar için senden ve Jenny'den özür dilemek istiyor."

Keisha eliyle beni işaret etti ve arka taraftaki bronzlaştırıcı sprey odasına doğru yürüdük.

"Çok nazik. Gerekli değil ama güzel."

"O video ne kadar korkunç olsa da, onu gerçeğe geri döndürmüş gibi görünüyor. Sanırım artık her şeyi net bir şekilde görüyor ve evliliğinin gerçekten bittiğini fark ediyor."

Keisha başıyla onayladıktan sonra kapıyı arkasından kapattı ve sprey bronzlaşma makinesini hazırlamaya başladı.

O hazırlanırken ben de kendimi onu izlerken buldum, güzelliğı karşısında büyülenmişim ve bana bir kez daha dönüp bakmasını diliyordum.

Keisha hiç beklenmedik bir şey söyledi. "Neden bu kadar çok zaman harcıyorsun

Bu kadınlarla ne işin var Karen? Aldanmayın, burada neler olup bittiğini görüyorum ve sizin diğerlerinden farklı olduğunuzu söyleyebilirim. Onların tüm saçmalıklarını ve anlamsız rekabetlerini görüyorsun." Kelimeleri neredeyse tükürüyordu, o kadar şiddetliydi.

Başlangıçta afalladım, cevap verecek kadar düşüncelerimi toparlamam biraz zaman aldı. "Gerçek şu ki, bugünlerde dünyadaki yerimi giderek daha fazla sorgulamaya başladım. Mesele sadece Buckhead ya da arkadaşlıklarım değil. Bundan daha derinlere gidiyor. Kendimi her şeyi sorgularken buluyorum, evliliğimi bile. Keşke kendimi bu kadar yabancı hissetmeseydim."

Keisha daha fazlasını söylemekte tereddüt ederek yere baktı, sonra benim bakışlar.

"Kimliğini sorgulamanın nasıl bir şey olduğunu biliyorum Karen. Gerçekte olduğun gibi görünmemenin nasıl bir şey olduğunu biliyorum. Ama bilmeni isterim ki benim gözümde sen harikası." Ve sonra Keisha'nın her kelimesinde ciddi olduğunu anlamamı sağlayan o sıcak, açık gülümsemesiyle gülümsedi.

Garip bir duraksamadan sonra sprey bronzluk için giysilerimi çıkarmaya başladım. Keisha bana doğru döndü ve başlamak yerine tereddüt etti, başlığı yanında tutuyordu, gözleri beni tepeden tırnağa tarıyordu. Kendimi rahatsız hissetmem gerekirdi ama hissetmedim. Keisha'nın beni yargılamadığını biliyordum; gözleri içten bir merakla ... ve başka bir şeyle doluydu. Özlem olabilir miydi? Kalp atışlarımın hızlandığını hissettim.

Gözlerim Keisha'ninkilerle buluştu. Dolgun dudakları hafifçe aralandı, aralarında nem oluştu. Aynı şeyi ben de kendi dudaklarım için söyleyebilirdim. Böyle bir duyguyu çok uzun zamandır yaşamamıştım, belki de hiç. Tam o anda, benimkinde neyin yanlış olduğunu fark ettim.

Evlilik. Hormonlarım yüzünden değildi. Çocuk yetiştirmenin stresi değildi. Kocam değildi. Aslında bende *yanlış* olan bir şey yoktu.

Keisha dudaklarını sıkarak ve göz temasından kaçınarak kendini toparlamaya başladı. Ama şimdi ya da asla olduğunu biliyordum.

Keisha küçük bir adım atmadan önce aramızda bir anlık durgunluk,

hesaplaşma oldu. Sağ eli yan tarafımı okşarken dudaklarımız temkinli bir şekilde buluştu.

yüz. Kendimi anında karşılık verirken buldum. Onu öylesine sert ve öylesine Tüm cinsel hayal kırıklığımın sıcak bir yaz günündeki dondurma külahı gibi vücudumdan eriyip gitmesi tutkusu. Sprey bronzlaştırıcıyı yere düşürdü ve yere çarptığında takırdadı. Bronzlaştırıcı sıvı zemine döküldü ve bir su birikintisinin içinde durduk. Kollarını bana doladı ve dudaklarını dudaklarıma bastırdı. Dillerimiz karıncalandı. Dudaklarımız nemlendi. Bir an göğüslerimi avuçladı, sonra ellerini karnımdan aşağı kaydırды. Gömleğini ve sütyenini çıkardım, şımarık B-cup göğüsleri ortaya çıktı. Hemen üzerlerine atladım, ama yüzümü tekrar tekrar öpmek için yukarı kaldırdı. Daha önce hiç bir kadınla birlikte olmamıştım, üniversitedeki bazı deneyler hariç. Belki de bu sadece bir deneme değildi, çünkü ne yapacağımı tam olarak biliyor gibiydim, sanki bunu başından beri yapmalıydım. Eli karnımda gezindi, sonra leğen kemiğıme indi. Tam daha da ileri gitmek üzereyken ön kapının zili çaldı.

SHANNON

Doğruca salona girdim. Resepsiyonda kimse yoktu, ben de seslendim ve siyah perdeleri yana iterek kendimi arka tarafa attım. Kaybedecek zamanım yoktu. Görevi olan bir kadındım. Dilemem gereken özürler ve geri dönmem gereken bir hayat vardı. Arka bölüme girdiğimde çok sessizdi. Bronzlaşma odasından kıkırdamalar duydum. İlk Keisha çıktı, ayakları garip bir kahverengi-turuncu renkteydi ve yüzünde geniş bir gülümseme vardı.

"Hedefi ıskaladın mı?" Ayaklarını işaret ettim. Aşağı baktı.

"Makine arızalandı ve döküldü," dedi gülerek. "Randevunuz var mıydı?"

"Hayır. Hiçbir şey yapılmasına ihtiyacım yok, sadece bir limonata ve sana bir özür borçluyum."

Pedikür sandalyelerinden birine oturdum. "Keisha, özür dilerim. Dünkü gibi davranmamalıydım."

"Affedildin. Ve limonata, anladın mı?" dedi beni göstererek.

Bana bir bardak doldurdu ve uzattı. "Köpükleri açacağım," diye ekledi Keisha.

Ayaklarımı ılık suya soktum. Düşündüğümünden daha kolay oldu, ama yine de Keisha asla kin tutacak biri değildi. Kaygısızdı ve bu kasabaya yeni bir soluk getirmişti. Videoyu gördüğünü biliyordum ama görmemiş gibi davranıyordu. Keisha böyle iyiydi. Affedebilir ve unutulabilirdi.

Karen bronzlaştırıcı sprey odasından çıktı. Cildi yumuşamıştı. Dudakları tombul. Ve gözleri parlıyordu. Beyaz atleti ve mavi kot şortuyla yürürken gülümsüyordu ve ayaklarının da turuncu ve lekeli olduğunu fark ettim.

"Gördüğüm kadarıyla spreyci bronzlaştırıcı seni de etkilemiş," dedim ayaklarına bakarak.

Yere baktı ve kızardı. "Evet, seansımın ortasında arızalandı."

"Keisha'nın söylediği de buydu," dedim. "Kalıyorsun, değil mi?"

"Evet, pedikür yaptıracaktım." Keisha'ya yarım bir gülümsemeyle baktı.

"Harika, yanıma otur. Konuşacak çok şeyimiz var." Yanımdaki sandalyeyi okşadım.

Karen içine tırmandı. Keisha ona bir bardak limonata getirdi ve ayak küvetini açtı. Ben sandalyemdeki masaj aletini açtım, Karen da aynısını yaptı.

"İyi misin? Bugün çok daha iyi bir ruh halinde görünüyorsun," diye yorum yaptı Karen. Gözleri bana doğru kaydı.

Keisha Karen'ın ayağını aldı ve her bir parmağına özel bir dikkat göstererek şefkatle masaj yaptı.

"Sanırım öyleyim." Başımı salladım.

" e video kaldırıldı."

"Biliyorum. Teşekkür ederim," dedim küçük bir gülümsemeyle.

"Olanlar hakkında nasıl hissediyorsun?" Keisha sordu. "İyi," dedim. İkisi de bana gülümsedi. "Ve iyi değil." kaşlarını çattı.

"Neden birincisi?" Karen sordu.

"Peki neden ikincisi?" Keisha sordu.

Birbirlerine anlayışlı, bana da şefkatli bir bakış attılar. Neden birbirlerinin cümlelerini tamamlıyorlardı? Onlara iyi olduğumu, kendimi başkalarının beni gördüğü gibi görebildiğim için minnettar olduğumu söylemek istedim. Bu bir uyanış çağrısıydı ve yutması zor bir haptı, ancak şu anda nasıl hissettiğime rağmen - utanç verici ve acınası - bunun beni daha güçlü bir insan yapacağını biliyordum. Bryce'a ihtiyacım olmadığını fark etmemi sağladı. Kendimi toparlar toparlamaz tek başıma da güçlü biri olabilirdim. Makyaja ihtiyacım vardı, görünüşüm için değil, hayatım için.

"İyi çünkü kendim olmak için bir erkeğe ihtiyacım olmadığını fark ettim.
İyi değil çünkü

Bunu öğrenmek için tamamen aşağılayıcı iki olay ve yarı viral bir video gerekti." Bardağımı biraz daha sıkı kavradım, sonra derin bir nefes aldım ve gerginliğin geçmesine izin verdim.

benden çıktı.

endişeli bakışlar attılar.

Keisha, Karen'ın ayağının üst kısmına masaj yaparken, "Kendin olmak ve mutlu olmak için bir erkeğe ihtiyacın olmadığını bilmen bence harika," diye teşvik etti. Ayak parmakları coşku içinde kıvrıldı.

"Mutlu olduğumu hiç söylemedim." Büyük bir yudum aldım, o kadar hızlı yuttum ki boğazımın arkası acıdı. Bugünlerde her şeyi yutmak çok zordu.

"Tamam o zaman, kendin olmak için bir erkeğe ihtiyacın yok," diye düzeltti Keisha. Karen'ı ona göz kırparken yakaladım. Bunu neden yaptığından emin değildim ama hoş olduğunu düşünmüştüm. Kadınların diğer kadınları desteklemesinin hayranıyım (Crystal ortaya çıkmadan önce), bu yüzden bu tatlı alışverişi görmek beni biraz sevindirdi. Hayatımda bundan daha fazlasını istiyordum ve diğer kadınları küçümseyen bir insan olmaya başladığım için nefret ediyordum. Öyle olmak istemedim ama bazen en çok nefret ettiğiniz kişi oluyorsunuz.

"Peki tüm bu insanlar kimin umurunda?" Karen araya girdi. "Benim umurumda," dedim.

"Evet... evet, ama hepsinin yanıldığını kanıtlayabilirsin. Senin hakkında düşündüklerinin ve Bryce hakkında düşündüklerinin yanlış olduğunu kanıtlayabilirsin," diye ekledi. "Haklısın, sanırım. Ama nasıl?

Hepsi benim artık bir şaka olduğumu düşünüyor, boşanmış ve eski bir başkan." Karen ve

Keisha bana sempatik bakışlar attılar.

"Kendiniz olmak yapabileceğiniz en güçlü şeydir. Sanki kendi yarattığın bir şeye imza atıyorsun. 'Bu benim ve bununla gurur duyuyorum' diyorsunuz. Kendimle gurur duyuyorum," diye haykırdı Karen, sesinde o kadar büyük bir inanç vardı ki bir isyana önderlik edebilirdi. Bu da nereden çıktı? Her zaman açık sözlüydü ama bu kadar kendinden emin

değildi. Bu yeni Karen her kimse, ondan hoşlanmıştım. Uzanıp elini
tuttum ve

sıktı ve onunla memnuniyet dolu bir bakış alışverişinde bulundu.

Dün gece her şey cehenneme dönecekmiş gibi hissediyordum. Ama bugün her şey biraz daha iyiydi, sanki her şey yoluna girecek gibiydi. Hayat bu şekilde komikti. Buckhead'de yaşamak bir roller-coaster yolculuğu gibiydi. Çok uzun süre sırada beklerdiniz ve sonunda içeri girmiştiniz. Hayatınızın yolculuğuna çıkmıştınız. Ama bu yolculuk sürekli değildi. Sürekli değişiyordu. Bazen çılgılık atardınız. Bazen mideniz bulanırdı. Bazen operatöre yolculuğu durdurması için yalvarırdınız. Bazen saf zevkten gülümser ve gülerdiniz. Bazen düşme korkusuyla her zamankinden daha sıkı tutunmak zorunda kalırdınız. Bazen de kollarınızı ve ellerinizi özgürce sallayarak, dünyayı umursamadan kendinizi bırakırdınız. Ben de kendimi bırakıyordum ya da en azından bırakmaya başlıyordum.

KRİSTAL

Evdeki bazı işleri hallettikten sonra doğruca kuaföre gittim. Hepsiyle konuşmam gerekiyordu. Olivia'ya neler olduğunu onlara anlatmalıyım. O ilişkide güvende değildi. Bunu hissedebiliyordum. Ona yardım etmek ve kızların da benimle birlikte hareket etmesini sağlamak istiyordum. Daha önce de kötü bir ilişkim olmuştu, berbat bir ilişkiydi. Neredeyse beni mahvediyordu. O ilişkiden canavarların değişmediğini öğrendim. ey olduklarını gizleyebilirler, başka bir şeye dönüşebilirler ama çirkinlikleri asla kaybolmaz.

Özünde yırtıcılar.

Salonun kapısını açtım ve perdelerin arasında dolaştım, Keisha Karen'ın ayaklarına masaj yaparken Karen ve Shannon pedikür koltuklarında oturmuş limonatalarını yudumluyorlardı. Topuklarım parke zeminde takırdarken hepsi bana baktı. Görünüşe göre Shannon onlarla barışmıştı. Belki de Bryce doğruyu söylüyordu. Belki de gala gecesini geride bırakıp iyi geçinmeyi öğrenmeyi kabul etmişlerdi. Bunun doğru olmasını umuyordum.

"Hepinizin burada olmasına çok sevindim," diye haykırdım. Karen ve Shannon ellerini kaldırıp Bardaklar. Taze limonata sürahisine doğru yürüdüm ve kendime bir bardak doldurdum.

"Yani, videoyu gördün mü?" Shannon gözlerini kısarak baktı.

"Ne videosu?" diye sordum. "Hayır, seninle Olivia hakkında konuşmak istiyorum." Shannon'ın gözleri beni dikkatle incelerken bir an için donuklaştı,

Sonra onları gevşetti ve içkisinden bir yudum aldı. Neden bahsettiğine dair

en ufak bir fikrim yoktu ama ben daha sormadan Karen konuştu.

"Neler oluyor?"

Arka kapı açıldı ve içeriye beyaz tenis ayakkabıları, ten rengi şortu ve boğazlı çizgili kolsuz bluzuyla Jenny girdi. Güneş gözlüklerini çıkardı ve solmakta olan siyah bir gözü ortaya çıktı. Neredeyse tamamen makyajla kapatılmıştı ama yine de görebiliyordum.

"Hey, Jenny. Bugün kendini nasıl hissediyorsun?" diye sordum.

Ona bir bardak limonata doldurdum ve uzattım.

" Anks, ve ben iyiyim. Doktor bile öyle söylüyor." Başını salladı ve bardağı dudaklarına götürerek uzun bir yudum aldı.

"Sert olmana gerek yok, Jenny. Hepimiz senin için buradayız. Neye ihtiyacın olursa,"

Shannon söyledi.

"Cidden, lütfen benim için endişelenme." Jenny çapraz çantasını alıp salon koltuğunun arkasına yerleştirdi ve ortalığı toplamaya başladı. Salon tertemiz olmasına rağmen sürekli temizlik yapıyordu.

"Crystal da tam bize Olivia hakkında bir şeyler anlatmak üzereydi," dedi Keisha,

Konuyu değiştirmek.

"Olivia'dan haber almadan bir gün geçirebilir miyiz?" Shannon sordu.

"Kibar ol." Karen Shannon'ın elini okşadı.

"Hayır, bana karşı bir şeyler hissediyor." Shannon başını salladı. "Crystal diyordun," diye ekledi Karen.

Jenny tüm dikkatini bana vermek için temizliği bıraktı ve Keisha Karen'in ayaklarına masaj yapmaktan vazgeçerek ayağa kalktı ve z e m i n e dökülen suyun bir kısmını sildi.

"Dur, bekle." Shannon elini kaldırdı. "Jenny, çünkü davranışım için özür dilemek istiyorum. Özür dilerim."

"Ne var, Shannon." Jenny başını salladı.

"Crystal'dan özür dilemeyecek misin?" Karen herkesin duyabileceği kadar yüksek sesle fısıldadı.

Shannon tekrar başını salladı. "Her neyse, diyordun ki, Crystal ..."

Bryce ile yaptıkları konuşma, Bryce'in özür dileyeceği kadar iyi

gitmemiştii.

ama Shannon'dan alabileceğimi alırdım. En azından o Beni onaylıyor.

"Dün gece Olivia ile bir şeyler içtik ve Dean hakkında bir şeyler söyledi... ve ben onun için endişeleniyorum." Bardağımla oynadım ve küçük bir yudum aldım, sonra sıkıca kavradım.

Shannon ayaklarını düzeltti. "Peki, tam olarak ne dedi?"

"Korktuğunu söyledi. Dean gala gecesinden önce ona hiç fiziksel saldırıda bulunmamıştı ama sözlü tacizde bulunmuştu ve bir gün bunu daha da ileri götürmesinden korkuyordu."

" demek haddini aşmak olabilir, ama Olivia'nın Dayağı Dean değil," dedi Shannon gülererek.

Sinirli bir ses **ç ı k a r d ı m** ve ayağımı defalarca **y e r e** vurdum. Limonatamın tamamını içtikten sonra kendime bir bardak daha doldurdum.

"Şimdi, şimdi, bayanlar. Olivia bizim arkadaşımız. Eğer başı dertteyse, onun yanında olmalıyız," dedi Jenny.

"Kocam beni onun için terk ettiğinde yanımda olduğu gibi mi?" Shannon beni işaret etti. Limonatadan büyük bir yudum daha aldım.

Karen, "Geçmişe takılıp kalmayalım," dedi.

"Geçmiş mi? Ne demek geçmiş? Lanet olası geçmiş tam şurada duruyor," diyerek Shannon yine beni işaret etti.

Onlara ulaşmamın hiçbir yolu yoktu. Shannon'ın bir şeye kızdığı belliydi. Karen biraz daha anlayışlıydı.

"Biliyor musun? Bana sorarsanız Olivia'nın iyi bir dayağa ihtiyacı var." Shannon kıkırdadı. Jenny, Keisha, Karen ve ben onun yorumu karşısında nefesimizi tuttuk ve öylece bakakaldık.

"Her neyse, ben gerçekten destekleyici ve teşvik edici olmaya çalışmamız gerektiğini düşünüyorum.

Olivia." Salon sandalyelerinden birine oturdum ve bir bacağımı diğerinin üzerine geçirdim. Herkes birbirine bakıyor, birinin konuşmasını bekliyordu. Ayağımı bir aşağı bir yukarı zıplatarak onların da katılmasını umdum. Olivia'nın gün ışığı olmadığını biliyordum ama kadınların bir arada durması gerekiyordu. Belki de Olivia'nın davranışları Dean'le olan zehirli ilişkisinin bir sonucuydu. Onu yeterince iyi tanıımıyordum.

Ama insanların içindeki iyiliği görmeye çalıştım.

Olivia.

"Olivia'nın cesaretlendirilmeye ihtiyacı olduğunu sanmıyorum." Shannon bir kaşını kaldırdı.

Jenny Shannon'a bir el sallayarak yorumunu geçiştirdi. "Bugün Olivia'yı arayacağım ve yarın sabah Manis ve Mimosalar'a gelmesini sağlayacağım."

"Bu harika, Jenny." Gülümsedim.

"Nazik olmaya çalışacağım," diye ekledi Shannon, ama inandırıcı değildi. Ona başımı salladım.

Karen, "Hoş karşılandığından emin olacağım," dedi.

Keisha gülerek, "Yarın hepinizin ona tahammül edebilecek kadar çakırkeyif olmanızı sağlayacağım," dedi.

JENNY

Yüzüme biraz su sıçratarak steril banyonun aynasında kendime bakıyorum. Her ne kadar aynaya bakıyor olsam da, tek görebildiğim aynanın içi. Kuruyan dudaklarıma hızlıca biraz dudak kremi sürüyorum ve saçlarımı at kuyruğundan çekip ellerimi saçlarımın arasında gezdiriyorum. Tüm bunların içine nasıl sürüklendiğimi bilmiyorum. Bu kadınlarla arama mesafe koymalıyım. Bir dolandırıcı ya da arkadaş olmak yerine yardım rolüme sadık kalmalıyım. Ne düşünüyordum ki?

Sorgu odasının içinde tekrar yerime oturdum. Sadece birkaç saniye sonra Dedektif Sanford odaya girdi. Kapıyı arkasından kapattı ve karşıma oturdu.

Not defterini masaya bırakıyor ve notlarını gözden geçiriyor. "Şimdi nerede kalmıştık?" Sanford kalemini kâğıda vurarak, "Evet, doğru. Olivia ve Dean. Bana bundan biraz daha bahset." Bana bakıyor, gözlerinin kenarları hafifçe kırışıyor.

"Aralarında kesinlikle evlilik sorunları vardı," diyorum.

"Olivia mı söyledi bunu sana?"

"Bunu hepimize söyledi."

Birkaç not daha karalıyor. "O gün Crystal salona geldi ve Olivia'nın ona Dean hakkında söylediklerini anlattı. Görünüşe göre tüm kadınlar yeniden iyi geçinmeye başlamıştı ya da en azından bunu planlıyorlardı."

"Doğru." Başımı salladım. Dudaklarım düz bir çizgi oluşturuyor.

" Ne oldu?" Kalemmini masaya vuruyor.
"Kocalar oldu."

JENNY

Keisha ve ben aylık Manis and Mimosas etkinliğimiz için hazırlık yapıyor, taze meyve ve unlu mamuller hazırlıyor, şampanya ve portakal suyunu buza koyuyorduk. O sabah erkenden tırnaklarımı yemeye ve istasyonumu en az yedi kez ayarlayıp düzeltmek de dahil olmak üzere görünürdeki her şeyle uğraşmaya başlamıştım. Hırsızlık olayından sonra kendimi huzursuz hissettim. Salon artık bana ait değilmiş gibi geliyordu. Tecavüze uğramış gibi hissettim. Elbette, bina hâlâ ayaktaydı ve Glow eski bozulmamış haline dönmüştü ama sanki her şeyim elimden alınmıştı. Keisha yanımdan geçerken omzumu ovuşturdu, iyi olduğumdan emin olmak için. Benim için endişelendiğini biliyordum çünkü onunla olanlar hakkında konuşmuyordum. Unutmak istiyordum. Her ne kadar aklımda değilmiş gibi davransam da, aklımdaydı. Bazen, son nefesimi verdiğim o ana geri dönüyordum. Hayatım bir kabus gibiydi, sadece ben uyanıktım.

"Sence bugün nasıl geçecek?" Keisha sordu.

Çenemi ağzımdan çektim. "Bence iyi geçecek, ya da en azından öyle olmasını umuyorum."

Salon asistanı Mary, yerel bir kafeden aldığı taze bir sürahi kahve ile içeri girdi ve masaya koydu. Bunu neden sağladığımızdan bile emin değilim. Zaten kimse kahve içmezdi. Her şey mimozalarla ilgiliydi. Bu tür etkinlikler için birkaç sözleşmeli manikürcü tutardık. Mary onlara eşlik etti ve istasyonlarını kurmaya başladılar. Çoğunlukla kendi hallerindeydiler ama harika iş çıkarıyorlardı. Manikürcülerden birinin çantasından birkaç şişe oje çıktı.

bir gümbürtüyle zemine düştü. Vücudum sıçradı ve omuzlarım gerildi. I
Manikürcü özür diledi ve onları temizledi.

"Buna hazır mısın?" Keisha gözlerimin içine bakarak sordu.

"Olabileceğim kadar hazırım." İnanıncı olmayan bir
gülümseme verdim. "Güvenlik tutmalı mıydık?" Keisha
güldü.

"kötü bir fikir olmazdı."

Ön zil çaldı.

Shannon, Chanel atleti ve Givenchy siyah keten pantolonuyla içeri girdi.
Büyük boy Prada güneş gözlüklerini dramatik bir şekilde çıkardı.

"Merhaba hanımlar! Manis ve Mugshot için hazırım." Güldü. "Şaka
yapıyorum. Eminim hepimiz en iyi şekilde davranacağız."

Shannon bizi karşıladı ve hemen atıştırma masasına doğru yürüdü, bir
kruvasan aldı ve kendine bir fincan kahve doldurdu, bu beni şaşırttı.
Dediğim gibi, hiç kimse kahve içmezdi. Değişiyordu - ya da en azından
değişmeye çalışıyordu - ve Bryce yerine kendine odaklandığı için şimdiden
çok daha iyiydi. Manikürcülerimizden biri Shannon'ın sol eli üzerinde
çalışmaya başladı.

"Onur konuğu ne zaman geliyor?" Shannon bir kaşını kaldırdı.

"Kibar ol," dedim yiyecek ve içecek masasını düzeltirken.

"Ben her zaman iyiyimdir... iyi olmadığım zamanlar hariç," diye kıs kıs
güldü. "İyi gidiyorsun,
Jenny?"

Sessiz bir hu çektim. İnsanların iyi olup olmadığını sormasından
bıkmıştım. İyi olmadığını bildiğim halde hep iyi olduğumu söyledim.
Üzerimdeki tüm ilgiden hoşlanmıyordum, bu yüzden bugün yine boğazlı bir
kazak giydim ve gözümü kapatmak için en kalın kapaticımızı kullandım.
Dudağım güzelce iyileşmişti, sadece biraz şişmişti, bu yüzden sanki yeni
dudak enjeksiyonu yaptırmışım gibi görünüyordu.

"Evet, ben ne," dedim nihayet.

n kapı çaldı ve birkaç dakika sonra yoga pantolonu, sandaletleri ve
atletiyle Karen içeri girdi. Saçları at kuyruğu şeklinde arkadan bağlanmıştı ve
üzerinde egzersiz kıyafetleri olmasına rağmen yüzünde doğal görünümlü ama
yine de dolgun bir makyaj vardı.

Karen Shannon'a doğru yürüdü, ona kısmen sarıldı ve sonra Bana da aynısını yaptı. Sarılışı her zamankinden biraz daha uzundu. Artık uzun sarılmalar ve "tamam mısın "lar görüyorum. Keisha'ya başını salladı ve ona utangaç bir gülümseme verdi. Galada birbirlerine bağlanmış olmalıydılar. Ayrıca dün Karen ilk kez benden başka birine spreylere bronzlaştırıcı yaptırdı. Yine de daha fazla bronzlaşmış görünmüyordu. Keisha Karen'a mimoza doldurdu. Arkadaş olmaya başlamışlardı. İyi oldu. En azından bazı insanlar anlaşıyordu.

"Spor salonu için giyinmişsin, Karen. Bu suarede ter atmaya niyetin var mı?" Shannon kıkırdadı.

"Hayır, bugün kavga falan olmayacak. Hepimiz yetişkin kadınlarız. Bizler Klas ve medeni olabiliriz," diye güvence verdi Karen. "Klas mı?" Keisha güldü.

"Ish." Karen otururken omuz silkti. Keisha onun ellerini tuttu ve losyonla masaj yapmaya başladı.

Ön kapının zili çaldı ve bir çift topuklu ayakkabı ile bir çift sandalet sesi duydum.

Ön kısımdan perdelerin hemen önüne doğru hızla ilerlediler. belli belirsiz fısıltılar duyuldu ve sonra bir anda siyah perdeler açıldı, odayı doğal ışıqla kaplıyordu. Tuttuğumu bile fark etmediğim nefesimi dışarı verdim. Omuzlarımı geriye çektim ve gülümsedim. Burası benim salonumdu ve dünyada sahip olduğum tek şeydi. Kırmızı etek ve beyaz uzun kollu bir bluz giymiş olan Olivia içeri girdi, onu Crystal izledi.

Olivia kocaman dişlek bir sırıtış attı. "Hepimizin bir araya gelebilmesine çok sevindim," dedi.

"Çok daha iyi görünüyorsun Jenny. Daha önce çirkin görünüyordun," dedi Olivia yanağımın her iki tarafını öperek.

Acımasız dürüstlüğü konusunda Olivia'ya her zaman güvenebilirdim.

"Anks," dedim. "Ben

Ben de kendimi çok daha iyi hissediyorum," diye yalan söyledim.

"Shannon, umarım bana hâlâ kızgın değilsindir." Olivia elini göğsüne götürdü. "Galanın bu şekilde sona ermesi beni yıktı. Ne yazık ki insanların bunu asla unutacağını sanmıyorum." Başını iki yana salladı.

"Ben gayet **i y i y i m** , Olivia." Shannon gözlerini devirdi.

"Çok güçlüsün. Ondan sonra bir daha asla yüzümü gösteremezdim" dedi. gülerek.

Shannon boğulacakmış gibi koltuğunda öne doğru eğildi, ama ona sert bir bakış attım ve sandalyesinde kendini yeniden ayarladı. Neredeyse bir vantrilok kuklasının yapacağı gibi dudaklarını geriye çekerek gülümsedi. Crystal herkese sarıldı, Shannon hariç. Eğilmeye başlamıştı ama Shannon ona bir annenin yanlış bir şey yapmak üzere olan çocuğuna attığı bakışla baktı; sakın yapma, cesaret edemezsin. Crystal geri çekildi ve onun yerine başını salladı. Shannon da başını salladı ve bir yudum kahve aldı. Eski kocanın yeni karısıyla iyi geçinmek zaman, hem de çok zaman aldığı için bu beklenen bir şeydi.

Crystal, Karen'in karşısındaki tırnak istasyonuna oturdu. Olivia da Shannon'ın önüne oturdu. Bugün sözleşmeli manikürcülere bu istasyonları karşılıklı iki sıra yapmak yerine düz bir çizgi haline getirmelerini söylemeliydim. Bu grup düzeninde, özellikle de alkolün etkisiyle, bazı çekişmeler kaçınılmazdı. Bunu da kuru bir etkinlik haline getirmeliydim - Manis ve Süt ya da Manis ve Kavun. Ne düşünüyordum ki? Olması gerekenler ve olacaklar için artık çok geçti. Bunu atlatacaktım ve bu kadınların da atlatmasını sağlayacaktım.

Mimoza sürahisini aldım ve odanın içinde dolaşarak bardakları doldurdum.

"Başka gelen var mı?" Shannon saate bakarak sordu. Saat : Maniler ve Mimosalar on beş dakika önce başlamıştı ve diğer müşterilerimden hiçbirinin gelmemiş olması garipti.

"Eminim öyledir," dedim boş sürahiyi yere bırakırken.

Manikürcülerden biri pençelerini aşağı indirirken Olivia, "Değil," diye araya girdi.

"Ne demek gelmiyorlar?" Shannon'ın kaşları çatıldı ve dudakları birbirine yapıştı.

"Diğer tüm müşterilerinize bunun kapalı bir etkinlik olduğunu söyledim. Bugün sadece ikimiz için zamana ihtiyacımız olduğunu düşündüm." Olivia gülümsedi.

"Sana bunu yapma hakkını kim veriyor sanıyorsun?" Keisha'nın sözleri asetat kokulu havanın içinden.

"Burada en iyi müşterilerden biriyim ve bir melek yatırımcıyım." Olivia çenesini yukarı kaldırdı.

Keisha Karen'in yanında durdu. Kahretsin. Sadece Olivia ve Shannon için endişelenmem gerektiğini sanıyordum. Hırsızlık olayından beri Keisha'nın bana karşı ne kadar aşırı korumacı olduğunu tamamen unutmuştum. Bana her an dağılabiliyordum gibi davranıyordu çünkü beni en iyi o tanıyordu.

Keisha tam Olivia'nın oturduğu yere doğru bir adım atmıştı ki Karen onu elinden tuttu ve "Ağda yaptırmam lazım" dedi.

Keisha olduğu yerde durdu. Eline tekrar baktı, aynı Karen'in tuttuğu. Karen'a baktı ve derin bir nefes aldı. Karen başını salladı ve cesaretlendirici bir gülümseme verdi.

"Bu taraftan," dedi Keisha ve onu koridordan ağda odasına götürdü. Karen için Tanrı'ya şükürler olsun. Bunu kullanabilir miydim emin değilim. Keisha'nın Olivia'dan bıktığını ve onun herkesi ezmeye çalışmasından yorulduğunu biliyordum. Olivia'nın gözleri, işini iyi yapmış bir tavırla parlıyordu. Ben de ondan bıkmıştım ama haklıydı, o en iyi müşterilerden ve yatırımcılardan biriydi. *Melek* demezdim, daha çok şeytani. Ben de her zaman yaptığım şeyi yaptım, gülümsedim ve onunla ilgilendim.

KAREN

Keisha'yı ağda odasına kadar takip ettim. Küçük ve aydınlıktı, ortasında bir masaj masası vardı. Duvarlarda birkaç dolap sıralanmıştı. Keisha kapıyı arkamızdan kapatırken derin bir nefes aldı. Ben de bir an için kendi nefesimi tuttum, aklımdan birkaç şüphenin geçmesine yetecek kadar uzun bir süre. Doğru şeyi mi yapıyordum? Doğru ya da yanlışın bir önemi var mıydı? Sahip olduğum hayatı bir kenara atmaya hazır mıyım? Çöpe atılacak bir hayat var mıydı ki? O kadar uzun zamandır mutlu olmamıştım ki, mutluluğun ne olduğunu unutmuştum... Keisha'ya kadar. e düşünceler su yüzüne çıktıklarından daha hızlı kayboldular ve ben de şüphelerimden kurtuldum.

"Seni kurtardım," dedim, saçımı atkuyruğundan kurtararak bir parçasını yumruğumun etrafında döndürdüm.

"Kurtardığın tek kişi Olivia, onun kemikli kıcını tekmelememden," dedi Keisha gülümsemeden önce.

"Seni etkilediğini biliyorum. Hepimizi etkiliyor." Parmak uçlarımla Keisha'nın çenesini destekleyerek buz mavisi gözlerinin benimkilerle buluşmasını sağladım.

"Jenny şu anda saçmalıklarıyla başa çıkamıyor. Ne olduğunu söylediğini biliyorum ama değil," diye itiraf etti Keisha.

"Tabii ki değil. Sadece birkaç gün oldu," diye rasyonelleştirdim.

Keisha başını salladı, gözleri bana dönmeden önce bir an için göz temasını kesti.

Genelde birinin gözlerinin içine bakmakta ve bakışlarımı tutmakta zorlanırdım.

Göz teması, iletişim kurmanın standart bir yolu ama ustalaşması çok zor.
Gözüme bir şey takılmış gibi davranmak için her zaman başka tarafa bakan
ilk kişi ben olurdum.

Ama bu sefer değil. Keisha ile gözlerimi başka tarafa  viremiyordum. Gözlerinde her şey vardı.

-Cesaretim, güvenim, korkum, merakım, arzum. Son buluşmamızdan beri başka pek az şey düşünmüştüm. Bu sadece bir öpücük değildi, her ne kadar inanılmaz olsa da, bundan daha fazlasıydı. Hayatımız boyunca bir aidiyet, bir bağlantı duygusu ararız ve çoğu zaman hayal kırıklığına uğrarız. İki insanı mıknatıs gibi birbirine çeken şeyin ne olduğunu kim bilebilir ki? Gençlik yıllarımı aşk romanları okuyarak, benim için hiçbir zaman tam olarak gerçekleşmeyen bir peri masalı versiyonuna inanarak geçirdim. Bu yüzden, tıpkı Korintliler'deki o pasajda olduğu gibi, çocukça şeyleri bir kenara bırakmaya karar verdim ve bunun yerine iyi bir eş, eş ve anne olmaya karar verdim. İ imde gerçek bir bağa, gerçek bir yakınlığa  zlem duyan o gizli yeri g md m. şimdi, Keisha'nın varlığında, se imlerimi sorgulamaya başlamıştım. Belki de gençlik yıllarımın tüm aşk hik yeleri o kadar da aptalca değildi? Bilmediğiniz bir suya atladığınız zamanki gibi. Neye bulaştığınız hakkında hiçbir fikriniz yoktur ve Keisha ile de durum böyleydi. Boğulacak mıydım yoksa bir şekilde bu yeni denizde yüzmeyi öğrenecek miydım? Yoksa çıktıktan sonra ayaklarım tekrar sağlam zemine bastığı için ş kredecek miydım? Yine de fark etmezdi. Hiçbirinin  nemi yoktu. Atlayacaktım.

Yanaklarımın kızardığını ve kalp atışlarımın hızlandığını hissedebiliyordum. "Ve Olivia bana ulaşamıyor," dedi Keisha.

" yle değil mi?" Bir kaşımı kaldırdım.

"Biliyorsun."

Kelimelerin küçük odada yankılanması bitmeden dudakları dudaklarımdaydı. Tıpkı hatırladığım gibi yumuşak ve sıcaktı. Elleri atletimin askılarını omuzlarımdan aşağı kaydırarak küçük göğüslerimi ortaya çıkardı. Her an biri içeri girebilirdi. Ama anın içinde o kadar kaybolmuştum ki umurumda değildi. Kırmızı buklelerimi geriye itti ve dolgun dudakları parmak uçlarının izini takip ederek boynumda, omuzlarımda, köprücük kemiğimde ve g ğ slerimde hafif kiraz kırmızısı ruj izleri bıraktı. Nefesim d zensizleşti ve hızlandı. Başım döndü. Vücudum gerildi. Beni masaj masasına geri itti. Sertçe düştüm, neredeyse yuvarlanıyordum.

Kıkırdadık ve sonra sessizleştik. O
atletimi çıkarmayı bitirdi, her bir göğsümü yumuşakça ovdu ve öptü. I

Sanki ağda için kendimi ayarlıyormuşum gibi masanın üzerinde doğruldum. Keisha bacaklarımı ayırdı. Gözlerimiz buluştuğunda yüzüme günahkâr bir gülümseme yayıldı. Ağlarını yoga pantolonumun bel bandının altına sarıp sıkıştırarak kendine doğru çekti ve kalçalarımın altına doğru kıvrıldı.

Derin bir nefes aldım. Bunu yapıyorduk.

KRİSTAL

Bardağı çok nazikçe tuttum, yeni yapılmış manikürümü bozmamaya dikkat ettim. Yumuşak pembe bir renk tercih ettim; akrilik, süslü desenler ya da cesur renkler yoktu. Sadece basit ve pratik bir şey. Manikürcülerden biri diğer elimle ilgilenirken mimozayı dudaklarıma götürdüm ve uzun bir yudum aldım.

Buraya kadar her şey yolunda. İlk potansiyel patlamayı atlattık. Keisha'nın Olivia'yı dışarı atacağından emindim ama Karen devreye girdiği için Tanrı'ya şükürler olsun. Keisha ve Olivia'nın güçlü kişilikleri var, kim bilir neler olurdu? Olivia'nın bu olayı manipüle ettiğini bilmiyordum. Glow Jenny'nin salonu olduğu ve önce Jenny'ye sorması gerektiği için bu tamamen çizginin dışındaydı. Yine de, bir şekilde, Olivia'nın nereden geldiğini anlayabiliyordum. Belki de gerçekten sadece biz kızların olmasını istiyordu. Belki de Dean'le arasında olanları anlatmak istiyordu. Bunu yapmanın en iyi yolu bu değildi ama bence niyeti iyiydi ... en azından ben öyle umuyordum.

e sohbet hiçbir zaman gerçek anlamda toparlanmamıştı. Arada sırada bir şeyler söyleniyordu ama genel olarak tek gürültü manikür aletlerinin vızıltısı ve taşeron işçilerin kendi aralarındaki sessiz konuşmalarıydı. e Gerilim o kadar yoğundu ki, işe alınan yardımcılar bile kendilerini rahatsız hissediyordu. e Gözleri odada dolaşıyor ve sonra tekrar üzerinde çalıştıkları ellere dönüyordu.

Jenny içecek masasıyla ilgilenmeye ve fırsat buldukça sohbet etmeye devam etti. Shannon kahvesini yudumluyordu ve Olivia derin düşüncelere dalmış, belki de bir sonraki adımda ne söyleyeceğini düşünüyordu.

Olivia nihayet, "Büyük ekranda ilk çıkışını yakaladım," dedi.

Shannon'ın dudakları sertçe birbirine yapıştı. "İndirildi."

Hala ne hakkında konuştuklarını bilmiyordum. "Ne videosu?" diye sordum.

"Bilmiyormuş gibi davranma." Shannon başını eğdi.

Önce Jenny'ye, sonra Olivia'ya ve sonra tekrar Shannon'a baktım.

Gözlerim

geniş ve şaşkın.

"Her neyse... flört sahnesinde şansın yaver gidiyor mu Shannon?" Olivia sırtıttı.

Derin bir nefes aldım.

"Şu anda biriyle çıkmayı düşünmüyorum. Kendime odaklanıyorum." Shannon çenesini kaldırdı.

Aferin ona. Farkında olmadan ona hafifçe başımı salladım ve gülümsedim. Kaba olmak istememiştim. Onun gücüyle gurur duyuyordum ama Shannon bana ters ters baktı ve kahvesine döndü. Bir şeyler dönüyordu. Başımı eğdim ve hızla başka tarafa baktım.

"Eğer yardıma ihtiyacın olursa." Olivia beni işaret etti. "Crystal burada erkek seçme konusunda gerçekten iyiyim." Gülmekten başını geriye attı. "Sadece şaka yapıyorum."

Shannon utançtan değil, öfkeden kıpkırmızı oldu. Ben de kızardım... öfkeden değil, utançtan. Shannon'ın alnının ortasında bir damar belirdi ve ağzı açılmaya başladı. Jenny içgüdüsel olarak Shannon'a doğru adım attı. Vücudum gerildi. Tanrım... işte bu kadardı. Shannon kendini kaybedecekti. Olivia ne halt ediyordu?

Ön kapının zili çaldı ve yaklaşan patlamayı böldü. Kapı, odadaki tüm havayı emen bir gürültüyle kapandı. Geriye kalan tek şey gerginlikti.

"Merhaba," diye seslendi bir erkek sesi. Hepimiz bakışlarımızı değiştirdik.

Olivia'nın yüzü

beyazlaştı.

Jenny ön tarafa doğru ilerlerken "Bir saniye," dedi. O daha oraya varamadan perdeler açıldı ve Dean Petrov içeri girdi. Beyaz, göz kamaştırıcı bir tişört ve Philipp Plein marka bir kot pantolon giymişti. Gerçek bir dangalak gibi görünüyordu.

"Hey, Jenny. Olanları duydum. İyi misin?" diye sordu.

Dean yanından geçerken Jenny başını salladı.

"Selam bebeğim," dedi Dean Olivia'ya. Dean eğilip onu yanağından öperken Olivia utangaç bir gülümsemeyle karşılık verdi.

"Burada ne yapıyorsun?" Olivia sordu.

"Ben de kendime manikür yaptırmalıyım." Göz kırptı.

"Bu sadece kadınlara özel bir etkinlik," dedim kendimi şaşırtarak.

Dean yüzünü buruşturarak bana baktı. "Buranın fahiş ücretini ben ödüyorum.

Jenny, kalmamı istiyor musun?"

Jenny tek kelime edemedi Olivia konuştu. "Tabii ki kalabilirsin bebeğim. Değil mi Jenny?"

Jenny ve Shannon karşılıklı bakıştılar. Shannon ne yaparsan yap umurumda değil dercesine omuzlarını silkti.

"Evet, bu ne. Olivia bunu özel bir etkinlik olarak düzenlemeye karar verdiğinden beri bir sürü odamız var," dedi Jenny sesinde biraz gerginlikle. "Oturun." Olivia'nın yanındaki sandalyeyi işaret etti. Dean yüzünde kocaman bir sırıtişla oturdu.

Neden burada olduğundan emin değildim. Olivia'ya göz kulak mı oluyordu? Bilmemizi istemediği bir şeyi bize söylemeyeceğinden emin olmaya mı çalışıyordu? Yüzümü rahatlatmaya çalıştım. Ona kaşlarımı çatıyordum ve bunun farkında bile değildim. Bir manikürcü

Tırnaklarını keserken Jenny ona bir IPA getirdi. Ona teşekkür etti ve büyük bir yudum aldı, ardından tazelenmiş bir *ahhh* sesi çıkardı.

"Ben partiyi basmadan önce siz hanımlar ne konuşuyordunuz?" Dean sordu. Her birimize baktı.

"Karı bana Crystal'dan flört tavsiyesi almam gerektiğini söylüyordu, çünkü erkek seçme konusunda çok iyiymiş..." Shannon kelimeleri tükürdü.

Bu kazığı o kadar kolay bırakmayacağını biliyordum. Belden aşağı bir vuruştı ve tamamen yersizdi. Shannon olabildiğince hoş davranıyordu - normal bir insan için bu biraz soğuk olurdu ama Shannon için oldukça hoştu. Elbette bana karşı pek sıcak ya da misafirperver davranmamıştı ama geçmişimizi düşününce ondan bunu beklemezdim. Shannon'ın bana karşı

En azından denedi. Bana sarılmadı ya da benimle konuşmadı ama başını salladı. Baş sallamak Başla.

Dean gözlerini sıktı. "Bu doğru mu?"

"Oh, bebeğim, sadece takılıyordum. Ama cidden, Shannon'ı yalnız görmek istemezdim," dedi Olivia inandırıcı olmayan bir samimiyetle. Uzun tırnaklarını Dean'in pazusunda gezdirerek kolunu hafifçe okşadı.

"Aaah . . . Eminim benim iyiliğim için gerçekten endişeleniyorsundur, Olivia," dedi Shannon alaycı bir tavırla.

"Öyleyim, Shannon. Sen benim arkadaşısın." Yüzünde sinsi bir gülümseme vardı.

"O zaman çok farklı *arkadaş* tanımlarımız var," diye karşılık verdi Shannon. "Sen bilirsin," diye takıldı Olivia.

"Kim biraz daha mimoza ister?" Jenny araya girdi.

Dean Olivia'nın kulağına bir şeyler fısıldadı. Ne dediğini duyamadım ama Olivia hemen ayağa kalktı ve elini Dean'in pazusundan çekti. Tırnaklarını bardağına vurdu. Jenny içkilerimizi tazeledi ve Shannon'ın karşısındaki pedikür sandalyesine oturdu. Köpükleri açtı ve ayaklarını küvete daldırdı. Bütün bu durumun ona zarar verdiğini görebiliyordum. Soygundan sonra bir hafta çalışmamalıydı. Tüm bunlarla nasıl başa çıktığı hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Tırnaklarım bir süredir kuruydu. Orada oturmuş bir yandan Shannon ve Olivia arasındaki gerilimi izliyor, bir yandan da Dean'e göz kulak oluyordum. Oradan ayrılmalıydım ama olanlardan kendimi sorumlu hissediyordum. Shannon ve Olivia'nın arasının açılmasına neden olan şey Bryce'la birlikte olmamdı. Nedenini anlamıyordum ama anlaşılan bu kadınlar ya da Buckhead hakkında hiçbir şey anlamıyordum.

"Bir şeye ihtiyacın var mı, Jenny?" Sessizliği yarararak sordum.

"Ben iyiyim," dedi.

"Sana bir mimoza getireyim," dedim. Sandalyemden kalktım ve ona bir içki doldurdum.

"Buna gerek yok," dedi Jenny. Ona uzattım. "Teşekkür ederim Crystal." İçkiyi endişeyle kabul etti ve bir yudum aldı.

"İyi olduğuna emin misin?" Fısıldadım.

Gözleri etrafta gezindi. Olanları küçümseyemezdi. Ben de oradaydım. Olanları gördüm. Korkunçtu.

Mimozasından bir yudum alarak, "Ben **iyiyim**, gerçekten," dedi.

Yalan söylediğini biliyordum ama daha fazla üstüne gitmedim. Hepimiz farklı şekilde iyileştik.

Jenny'nin iyiliği için bu kadınların iyi geçinmeyi öğrenmeleri gerekiyordu, ben de örnek olarak daha büyük bir insan olmaya yemin ettim. Bu yetişkin kadınları temel ilkokul terbiyesine geri getirecektim.

"Hazır ayaktayken sana bir şey getireyim mi Shannon?" Gülümseyerek sordum.

"Evet, evimi geri alabilirsin. Kocasını kalsın. O zaten işe yaramaz." Shannon elini küçümser bir tavırla bana doğru salladı. Sertçe yutkundum ve koltuğuma geri döndüm.

Olivia'nın ağızı açık kaldı ve konuşmak üzereydi ama Dean ona kötü bir bakış attı ve o da bunun yerine bardağının ağızıyla ağızındaki boşluğu kapatarak içkisinin geri kalanını fondip yaptı.

OLIVIA

Shannon'ın cesaretine inanamadım. O nereden çıktı? Bryce olmadan bir hiçti ve orada öylece oturuyordu. Eğer Dean burada olmasaydı, onu o boktan yerine geri koyardım. Dean'in neden geldiğini çok iyi biliyordum. Öncelikle onu ben davet etmişim. Gelmesi beni kontrol ediyormuş gibi görünmesini sağladı ve Crystal'dan sempati puanı kazandı. İkincisi, Dean'in nasıl biri olduğunu biliyordum. Dean'in Dean olacağına güveniyordum. Ve bunu yaptığında insanlar beni kötü biri olarak görmeyebilirdi. Sorun çıkarmamdan bıkmıştı. Bir hanımefendi gibi davranmamı istiyordu. Sessiz, sakın ve ağırbaşlı. Diğer kadınlarla uyum içinde olmamı istiyordu. Dikkatleri üzerimize çekmememi istiyordu. Her zaman ketum biriydi ama son zamanlarda sırları ilişkimizin üzerinde bir gölge gibiydi. Kendimi karanlıkta hissediyordum ve bu şekilde hissetmekten bıkmıştım. Dean benimle evlendiğinde kim olduğumu biliyordu: cesur, korkusuz ve istediğini elde etmek için ne gerekiyorsa yapacak bir kadın. Bu yüzden en başta bana aşık olmuştu.

Dean'in gözlerini üzerimde hissettim. Ona baktım ve çarpık bir gülümseme verdim. O da gülümsedi ve sanki benden memnunmuş gibi başını salladı; sanki sessiz emirlerine itaat eden bir hayvan ya da küçük bir çocukmuşum gibi.

Crystal'ın gözlerini üzerimde hissettim. Ona doğru baktım. Benim ve Dean'in hareketlerini dikkatle izliyordu. Sıkışmış alnı, sıkıca bastırılmış dudakları ve hafifçe kısılmış gözleri bana endişeli olduğunu gösteriyordu. Belli ki geçen günkü sohbetimiz onu etkilemişti. Güzel.

Shannon'a baktım ve neredeyse kahkahalarla gülecektim. Bu

Belli ki o videodan Bryce'in sorumlu olduğunu düşünüyordu.

Crystal'a karşı çok suçlayıcı davranıyordu. Ama hayır, bendim. Bu küçük sırrı mezara götüreceğim. Restoranda bulunan bir arkadaşım her şeyi videoya çekip bana gönderdi. Kendime engel olamadım. Ne de olsa Shannon yıllar önce bana da benzer bir şey yapmıştı ve ben bunu asla unutmadım, unutmayacağım da. O videonun onu da çok etkilediğini söyleyebilirim. Bugün daha farklı, daha zayıf sanırım.

Ön kapı tekrar çaldı ve Jenny sandalyesinden kalkıp misafiri karşılamaya gidmeden perdeler çoktan açılmıştı. Mark içeri girdi. İlginç olacaktı. Mark açıkça bana aşıktı, neden olmasındı ki?

"Hey . . ." Mark odayı tarayarak konuştu. Gözleri Dean ve benim üzerimde durdu. "Burada ne işiniz var?"

Dean umursamaz bir tavırla, "Sadece manikür yaptırmanın ve karımla bir şeyler içmenin keyfini çıkarıyorum," dedi.

"Seni buraya getiren nedir, Mark?" Sesim hafif ve baştan çıkarıcıydı. Dean oyun oynamak istiyorsa, ben de oyun oynayabilirdim.

"Karen'la birbirimizi pek görmüyoruz, ben de manikür yaptırmak için ona katılayım dedim." *Yalan.* Mark etrafına bakındı. "Nerede o?"

Beni görmek istediği belliydi. Mark'la görüştüğümüzden beri iletişim kurmamıştım.

Son karşılaşmamızda, bana defalarca mesaj atmış olmasına rağmen. bu da benim bir taktiğimdi - onu beklet ve senden asla bıkmassın.

Shannon, "Arkada ağda yaptırıyor," diye söze girdi.

"Pekala, tamam. Senin için de uygunsa burada bekleyeceğim, Jenny?" Mark tam karşıma oturdu. Dean ve Mark birbirlerine gururlu bakışlar fırlattılar. Gözleri benimkilerle buluştuğunda Mark'ın yüzü yumuşadı.

"Ne kadar çok o kadar iyi, sanırım." Jenny ayaklarını su dolu küvetten çıkarırken sesi kesildi. Ayaklarını çabucak kuruladı, iki bira aldı ve Dean ile Mark'a götürdü.

Mark, Jenny'nin yüzüne bakarak, "Rekonstrüktif bir ameliyata ihtiyacın olacağını sanmıyorum," dedi.

Kaşlarını çattı. "Sen neden bahsediyorsun?"

Sertçe yutkundu. "Olivia buna ihtiyacın olabileceğinden bahsetti... bilirsin, olaydan sonra."

Jenny gözlerini bana dikti. "Yanılıyor."

"Ah, tatlım. Mark'a endişelendiğim için bahsettim, hepsi bu," dedim gülümseyerek.

Jenny küçük bir gülümsemeye zorladı ve oturdu. *Bana bir daha asla meydan okumayacaktı.*

Artık bunun için çok zayıftı.

"Karen ağda yaptırıyor. İkinizin bu gece ateşli bir randevusu olmalı." Mark'la oynadım.

Bir kahkaha attı, sonra öksürdü ve koltuğunda doğruldu. "Aslında, hayır yok. Bir süredir böyle bir şey yaşamamıştım."

"Görünüşe göre karının ihtiyaçlarıyla ilgilenmiyorsun?" Dean alay etti. "Sen herkesten daha iyi bilirsin," diye karşılık verdi Mark.

"Bu da ne demek oluyor?" Dean sesini yükseltti. O korkuttu Manikürcü öyle bir sıçradı ki, geri sıçradı ve nefesi kesildi.

"Sadece seninle dalga geçiyor." Elimi Dean'in koluna koyarak onu sakinleştirmeye çalıştım. Mark bu çizgiye çok yaklaşmıştı. Onu daha sonra cezalandırmak için aklıma bir not aldım. Bundan hoşlanacağını biliyordum -yaramaz bir çocuk olduğu için ek ogs- ve bir dahaki sefere ondan ekstra ücret alacağımdan emin olacaktım. e para zevk içindi ve ağzımı kapalı tutmak içindi. Karen'ı sevmiyordu ama onu terk etmeye de hazır değildi. Onun için fazla vanilyaydı. Mark'la birlikte olmak istemiyordum. Sadece oynamayı seviyordum. Kendime ait sırlarımın olması hoşuma gidiyordu.

Dean elimi kolunu sallayarak sıktı. "Sakin ol Dean," diye dudak büktüm.

"Evet, sakın ol dostum. Sadece seninle dalga geçiyordum," dedi Mark.

Dean elini sallayarak onu kovdu ve birasından bir yudum aldı. "Ee, işler nasıl gidiyor?" Dean sorusunu Mark'a yöneltti.

"Meşgulüm. Miami'ye gidip geliyorum. Bu şekilde devam ederse taşınmak zorunda kalabilirim." Birasından bir yudum aldı.

"Sen ve Karen taşınıyor musunuz?" Shannon atladı. Yüzü hemen Endişeyle buruşmuş. Tabii ki buna üzülecekti. Karen onun tek müttefiki ve bu kasabada herhangi bir sosyal statüye sahip olmak için tek can simidiydi. Ekstra geliri kaybetmekten ne kadar nefret etsem de, Mark ve Karen'ın taşınmasının benim için bir lütuf olacağını düşünüyorum.

"Bunu henüz konuşmadık," dedi Mark kesin bir ifadeyle.

"Bence bu heyecan verici. Miami ikiniz için iyi bir yer olur," dedim. Mark bana kasvetli bir bakış attı. "Taşınmamı mı istiyorsun? Yani *bizim* taşınmamızı mı?" "Benim yaşlı karımın ne istediğinden sana ne?" Dean bir kaşını kaldırdı. "Tabii ki, çünkü ben onun hastalarından biriyim," diye hemen cevap verdim. "Ve Lütfen bir daha bana 'yaşlı kadın' deme."

"Bu bir sevgi ifadesi, bebeğim." Dean şakacı bir şekilde omzunu benimkine çarptı.

"Bundan hoşlanmadım."

"Sana yakışıyor." Shannon gülümsedi.

Dean yanımda oturduğundan ve bu şımarıklığı hoş karşılamayacağını bildiğimden buna izin verdim, onun yerine ben de gülümsedim. "Siz ikiniz taşınırsanız ben de tedavilerim için Miami'ye gitmek zorunda kalırım."

Mark, "Bu benim için her zaman bir zevktir," dedi.

Shannon, "Karen başarılı işini asla geride bırakmaz," dedi. Herkes onu görmezden geldi - olması gerektiği gibi.

Crystal hâlâ Dean ve beni dikkatle izliyordu. Shannon ikinci kruvasanını atıştırıyor, Jenny bir yandan salonun etrafını düzeltirken bir yandan da hepimize göz kulak oluyordu. Karen ve Keisha hangi cehennemdeydi? Ağda bu kadar uzun sürmez. Ha! Tabi Karen'ın orada bir eld'i yoksa. Her zaman biraz dağınık olmuştur.

"Sanırım buralarda kaliteli bir plastik cerrah bulabilirsin." Dean içkisinden bir yudum daha aldı.

"Ve bence bu onun bedeni, yani onun kararı," diye meydan okudu

Mark. "O haklı." Gülümsedim.

"Sanırım parasını ödeyen ben olduğum için ve o benim karım olduğu için

Mark." Dean dişlerini sıktı. "Ayrıca, bu seni ilgilendirmez. iş."

Shannon içini çekti. "Hangi estetik cerrahın Olivia'yı daha çok şişme bebeğe benzettiği kimsenin umurunda değil. Başka bir şey hakkında konuşabilir miyiz?" Gözlerini devirdi.

Dean, Mark ve ben Shannon'ı yine görmezden gelirken Jenny onunla yan bir sohbete daldı. Crystal hâlâ duvardaki bir yıl gibi davranıyor, sessiz ve gözlemci bir tavır sergiliyordu.

Mark küçük bir gülümsemeye, "Bunu başka bir zaman tartışabiliriz, Olivia," dedi. Başımı salladım.

Dean önce Mark'a, sonra bana, sonra Mark'a ve tekrar bana baktı. Alnındaki damarlar zonkluyordu. Yüzü kızardı. "Neden ikiniz de sikişmiyorsunuz?"

"Çoktan yaptım," dedi Mark nefesinin altından. Ben zar zor duydum ama başka kimse duymadı. Mark cesaretini toplamaya başlamıştı. Hiç böyle değildi. Ona ne olmuştu?

"Az önce ne dedin sen?" Dean sandalyesinden kalkarken tükürdü. "Ne dediysen yüzüme söyle." Mark'la arasındaki mesafeyi kapattı. Dean her zaman böyle asabi biriydi, süslü bir arabanın alarmı gibi, istenmeyen en ufak bir ilgiyle bile kendini kaybetmeye meyilliydi.

Crystal koltuğunda doğrulurken gözleri büyüdü ve çantasından telefonunu aldı. Dean geldiğinden beri ilk kez hareket etmişti. Telefona hararetle bir şeyler yazdı ve ben polisi aradığından emin oldum ama parmakları sürekli tıklıyordu. Mesaj yazıyor olmalıydı, telefonunu fiziksel dünyadan bir kaçış olarak kullanıyordu ya da buradan defolup gitmeye çalışıyordu.

"Yeter artık!" Shannon çığlık attı. Sandalyesinden fırladı ve ellerini kalçalarına koydu. "Bunu burada yapamazsın!"

Jenny onun yanında ona katıldı. "Eğer ikiniz kavga edecekseniz, gidebilirsiniz." Sesi titriyordu.

Mark ellerini ben vazgeçtim dercesine havaya kaldırdı. Dean öfkelenmişti ve bir süre öylece durdu. Sanki Mark'la konuşmak isteyip istemediğine karar veriyor gibiydi.

ya da Mark'ı tüm hayal kırıklıkları için bir kum torbası olarak kullanmak istiyordu. O

sandalyesine döndü, birasını tokuşturdu ve derin bir nefes aldı.

"Güzel. Bunun hallolduğuna sevindim," dedi Shannon. "Bana biraz tıraş yapar mısın Jenny?"

Jenny başıyla onayladı. Shannon bir saç istasyonuna oturdu ve Jenny bir makas ve bir tarak çıkarırken tekrar sessizce konuşmaya başladılar.

Dikkatimi Dean'e verdim. Bir şey onu yiyip bitiriyordu. Ne olduğundan emin değildim ama öyleydi. Onun sorunu Mark'ın küçük şakalarından ya da ben ve kızları çevreleyen dramadan daha büyüktü ve ben bunun ne olduğunu bulmaya kararlıyım.

SHANNON

Jenny saçımdan bir makas aldı ve uçlarını düzgünce kesmeye başladı. Küçük bölümleri taradı, onları ağlarından geçirdi ve yavaşça kesti, sadece yarım inç kesmeye dikkat etti. Yaptığı her şey konusunda çok titizdi. Sanki aklı burada değilmiş gibi fazladan konsantre olduğunu fark ettim.

"Bu etkinlik tam bir felaket," dedi Jenny sessizce bana. Aynadan Olivia, Dean, Crystal ve Mark'a baktım. Çoğu toparlanmakta olan manikürcülerin konuşmalarından bizi duymuyor gibiydiler. İki tanesi Dean ve Mark'ın manikürlerini bitirmek üzereydi. Crystal'ın kafası telefonuna gömülmüştü. Dean, Mark ve Olivia birbirlerine kızgın bakışlarla bakıyorlardı.

"Bunu şekerle kaplamayacağım. Öyle ama bu senin hatan değil." Jenny'ye aynada anlayışlı bir bakış attım.

"Artık buranın kontrolü bende değil gibi görünüyor," dedi, kimsenin onu duymadığından emin olmak için gözlerini sağa sola çevirerek. Alnı kırıışmış, kaşları birbirine yapışmış, omuzları gergin ve dudakları büzülmüştü. "Hırsızlık sırasında kaybetmişim gibi hissediyorum."

"Kontrol sende Jenny ve hiçbir şey kaybetmedin. Salonunuz hâlâ burada ve biz de buradayız." Gülümsedim. "Eğer bir şeye ihtiyacın olursa, ki her şeyden bahsediyorum, bana haber ver yeter." Aynadan bana baktı ve küçük bir gülümsemeyle karşılık verdi. Hâlâ gergin ve aşırı odaklanmıştı, bu yüzden sözlerimin ona ulaşmadığını biliyordum. Jenny'nin hâlâ acı çektiği belliydi ama ben

Bas.

"Teşekkür ederim," dedi.

"Her zaman."

Ön kapı tekrar çaldı.

"Kahretsin." Crystal sandalyesinden kalktı. "Teşekkürler, Jenny. Yarın randevu almak için arayacağım." Hızla perdelere doğru yürüdü ama artık çok geçti. Bryce lacivert bir takım elbise giymiş ve gülümseyerek içeri girdi.

"Harika," dedim alaycı bir tavırla. Jenny rahatlatıcı bir şekilde omzumu sıktı. Pelerini üzerimden çekerek saç kesiminin bittiğini işaret etti.

"Gidelim, Bryce. Buraya geldiğinde bana mesaj atmanı söylemiştim." Crystal kapı elini tuttu ve onu salondan çıkarmaya çalıştı.

"Bekle bir saniye, bebeğim. Ne zamandan beri erkekler kadınların manikür partisine katılıyor?" Bryce kıkırdadı. Salona doğru birkaç adım attı ve Olivia, Dean ve Mark'ın tam önünde durdu. Crystal kızgınlıkla bir hu çekti.

"Ellerinize ve tırnaklarınıza iyi bakmanın hiçbir sakıncası yok. iyi bakılması gerekir. Gözler Tanrı'nın elleri gibidir, insan vücudunu mükemmelleştirmek için yontarlar." Mark ellerini uzattı ve en kibirli şekilde ellerine hayran kaldı.

"Şimdi de kendi berbat meme işlerini Tanrı'nın işiyle mi kıyaslıyorsun?" Dean göbek atarak güldü, yorumundan memnun olduğu belliydi.

"Karın kendininkini çok seviyor," diye takıldı Mark.

Dean'in alnındaki damarlar yeniden ortaya çıktı ve yüzü kızardı. Onlar gibi birine nasıl bu kadar bağlanabildim?

"Şimdi, şimdi çocuklar. Görünüşe göre siz ikiniz bayanlarla biraz fazla takılmışsınız," dedi Bryce, Olivia, Jenny ve beni işaret ederek. "Biz erkeğiz, çok fazla zamanı olan bir grup kadın değiliz." İçtenlikle güldü.

Ve hepsinin en büyüğü, Bryce. Onda ne bulmuştum ki? Dean rahatladı ve başını salladı.

"Ağzının tadı bir tuhaf mı Bryce?" Salon koltuğundan kalktım ve onunla yüzleştirdim. Sanki bir gözlük takmıştım ve onu gerçekten görebiliyordum.

gerçekte ne olduğunu, bir pislik olduğunu. Artık onun cazibesi beni kör etmiyordu.

bakışları ya da gaz lambası. Bryce dikkatini başka yöne çevirdi ve bana doğru birkaç adım attı. Crystal sanki yaklaşan baş ağrısından korunuyormuş gibi başını ovuşturdu.

"Hayır, neden?" Bryce'ın yüzünde kendini beğenmiş bir ifade vardı.

"Huh ... tüm o saçmalıkların arasında öyle olacağını tahmin etmiştim." Ellerimi kalçalarımaya koydum ve dik durdum.

"Tadına oldukça aşına olmalısın. Yıllarca yedin," dedi Bryce çarpık politikacı gülümsemesiyle.

"Bryce, dur," diye yalvardı Crystal.

Elini ona doğru salladı. "Shannon büyük bir kız. Bir şey yapabiliyorsa, kaldırabilir de. Öyle değil mi? Başının çaresine bakabilir misin?"

"Yapabileceğimi biliyorsun." Çenemi kaldırdım.

"Geçen gece bana evlenme teklif ederken söylediğin şey bu değildi." Bryce sinsi bir gülümsemeye odaya baktı.

Olivia gülmeye başladı ve Crystal'ın ağzı açık kaldı.

"Bryce'a evlenme mi teklif ettin?" Crystal sordu.

O zaman videoyu izlemediğini ve bunun onun için yeni bir haber olduğunu anladım. Kendimi tam bir aptal gibi hissettim.

"Ciddi değildim," dedim ama yüzüm kızararak sözlerime ihanet etti.

"Doğru, tatlım, doğru." Bryce kravatını düzeltti.

"İkinizin her şeyi çözdüğünüzü söylediğinizi sanıyordum..." Crystal kaşlarını çatı.

"Yaptık. Shannon beni unutamadı," dedi Bryce.

"Seni çoktan unuttum ve bir gün Crystal da unutacak. Çünkü sen lanet olası bir pisliksin, Bryce!"

"Shannon, dur. Lütfen kocam hakkında böyle konuşma," dedi Crystal, ağzından çıkan sözlerle şaşırarak.

"Aptal olma Crystal. Bunu bana yaptı. Sana da yapacak. Sıradaki kadın her zaman özel olanın kendisi olduğunu düşünür. Güven bana. Değilsin ve bunu herkesten iyi bilmen gerekir."

Crystal bana tuhaf bir bakış attı, sanki bilip bilmediğimi anlamaya çalışıyordu.

Gözlerimi ona diktim ve aslında bildiğimi anlatmaya çalıştım. Çok uzun zamandır onun bir sırrını saklıyordum, onun bile bilmediği bir sır.

"Pekâlâ, bu kadar yeter!" Olivia sandalyesinden kalktı ve Crystal, kolunu ona doladı. "Burada durup onun hakkında bu şekilde konuşmanı dinlemeyeceğim. Crystal benim en iyi arkadaşım ve buna izin vermeyeceğim."

Crystal kaşlarını çattı. Olivia'yla olan sözde yakın ilişkisinden habersiz olduğu belliydi.

"O yüksek atından in Olivia," dedim.

Dean oturduğu yerden kalktı. Olivia'yı kolundan tutup kendine doğru çekti. "Hadi gidelim. Sana bunun dışında kalmanı söylemiştim."

"Ellerini onun üzerinden çek." Mark oturduğu yerden fırladı.

"Hayır, Olivia haklı." Bryce bana bir nger doğrulttu. "Karım hakkında böyle konuşamazsın."

Mark Dean'i omzundan yakaladı ve etrafında döndürdü. Geri çekti. sıkıdığı yumruğunu Dean'in yüzüne doğru fırlattı ve onu yere düşürdü. Dean hiç vakit kaybetmeden ayağa kalktı ve Mark'a hamle yaparak pedikür istasyonuna çarptı ve su dolu küveti zemine döktü. Crystal çığlık attı. Bryce kargaşadan birkaç adım uzaklaştı. Olivia Dean'e bağırdı ve onu çekmeye çalıştı. Dean yumruk atmak için kolunu geri çekerken Olivia'nın tam gözüne dirsek attı ve Olivia sırt üstü yere düştü.

Karen ve Keisha ışıltılı tenleri ve parlak gülümsemeleriyle odaya girdiler.

Olivia'yı yerde yüzünü tutmuş ağlarken gördüklerinde yüzleri karardı ve ağızları bir karış açık kaldı. Dean az önce ne yaptığının farkına vararak karısıyla ilgilenmek için kanlar içindeki Mark'ın üzerinden indi. Crystal Olivia'nın yanına koştu. Bryce gerçek bir politikacı gibi bir kenara çekilmiş, kargaşaya neden oluyor ve herkes kirlenirken kendi ellerini temiz tutarak kaosun ortaya çıkışını izliyordu.

"Bu kadar yeter. Hepiniz!" Jenny boş cam sürahiyi kaptı ve yere çarptı. Binlerce parçaya ayrıldı. Herkes olduğu yerde dondu ve Jenny'ye baktı, gözleri kocaman, ağızları açık. Hiçbirimiz

Bir şeyi kırmak şöyle dursun, sesini yükselttiğini bile duymadım. Olivia'nın tüm tamamen doğal değildi. Yine de bundan zevk alıyordum. Kadınlar sessiz olmak için yaratılmamışlardı.

KAREN

İlk içgüdüm, kanayan burnunu tutarak sahanlıkta oturan Mark'a koşmak oldu. Az önce Keisha ile aramızda ne yaşanmış olursa olsun, Mark benim kocamdı. İçecek masasından bir tomar peçete aldım ve burnuna bastırdım. Keisha onu trans halinden çıkarmaya çalışırken Jenny olduğu yerde donmuş, öylece bakıyordu.

"Aman Tanrım! İyi misin?" Mark'ın kanamayı durdurmak için başını arkaya yatırmasına yardım ederek sordum.

"Evet, ben i y i y i m , " dedi.

"Ne oldu böyle?" Mark'a sordum.

"O başlattı." Mark suçlayıcı bir tavırla Dean'i işaret etti.

Dean, Olivia'nın yüzüne küçük öpücükler kondururken, "Evet, belki bir dahaki sefere konu karım olunca çeneni kapalı tutarsın," dedi. Sessiz fısıltılarla bol bol özür diledi, ona bebeğim dedi ve onu ne kadar çok sevdiğini söyledi.

Mark'a bakarken dudaklarım büzüştü, dalgalı kahverengi saçları, incinmiş egosu, dolaşan gözler . . . Neden Olivia'yla bu kadar ilgiliydi? Şimdi ona patlayamazdım çünkü Olivia açıkça yaralanmıştı. Gözü kızarmış ve morarmıştı ve kesinlikle moraracaktı. Crystal ona bir bardak buz ve bir peçete getirdi. Dean peçeteyi aldı ve bir avuç buzun etrafına sardı. Gözüne bastırdı ve orada tutmasını söyledi. Kız irkildi.

Jenny sonunda rahatladı. Kasları o kadar gergindi ki gevşediğinde neredeyse yere düşüyordu. Keisha onu yakaladı.

"Sen iyi misin?" Keisha sordu.

"Evet, iyiyim. Sadece kendimi iyi hissetmiyorum." Jenny'nin sesi sessizdi. Keisha bir bardak portakal suyu doldurdu ve ona uzattı. Bir dikişte içti ve sonra

şampanyayla doldurdu ve hepsini içmeden önce yudumladı.

Jenny için çok üzıldüm. O bizim gibi değildi. Biz dramaya, işlevsizliğe, dedikoduya, aldatmaya alışkındık. O alışkın değildi. O buralı değildi. Crystal da buralı değildi ama Buckhead'in karmaşasında ona yardım edecek Bryce vardı. Buckhead yaşadığınız bir yer değildi. Hayatta kaldığınız bir yerdi.

Mark'ın ayağa kalkmasına yardım ettim. Ayrılmadan önce Jenny'ye sarıldım ve ona ne kadar üzgün olduğumu. Vücudu çok kötüydü. Kendinde değildi. Ben de Keisha'ya küçük bir sarılma verdim ve kulağına birlikte geçirdiğimiz zamandan ne kadar keyif aldığımı fısıldadım.

"Ben de üzgünüm," dedi Crystal. Bryce'ın kaburgalarına bir dirsek attı. Bryce ona baktı ve doğruldu.

Bryce, "Tüm bu olanlarda benim de payım olduğu için özür dilerim Jenny," dedi.

Bir parça ciddiyet, bir parça cazibe ve bir tutam samimiyetsizlik içeren politikacı sesi. "Çocuklar, söyleyecek bir şeyiniz var mı?" Bryce Dean ve Mark'a baktı, ikisi de özür diledi. Dean Olivia'nın yerden kalkmasına yardım etti ve şişmiş gözünü dikkatle kontrol etti. Jenny başını sallayarak özürlerini kabul etti ama görünüşe göre sadece lafı dolandırıyordu.

"Neden bunu *erkekler erkektir* diye *geçıştirmiyoruz*?" Bryce gülerek şöyle dedi. "Hadi ama. Hepimiz komşuyuz. Çok çalışıyoruz ve eminim biraz stresliyiz, hepsi bu." Onların sırtını sıvazladı.

Gözlerimi devirmiştim. *Erkekler erkektir*. Ne kadar iğrenç.

"Haklısın, Bryce. Bunun için üzgünüm Mark. İş yerinde çok fazla baskı altındaydım," diye itiraf etti Dean. Elini uzattı. Mark endişeyle ona baktı.

"Bu benim de hatam. Seni kışkırtmamalıydım. Miami'ye gidip gelmek beni rahatsız ediyor," diye açıkladı Mark, Dean'in uzattığı elini sıkmak için uzanırken. ey sıkı ve sırtını sıvazlayarak yarım bir kucaklaşma için yaklaştırdı.

"İşte ruh bu," dedi Bryce. "Neden bira içmeye çıkmıyoruz?"

ey başını salladı. "Bu senin için sorun olur mu?" Dean Olivia'ya sordu. Başının yan tarafına bir öpücük daha kondurdu.

Olivia umursamaz bir tavırla, "Evet, ben de **geleceğim**," dedi.

"Seni eve götürebilirim," dedi Crystal ve Olivia başıyla onayladı.

"Mükemmel. Her şey halloldu o zaman," dedi Bryce, iyi iş çıkarmış bir tavırla. Ellerini birbirine çırpı. "Bu arada, hepinizi davet etmek istiyorum. Crystal ve ben iki hafta içinde bir eve taşınma partisi veriyoruz. Yeni bir ek bina yaptırdık ve her yeri tamamen yenileyip yeniden tasarladık. Crystal'ın benim evimin onun evi olduğunu hissetmesini sağlamak benim için önemliydi." Bryce çarpık bir şekilde gülümsedi. Shannon'a baktı ve kaşlarını meydan okurcasına kaldırdı.

Shannon kollarını göğsünde kavuşturdu. Gözleri Bryce'a hançer gibi saplandı. Bir an için ağzını açtı, söylemek istediği sözcükler dilinin ucunda dolaşıyordu. Ama durdu. Ağzını sıkıca kapattı ve hiçbir şey söylemedi... hiçbir şey. Son sözü söylemek için son kelimeyi söylemesine gerek yoktu.

JENNY

Dedektif Sanford kalemini bırakır ve sandalyesinde arkasına yaslanır, kollarını havaya görünmez bir kucak veriyormuş gibi uzatır. Derin bir nefes alır, belli ki bu davadan yorulmuştur - büyük olasılıkla, sadece ne kadar çok ileri geri olduğunu duymaktan. Herkesin nasıl da diken üstünde olduğunu. Hayatlarımızı sonsuza dek değiştirecek bir şeyin olmasının nasıl da kaçınılmaz olduğunu. Gözlerini ovuşturuyor ve öne doğru eğilip dirseklerini masaya dayıyor.

"Tüm bu olanlardan sonra - hem sözlü hem de fiziksel kavgalar; yalanlar; aldatmalar - kocaların gidip bira içtiklerini ve eşlerin olan biten her şeyden memnun olduklarını mı söylüyorsunuz?"

"Bir bakıma evet, ama hiçbir şey tam olarak 'ne' değildi. Bir tencerede su kaynatırkenki gibi - yavaş yavaş kaynar. Dibinde oluşmaya başlayan baloncukları görebilirsiniz ama tam olarak orada değillerdir," diye açıklıyorum.

"Her zaman kaynar gibi miydi?"

"Hayır."

"Sence bu bitmek bilmeyen gerginliğe ne sebep oldu?" Kaşlarını çatıyor.

"Yeni karım, Crystal."

"Neden?" Sanford sandalyesinde tekrar geriye yaslanır.

"Bu kadın grubunda ilk kez bir eş değiştiriliyordu ve bence bu durum diğerlerinin ilişkilerini, amaçlarını sorgulamalarına neden oldu.

bir eş olmasalardı kim olacaklarını. Bu gruba korku getirdi ve korku insanları delirtiyor."

Saate bakıyorum. Altı saattir buradayım ve daha yüzeye bile çıkmadık. Davanın baş dedektifiyle konuşmak için gönüllü olduğumda, bu kadar uzun süreceğini düşünmemiştim. Her ne kadar yardım etmek istesem de yorgunum. O kadar çok esnedim ki gözlerim kapandı ve köşelerinden yaşlar aktı. Kendimi uyanık tutmak için onları ovuyorum.

Dedektif Sanford saate baktı ve gözlerini bana çevirdi. "Ara vermek ister misin?"

"Evet ve açlıktan ölüyorum."

"Ben halledebilirim. Pizza mı hamburger mi?" diye soruyor kaşlarını kaldırarak. "Pizza," diyorum küçük bir gülümsemeyle.

"Seni pizzacı kız sanmıştım." O da gülümsüyor. Dedektif Sanford sandalyesinden kalktı ve kapıya doğru yürümeye başladı. Durdu ve bana doğru döndü, bir an tereddüt etti.

Yardıma gerçekten ihtiyacı olduğunu biliyordum. Buckhead karmaşıktı, giriftti, tıpkı bir örümcek ağı gibiydi; bakması çok güzeldi ama içine düşmesi çok kolaydı. Sadece örümcekler ağa takılmadan nasıl yol alacaklarını bilirlerdi. Ve ben de bir örümcektim.

"Crystal'ın Buckhead'den önceki hayatı hakkında ne biliyorsun?" diye soruyor.

Orada burada öğrendiğim küçük bilgileri hatırlamaya çalışıyorum. Teksas'ta barmenlik yapıyordu. Onun hakkında bildiğim tek şey buydu. Bryce'la ilişkisinin nasıl başladığıyla ilgili olmadığı sürece kimse onun geçmişini sormamıştı.

"Aslında çok da fazla değil."

Dedektif Sanford dudaklarını büzer ve başını sallar. "Ben de öyle düşünmüştüm. Görünüşe göre kendi karmaşık bir geçmişi varmış." Kapıyı açar ve sözlerinin havada asılı kalmasına izin vererek arkasından kapatır.

KAREN

Paspası son bir kez arka dolabın lavabosunda sıktım ve öylece bıraktım. Kapıyı arkamdan kapatarak salon bölümüne geri döndüm. Shannon bir torba kullanılmış peçeteyi, kırıntıları ve boş şampanya şişelerini çöp kutusuna attı. Jenny nemli bir bezle masaları ve istasyonları kuvvetlice sildi. Temiz olmalarına rağmen fırçalamaya devam etti. Keisha kirli tabakları topladı ve hepsini bir çöp kutusuna koydu.

"Gerçekten yardım etmek zorunda değilsiniz," dedi Jenny, yüzündeki küçük saç parçalarını üfleyerek ve parlayan alnını koluyla silerek.

"Saçmalık." Shannon çöpün geri kalanını topladı.

"Artık pisliğimizi temizlemen için seni bırakmayacağız. Biz yetişkin kadınlarız," diye ikna ettim.

Keisha gülerek, "Evet ve bana ödeme yapıyorsun," diye ekledi.

"Tamam. Tamam." Nefes nefese kalan Jenny salon koltuğuna oturdu ve bir hu çekti.

Geri kalanımız da aynı şeyi yaptı ve hepimiz daire şeklinde oturduk.

Baktık

Salon yeniden tertemiz olmuştu. Bir saat önce yaşananlara dair hiçbir kanıt kalmamıştı. e Mark'ın kanı temizlenmiş, devrilen ve dağınık halde bırakılan her şey toplanmıştı. e Tırnak istasyonları kaldırılmıştı. e Sözleşmeli manikürcüler toparlanıp hızla ayrılmışlardı.

"Yeni eve taşınma partisine gidiyor musun, Shannon?" Keisha sordu. Sorusu samimiydi.

"Hayır. Beni oraya götürmek için kafama silah dayamanız gerekir." Shannon suyundan bir yudum aldı ve bu düşünceye burun kıvırdı.

"Seni suçlamıyorum," dedi Jenny. "Bryce'ın bugün yaptığı şey tamamen haddini aşmaktı."

"Galayı ve videoyu da unutmayalım." Shannon kollarını göğsünün önünde kavuşturdu.

Başımı salladım. "Bugün sadece Bryce değildi. Kocam da tam bir aptal. Olivia'yı koruma ihtiyacını ve Dean'le olan bu küçük kan davasını anlamıyorum." Shannon'ın duruşuna uyarak kollarımı göğsümde kavuşturdum.

"Onun müşterisi, değil mi?" Keisha sordu.

"Şey, evet ..."

"Ve siz ikiniz arkadaş mısınız?" Keisha bir bacağı diğerinin üzerine atarak ayağını zıplattı.

"Zar zor." Gözlerimi devirdim.

Shannon ve Bryce ayrılmadan ve Crystal resme girmeden önce Olivia, Shannon ve ben yakındık. Ancak Shannon ve Bryce'ın ayrıldıkları kamuoyuna açıklandığından beri arkadaşlığımız çatırdamaya başlamıştı ve giderek daha da uzaklaştık. Shannon'ın zaman zaman yalnız kalmaya ihtiyacı olsa da kendimi ona hâlâ yakın hissediyordum ama Olivia hepimizin arasını açıyordu.

"Belki de budur. Belki de onu bir müşteri olarak koruması gerektiğini düşünüyor ve bir tür arkadaşın olarak." Keisha ikilemimi anlamaya çalıştı. "Ya da onunla yatıyor." Shannon ağzından kaçırdı.

Gözlerim büyüdü ve ağzım açık kaldı. "Sence öyle mi?" Oturduğum yerden kalktım ve yürümeye başladım. Hareketsiz oturmak benim için her zaman bir kült olmuştur, bu yüzden koşmam gerekir. Mark gerçekten garip davranmaya başladığından beri geçen birkaç ayı bir araya getirmeye çalıştım.

"Ummm. Hayır, yani, bilmiyorum. Sadece sesli düşünüyordum. Beni bilirsin Karen," dedi Shannon rahatsız bir kahkahayla.

"Evet, aceleci davranmayalım," diye araya girdi Jenny.

Daha hızlı adımlarla yürüdüm, ayakkabılarım zemine çarpıyordu. Hile mi yapıyordu? Olivia ile mi? Bunu bana yapar mıydı? Riley'e yapar mıydı? Oh,

Riley. Küçük oğlumu düşününce bir an için kalbim acıdı. Acaba ben Keisha ve benim daha önce yaptığımız şeyden sonra kızgın mısın?

"Dışarı   ıkmalıyım. Değil mi? Özel bir dedektif falan mı tutmalıyım?" Durdum ve b i l g i almak için her birine baktım.

Jenny başını salladı.

Shannon omuzlarını silkti.

Keisha alnını sıktı ve yargılayan gözlerle bana baktı. Bir şey söylemesine gerek yoktu. Ne düşündüğünü biliyordum.

"Zararı olmaz," dedi Shannon. "Bilirsin işte, emin olmak için."   antas  n   karıştırdı ve bir kartvizit çıkardı. "  te."

"Bu nedir?" Kartı aldım ve havaya kaldırdım. "*William Bellinger,   zel Dedektif*" yazıyordu.

"Onu bir süre önce kullandım." Shannon bir t  p kırmızı ruj çıkardı. Yavaşça dudaklarına bastırarak ileri geri gezdirdi.

"Bekle Bryce?" Jenny sordu.

"Diğer şeylerin yanı sıra," dedi Shannon bile  ini hafifçe sallayarak.

"Belki de salonuma kimin girdiğini bulmak için özel bir dedektif tutmalıyım. Sanırım en kötüsü de bu, bilmemek. Her an geri gelebilirlermi   gibi hissetmek" dedi Jenny, ama bunu yüksek sesle söylediğinin farkında olduğunu bile sanmıyorum, çünkü hiçbirimize bakmıyordu.

Keisha Jenny'nin elini tutarak onu şaşkınlığından kurtardı. "Eğer kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, yapmalısın."

Keisha'ya baktı. "Oh, evet, belki yaparım. Ama Karen kesinlikle yapmalısın," dedi Jenny.

Başımı salladım ve kartı cebime attım. Kullanıp kullanmayaca  ğ  m   bilmiyordum ama yanımda olmasından zarar gelmezdi. Eğer Olivia gerçekten kocamla yatıyorsa, başka ne yapıyordu?

KRİSTAL

Olivia geniş ve gösterişli oturma odasında taht benzeri mor bir sandalyede karşımda oturuyordu. *Gösterişli*, onun ve Dean'in evini tanımlamak için yeterince büyük bir kelime değildi. Her şey altınla süslenmiş, oniks ve beyaz mermerle karıştırılmıştı. İç mimarının kim olduğundan tam olarak emin değilim ama hızlı aramada Trump'ların numarasının olduğundan eminim. Ev, mimari tasarım açısından bir canavar gibiydi, akla gelebilecek her açıdan büyüktü - on yatak odası, sekiz banyo, bir açık havuz, bir yürüyüş bahçesi ve tenis kortları. Tıpkı Olivia gibi, aşırı ve gözünüzün önündeydi. Onu uzun zamandır tanıımıyordum ama hakkında bu kadar çok şey biliyordum.

Gözüne neredeyse erimiş bir buz torbası tutuyordu. Otuz dakikadır burada oturuyor, çoğunlukla oturduğu evin muhteşemliği hakkında konuşuyorduk. Gitmek istiyordum ama onu bu şekilde terk etmek de istemiyordum. Olivia çok nazik bir insan değildi ama yine de bir insandı. Dean'in Olivia'ya yaptığıнын bir kaza olduğunu biliyordum. Ancak Mark'a yaptığı kasıtlıydı ve içinde kaynayan öfkeyi görebiliyordum. Bir gün bu öfkenin Olivia'ya da sıçramasından korkuyordum.

"İyi olduğuna emin misin?" Yüzüncü kez tekrar sordum. "Evet.

Bir kazaydı."

"Bu sefer oldu, peki ya bir dahaki sefere?" Kanepede rahatsız bir şekilde kıpırdandım.

Olivia derin bir nefes aldı ve buz torbasını yüzünden çıkardı. Önündeki sehpanın üzerine koydu, sandalyesinde arkasına yaslandı ve hafifçe bastırdı

parmak uçlarını morarmış gözüne bastırdı. Yüzünü buruşturdu ama parmak uçlarını bastırmaya devam etti.

derisinin içine. Acı verici olduğu açıktı ama bunu yapmaya devam etti ki bu oldukça tuhaftı. Durdu ve doğrudan bana baktı.

"Bir dahaki sefer olmayacak," dedi Olivia.

"Ve bundan emin misiniz?"

"Evet, Crystal. Ben kendi başının çaresine bakamayan küçük bir kız değilim." "Öyle olduğunu ima etmiyorum ve ben de aynı şeyi düşünmüştüm..."

Olivia'nın yüzü aydınlandı ve sandalyesinde öne doğru eğildi. "Sana bir şey mi oldu?"

Rahatsız bir şekilde tekrar yer değiştirdim. "Umm. Hayır . . . Ben sadece biriyle ilişki kurmaya çalışıyordum.

Olivia'nın dudağının kenarı dikleşti. Koltuğunda geriye yaslandı.

"Ben bir şey yaşamıyorum," dedi usulca. "Bırak artık."

Garip bir şekilde odaya baktım. Yaşlı bir kadın içeri girdi ve ikimize de birer bardak şekerli buzlu çay uzattı. Olivia kadını tanımadan bardağını aldı. Ona teşekkür ettim.

"Özür dilerim Olivia. Sadece iyi olduğundan emin olmak istedim. Burnumu sokmak istememiştim." Buzlu çaydan bir yudum aldım.

Olivia başını salladı. "Bu ne. Sadece Dekanım hakkında kötü konuşmaktan çekiniyorum. O benim kocam. Eminim sen de Bryce için aynı şeyi hissediyorsundur." Bardağının kenarından bir kaşını kaldırdı.

"Elbette," dedim, içkiyi bir bardak altlığına koyarken.

Olivia beni bir aşağı bir yukarı süzerek, "Arkadaş olduğumuz için mutluyum," dedi.

"Ben de." Başka ne diyeceğimi bilemeden dudaklarımı büzdüm ve tırnaklarımla oynadım.

"Yakın çevremi küçük tutmayı severim, dolayısıyla bunun bir parçası olduğunuz için oldukça şanslısınız."

Olivia sırtarak başını yana eğdi.

"Evet . . . Peki, başka bir şeye ihtiyacınız var mı?" Oturduğum yerden kalktım ve hızlı bir çıkış yapmak için kendimi hazırladım.

"Yarın akşam Dean ve benimle yemek ye. Bryce'ı da getir. Çifte randevu

yaparız."

Kekeledim, neden işe yaramayacağına dair bir bahane bulmaya çalıştım. Herkesten uzaklaşmaya gerçekten ihtiyacım vardı ve Dean'i umursamıyordum. Buckhead beni deli ediyordu ama biraz tereddüt ettikten sonra gönülsüzce evet dedim.

"Harika, yediye ne dersin?"

Başımı salladım. Oturduğu yerden kalktı ve aramızdaki mesafeyi üç adımda kapattı. Kollarını bana doladı, sonra beni kucağından bıraktı. Çantamı almak için arkamı dönmeden önce omuzlarımdan tuttu ve gözlerimin içine baktı.

"Mükemmel. Şefimize osso buco yaptıracağız. Muhtemelen bunun ne olduğunu bilmiyorsundur ama inan bana, denediğinde öleceksin." Olivia'nın dudakları genişçe aralandı ve bir primatın saldırmadan hemen önce yaptığı gibi geniş, dişlek bir gülümseme ortaya çıktı. Ben de gülümsedim. Olivia'yı tanıdığım birkaç haftadan beri, aynı anda hem zalim hem de nazik olma gibi bir özelliği olduğunu fark etmiştim, bir kişilik paradoksu gibi. e davranış şekli doğal değildi ... ama kasıtlıydı.

OLIVIA

Dar kırmızı bir elbise ve kararlı bir yüzle yemek salonuna girdim. Boynum, bileklerim ve bileklerimin etrafı elmaslarla süslenmişti. Saçlarım kusursuz bir şekilde açılmıştı ve Jenny'nin ustaca uyguladığı makyaj sayesinde yüzümde dünkü talihsizlikten eser kalmamıştı. Her şeyin yerli yerinde olduğundan emin olmalıydım. Altın süslemeli porselen takımların altında beyaz ipek masa örtüsü duruyordu. Büyük maun masanın üzerinde birkaç şişe kırmızı şarap duruyordu. Crystal ve Bryce her an burada olabilirlerdi ve ben bu gecenin iyi geçmesi için kararlıydım. Crystal'la ilişkimiz sarsıntılı bir başlangıç yapmıştı ve benim hakkımda endişeli olduğu her halinden belliydi, her zaman çok kaypak ve tedirgindi. Bu gece bunu ortadan kaldıracaktım. Güçlü çiftler birbirlerine destek olmalıydı.

Daha fazla dramaya gerçekten ihtiyacım yoktu. Kırıksıklıklara neden oluyor ve botoks seanslarım giderek daha sık hale geliyordu. Yine de Crystal beni tedirgin ediyordu. Nedeninden emin değildim. Bunu bir terapistin çözmesi gerekirdi. Ondan hoşlanmamam için hiçbir neden yoktu. Shannon gruptan ayrılmak üzereyken, hoşuna gitse de gitmese de Crystal onun yerini alacaktı. Sayıların gücü vardı, bu yüzden insanları yerlerine yenilerini koymadan atamazdım. Crystal, Bryce ve benim ç e v r e m için bir yedekti.

e kapı çaldı. Kapıyı açması için yardım çağıracaktım ama kendim açmanın daha cana yakın olacağına karar verdim. Derin bir nefes aldım ve dudaklarımın kenarlarını hoş bir gülümsemeye dönüştürdüm. Zorlamaydı ama davetkârdı.

Büyük kemerli kapıyı açtım ve Crystal ile Bryce'in

diğer tarafta. Crystal'ı yumuşak pembe bir elbise sararken, Bryce her zamanki kampanya takım elbisesi: lacivert renkte ve kırmızı kravatlı. Bryce alametifarikası olan geniş dişlek sırtışıyla parıldıyordu. Crystal beceriksizce gülümsedi, dudakları her yöne titriyor, birini selamlarken olması gereken doğru kıvrımı bulmaya çalışıyordu. Bir şişe Veuve Clicquot uzattı. *Dom daha uygun bir seçim olabilirdi.*

"Teşekkür ederim. İçeri gelin, içeri gelin." Kollarımı her birine doladım. Onlar eşiği geçerken omzumun üzerinden, "Dean, geldiler," diye seslendim.

"Bizi ağırladığınız için teşekkür ederiz," dedi Crystal.

"Hayır, geldiğiniz için teşekkürler. İkinizi de nihayet akşam yemeğinde ağırlayabildiğimiz için çok mutluyuz."

"Gelebildiğinize sevindim." Dean döner merdivenden aşağıya doğru koşar adımlarla indi. Siyah pantolon ve beyaz düğmeli bir bluz giymişti; Bryce kadar resmi değildi ama Dean de hiçbir zaman o kadar resmi olmamıştı. Dean Crystal'a sarıldı ve Bryce'in elini sıktı, sonra da onları içki içmek için oturma odasına götürdü, yol boyunca evin otuz metrelik tavanlarını ve muhteşem mimarisini gösterdi.

"Crystal ve ben yeni eve taşınma partimizi dört gözle bekliyoruz. Crystal'ın tasarım konusundaki becerisinin yanı sıra yaptığımız tüm eklemeleri size göstereceğimiz için heyecanlıyız. Değil mi tatlım?" Bryce kolunu Crystal'a doladı ve onu omzunun kıvrımına çekti.

"Doğru," dedi.

Her ikisi de büyük boy bir kanepeye otururken ellerimi birbirine kenetledim. "Tasarım için bir göz," dedim bir kaşımı kaldırarak. "Tasarımcı olduğunu fark etmemiştim Crystal. Çok şaşırtıcı. Bu evin tüm iç tasarımını ben yaptım. Sen ne düşünüyorsun?"

Sertçe yutkundü. Dean kristal şampanya bardaklarını dağıttı. Kristal cevap vermeden önce kendi içkisinden bir yudum aldı. "İç mimarlık falan okumadım. Bryce gerçekten gururlu biri ve eviniz de pahalı görünüyor," dedi ve bir içki daha aldı.

"Teşekkür ederim." Keyifli bir gülümseme verdim. "Tam da istediğim şey buydu. Misafirlerin evimizde bulunmanın nadir bir zevk olduğunu hissetmelerini istedim."

Dean içkisini uzatarak, "Kadeh kaldıralım," dedi. Hepimiz onu takip ettik, kadehlerimizi kaldırıyoruz. "İyi arkadaşlara, yeni başlangıçlara ve uzun ömürlere." Başlarımız sallandı, kadehlerimiz tokuşturuldu ve buna içtik.

"Yeni eve taşınma partimizin bir kostüm partisi olduğundan bahsetmiş miydik?" Bryce aldı Şampanyasından bir yudum daha.

"Hayır ve ben zaten bir elbise aldım, çok pahalı bir elbise," dedim kızgınlıkla.

"Bunu başka bir duruma sakla." Dean bana doğru yürüdü ve kolunu belime dolayarak beni sıkıca, neredeyse biraz fazla sıkıca kendine çekti.

"Eminim elbiseyi giymeye devam edebilirsin. Kostümler isteğe bağlıdır," Crystal konuştu.

"Saçmalama. Gerekli. Cadılar Bayramı'ndan sonraki hafta sonu olduğu için mükemmel olacağını düşündük," diyor Bryce.

"Evet, bebeğim. Eğlenceli olacak. Başka biri gibi davranmaktan daha iyi bir şey yok," dedi Dean.

"Ben olduğun zamanlar hariç. Başka biri olmak bir alt sınıftır." Bryce kahkahalarla uludu.

Dean daha sert güldü ve ben de bir kahkaha attım. Crystal o ağzı kapalı kahkahalardan birini attı, kibarlık olsun diye zoraki yapılanlardan. Belli ki onun kibirli mizah anlayışını takdir etmemişti. İnsanların toplumdaki yerlerini bilmelerini daha çok severdim. Bryce en tepedeydi ve bunu biliyordu. Öte yandan Shannon'ın hiçbir öz farkındalığı yoktu. O eski bir ești, bir "ne oldu? "ydu. Ve bana haksızlık etmişti. Kimse bundan kurtulamaz.

Asla onun gibi olamayacaktım ve bu yüzden bu gruptan koparılması gerekiyordu, tıpkı kuyruğundan yakalanmış bir kertenkele gibi... Kertenkelenin hayatta kalmasının tek yolu kuyruğunu koparmasıdır. Shannon kuyruktu, işe yaramaz ve gereksizdi. Ve eğer kendisi koparmazsa, ben koparırdım, çünkü geri kalanımızı da aşağı çekeceğini biliyordum. Ama Shannon'dan bu kadar bahsetmek yeter. Bu gece Shannon'ı uzaklaştırmakla ilgili değildi. Crystal'ı yakınlaştırmakla ilgiliydi.

"Parti için hazır mısınız?" Pırıl pırıl bir gülümsemeyle sordum.

Dean ve ben koltuklarımızdaki yerlerimizi alırken her bir kadehimizi yeniden doldurmamıza yardım etti.

Taht benzeri mor sandalyeler yan yana dizilmişti. Elimi tuttu ve birlikte oturduk.

bir, bir kraliçe ve onun kralı. Ona gülümsedim. O da gülümseyerek karşılık verdi, bu akşam benden memnun kalmıştı. Dean, Bryce ve evli olduğu kişiyle olan ilişkimizi sürdürmeye o kadar kararlıydı ki. Crystal istese de istemese de benim yeni kankam olacaktı.

"Pek sayılmaz. Hâlâ bazı son rötuşlar var ve önümüzdeki hafta bir şirket gelip tüm mekânı Cadılar Bayramı için dekore edecek," diye açıkladı. "Daha ziyade temaya uygun olacak. İskeletler, örümcek ağları, avizeler ve her şey kırmızı ve siyah: perdeler, halı, güller. Hatta havuzu bile o gece için kırmızıya boyatacağız." Bunları anlatırken yüzü bir çocuğun oyuncakçı dükkânına girmesi gibi parlıyordu. Gülümsedim ve şampanyamdan bir yudum daha aldım.

" kulağa lüks geliyor. Görmek için sabırsızlanıyoruz." Dudaklarımı

birbirine bastırdım. Dean başparmağını elimin üzerinde

n a z i k ç e gezdirdi.

Bryce gururla, "Bu Crystal'ın vizyonuydu," dedi. Elini onun bacağına koydu ve

sevgiyle okşadı.

Ona gülümsedi. "Bunu sensiz yapamazdım." "Ya da çek defteri," diye öksürdüm.

Crystal'ın yüzü bana bakarken buruştu. Ne dediğimi duymamıştı ama beyni hâlâ bir araya getirmeye çalışıyordu. Dean nefesinin altında homurdandı.

"Affedersiniz. Yanlış yuttum." Boğazımı temizliyormuş gibi yaptım. Bazen kendime engel olamıyordum.

"Yeniden işleme gösterisini unutmayalım," dedi Bryce.

"Partiye bir şeyler sakla," diye alay etti Crystal.

"Vay canına. Görünüşe bakılırsa yılın partisi olacak," diyor Dean Bryce'ı pompaladığını söyledi.

"Gala gecesi genelde öyle olur ama hepimiz nasıl geçtiğini biliyoruz." Bryce yarım bir gülümseme verdi.

Crystal koltuğunda rahatsız bir şekilde kıpırdandı. e yardım bir kez daha bardaklarımızı yeniden doldurdu. Daha uzun oturdum.

"Bana hatırlatmana gerek yok. Shannon kendini öyle aptal yerine koydu ki Gece. Kim nasıl unutabilir ki? Artı, video." Bir kahkaha attım.

"Ne videosu?" Bryce sordu.

Kahretsin. Crystal bana garip bir bakış attı.

"Ve sonra sana evlenme teklif etti," diye hızla ekledim ama artık çok geç olduğundan emindim. Lanet olsun. Crystal'ın küçük beyni bir şeyleri bir araya getiriyordu. Şampanya kadehini dudaklarına **g ö t ü r ü r k e n** bana baktı.

Bryce kahkahalara boğuldu ve Dean de öyle yaptı.

"Konuyu değiştirebilir miyiz?" Crystal hu ed. Bu bir sorudan çok bir talepti. Bryce onun kulağına bir şeyler fısıldadı. Ne dediğini duyamadım ama konuyu değiştirdi, bu yüzden bunun bir tür özür olduğunu varsayabilirim. Crystal neden Shannon'a sadıktı? Neden umursuyordu? Belki de sadece suçlu hissediyordu. Crystal'ın Shannon'a yaptığı, seçkin bir ev kadınına yapılabilecek en kötü şeydi. Aslında Shannon'a yapabileceği en kötü şey onu öldürmektir. Belki de şimdi işleri düzeltmenin tek yolu buydu. Yapılacak en insancıl şey buydu ve hepimiz için en iyisi de buydu. Shannon'ı yaşlı uyuz bir köpek gibi acılarına son vermek.

KRİSTAL

Siyah pantolon, siyah gömlek ve ifadesiz bir yüz giyen bir kadın önüme bir tabak sıcak yemek koydu. Buhar yükseliyor, et, sebze ve beyaz şarabın sarhoş edici kokusunu doğrudan burnuma gönderiyordu. Ona teşekkür ettim. Zar zor başını salladı ve hızla gözden kayboldu. Olivia ve Dean'in yardımcısı hayalet gibiydi ya da en azından öyle davranıyorlardı. Hiçbir şey söylemiyorlar ve sadece eşyaları söylenen yere taşıyorlardı. Olivia'nın bundan hoşlandığı açıktı. Bryce ve benim bir temizlikçimiz, tam zamanlı bir aşçımız, bir bahçıvanımız ve bir havuzcumuz vardı ama hepsini kişisel düzeyde tanımaya özen gösterdim. Sadece Olivia yaşayanlara ölmüş gibi davranmaktan hoşlanırdı.

"Her şey çok lezzetli görünüyor." Peçetemi açtım ve kucağıma yerleştirdim. Olivia ve Dean, Bryce ve benim karşımda, on sekiz kişinin oturabileceği gösterişli bir yemek masasına oturmuşlardı. Masanın uzak uçlarına oturmamış olmalarına şaşırmıştım. Ne kadar rüküş olursa olsun, bu gerçek bir güç gösterisi olurdu. Birbirlerinden bir mil uzakta, sadece ikisi varken oraya oturduklarını varsaydım. Kendi kendime kıkırdadım ama dudaklarımı bir kadeh kırmızı şarapla ayırarak çabucak söndürdüm. Bu akşamki diğer her şeyin -atmosferin, zenginliğin, arkadaşlığın- aksine, yumuşak bir şekilde aşağı indi.

Yine o lanet videodan bahsediliyordu. İzlememiştım ve ne hakkında olduğunu bilmiyordum, ama şimdi Olivia'nın bununla bir ilgisi olduğunu biliyordum. Onun her zaman her şeyle bir ilgisi vardı ve her ne ise iyi bir şey olmadığını biliyordum.

"Teşekkür ederim," dedi Olivia, yemeğinden bir ısırık alarak. "Ye bakalım."

Başımı salladım, bıçağımı ve çatalımı aldım. Tereyağı gibi. Olivia'nın bana baktığını hissedebiliyordum ve kafamı kaldırdığımda çikolata rengi iri gözleri lazer gibi bana odaklanmıştı. Bana küçük bir gülümseme verdi; ancak aşırı enjeksiyonlu dudakları gülümsemesini olduğundan daha büyük gösteriyordu. Çatalı bir parça dana etine sapladım ve onunla göz teması kurarak ağzıma götürdüm. et çataldan kolaylıkla kaydı ve

avorlar dilimin üzerinde patladı ve beni bir zevk sesi çıkarmaya zorladı. "Yum, aman Tanrım." Yutkundum.

"Sana söyledim Crystal. Sadece ölemez misin?" Olivia kendinden memnun bir şekilde, "Bu konuda haklısın," dedi. "Bu konuda haklısın, Olivia. Bu inanılmaz. Şefimizi tarifi şefinizden alın," dedi Bryce birkaç ısırik daha alırken.

"Bu sana pahalıya patlar." Olivia şakacı bir göz kırptı. Şarabından bir y u d u m daha aldı ve uzun, tatlı saçlarını omzuna attı.

Dean güldü. "Elbette, sana tarifini vereceğiz." Yüzünü bir peçeteyle sildi.

"Söyle bana. Dünkü aksilikten sonra salonda işler yolunda mı?" Bryce sordu.

Küçük, garip bir öksürük çıkardım. Olivia dışında hiçbir kadınla konuşma fırsatım olmamıştı ve gerçekten de salonu tartışmak istemiyordum.

"Bugün Brezilya fönü ve makyaj için Jenny'yi görmeye gittim. Görünüşe göre

Benim için her şey sadece ne," dedi Olivia ellerini önünde kavuşturarak.

Bryce başını salladı ve yemeye devam etti. "Bunu duymak güzel. Sen de aynı şekilde hissediyor musun Crystal?" Bana baktı, o n a y ı m ı bekliyordu.

"Olivia dışında hiçbir kızla konuşma fırsatım olmadı ama Olivia ne olduğunu söylüyorsa, eminim öyledir." Şarap kadehimden büyük bir yudum aldım.

"Muhtemelen yarın gitmelisin. Güzelce şımartılırsın, ben de Jenny'ye dünkü zahmeti için fazladan para veririm," dedi Bryce.

Her zaman itibarıyla, işleri yoluna koymakla, işleri düzeltmekle ilgilenirdi ve işleri nasıl düzeltirdi? Onlara para atarak. Bu beni rahatsız ediyordu, ama şimdi ona bunun için seslenmenin zamanı değildi, bu yüzden sadece başımı

salladım ve gülümsedim

onun yerine. Yanlış sebeplerden dolayı olsa da güzel bir jestti. I Neredeyse gözlerimi deviriyordum, ama Olivia'nın bana tekrar baktığını fark ettim, bu yüzden onları yerlerinde kalmaya zorladım.

"Çok tatlısın Bryce." Olivia kirpiklerini kırpıştırdı. "Belki biz aynısını yapmalısın, Dean?" Ona doğru döndü.

Dean başını salladı ve ağzı dana etiyle doluyken konuştu: "Elbette."

Olivia ve Dean'in bu sözü yerine getirmeye niyetli olduklarına inanmadım. İşleri yoluna koymaktan çok gösteriş için yapmışlar gibi geldi. Bryce'ın jesti de gösteriş içindi. Belki de hepimiz düşündüğümüzden daha çok birbirimize benziyoruz.

"Yapmamız gereken şeylerden bahsetmişken, Bryce ve Mark'la konuşuyordum ve bence hayat sigortası poliçelerimizi artırmalıyız, Olivia," dedi Dean yemeğini çiğnerken kayıtsızca.

Bryce'a şaşkınlık dolu bir bakış attım. "Neden Dean ile bu konu hakkında konuşuyordun?"

Bryce kucağından peçeteyi kaptı ve yüzünü sildi. Dean'in tam tersine, konuşmadan önce yemeğini iyice çiğnediğinden ve yuttuğundan emin oldu. "Mark'ın kuzeni sigortacılık yapıyor ve durumu pek iyi değil, o yüzden hepimiz bira içerken bize bundan bahsetti. Riley var ve evi daha yeni yeniledik. Bence bu iyi bir fikir."

"Ya da belki Mark Karen'ı öldürmeyi planlıyordur," dedi Olivia gülerek başını geriye atarak.

Dean de onunla birlikte güldü.

Bryce kıkırdadı ama başını salladı ve bana baktı. "Hepimiz yaşılanıyoruz ve örtünmekten asla zarar gelmez. Ayrıca, salonda olanlardan sonra. Asla çok dikkatli olamayız."

"Doğru değil mi?" dedi Olivia başını sallayarak. "Ölüm ilk kapıyı çalmaz."

"Eğer bana bir şey olursa, seninle ilgilenildiğinden emin olmak isterim," dedi ve elimi tuttu.

"Ama ikimiz için de politikayı değiştiriyorsun?" diye sordum.

"Evet. Konuyu ona getirmek istemem ama Shannon ve ben de aynı şeyi yaptık. İkimiz de

bir şey olursa diğèrinin hazır olduğundan emin olmak istedi. Çünkü Shannon ve ben, çocuklar hiç aklımızda yoktu ama sanırım bizim için varlar. Uzun vadeli düşünüyorum, tatlım." Yanağıma bir öpücük kondurdu.

Olivia'ya baktım. Dirseklerine yaslanmıştı, çenesi Bryce'ın her sözüne asılıyordu. Dean de öyle. Tekrar Bryce'a baktım. Gözleri kısık ama iriydi, evet demem için bana yalvarıyor ve onayımı bekliyordu.

Bunların hiçbirisi mantıklı değildi. Şu anda hiç çocuğumuz yoktu ve eğer ben ölürsem, Bryce ne olacaktı. Bütün parası olan oydu. Bunu Olivia ve Dean'in önünde tartışmak istemediğim için başımı salladım ve poliçeye bir göz atacağımı söyledim.

"İşte benim kızım." Beni kendine çekti ve başımın yanından öptü. "Peki ya biz?" Dean Olivia'ya söyledi.

"Peki ya biz?" Yemeğini karıştırmaya devam etti, neredeyse hiç yemiyordu. Benim tabağım neredeyse temizdi ama Olivia sadece birkaç lokma yemişti.

"Bence biz de aynısını yapmalıyız. Benim işim her zaman en güvenli iş değil ve bana bir şey olursa senin de iyi bakılmanı istiyorum. versa." Dean Olivia'nın yanağına bir öpücük kondurdu.

Tüm bu konuşma tuhaftı ve kesinlikle bir akşam yemeği partisi için uygun bir konu değildi. Kim çok az tanıdığı insanlarla hayat sigortası poliçeleri hakkında konuşur ki?

"Bence sen ve Bryce haklısınız. Ölüm üzerine bahse girmenin nesi yanlış?" Olivia güldü.

"Duyduk duymadık demeyin." Dean kadehini kaldırdı.

Olivia kendininkini kaldırdı. Bryce onunkini kaldırdı ve sonra bana baktı. Ben de isteksizce onu takip ettim.

"Ölümün şerefine." Bryce kıkırdadı. ey hepsi kadehlerini geri devirdi ve kahkahalarını kırmızı şarapla söndürdü.

Ölümüne kadeh kaldırma fikri bile tüylerimi ürpertti. Bardağı ağzıma dayadım, kırmızı sıvının dudaklarımdan geçmesine, dilimin üzerinden kaymasına ve boğazımdan aşağıya süzülmesine izin verdim. Kendimi neye bulaştırmıştım?

KAREN

Işıkları söndürüp Riley'nin odasının kapısını kapattım ve sessizce, "İyi geceler tatlı oğlum," diye fısıldadım. Koridordan mutfağa doğru ilerlerken saçlarımı arkadan at kuyruğu şeklinde bağladım. Bir şişe açık kırmızı şarap alıp iki bardak doldurdum. Birini içtim ve tekrar yudumlayarak rahat bir nefes aldım. Bütün gün o bir kadeh şarabı beklemiştim, endişeyi, kaygıyı, kafa karışıklığını, kalp ağrısını, hepsini uyuşturacak bir şey.

O sabah erken saatlerde koştuğum sekiz mil dizimi kötüleştirmekten başka bir işe yaramamıştı. Bütün öğleden sonra Riley ile parkta oynamak zihnimi sadece kısa süreliğine meşgul etti: salıncaklardan atlamasını, maymun demirlerinden geçmesini ya da önündeki cansız bir nesneye doğru olabildiğince hızlı koşmasını izlememi istediğinde. Bu akşam abartılı bir ev gösterimi yapmak beni daha da boş ve kafası karışık hissettirdi. Endişeden kısa süreli kurtuluşlar oldu. Riley'yi uyuması için yatırdığımda kitap okumayı denedim ama ne okursam okuyayım, sayfadaki kelimeler kendilerini sorulara dönüştürmeye devam ediyordu: Mark aldatıyor mu? Olivia ile yatıyor mu? Olivia bana bunu yapar mıydı? Mark'ı artık seviyor muydum? Evliliğimin bitmiş olması gerçekten umurumda mıydı? Evliliğim bitmiş miydi? Mark olmadan ben kim olurdum? Riley nasıl tepki verirdi? Keisha ile aramızda gerçek bir şey var mıydı? Eğer varsa, bunu yürütebilir miydik? Eşcinsel bir kadın olarak insanlar bana nasıl davranırdı? Bu benim işimi etkiler miydi?

Keisha'yla birlikteyken kendimi çok canlı hissediyordum, sanki gerçekten yaşamam gereken hayatı yaşıyordum, sanki bir kez olsun kendimdim. Yani gerçek olmalıydı ve eğer öyleyse, Mark da aldatıyorsa ona kızabilir miydim? Derin bir nefes aldım ve

uzun bir yudum şarap içtim. Boş şişeyi çöpe attım.

kadehlerimi aldım ve oturma odasına gittim. Mark kanepede uzanmış, *Dead to Me*'nin bir bölümüne başlamayı bekliyordu.

"Acele et, Play tuşuna basacağım." Bana bakmak için başını çevirdi.

Ona bardağını uzattım ve kanepenin ucuna oturdum. Bana yer açmak için ayaklarını içeri çekti. Saçları karmakarışıktı ve yatmak için annel pantolon ve beyaz bir tişört giymişti bile. Mark ve Keisha hakkında hissettiklerime rağmen, benim için hâlâ yakışıklıydı. Hâlâ o çocuksu çekiciliğe sahipti.

"Hazır mısın?"

Başımı salladım ve Play tuşuna bastı.

e televizyonda renkler dönüyordu. Gürültü yayıldı. Ama benim için önemli olan hiçbir şey yoktu. Trans halindeydim, zihnim ne olacağına dair düşünceler içinde sıkışıp kalmıştı. Bardağı dudaklarıma götürdüm ve bir yudum daha aldım. Kolayca aşağı inmedi. Sanki yutkunmayı unutmuşum gibi boğazımın arkasına takıldı. Şiddetle öksürdüm, nefes almakta zorlandım, yutmak ya da çıkarmak için mücadele ettim - tıpkı bunca yıldır kendime söylediğim yalanlar ve son birkaç haftadır Mark'a söylemediğim gerçekler gibi. Mark televizyonu durdurdu ve ayağa kalktı. Bardağı elimden aldı, masanın üzerine koydu ve ben nefesimi tutup boğazımı temizlemeye çalışırken sırtımı sıvazladı. Yutkun. Nefes al. Öksür. Mark ortadan kayboldu ve birkaç dakika sonra bir bardak suyla geri döndü. Bardağı dudaklarıma dayadı ve geriye doğru eğdi. Yarısını yuttum. Bardağı çekip masanın üzerine koydu. Yeniden nefes alabildim. Sıvı boğazımdan kurtuldu. Yalanlar hâlâ içimde gömülü. Sırtımı ovarak iyi olup olmadığımı sordu.

"Evet, sadece yanlış yuttum," dedim nefes nefese, ona bakmadan.

O da mı yalanlara tutunuyordu? Karı kocaydık, ölüm bizi ayırana kadar birbirimizi seveceğimize yemin etmiştik ama dürüst bile olamıyorduk - ya da belki de sadece ben öyleydim. Anlaşmanın bana düşen kısmını yerine getirmemiş miydim?

"İyi olduğuna emin misin?" Saçlarımın gevşek parçalarını yüzümden itti.

Başımı çevirip onu inceledim ve aldatmacayı anlamaya çalıştım. Var mıydı?
"İyi miyiz?" Ben sordum.

Mark sanki sorum karşısında hazırlıksız yakalanmış gibi başını geriye çekti.

Belki de ben hatalıydım. Belki de hatalı olan tek kişi bendim.

"Evet... en azından ben öyle düşünüyorum. Neden sordunuz?" Ellerini kucağına götürdü ve biraz geriye yaslanarak aramızdaki boşluğu arttırdı.

"Bilmiyorum. Sadece mesafeliydin ve aylardır yakınlaşmadık," diye itiraf ettim. Her şeyi ya da en azından çoğunu masaya yatırmam gerekiyordu. Keisha'ya karşı hissettiklerimi ve Mark'a karşı hissetmediklerimi anlamlandırmam gerekiyordu.

"Biliyorum. Çok çalışıyordum ve iyi bir koca olamadım. Yeni yılda Miami'deki çalışma saatlerimi azaltmayı planlıyordum ve Noel'de sana sadece ikimizin olacağı bir tatil sürprizi yapacaktım." Derin bir nefes verdi.

"Gerçekten mi?" Şimdi kendimi tamamen suçlu hissediyordum. Bir haftadan biraz fazla bir süre önce tatile çıkma fikri yüzünden tartışıyordu ve şimdi de tatile çıkmak ve çalışma saatlerini azaltmak istiyordu. Doğruyu mu söylüyordu? Olayları abartmış mıydım? Vicdan azabımın yoğunlaşmasından gözlerim parlıyordu.

"Elbette." Ellerime uzandı ve onları tuttu, başparmağını şefkatle üzerime sürttü.

Ona hemen o anda ne yaptığımı, Keisha'yla aramızda neler olup bittiğini anlatmak istedim. Kafamın ne kadar karışık olduğunu onunla konuşmak istedim. Ne de olsa o benim kocamdı. Beni anlayabilirdi.

Eğildi ve dudaklarıma yumuşak bir öpücük kondurdu.

Birbirimizden uzaklaşırken gözlerinin içine baktım, ona gerçeği söylemeye hazırdım. "Mark-"

"Aslında seninle konuşmak istediğim bir şey vardı," diye araya girdi.

"Ne oldu?"

"Kuzenim Sal'i tanıyor musun?"
diye sordu. Başımı salladım.

"Hayat sigortası satıyor ve işleri pek iyi gitmiyor. Ona yardım etmek için." Kaşlarımı çatmıştım.

"Peki, hayat sigortası ödemelerimizi artırma konusunda ne düşünüyorsunuz?"

"Bunu gerçekten düşünmüyorum." Ellerimi onunkilerden çektim ve şarap kadehimi aldım.

"Çocuklarla bu konuyu konuştum ve Dean kendisinin ve Olivia'nın hayat sigortası poliçesini yükseltiyor. Bence biz de yapmalıyız." Arkasına yaslandı ve şarabından bir yudum aldı.

"Onlar için mantıklı. Dean'in karanlık bir işi var. Olivia da estetik ameliyat olmaktan vazgeçemiyor," dedim küçük bir kahkaha atarak ve bardağı tekrar dudaklarıma yerleştirdim.

"Ama Riley var. Ya ikimizden birine ya da daha kötüsü ikimize de bir şey olursa? Ona iyi bakılacağından emin olmak istiyorum."

Düşünerek odaya göz gezdirdim. Söylediği şey mantıklı. Daha önce hayat sigortası poliçeleri hakkında hiç konuşmamıştık ama yaşılanıyorduk ve Riley'miz vardı. Belki de o kadar da kötü bir fikir değildi.

"Tamam." Başımı salladım.

"Harika. Bizim için evrakları hazırlatacağım." Beni yanağımdan öptü ve uzaktan kumandaya uzandı. Niyetimin ne olduğunu ona itiraf edemedi. Play tuşuna bastı. Muhtemelen en iyisi buydu. Mark sakın bir adamdı, neredeyse fazla sakindi. Bu yüzden Doğu Yakası'nın en iyi plastik cerrahıydı. Sabit eller, sakın sinirler. Ama her zaman onun başka bir yönü olduğunu hissedirdim, benim bile bilmediğim bir yönü, karanlık bir yönü.

SHANNON

Jenny derinlemesine bakım maskesini saçlarımın uçlarına dikkatlice yayarak taradı. Keisha saçlarını düzeltmek ve kaşlarına ağda yapmakla uğraşırken Karen yanımda oturuyordu. Bugün gerçekten bir şey yapılmasına ihtiyacım yoktu ama biraz şımartılmanın bana iyi geleceğini düşündüm. Geceyi Bryce'ı nasıl alt edebileceğimi düşünerek geçirdim ama bu sabah uyandığımda zamanımı daha olumlu şeylere harcamam gerektiğine karar verdim. İyi bir gece uykusu ve biraz Valium zihinde harikalar yaratabilir. Bryce'ı aşağı çekmek yerine, enerjimi kendimi yukarı çekmeye odaklamaya çalışacaktım. *Denemek* anahtar kelimeydi. Eminim Bryce'ın kendini beğenmiş yüzünü tekrar görseydim, farklı hissederdim.

Keisha alnından bir ağda şeridi çekerken Karen acı içinde çığlık attı. "Ah, ne oluyor Keisha?"

"Üzgünüm, rahatlaman gerek. Yüzünde çok fazla gerginlik var." Keisha ellerini sallayarak üzerindeki havayı havalandırırken, Karen elini benekli kırmızı deriye bastırdı.

"Güzellik acıdır Karen," diye hatırlattım ona aynada göz kırparak.

"Sen bilirsin Shannon," diye bana karşılık verdi.

"Ooooh, bugün biri doktorun yanlış tarafında uyanmış," diye takıldım. Karen derin bir nefes aldı. Gözlerini kapadı ve yüzünü gevşetti. Yüzü buruşukluktan kurtuldu ve yeniden pürüzsüzleşti. Derin bir nefes daha alıp verdikten sonra gözlerini yeniden açtı. Belki de Mark hakkında bir şeyler öğrenmişti. Aldattığı açıktı - en azından benim için öyleydi. Bryce beni aylarca aldatmıştı. I

ilk andan itibaren sadakatsiz olduğunu biliyordu. Sezgi. Biliyordum. İnanmadım.

biliyordum. Ama biliyordum.

"Neler oluyor Karen?" Bir kaşımı kaldırdım. "Hiçbir şey."

"Yalanlar. Gerginsin ve çabuk sinirleniyorsun. Şimdi dökül. Burada dökemiyorsan, hiçbir yerde dökemezsin," dedim bardağımı yere bırakarak.

"Ben Mark."

"Ugh. Erkekler. Hep erkekler." Gözlerimi devirdim.

"Dün gece bana yeni yılda Miami'deki mesaisini azaltacağını ve bizim için sürpriz bir tatil planladığını söyledi," diye itiraf etti.

"Vay canına, Karen. Sadık bir koca *ve* sürpriz bir tatil. Zor günler geçirdiğin kesin." Keisha'nın ses tonu alaycıydı.

"Oh, dur," dedi Jenny.

"Şaka yapıyorum tabii ki. Devam et," dedi Keisha.

Keisha haklıydı. Karen buna neden üzülün ki? Bu hikayede daha fazlası vardı. Buckhead'deki her hikayede daha fazlası vardı.

"Hayır. Boş ver." Karen başını salladı.

"Çekingен davranma. Sadece söyle bize," dedim.

Karen derin bir nefes aldı. "Çok fazla çalıştığı için kötü bir koca olduğunu itiraf etti, bu yüzden bize odaklanmaya başlayacaktı. Sanırım onun yanlış bir şey yaptığına inanmakta acele ettim. Yanlış olan benim."

Keisha Karen'a şaşkın bir bakış attı ve dudakları gerilip başını eğdiğinde bu bakış hemen onaylamamaya dönüştü. Karen'ın sözleri onu incitmişti. Nedeninden emin değildim ama öyleydi.

"İyi haber o zaman," dedi Jenny. "Sorun nedir?"

"Ona inandığımdan emin değilim." Karen hindistan cevizi suyundan bir yudum daha aldı. "Neden?" Jenny sordu.

"Çünkü o bir erkek." Güldüm.

Jenny şakacı bir şekilde omzumu okşadı. Karen yorumumu görmezden geldi. Keisha gülümsedi.

"En azından mizahımı takdir eden biri var," diye ekledim.

"İstedığımı biliyorsun," dedi

Keisha. "Zamanı değil." Karen

hu ed.

"Adam dövmek. Bunun için her zaman zaman vardır." Elimi havaya kaldırdım

ve. Keisha da beni yarı yolda bırakmadı. Yüksek bir ve'den st bump'a geçti.

"Artık duracak mısınız?" Karen bir hu daha çekti.

"İyi, iyi. İyiyim. Tamam. Eğlenceye katılmaya hazır olduğunda seni bekliyor olacağım." Ona nazlı bir gülümseme verdim.

Keisha göz kırparak, "Ben de," diye ekledi.

Keisha açıkça Mark'tan hoşlanmıyordu. Ya da belki Mark hakkında hepimizin bilmediği bir şey biliyordu. Belki de onunla yatan oydu. Ya da belki Karen'dan gerçekten hoşlanıyordu ve onun incindiğini görmek istemiyordu. Ne olursa olsun, bir şey vardı. Bunu içimde hissedebiliyordum. Bryce beni aldattığında hissettiğim duygunun aynısıydı, sanki midemin içinde beni aşağı çeken ağır bir kaya vardı.

Jenny başıma bir bone geçirirken, "Ona inanıp inanmadığından neden emin olmadığını bize anlat," dedi. Kurutma makinesini sürükleyerek getirdi ve düşük ayara getirerek kurdu.

"Şey, dün gece dedi ki ..." Karen başladı. Ön kapının zili çaldı.

"Merhaba," diye seslendi Crystal.

Oh, harika. Bugün onunla uğraşmaya hazır değildim. Bryce'ı artık istemiyor olsam bile, onun mutlu olmasını da istemiyordum. Bryce bunu hak etmiyordu ve görünüşe bakılırsa o da bunu hak ediyordu. Crystal hakkında bildiklerimi bilseydi, bu kadar memnun olacağını sanmıyorum. Ama şimdilik medeni davranabilirdim.

Crystal yırtık, yırtık kot pantolonuyla siyah perdelerin arasından süzüldü. omuz üstü bluz; ve bir çift tenis ayakkabısı. Üzerindeki hiçbir şey tasarım değildi. Belki de cennette her şey yolunda değildi. Bryce her zaman tepeden tırnağa kaliteli kıyafetler giymeme dikkat ederdi. Ama Crystal'ın çiftlikten gelmiş gibi görünmesi onu rahatsız ediyor gibiydi.

Crystal, "Merhaba, Bryce bugün benim için bir randevu ayarladığını söyledi," dedi,

Kendinden ve buradaki yerinden emin değil.

"Doğru." Jenny elleriyle işaret etti. "Kanepeye oturun, ben sizi birkaç dakika içinde başlatacağım." Crystal bize doğru bakan ve barın hemen önündeki pelüş beyaz kanepeye oturdu. "İçecek bir şey ister misiniz?"

"Sadece bir maden suyu." Kendini kanepede yeniden konumlandırdı.

Jenny mini buzdolabından bir San Pellegrino aldı. Kapağını çıkardı ve Crystal'a uzattı. Keisha ağdanın Karen'ın yüzünde almadığı tüyleri yoldu.

"şimdi, ne diyordun?" Keisha Karen'a dedi ki.

"Dün gece Mark, çalışma saatlerini azaltıp benimle daha fazla zaman geçireceğini söyledikten sonra rastgele hayat sigortası poliçelerimizi artırmaktan bahsetti. Bu garip değil mi?" Keisha tüylerini yolarken Karen yüzünü buruşturdu.

Kaşlarımı çatmıştım. Crystal köpüklü suyunun üzerine öksürdü. "Sen iyi misin?" Jenny sordu.

"Evet. Ama bu garip, Karen. Dün gece Bryce ve ben Olivia ve Dean ile yemek yedik. ey de bize aynı konuyu açtı, hayat sigortası poliçelerini yükseltmek istediklerini söyledi."

Herkes Crystal'a bakmak için döndü. Suyumdan bir yudum aldım ve bir kahkaha attım.

"Bu kadar komik olan ne?" Karen sordu.

"Kocalarınız hepinizden hayat sigortası poliçelerinizi yükseltmenizi istiyor. Görünüşe göre biri ö l e c e k ." Kıkırdadım.

"Hiç komik değil." Karen şakacı bir şekilde dizime bir tokat attı.

Crystal, "Bryce seninle de aynı şeyi yaptığını söyledi," dedi. Dönüp ona baktım ve bahsettiği kişinin ben olduğumu anladım.

"Hayır, yapmadı."

Jenny bir adım geri çekildi.

"Bundan emin misin?" Karen gülererek şöyle dedi.

"Tabii ki." Daha uzun oturdum ve omuzlarımı geriye çektim.

"Hiç önünüze koyduğu bir şeyi okumadan imzaladınız mı?" Keisha

bir kaşını kaldırdı.

Evliliğimizi düşündüm. İmzamı atmayı severdim, Bayan Shannon Madison. İmzalayabildiğim her şeyi imzaladım. Bu beni güçlü hissettiriyordu. Paketlere, tasarım mağazalarındaki fişlere ve evet, Bryce'ın önüme koyduğu her şeye imzamı atmak için özel olarak altın kaplama bir kalemim bile vardı.

"Siktir," dedim.

Karen ve Keisha güldüler. Jenny omzumu okşadı. Crystal gözlerini benden kaçırdı ve köpüklü suyundan küçük yudumlar almaya geri döndü.

"En azından sana evlilik sözleşmesi imzalatmamış," dedi

Karen. "Ne iğrenç bir piç kurusu." Başımı salladım.

Bana söylemeden gerçekten böyle bir şey imzalattıysa, başka ne imzaladım? Her zaman en iyisini bildiğini düşünürdü. Kibirli bir pislikti. Hayat sigortamı arttırmayı nereden buldu? Küçük Bayan Barnyard'ı becerirken ölmemi mi umuyordu? En azından artık boşandığımıza göre bu konuda endişelenmeme gerek yoktu. Kimse benim ölümümden kârlı çıkmayacaktı.

JENNY

Pizza hamurunu kutuya atıyorum ve yıkamak için bir yudum Coca-Cola alıyorum. Dedektif Sanford bir parça pizzayı, kabuğuyla birlikte mideye indiriyor. Ellerini pantolonuna siliyor ve kalemmini tekrar eline alıyor.

"Yani kocalar tüm eşleri hayat sigortası poliçelerini artırmaya mı ikna etti?" diye soruyor.

"Evet." Başımı salladım ve ellerimi peçeteyle sildim.

Defterine birkaç kelime daha karalıyor, sonra kalemmini bırakıyor ve başka bir pizza parçasına uzanıyor. Peynir pizzanın ucundan sızıyor, ama hepsini alıp dilimine geri koymaya dikkat ediyor. Pizzayı uzunlamasına ikiye katlıyor ve büyük bir ısırık alıyor, dudaklarını birbirine şapırdatıyor ve şiddetle çiğniyor. Pizzayı bir suçu araştırır gibi, derinlemesine ve arkasında hiçbir şey bırakmamaya özen göstererek yiyor.

Isırıkların arasında soruyor: "Ve sen bunu garipsemedin mi?"

Sandalyemde öne doğru eğilip dirseklerimi masanın üzerine koyuyorum. "Buckhead ile ilgili her şeyi tuhaf buluyorum."

Dedektif Sanford başını sallar ve olayları zihninde evirip çevirirken pizzasını yemeye devam eder. Buckhead bir Rubik Küpü gibiydi; çok az kişi çözmüş, çok az kişi anlamıştı. Bildiğimi biliyordum çünkü sessiz bir gözlemciydim; gönderdikleri mesajlar, yaptıkları telefon görüşmeleri ve hazırladıkları e-postalar aracılığıyla her şeyi görüyordum. Tüm bunları salonumdaki sandalyemde otururken yapıyorlardı. Sadece bu da değil, sözleri arasındaki duraksamalar, birbirlerine bakışları ve

vücut dilleri bana her şeyi anlattı.

"Buckhead'e en başta neden geldin?" diye soruyor. Konuşmamızdaki boşlukları mı dolduruyor yoksa genel olarak merak mı ediyor emin değilim; ya da belki de tüm bunlarla bir ilgim olduğunu düşünüyor.

"Sadece manzara değişikliğine ihtiyacım vardı," diyorum. "Güney'i hep sevmişimdir. Orta Batı'da doğdum. Soğuk havaya daha fazla dayanamadım. Kendi salonumu açmaya karar verdiğimde, buranın güneyde bir yer olacağını biliyordum."

"Orta Batı'da nerede?"

"Wisconsin."

"Brrrrr. *Wisconsin* kelimesini duyunca bile üşüyorum."

Gülüyor. Küçük bir gülümseme verdim.

"Peki çalışmadığınız zamanlarda ne yapıyorsunuz?" Dedektif Sanford bir dilim pizzasını bitiriyor.

"Fazla değil. Genelde hep çalışıyorum."

"Glow senin tüm hayatın mı?" Sandalyesinde arkasına yaslanıyor ve gözleri sanki beni çözmeye çalışıyormuş gibi üzerimde geziniyor. Beni bir yapboz gibi bir araya getirmeye çalışıyor.

"Bu büyük bir parçası." Onun tavrına uyarak sandalyemde arkama yaslanıyorum.

"Bu kadınların ortalığı karıştırması ve her konuda didişmesi oldukça sinir bozucu olmalı. en kocalarının fiziksel olarak salonunuzda, başarılı olmak için çok çalıştığınız yerde." Kaşını kaldırdı.

"Bu işin doğasında olduğunu biliyordum, o yüzden beni rahatsız etmedi. Bu yetişkin erkek ve kadınların yetişkin gibi davranamamasını her şeyden daha sinir bozucu buluyordum." Dudaklarımın kenarları dikleşiyor.

"Doğru..." diyor.

"Bu kadınlar iyi para ödüyordu. İyi bahşış veriyorlardı. Maddi açıdan beni çok rahat ettiriyorlardı. Bu yüzden salonumda birbirlerini öldürmedikleri sürece ne yaptıkları umurumda değildi." Bir dilim pizza daha alıp kâğıt tabağıma koyuyorum.

"O zaman cinayet Glow'da işlenmediği için şanslısınız." Dedektif Sanford kaşlarını kaldırıyor.

"Ne demek istediğimi biliyorsun." Kollarımı göğsümün önünde kavuşturuyorum. O da sırtıyor.

"Cinayet silahının bir Glock olduğunu tespit ettik. Buna erişimi olan birini tanıyor musunuz?" diye soruyor.

"Herhangi birinin erişimi olabilirdi. Bu ülkede, özellikle de Georgia'da silah bulmak çok kolay," diyorum dudaklarımı bükerek.

Dedektif Sanford başını sallar ve bir dilim pizza daha alır.

JENNY

Bronzlaştırıcı sprej makinesini kapattım ve bir yığın katlanmış, yeni temizlenmiş havluyu yerleştirdim. Odadan çıkarak ana salon alanına döndüm. Shannon birkaç dakika önce ayrılmıştı ve Crystal eşyalarını topluyordu, Karen ve Keisha ise kanepelerde oturmuş sosyalleşiyorlardı.

"Sprej bronzlaşma odası hazır. Bir daha arıza yapmaz," dedim Keisha'ya. Başını salladı ve bana teşekkür etti.

"Bugün beni kabul ettiğiniz için çok teşekkür ederim," dedi Crystal aynada yeni sa modeline hayranlıkla bakarken. Shannon gibi o da derinlemesine bakım için gelmişti.

"Sorun değil."

Bana sarıldı ve Keisha ile Karen'a veda ederek siyah perdelerin arkasında kayboldu. Keisha ve Karen oturdukları yerden kalktılar.

"Biraz temizlik yapacağım ve biraz kestireceğim. Bira saatliğine salona bakabilir misin?" Keisha'ya sordum.

Elini bana doğru salladı. "İstediğin kadar zaman ayır. Sen bak tükendi."

"Emin misin?" Başımı ona doğru eğdim.

"Eminim. Ayrıca, sana ihtiyacım olursa süpürgeyle tavana vururum." Keisha güldü.

Gülümseyerek ikisine de veda ettim ve arka tarafa doğru yürüdüm. salonun. Arka kapıya dört ek kilit taktırmıştım; bir zincir kilit ve üç sürgü. Zinciri kaydırdım ve üç tıklamadan sonra

sürgülerden, kapı açıldı. Artık asla çok güvende olamazdım. Dışarıda merdivenleri tırmandım ve dairemin kapısını açtım. Orada da üç ölü sürgü vardı. Keisha dışında kimse dairemi görmemişti. Ben de nadiren buraya çıkardım, sadece uyumak için. Tüm hayatım salonda geçmişti.

e kapının kapanma sesi, zar zor döşenmiş olması sayesinde dairemde yankılandı. Mutfakta iki sandalyeli küçük bir masa vardı. e oturma odasında sadece temel ihtiyaçlar vardı: bir kanepa, bir sehpa, bir alan halısı, birkaç yastık, bir battaniye, bir dizüstü bilgisayar ve bir yığın kitap ve dergi. Bir televizyonum bile yoktu.

Duvarda çerçeveli bir fotoğraf vardı. Fotoğraftaki gülümseyen yüzlere ve onu çevreleyen altın çerçeveye hayranlıkla bakarak ona doğru yürüdüm. Kız kardeşimin, kocasının ve iki küçük çocuğunun fotoğrafıydı. Benim birkaç yaş daha genç halime benziyordu. Çocukları sarışındı, kocaman mavi gözleri ve daha da kocaman gülümsemeleri vardı. Kocasını ise açık kahverengi saçları ve yeşil gözleriyle onun minyon cüssesinin üzerinde yükseliyordu. Çocuklarıyla, yani yeğenlerimle hiç tanışmamıştım. Kuaförden zaman ayırmak benim için çok önemliydi. Ailesini kurmadan önce beni ziyarete gelmemişti. Küçük çocuklarla seyahat etmek onun için zordu. DNA ve ortak yetiştirilme tarzıyla birbirimize bağlı kardeşlerdik ama bunun dışında birbirimize yabancıydık. Sanırım bir insan tüm hayatı boyunca çalışınca böyle oluyor. Parmak uçlarımı cama bastırdım ve bir anlığına dokundum. Derin bir nefes alarak elimin yanıma düşmesine izin verdim ve mutfığa doğru ilerledim. Kendime önceden açılmış bir şişeden bir kadeh kırmızı şarap doldurdum. Haneye tecavüzden önce çok içen biri değildim. Aslında, haneye tecavüzden önce, pek çok şey değildim. Korkmuş, ürkmüş ya da endişeli değildim. Gecenin bir yarısı ter içinde uyanmazdım. Kapıların kilitli olup olmadığını iki ya da üç kez kontrol etmedim. Salonun zili her çaldığında gerilmiyordum. Gece benden bir parça almıştı ve onu geri alabileceğimden emin değildim.

Elimde şarapla oturma odasına geri döndüm ve kanepeye oturdum. Dizüstü bilgisayarımı çalıştırdım, bir tarayıcı açtım ve *eHarmony* yazdım

arama çubuğuna. Ben daha yazmayı bitiremeden otomatik olarak kapandı, çünkü

Yaklaşık iki yıl önce.

Keisha ile uzun bir iş gününün ardından içki içtiğimiz gecelerden biriydi. Beni sürekli zorluyor, birileriyle çıkmaya başlamam gerektiğini, artık gençleşmediğimi söylüyordu. Pek bir şey değişmemişti. Üçüncü içkimden sonra, bir randevu programı kurmama yardım etmesine izin verdim. Üzerinde saatler harcadık ve bir şekilde beni ilginç biri gibi gösterdi. İkimizin de benim için iyi bir eşleşme olabileceği konusunda hemfikir olduğu bir bekârla mesajlaştık. Keisha bir düzine mesaj atmak istedi. Ne kadar çok olta atarsak o kadar çok yakalayacağımıza inanıyordu. Ben nicelik aramıyordum. Kalite arıyordum. Dürüst olmak gerekirse, gerçekten aradığımdan emin değildim, ama buna açık olmaya çalışıyordum. siteye ilk ve son kez bakmıştım. Hiç tekrar ziyaret etmedim, bana geri mesaj atıp atmadığını görmek için hiç takip etmedim. Hazır değildim ya da belki de reddedilmekten korkuyordum. Belki de beni daha çok dehşete düşüren şey reddedilmenin tam tersiydi. Ya beni tanımak isteseydi? Benimle çıkmak? Ya beni sevmek?

Hesabıma giriş yaparak şifremi ve kullanıcı adımlı yazdım. Sitede nasıl gezineceğimi anlamam birkaç dakikamı aldı. Üzerinde bir rakamı olan küçük zarfı buldum. Bir mesajım vardı. On sekiz aylıktı ve Henry adında bir adamdan geliyordu. Onu hatırlıyordum. O akşam en önde koşanımızdı ve mesajlaştığımız tek adamdı. Çalıştığı yer

Nance. Hiç evlenmemiş. Çocuğu yok. Köpek sever. Uzun boylu. Atletik. Yuva kurmaya ve aşk, kahkaha ve aile gibi hayatta önemli olan şeylere odaklanmaya hazır. Çok çalışmış, uzun yıllar boyunca sadece kariyerine odaklanmıştı. Mükemmel biriydi.

Mesajı yavaşça okudum.

Merhaba, Jenny. Mesajını aldığıma çok memnun oldum. Görünüşe göre kabul etmek istediğimizden daha fazla ortak noktamız var. Çok çalışıyorum, ben de. Yaşamaya hazır, ben de. Kedilerin köpek sevgisini hiç tatmamış insanlar için olduğu inancı, ben de. Seni bir ara yemeğe çıkarmak isterim, böylece iş dışında her şeyi tartışabilir ve ne kadar harika bir iş yaptığımızı konuşabiliriz.

köpekler 😊 . Sizden haber almak için sabırsızlanıyoruz.

-Henry

Dudaklarım kocaman bir gülümsemeye dönüştü, zapt edemediğim bir gülümseme. Saldırıdan bu yana ilk kez endişe dışında bir şey hissediyordum. Şarabıma uzandım ve sıvı cesaretinden bir yudum aldım. Kadehi tekrar yerine koydum, çenemi kırdım ve derin bir nefes aldım. Sonunda kendimi ortaya koyacaktım. Keisha haklıydı. Glow'dan daha fazlasına ihtiyacım vardı.

İmleci adının üzerine getirerek üzerine tıkladım. e ekran yüklendi ve *Pro le Artık Mevcut* Değil yazıyordu. Yeniledim ve tekrar tıkladım, aynı hata kodunu tekrar tekrar aldım. Bir kadeh daha şarap içtim, sonra yeni bir sekme açtım. Facebook'u açtım ve arama çubuğuna onun adını ve soyadını yazdım. İlk sırada onun adı vardı.

Tam *Arkadaş Ekle*'ye tıklamak üzereyken durdum. Duvarındaki son paylaşımı gözüme çarptı.

Ashley ve benim nişanlandığımızı duyurmaktan çok mutluyum. Bir eşte olmasını istediğim her şey onda var. Bir ömür boyu sevgiye, kahkahaya ve tüm köpeklere içelim.

Fotoğrafın altında kendisinin takım elbiseli ve müstakbel gelininin gülümseyen bir resmi vardı.

Sarışın ve minyondu. Benim gibi.

Dizüstü bilgisayarı kapattım ve bir gümbürtüyle sehpanın üzerine fırlattım, şarabı devirip halının üzerine döktüm. Elimi bile sürmedim. Hemen temizlemeye kalkışmadım. Bunun yerine, etrafıma bir battaniye sardım ve kanepeye uzandım. Göz kapaklarımı gözyaşlarıma engel olacak şekilde sıkarak kendi içime daha da daldım ve özümde gerçekten ne olduğunu buldum: hiçbir şey, sadece derin bir boşluk. Bu şekilde yaşamaya devam edemeyeceğimi biliyordum.

KAREN

Ben ağda odasındaki masaya yaslanırken Keisha telefonunu çıkardı ve erken dönem R&B şarkılarından oluşan bir Spotify çalma listesi açtı. Telefonunu tezgâhın üzerine koyarak bana döndü.

"Müzik ne için? Beni havaya sokmaya mı çalışıyorsun?"

"Denememe gerek yok, tatlım." Göz kırptı. "Müzik, senden çıkarmak üzere olduğum zevk çılgınlıklarını örtmek için."

Bir kaşımı kaldırdım. "Öyle mi?"

Bana doğru yürüdü ve dudaklarını boynuma koydu, saç çizgime kadar yaladı ve öptü. "Bence de," diye fısıldadı sıcak nefesini kulağıma. ensemdeki tüyler diken diken oldu. Kalbim hızla çarpıyordu. Her yerim karıncalandı.

"Ne kadar zamanımız var?" Nefesim çoktan kesilmişken sordum.

Keisha duvardaki saate baktı. "Kırk dakika. Jenny birkaç saate ihtiyacı olduğunu söyledi, ama çalışma saatleri içinde bu salondan asla otuz dakikadan fazla uzaklaşmaz."

"Nasıl dayanıyor?" Ben sorarken Keisha üstünü sıyırdı ve siyah dantelli sütyen. O da benimkini çekti ve kırmızı dantelli bir sütyen ortaya çıktı. Bugün birbirimizi göreceğimizi açıkça biliyorduk ya da en azından öyle olmasını umuyorduk, bu nedenle giydiğim normal pamuklu sütyenler yerine dantelli sütyen giymiştim.

"Kendinde değil. Saldırıdan beri kendinde değil. Son zamanlarda salonda yaşananlar yüzünden aşırı çalışıyor ve stresli."

Bir suçluluk duygusu hissettim.

Keisha pantolonunun fermuarını açtı ve sıkı kalçalarından aşağı kaydırды. Ben de onu takip ettim.

krem beyazı koşucu bacaklarımı ortaya çıkarıyordu. Gerçekten bir koşu kıyafeti almam gerekiyordu.

"Sprey bronzlaşma" için gidip her zamanki solgun halimle çıkmaya devam edersem kızlar şüphelenecekti.

"Bu drama bir son vermek için yardım etmeye çalışacağım. Bakalım bir şey bulabilecek miyim?

salonda herkesin birbiriyle iyi geçinmesi ve samimi olması . . Jenny'nin iyiliği için."

"İyi şanslar." Keisha güldü.

"Bu da ne demek şimdi?" Bir adım geri çekilip ona baktım, buz mavisi gözlerine odaklanmaya çalıştım ama öpülmek için yalvaran dolgun dudakları her zaman dikkatimi çekiyordu.

"Sadece bunun kolay olmayacağını söylüyorum. Bryce Shannon'ı Crystal'la takas ettiğinden beri hepimiz o oldunuz." Keisha dudağını ısırdı ve ellerini kalçalarına koydu.

"Ben bile mi?" Kekeledim.

"Evet, sen bile." Keisha kalçalarını oynattı. Masanın üzerine geri yaslandım. "Nasıl yani?" Kaşlarımı kaldırdım.

"Benimle yatıyorsun."

"Seninle yatmamın sadece 'o' olmam olduğunu mu düşünüyorsun?"

P a r m a k l a r ı m l a tırnak işareti yaptım ve sonra ellerimi kalçalarıma götürdüm.

Keisha bir hu sesi çıkardı. "Hayır . . . Bilmiyorum. Sence kocan Benimle yatıyor olmana rağmen seni aldatıyor ve sen de buna kızılıyorsun. Ne düşünmemi bekliyorsun?"

P a r m a k l a r ı m l a alnımı ovuşturdum. O haklıydı. Ne söyleyeceğimi, ne düşüneceğimi, hatta *onun* ne düşünmesini istediğimi bile bilmiyordum. "Bu gerçekten çok karmaşık," dedim sonunda.

"Karmaşık olan ne? Ya benimle olmak istersin ya da istemezsin. Sen Ya kocanızla birlikte olmak istersiniz ya da istemezsiniz. Ne istiyorsun?"

Odada etrafıma bakındım ve sonra tekrar ona döndüm, bakışlarım tekrar dolgun dudaklarına çekildi. Gözleri bir cevap için yalvarıyordu. Mark'la olan hayatımı düşündüm.

Tutku uzun zaman önce kaybolmuştı. Ama Keisha vardı. Onunlayken kendimi sorgulamadım. Onda yanlış bir şey olduğunu düşünmedim.

Ben. Sadece o anı düşündüm. Bizi. Nasıl hissettiğimi. Nasıl Doğaldı. Zorlama değildi. Olması gerektiği gibiydi. Ortamsız. Ama işimi, oğlumu ve bir bütün olarak hayatımı düşünmek zorundaydım. Ama bu şimdilik bekleyebilirdi.

"Seni istiyorum. Sadece seni istiyorum," dedim aramızdaki boşluğu kapatırken, onu o kadar sert öptüm ki en başta neden kavga ettiğimizi unuttu. İşe yaradı. O da beni öptü. Elleri vücudumun her yerindeydi; sütyenimi çözüyor, göğüslerimi, külotumun altını okşuyordu. Benim ellerim de onunkileri takip ediyordu. Dudaklar dudaklarda. Dili teninde. Alicia Keys'in "If I Ain't Got You" şarkısı Keisha'nın telefonunda usulca çalarken nefes alışverişlerimiz hızlandı. Beni masanın üzerine itti ve dudaklarımı öpüp alttakini emerken ellerimiz güneye doğru ilerledi. Nefesime konsantre olmaya çalışarak gözlerimi kapattım. Onu beklemeye çalışıyordum, böylece birlikte yemek yiyebilecektik. Bu işte beraberdik.

Kapının duvara çarpması bizi olduğumuz yerde durdurdu. Keisha'dan uzaklaştım ve hızla ellerimle kendimi kapattım. Keisha irkildi, hızla aynısını yaptı.

"Burada ne haltlar dönüyor?" Olivia'nın gözleri ve ağzı bir karış açtı. Orada durmuş her şeyi içine çekiyordu-Keisha ve ben, yarı çıplak, nefesimizi tutmaya çalışıyorduk. Her birimize baktı, bir kaşını kaldırdı, ağzı mükemmel bir daireden şeytani bir yarım gülümsemeye dönüştü.

"Burada kızlarla sevişmenin bir hizmet olduğunu bilmiyordum," dedi gülerek, sonra topuklarının üzerinde döndü ve odadan çıktı. Keisha'ya bakıp dehşet dolu bir bakış attım ve hızla üzerime bir şeyler geçirdim.

"Olivia, bekle!" Peşinden koşarak odadan çıktım.

OLIVIA

Jenny'nin salon koltuğunda oturmuş, sabırsızlıkla onun gelmesini bekliyordum. Randevumuz vardı. Ben geç kalmıştım. O *daha geç* kaldı ve Jenny asla geç kalmazdı. Onun zamanı benimki kadar önemli değildi. Birkaç mesaj gönderdim, sonra aynada kendime hayranlıkla baktım. Saçlarım uzun ve tatlı olmasına rağmen biraz hacim istiyordu. En son yaptırdığım botoks iğneleri etkisini göstermeye başlamıştı, bu da duygularımı daha görsel olarak ifade etmeme olanak sağlıyordu - otuz dakika önce Keisha ve Karen'in yanına girdiğimde yaşadığım şok gibi. Kimin aklına gelirdi ki? Sevgili Anne ve Küçük Bayan Mükemmel Emlakçı Mu Gölü'nün dibine kadar dalmışlardı. Karen bunu kendime saklamam için bana yalvardı ve ben de ona biraz yalvardıktan sonra kabul ettim. Başkalarının sırlarını sakladığım sürece gücüm vardı. Bu yeni güçle ne yapacağımdan henüz emin değildim ama şimdilik onu elimde tutacaktım. Mark tüm bunlar hakkında ne düşünecekti? Yani, onun da kendi karanlık cinsel fantezileri vardı. Ne kadar itaatkâr bir adam. Aslında Karen'ı eşcinsel yapmasına şaşırmadım.

"Merhaba, geciktiğim için çok özür dilerim." Jenny arka taraftan çıktı. Saçları gelişigüzel bir at kuyruğu şeklinde toplanmıştı. Kıyafetleri buruş buruştu. Gözleri kan çanağına dönmüştü. Yüzünde lekeler vardı. Ağlıyormuş gibi görünüyordu. Hemen etrafıma bir pelerin sardı ve saçlarımı pelerinin içinden çekip çıkardı.

"Bugün ne olacak?"

O benim cevap vermemi beklerken ben de aynadaki görüntüsünü inceledim.

Açıkça yanlış bir şeyler vardı. Umurumda mıydı? Muhtemelen umurumda değildi. Onu neyin rahatsız ettiğini bilmek istiyor muydum?

Bilgi gücü.

"Sen iyi misin?" diye sordum. Yüzüm sempatikleşti. Bu benim için bir şeydi. *Grey's Anatomy*'nin tekrarlarını izlerken, doktorun zavallı bir hastanın ailesine sevdiklerinin kurtulamadığını söylemesi gerektiğinde pratik yapmıştı. Doktorun yüzündeki ifade her zaman bir sempati ifadesiydi. Hafifçe kıstırılmış bir kaş, kaynaşmış dudaklar, alında küçük bir yükselme ve sempati duymayı amaçladığınız kişiyle meşgul olan gözler gerektirirdi. Bu konuda ustalaşmıştım.

Saçlarımı tararken, "Evet, sadece biraz bunalmış hissediyorum ve hırsızlık olayından beri kendime gelemedim," diye itiraf etti.

Evet, alıştırma. Bunu neredeyse unutuyordum çünkü beni en ufak bir şekilde etkilememişti. Bunu duymaktan bıkmıştım. O kadar da önemli bir şey değildi. O iyi biriydi. Elbette, biraz hırpalanmıştı. Ama deri mükemmel iyileşir, bunu bilmeliydim. Benimki bir düzine kez kesildi ve bana bak, harikayım.

"Korkunç olmalı." İlgileniyormuş gibi yaptım.

Hafifçe başını salladı. "Evet, hâlâ üzerinde çalışıyorum."

Ugh! Bu randevuyu aldığımda Jenny'nin acıma partisine davet edildiğimi fark etmemiştim. Tanrı aşkına! Sanırım bunu kendime ben yaptım. Sadece bazı şeyleri kırıp gitmemiz gerekiyordu. Hepsi bu! Sadece onu sarsacak kadar. Beni salondan kovmasının cezasıydı. Olay olduğunda Glow'da olmaması gerekiyordu ve tuttuğum adamlar her şeyi berbat etti. Saldırıdan sonra Jenny'yi gördüğümde, küçük bir suçluluk duygusu hissettim. Diyetimde hile yaptığım zamanki gibi, o tür bir suçluluk, küçük ve tatmin edici.

"Üzerinde çalışacak ne var?" Onunla göz teması kurmaya çalıştım. Etrafına, sonra saçlarıma ve tekrar bana baktı.

Tereddüt etti ve kapanıp üstünü değiştireceğinden emin oldum. ama insanlarla aram iyidir.

"Umm ... bunu yaşamak bana kendimi ihlal edilmiş hissettirdi. Bunun doğru kelime olup olmadığından bile emin değilim." Jenny büyük bigudilerden oluşan bir kap çıkardı ve başımın üstündeki saçları ayırdı.

"Anlaşılabilir." Bir kaşımı kaldırdım ama hemen indirdim.

sempatik bir pozisyon. "Eminim siz de kendinizi yalnız hissediyorsunuzdur."

Maşalardan birini yuvarlayıp tuttururken Jenny'nin gözleri hafifçe büyüdü. "Evet, şimdi daha da fazla. Dışarıda daha fazlasına ihtiyacım olduğunu fark etmemi sağladı.

Bu dört duvar," dedi etrafına bakarak.

"Yani, bunun olması iyi bir şey miydi?" Dudaklarımı dikleştirdim. "Ben olsam hiç de öyle demezdim."

Başını iki yana salladı.

"Benim hatam."

Sessizce bigudileri saçıma geçirmeye devam etti. Her bigudinin içinde aynı miktarda saç vardı. Jenny işi konusunda çok titiz ve hararetiydi. Keşke aynı tutkuyu özel hayatına da uygulayabilseydi, belki o zaman kendisi için üzülmeydi.

"Bence sadece bir gece dışarı çıkmaya ihtiyacın var."

Omuzlarını silkti. "Bilmiyorum. Belki de."

"Mükemmel. Anlaştık o zaman. Biz kızlarla dışarı çıkacaksın. Ben, Karen ve Crystal, sen de küçük Keisha arkadaşını getirebilirsin." Telefonumu elime aldım ve bir grup mesajı yazmaya başladım.

"Oh ... hayır ... hayır ... hayır," dedi başını sallayarak.

"Hayır cevabını kabul etmiyorum." Kaşımı kaldırdım ve telefonumdan Gönder'e bastım. Jenny'nin telefonu çaldı. Açtı ve mesajımı okurken yüzünün buruştuğunu görebiliyordum.

Selam bayanlar. Jenny'nin bize ihtiyacı var!

Buckhead tarzı bir geceye ihtiyacı var. Bu

a k ş a m Death & Company'de buluşuyoruz.

Orada görüşürüz.

Telefonunu yere bırakıp saçımla uğraşmaya devam ederken gülümsemeye zorladı.

"Çok iyi vakit geçireceksin," dedim göz kırparak.

Glow dışında benimle vakit geçirmek istemediğini biliyordum ama umurumda değildi. Eğlenceli olacaktı ve neden olduğum küçük boğulma olayını kesinlikle telafi edecekti. Jenny ve ben bir süredir birbirimize ters düşüyorduk, bu yüzden onu arkamda sıraya sokmanın

zamanı gelmişti.

KRİSTAL

Siyah bornozumu vücuduma sıkıca bağladım ve yayılmış belgelere bakmak için ada tezgahının üzerine eğildim. Havluyla sardığım saçlarımın dökülmemesi için yerlerini değiştirmeye dikkat ettim. En üstteki belgeler Bryce'ın az önce ortaya koyduğu, yeni hayat sigortası poliçemizin ayrıntılarını içeren belgelerdi.

Aşağıdaki kağıtlar yeni eve taşınma partimizle ilgili her şeyi içeriyordu: yemek şirketleri, menüler, davetli listeleri, satıcılar, faturalar vs.

"Nasıl görünüyor?" Bryce kravatını boynundan çözüp beyaz yakalı gömleğinin üstteki üç düğmesini açarken sordu.

Evrakları hızlıca taradım. Hayat sigortası kapsamı benim için on milyon dolara, Bryce için de on milyon dolara çıkarılmış. Bir sürü şart. Ne aradığımdan emin değildim ama gözlerimi metnin üzerinde gezdirmeye devam ettim. Bir iPhone güncellemesindeki şartlar ve koşullar gibi hissettim: çok uzun ve çok karmaşık. Yada yada, kabul ediyorum. İmzalamam gereken yerlere yapıştırılmış küçük post-it notları vardı.

Başımı kaldırıp Bryce'a bakarken nihayet, "Harika görünüyor," dedim. Gözlerim küçük siyah metni okumanın zorluğundan yeniden odaklandı.

"Evet, öyle. Açıklanmasını istediğiniz bir şey var mı?"

Başımı salladım. Evrakları imzaladım, topladım ve ona geri verdim.

Bana doğru eğildi ve yanağıma bir öpücük kondurdu. "Mükemmel.

Bunları içeri sokacağım
sabah."

Başımdaki havluyu açtım, omzumun üzerinden attım ve

nemli saçlarımı taramaya başladım. Telefonum üçüncü kez çaldı.

"Kim o?" Bryce sordu.

Omuz silktim. Bryce telefonumu alma görevini üstlendi. Dört haneli şifremi tuşladı ve mesajı okudu. Telefonumu karıştırmamasına aldırmadım. Saklayacak bir şeyim yoktu. Ama bir açıdan, bu beni rahatsız etti. Sigorta evraklarını önüme atıyordu ve şimdi de mesajlarımı okuyordu.

-Kaçınmaya çalıştığım mesajlar.

"Olivia arıyor. Jenny ile dışarıda bir gece geçirmek için kızlara katılmanı istiyor."

Sızlanarak faturaları ödenmiş ve ödenmemiş olarak ayırmaya başladım. Hâlâ planlamam gereken bir parti vardı ve dün Dean ve Olivia'yla yediğim akşam yemeğinden sonra görmek isteyeceğim son kişi oydu. Onun ne kadar yorucu olabileceğini düşünmek bile beni yoruyordu.

"Gitmelisin. Eğlenceli olacak." Bryce kendine bir bardak viski doldurdu. "Sanırım *eğlence* anlayışlarımız farklı." Gözlerimi devirdim.

Bana doğru yürüdü ve içkisini adaya koydu. Ellerini koydu belime sarıldı ve boynuma sokuldu. Gölgesi tenime değdiğinde kıkırdadım.

"Hadi ama. Olivia'nın Jenny ile bir gece planlaması çok hoş. Ona ihtiyacı var.

o."

"Bundan emin değilim."

Yüzümü ona dönmem için beni döndürdü. "Ne demek istiyorsun?" Bryce beni öptü

Alnına.

"Olivia hakkında öğrendiğim kadarıyla, iyi olmak için hiçbir şey yapmıyor," dedim kaşlarımı kaldırarak.

Eliyle çenemi kaldırdı ve yanağımı ve burnumun ucunu öptü. "Yapma. Bu bir Disney filmi değil tatlım. Birinin her zaman kötü adam olması gerekmez." Utangaç bir gülümseme verdi.

"Ben olsam bundan o kadar emin olmazdım."

Bryce kaşlarını çattı -gerçek bir kaş çatma değildi, ama istediğini elde etmek istediğinde yaptığı bir kaş çatmaydı. Tekrar gözlerimi devirdim ve

tezgâha doğru döndüm, tüm kâğıtları gözden geçirdim ve yapılması gerekenlerin bir listesini çıkardım.

hala yapılması gerekiyordu.

Boynumu nazikçe öperken kulağıma "Lütfen," diye fısıldadı. Karşı koymaya çalıştım ama Bryce'in özelliği buydu, ona hayır demek çok zordu.

"Lütfen," dedi tekrar.

Elini bornozumun açık apışları arasından içeri kaydırđı. Parmak uçları çıplak kalçalarımı sıyrarak içime doğru ilerledi. Elini hassas cildimde.

"Evet demek iyi hissettirecek. Söz veriyorum," diye fısıldadı. Parmakları daha da ileri gitti. Bir nefes verdim.

"Bu bir evet mi?" diye sordu boynumu öperken.

Başımı salladım. Nefesim hızlandı. Boynumu daha sert öptü, emdi ve ısırıdı.

"Bu bir evet mi?"

Daha yüksek sesle ve daha yüksek sesle nefes aldım. Sırtım kamburlaştı. Pelvisim sallandı. Nefes alışlarım çığlıklara dönüştü. Vücudum, ipleri gerilmiş bir kukla gibi sonuna kadar gerildi. Bir anda patladım ve vücudum gevşedi.

"Evet mi?" diye
sordu. Başımı
salladım.

"İşte benim kızım." Elini bornozumdan çekti, yanağıma bir öpücük kondurdu, viski bardağını kaptı ve mutfaktan çıktı. Dediğim gibi, Bryce hayır demesi zor bir adamdı. Benim ölümüm olacaktı.

SHANNON

Tom Ford'un Fucking Fabulous'undan boynuma, bileğime ve göğüs dekolteme birkaç sprey sıktıktan sonra parfümü kurutmak için ellerimi salladım ve bileklerimi birbirine sürttüm. Her ihtimale karşı bacaklarımın arasına biraz daha sıktım. Aynada kendime bir kez daha baktım. Artık bendim, kırklı yaşlarında bir dul. Keisha akşam için saçımı ve makyajımı yapmak üzere daha önce evime gelmişti. Şık bir topuz yaptı, o kadar iyi toparlamıştı ki nerede bitip nerede başladığını anlayamadım. En iyi özelliklerimi ortaya çıkarmaya özen göstermişti, yani Dr. Richardson'ın üzerinde çok çalıştığı özelliklerimi. Hafif dumanlı bir göz, kırmızı dudaklar, şeftali rengi allık ve yanaklarımda, burnumun ucunda ve kaş kemiğimde vurgular. Yepyeni küçük siyah bir Givenchy elbise giymiş, Ti any & Co. inci kolye ve Saint Laurent clutch ile aksesuarlarımı tamamlamıştım. Bryce hayatının en kötü kararını verip beni terk ettiğinden beri ilk randevuma çıkıyordum.

"Onun kaybı," dedim yüksek sesle, bir yandan diğer yana dönüp vücudumun kıvrımlarına hayranlıkla bakarken.

Ciddi olarak bir ortak aradığımdan emin değildim, ama dışarıda ne olduğunu görmenin zarar vermeyeceğine karar verdim. Ayrıca, dünyayı kendimden mahrum bırakmak ne büyük bir suç olurdu! Zaten dairemde yatıp kendime acıyarak çok fazla zaman harcamıştım. Kendimi ortaya koymanın zamanı gelmişti. Boşanmış olmam yuvarlanıp öleceğim anlamına gelmiyordu. Kendimi yeniden inşa etme zamanıydı. Böylece her şey yerli yerine oturacaktı. Telefonumu çıkardım ve bana gelen son e-postayı iki kez kontrol ettim.

Jonathan. Birkaç hafta önce internette tanışmış ve sohbet etmiştik. Kendisi Bir kadının duymak isteyeceği her şeyi söyleyen oldukça çekici biri. Bu hafta başında, yüz yüze görüşme davetini nihayet kabul ettim.

Çantamı alıp omzuma attım ve saatimi kontrol ettim.

Bir kez daha telefon ettim. Şoför her an gelebilirdi. Daha önce hiç On beş yıldan uzun bir süredir ilk kez çıkıyorduk. Bir şey değişmiş miydi? Erkekler hâlâ para ödüyor muydu? Yoksa dünyanın ilerici kadınları bunu geri kalanımız için mahvetmiş miydi? Kadınlar regl, doğum ve menopozla uğraşmak zorundaydı. En azından ara sıra bedava yemek alabiliyorduk. Bağımsız bir kadın olmak için her şeyi yaptım. Kadın Yürüyüşü'ne bile katılmışım ama şahsen ben şarap içip yemek yemekten daha çok hoşlanıyordum.

Telefonum çaldı. Şoförden geldiğini bildiren bir mesajdı. Derin bir nefes aldım ve elbisemi düzelttim. İşte buydu.

"Müstakbel eski kocamla tanışma vakti geldi," dedim gülerek.

JENNY

Soluk pembe bir midi elbise ve nude topuklu ayakkabılar giymiş olarak salonun arka tarafından içeri girdim. Saçlarımda yumuşak dalgalar vardı ve ince gümüş bir kolye ve küpelerle hafifçe süslenmişim. İstasyonumda, ben

maskara, allık, eyeliner ve açık pembe dudak uygulayarak görünümümü tamamladım.

Boynumdaki morluklar ağır bir fondötenle tamamen kapanacak kadar solmuştu. Aynı şey gözüm için de geçerliydi. Neredeyse hiç olmamış gibiydi . . . neredeyse. Dışarı çıkmak istemesem de en azından öyle görüneceğimi düşündüm. Kendime bir votka soda doldurdum ve şişenin kapağını kapatmadan önce ön kapının zili çaldı.

"Onlardan bir tane de benim için alsan iyi olur, sürtük," diye seslendi Keisha'nın sesi.

omzumun üzerinden. Arkamı döndüğümde siyah bir mini etek, dantel bir atlet ve siyah topuklu ayakkabılar giymişti. Saçları her zamankinden daha gürdü. Makyajı da daha ağırdı. Ellerini kalçalarına koymuş ve dudaklarını daha da büzmüştü.

"Biliyorum. Biliyorum. Biliyorum. Benim fikrim değildi. Olivia beni köşeye sıkıştırdı," dedim.

Ellerimi kaldırıp teslim olduğumu işaret ettim.

Duruşunu değiştirerek bana bir aşağı bir yukarı baktı. Surat asması büyük bir sırtışa dönüştü.

"Oh, sana kızamam." Keisha koşarak yanıma geldi ve bana sarıldı.

Kucaklaşmamızın ardından ona da bir içki doldurdum. Bardakları dudaklarımıza götürdük ve yarısını yudumladık.

"Bu geceyi nasıl atlatacağız?" Gözyaşlarımı silerek sordum.

Dudağımın üzerinde biriken sıvı.

"Bence asıl soru, bu geceyi atlatabilecek miyiz?" Keisha bir kaşını kaldırdı.

Her birimiz barda bir koltuk aldık ve döner sandalyelere dönerek Olivia'nın ayarladığı limuzin on dakika içinde burada olacaktı. Şık bir şekilde gelmemiz konusunda ısrar etti. Ayrıca herkesin gecemiz için şık giyinmesini istedi ve şık giyinmekten kastı, "Clexy" terimini kullanmasıydı.

"Olivia bunu neden tekrar planladı ki?" Keisha içkisinden bir yudum aldı.

"Bilmiyorum. Hırsızlık olayından sonra bir gece dışarı çıkmam gerektiğini söyledi," diye itiraf ettim ve bir içki daha aldım.

Keisha başını salladı. "Olivia'yla aynı fikirde olmak beni üzüyor ama sen öyle düşünüyorsun. Bence dikkatini dağıtmak senin için iyi olur."

"Evet, belki. Kendi kafamın içinde olmaktan daha iyi," dedim.

"Keşke bana açılсан ve anlatsan." Elini benimkinin üzerine koydu. Ona baktım ve sonra başımı eğdim.

"I . . . Biliyorum." Tereddüt ettim. "Sadece bunalmış ve yalnız hissediyorum. Sanki hayatımda ne yaptığımı sorgulamama neden oldu." Derin bir nefes aldım. "Bu salonu seviyorum. Ama bu salon beni sevmiyor. Beni sevmeyen bir şeyi ben de sevemem. Sahip olduğum tek şey bu olamaz." İçimi çektim.

Keisha kolunu bana doladı ve beni kendine çekti. "Ben varım."

Ona doğru eğildim. "Biliyorum. Dürüst olmak gerekirse, çoğu gün bu salona sahipmişim gibi bile hissetmiyorum. Olivia her zaman üzerime geliyor ve son zamanlarda Glow müşterilerim ve kocaları için bir güreş ringi gibi geliyor." Başımı salladım ve içkimden bir yudum aldım.

"Salon senindir ve bunu sakın unutma," dedi Keisha.

Başımı salladım.

"Ve dediğim gibi, ben varım. Erkeklerin sayısı bir düzine. Bu gece onlardan birini bulabilirsin. Sen zaten en iyi arkadaşını buldun. Bir erkek bulmak, işte bu işin kolay kısmı." Güldü. "Neden kadınlara geçtiğimi sanıyorsun? Bir meydan okuma istedim," dedi gülerek.

Ben de güldüm.

"İşte ruh bu." Keisha omzumu sıktı. "şimdi bu ruha biraz daha içki ekleyelim." İkimizin bardağına da votka doldurdu ve kadeh kaldırmak için kendi bardağını havaya kaldırdı. Ben de kendimi düzelttim ve bardağımı kaldırdım.

"Sence hâlâ zamanım var mı?" diye sordum. "Sanki benim için çok geç değil mi? Hayatta daha fazlasını elde etme şansımı kaçırmadım mı?"

"Sen ölene kadar her şey bitmiş sayılmaz." Kadehini benimkiyle tokuşturdu ve içkilerimizi geri attık.

KAREN

"Limuzin geldi," diye seslendi Mark oturma odasından, ben boynuma ve bileklerime oral kokulu bir parfüm sıkarken. Kendime bir kez daha büyük boy

Aynanın karşısında, giydiğim zümrüt rengi dantel elbisenin ve altın rengi ışıltılı topuklu ayakkabıların istediğim gibi görüldüğünden emin oldum - sadece birkaç kızla dışarıda geçireceğim bir geceydi, Keisha'yı baştan çıkarmaya çalışmıyordum. Hızla parlak kırmızı bir ruj sürdüm ve derin bir nefes aldım. Olivia'nın yanında olduğum için gergindim. Keisha ve beni sır olarak saklayacağına söz vermişti ama Olivia'nın sözü bir kürdan kadar sağlamdı. Keisha'yı göreceğim için de endişeliydim. Nasıl ayrıldığımızdan sonra nasıl olduğumuzdan emin değildim. Çenesini kapalı tuttuğundan emin olmak için Olivia'nın peşine düşmüştüm ve onunla konuşmam bittiğinde Keisha, Shannon'la ev görüşmesi yapmak üzere arka kapıdan çıkmıştı. Bu yüzden onunla konuşma fırsatım olmamıştı ve bu gece böyle bir şansımız olacağından da emin değildim.

Oturma odasına doğru yürüdüm. "Acele etsen iyi olur. İki kere korna çaldım." Mark bir kaşını kaldırdı. Kanepede uzanmış ikinci kez *Yerçekiminin Gökkuşağı'nı* okuyordu.

"Biliyorum. Biliyorum." Büyük boy gündüz çantamdan bir cüzdan ve diğer bazı temel eşyaları küçük bir akşam çantasına aktardım.

"Olay nedir?" Mark okuma gözlüklerini indirdi ve beni tepeden tırnağa inceledi.

"Sana söylemiştim. Olivia Jenny için kız kıza bir gece planladı." Fermuarımı kapattım.
çantamdan çıkarıp omzuma attım.

"Ne kadar da tatlı." Mark gözlüklerini burnunun üst kısmına geri itti

ve kitabına yeniden odaklandı.

Gözlerimi devirdim ve ön kapıyı açtım. Kapıyı arkamdan kapatırken omzumun üzerinden "Bekleme," diye seslendim. Limuzin garaj yoluna park edilmişti ve "Dangerous Woman" yüksek sesle çalıyordu. Olivia vücudunu sunroof'tan dışarı fırlattı.

" 'Ve sen beni tehlikeli bir kadın gibi hissettiriyorsun,' " diye sanki Ariana Grande'nin ta kendisiymiş gibi mırıldandı, sesi hariç. Olivia sadece şarkı söyleme konusunda değil, ses tonunda da sağırdı.

"Atla, ezik. İçmeye gidiyoruz," dedi en iyi Regina George taklidini yaparak. Ancak, kaba ve kadın olmanın onun en güçlü iki yönü olduğunu düşünürsek, bu pek de iyi bir taklit sayılmazdı. Kısmi bir gülümseme verdim ve limuzine doğru yürüdüm. Olivia içeride kayboldu ve koltuğuna geri döndü. Tam kapıya vardığımda şoför kapıyı açmak için oradaydı. İçeri girdim ve bir içkiyle karşılandım.

Crystal, Olivia, Keisha ve Jenny limuzinde oturmuş, ellerinde şampanya kadehleri ve yüzlerinde Buckhead gülümsemeleri vardı.

Şoför kapıyı arkamdan kapattı. "Parti başlasın," diye ilan etti Olivia. Kadehini yuvarladı. Biz de çok daha az hevesle onu takip ettik.

Herkesin yüzünü ölçmek için limuzini taradım. Keisha ile çok az göz teması kurmaya çalıştım. Taramamı bitirdiğimde Olivia'ya döndüm ve ancak şeytanın yapabileceği bir sırtışıla karşılaştım.

"Nasıl gidiyor Karen? Sende yeni bir şey var mı?" sorusunun sonu, bu soruya zaten kendi cevabını verdiğini ima ediyordu.

"Sadece bazı evrak işlerini hallediyor ve bu akşamki partimizden önce Riley ile vakit geçiriyordum."

"Ne kadar tatlısın. Eğer gördüysem yılın annesi sensin." O da bana gülümseyerek etkileşimimizi kapattı.

"Shannon'ı davet ettin mi?" Jenny limuzinin diğer ucundan sordu.

"Elbette sevgilim. Ne de olsa bu gece senin gecen. Ancak, onun daha önceden

bir beyefendinin de dahil olabileceği ya da olmayabileceği bir nişan."

Olivia göz kırptı.

Olivia'nın Shannon hakkındaki bilgisi hepimizin nefes nefese kalmasına ve fısıldaşmasına neden oldu.

"Randevuya mı çıkıyor?" Keisha sordu.

"Aferin ona," diye cesaretlendirdi Jenny.

"Evet, onun adına sevindim," dedi Crystal.

"Bize söylemediğine inanamıyorum." Yüzümü buruşturdum. "Size söyledi mi?" "Söyledi. Ama Shannon gecenizi kaçırdığı için çok üzgündü, Jenny."

Olivia

bardağını yeniden doldurdu. "Kim biraz daha şampanya ister?"

Hepimiz bardaklarımızı Olivia'ya uzattık ve bizimkileri doldurmasını bekledik. Bunun yerine şişeyi Keisha'ya uzattı ve içkileri doldurması için onu görevlendirdi. Başımı salladım. Bir an için Olivia beni neredeyse kandırmıştı.

KRİSTAL

Limuzin yolculuğu sadece yirmi dakika sürmüştü ama Olivia'nın yanında her şey çok daha uzun görünüyordu. Yol boyunca Keisha ve Karen arasında garip bir konuşma, Olivia'nın hızlı ve iki ucu keskin sözleri ve Jenny'nin barışı koruma yorumları vardı. Çoğunlukla sessiz kaldım, sadece bana yöneltilen soruları yanıtladım; Olivia'nın Bryce'ın Shannon'ın yeniden biriyle çıkmaya başlamasını nasıl karşıladığını sorması gibi. Bryce, Shannon'ın yeniden biriyle çıktığını bilmiyordu ve açıkçası bunu öğrendiğinde rahatlayacağını düşünmüştüm. Belki de bu Shannon'la aramızdaki gerginliği azaltırdı. Ve belki bir gün bir ilişkimiz olabilirdi ya da en azından o boğazıma sarılmadan aynı odada olabilirdik.

"Gidelim sürtükler," dedi Olivia limuzinden çıkarken. Keisha'yı onu takip ederken başını sallarken yakaladım. Olivia şoföre yüz dolarlık bir banknot uzattı. Hepimiz elbiselerimizi yeniden yerleştirdik, her şeyin yerli yerinde olduğundan emin olduk ve Olivia'yı kapıya kadar takip ettik. e fedai adını sormak için bile durmadı. Olivia ona yüz dolarlık bir banknot uzattı ve hemen kırmızı kadife ipin ötesine geçtik.

e gösterişli kokteyl barı hareketliydi. mükemmel yontulmuş sakalları olan iki barmen ve etrafta duran birkaç düzine müşteri vardı. e yer, kırmızı vurgulu duvarlar, zengin ahşap ve loş aydınlatma ile dolu, geriye dönük bir speakeasy gibi gösterişli ve şıktı.

Tamamen siyah giyinmiş, elinde bir pano taşıyan bir kadın Olivia'yı selamladı. "Doğru

Bu taraftan Bayan Petrov," dedi bizi büyük bir VIP masasına götürürken. Çoktan votka, şampanya ve beyaz şarap şişeleriyle dolu bardaklar ve buz kovaları yerleştirilmişti. Siyahlı kadın her birimize birer kadeh şampanya doldururken yerimize oturduk. "Hemen başka bir şeye ihtiyacınız var mı?"

Olivia hariç hepimiz başımızı salladık. "Evet, tekerleklerle birlikte iki tekila shot içeceğiz."

Ürperdim. Bu gece sarhoş olmaya hiç niyetim yoktu. Sadece bir iki kadeh içip gitmek istiyordum. Ama Olivia buradayken bunu başarmanın zor olacağını biliyordum... kelimenin tam anlamıyla.

"Beni sayma," dedi Jenny.

"Kesinlikle olmaz. Bu senin partin ve ben ısmarlıyorum. Israr ediyorum. Haydi, Jenny. Gevşe biraz. Hiçbir erkek tahta gibi katı bir kadınla çıkmak istemez." Olivia'nın sesinde hafif bir hava vardı ama kızgınlıkla karıştı.

Jenny omuzlarını düşürdü ve ellerini kaldırdı. "Tamam. Tek atış."

Olivia işini iyi yapmış bir tavırla ellerini çırttı.

Jenny'ye "Ben de bu gece gösteriştan uzak durmaya çalışıyorum," dedim ve ona yalnız olmadığını söyledim. Bana küçük bir gülümseme verdi.

"Bu gece kimse gösteriştan uzak durmuyor. Gösterişsiz bir gece olsun diye limuzin tutup şehrin en seçkin kokteyl barında VIP muamelesi yaptırmadım," diye araya girdi Olivia.

Tam konuşmasını bitirdiği sırada içkiler geldi. Kendi kadehini kaldırdı ve gözlerini her birimize dikti, bu şekilde bize takip etmemizi söylüyordu. Biz de kadehlerimizi yavaşça kaldırdık.

"Benim sayemde, abartılı bir geceye," diye kadeh kaldırdı Olivia. Tabii ki kadehini kendisine kaldıracaktı. Biz yine de onun sözlerini tekrarladık ve limon ve tuzu unutarak kadehlerimizi yuvarladık.

Yüzüm kendine geldikten sonra Olivia'ya baktım. "Bunu planladığın için teşekkür ederim ve 'gösterişsiz bir gece' yorumuyla bir şey kastetmedim. Harika bir akşam olacak."

"Öyle olacağını biliyorum Crystal." Çenesini hafifçe kaldırdı. "Eminim nerede

Geldiğiniz yerde biralara ve batakhanelere alışıksınızdır.

sen." Olivia küçümseyici yorumuna bir de gülümseme ekledi. Şampanya kadehini dudaklarıma götürdüm ve bara göz gezdirdim.

Karen'in omzunun üzerinden, Shannon'ın tek başına bir masada oturduğunu gördüm.

bir votka soda. Shannon'a dikkat çekmemek için hızla Olivia'ya baktım. Randevusuyla burada buluşuyor olmalıydı. Shannon'a bir bakış daha attım. Telefonunu birkaç kez kontrol etti ve yanaklarını şişirdi. Hepimizin aynı bara gitme olasılığı neydi ki? Olivia, Shannon'ın burada randevusu olduğunu biliyor muydu? Bunu planlamış mıydı yoksa tamamen tesadüf müydü? Buckhead hakkında şimdiye kadar bildiklerime göre tesadüf diye bir şey yoktu.

SHANNON

Şimdi ikinci votka sodamla uğraşıyordum, barın etrafına ve telefonuma gelişigüzel bakıyordum. Kendi kendime bu içkiden sonra suya geçeceğimi söyledim. Barda tek başına oturan oldukça yakışıklı bir adam fark ettim. O da saati kontrol ediyor gibi görünüyordu. Randevum olmadığından emin olmak için ona bir kez daha baktım. Değildi. Randevum on dakika gecikmişti. Bir hu çektim ama mazereti geçerliyse ona bir şans vereceğime karar vererek geri çektim. Bu kadar uzun bir aradan sonra tekrar flört sahnesine katılma konusunda hâlâ gergin ve endişeliydim ama votka yardımcı oluyordu.

Bir kahkaha bedenimin anında gerilmesine neden oldu. Bu kahkahayı nerede görsem tanırdım. Olivia'ydı. Omzumun üzerinden baktım ve onu Crystal, Karen, Keisha ve Jenny ile birlikte bir masada otururken gördüm. Sohbet ediyorlardı; ancak konuşma yapmacık ve tek taraflı görünüyordu. Karen ve Keisha karşılıklı bakışıyorlardı. Jenny mücevherleriyle uğraşıyordu. Crystal içkisini yudumluyordu ve Olivia tek başına gülüyordu. Burada ne işleri vardı? Ve neden hep birlikteydiler? Bildiğim kadarıyla Olivia kimseyle iyi geçinemiyordu.

Crystal'ın bana doğru bakan gözlerini fark ettim ve beni görmemiş olmasını umarak hızla arkamı döndüm. Tekrar arkama baktım. Crystal başka tarafa bakıyordu. Jenny ve Keisha sohbet ediyorlardı. Olivia telefonuyla uğraşıyordu. Karen içkisini yudumluyordu. Güzeldi. Beni fark etmemişti ya da en azından fark ettiyse bile diğerlerine söylememişti. Onunla ortak bir noktamız vardı. İkimiz de sır saklayabiliyorduk. Bir içki daha aldım ve telefonumdaki saate baktım. Şu anda

on beş dakika gecikti. E-postamı açtım ve tam yazacakken Nerede olduğunu sormak ve/veya randevuyu tamamen iptal etmek için, bir mesaj açıldı.

Hey çok üzgünüm, geç kalıyorum. Ofiste oyalandım. On beş dakika içinde orada olacağım. Telafi edeceğime söz veriyorum. -Jonathan

Beklemeye değsen iyi olur.

Gönder tuşuna basmadan önce, sonuna bir göz kırpan yüz emoji eklemeye karar verdim. Nasıl irt yapılacağını tekrar öğrenmem gerekiyordu ve internette okuduğum kadarıyla emojiler çok düpedüz kışkırtıcı olmasa da. Sade patlıcan penis için bir koddu. Bunu da eklemeyi düşündüm ama kendimi durdurdum. Gönder tuşuna bastım ve telefonumu yere bırakırken gülümsedim. Bir e-posta uyarı zili çaldı. Telefonu elime aldım ve mesajını okudum.

Merak etme. Ben 😊

Gülümsemem daha da büyüdü. O da emoji ekledi. O da benimle aynı 'internette nasıl irtifa kazanılır' makalelerini okuyor olmalıydı. Bu adamla tanıştığım için heyecanlıydım. Sunucudan üçüncü bir içki istedim ama Chardonnay'e geçtim, ki bu benim kitabımda üzüm suyuydu.

OLIVIA

Telefonumu bıraktım ve içkimi yeniden doldurdum, her bardağa biraz daha votka koymaya özen gösterdim. Bazıları itiraz etmeye çalıştı ama bu gece kararları ben veriyordum ve onları sarhoş etmek için kendim servis yapmam gerekiyorsa, bu kadar alçalmaya razıydım. Her şey tam da planladığım gibi gidiyordu. Kadınlar yeni yeni gevşemeye başlamıştı. Sayılır. Karen ve Keisha hâlâ birbirlerinin lezbiyen zihinlerini okumaya çalışıyormuş gibi bakışıyorlardı. Karen ne düşünüyordu? Bunu Mark'a nasıl yapabildi? O iyi bir aşıktı. Ben herkesten daha iyi bilirim ve o bir anne. Evde bir çocuğu ve kocası plastik cerrahken cinselliğini keşfediyor olamaz. Karen ve Keisha'nın gecemdeki davranışları hoşuma gitmemişti, bu yüzden biraz eğlenme zamanının geldiğine karar verdim.

"Karen, spreyci bronzluğun olağanüstü görünüyor. Keisha harika bir iş çıkarmış," dedim gülümseyerek, soluk beyaz tenine bakarak. Karen sandalyesinde rahatsız bir şekilde kıpırdandı, ellerini çıplak kollarının üzerinde gezdirdi, sanki onları örtebilecekmiş gibi. Crystal Karen'ın tenine baktı ve kaşları şaşkınlıkla çatıldı.

"Spreyci bronzlaşma makinesi yine mi bozuldu?" Jenny sordu. Onları mı koruyordu yoksa onun da mı kafası karışmıştı emin değildim.

"Hayır, bir gösteri için son anda iptal etmek zorunda kaldım," diye yalan söyledi Karen. Bana pis bir bakış fırlattı. Ben de sırtımdan votkalı sodamdan bir yudum daha aldım.

"Bronzlaşmaya ihtiyacın olduğunu sanmıyorum. Çok güzel bir cildin var," dedi Keisha. Gözlerimi devirdim. Karen ona teşekkür etti.

Devam ediyoruz.

"Jenny, burada gözüne çarpan bir erkek var mı?" İnsanların olduğu odayı işaret ettim.

Barın etrafına bakındı. "Pek sayılmaz."

"Oh, hadi ama! Peki ya şu adam?" Barın yanında duran bir adamı işaret ettim. Böyle bir yer için çok kötü giyinmişti -tuhaf bir takım elbise- ve tek başına, garip bir şekilde yerinde durmuyordu. Uzun boyluydu ve kendisine bir beden büyük gelen kıyafeti sayesinde zayıf görünüyordu. Onunla ilgili her şey vasattı, tıpkı Jenny gibi. "O senin için mükemmel."

Jenny önce ona sonra da bana baktı. "Haklısın, gidip onunla konuşacağım." Çenesini kaldırdı. Onunla uğraştığımı biliyordu ama karınca gibiydi. Jenny içkisini kaptığı gibi oturduğu yerden kalktı ve ona doğru ilerledi. Bir hu çektim. Küçük Bayan İki Ayakkabılı.

"Yakala onu kızım," diye bağırdı Keisha. Jenny bir an için arkasına döndü ve küçük, sinirli bir gülümseme takındı. Barda onun yanına oturdu ve hemen sohbet etmeye başladı.

"Aferin ona," dedi Karen.

"Biraz şekillendirmeye ihtiyacı var ama bunun dışında fena değil." Keisha ona bir aşağı bir yukarı baktı.

"Zaten pek çok ortak noktamız var," dedim gülerek. "Biz Dans et," diye ekledim, yarı ayağa kalkarak vücudumun üst kısmını hareket ettirdim ve müziği hissettim.

"Uh ... önce içkimi bitireyim," dedi Crystal beceriksizce. Kalçalarını oynatabilecek bir kadına benzemiyordu. Yatakta tam bir can sıkıntısı olmalı. Zavallı Bryce.

Keisha ve Karen aynı anda, "Evet, ben de," dediler. Crystal'ın elini tuttum ve çarptı. Keisha'nın içkisini aldım ve çarptım. Karen'in içkisini aldım ve çarptım. Her biri bana onaylamayan bir bakış attı.

"İşte. İşin bitti. Hadi gidelim!" Yerimden kalktım ve Crystal ile Karen'in ellerini tuttum. Karen Keisha'yı da yanına çekti. Dans etmeye başladım, göğsümü sallayarak ve kalçalarımı sallayarak kızları istemeye istemeye peşime taktım.

Dans salonunun ortasına gelmeden önce, Shannon'ın bir masada oturduğunu gördüm.

ve bu beni olduğum yerde durdurdu. Ona doğru yürürken dudaklarım anında dişlek bir sırtışa dönüştü.

"Hey, Shannon. Seni buraya getiren nedir?" Onun üzerine karanlık bir ışık gibi eğildim.

Gölge. Karen ve Keisha Shannon'ı kucaklayarak karşıladı. Crystal beceriksizce ona el salladı ama masadan bir adım uzakta durdu.

"Aslında biriyle buluşacağım," dedi Shannon.

"Biliyoruz." Karen gülümsedi. "Ateşli bir randevu!"

Shannon cevap veremedi ben atladım. "Nerede o?" Bir kaşımı kaldırdım.

Rahatsız bir şekilde etrafına bakındı. "Geç kalacak." "Bu çok kötü," dedi Keisha.

"Beklerken bize katılmak ister misin?" Karen elini onun omzuna koydu.

"Hayır, bu Ne. Her an burada olabilir," dedi Shannon. telefonuna bakıyordu.

"Oh, hadi ama. Israr ediyorum." Gülümsedim.

"Evet, gel bizimle otur." Karen şakacı bir şekilde Shannon'ın kolunu çekti. "Tamam, sadece o gelene kadar."

Kabine geri döndük ve yerimize oturduk. Jenny hala sohbet ediyordu. o kötü giyimli adamla. Hayatına girdiğim için şanslı çünkü zevksiz biri olduğu belli. Ben olmasaydım Glow ne olurdu? Muhtemelen kapanırdı ve Jenny de Walmart'taki bir kuaför salonunda kuaförlük yapıyor olurdu. **B u** kadınlar bana değer vermiyordu. Van Gogh ya da Amy Winehouse gibi olacağıma, öldükten sonra takdir edileceğime ve büyüklüğümle tanınacağıma emindim.

"Jenny," diye bağırdım barın öbür ucundan. Geri döndü ve sanki Bana beklememi söylemek için. Kim olduğunu sanıyordu ki? Kimseyi beklemedim.

"Jenny," diye bu kez daha da yüksek sesle seslendim. Crystal küçük taşralı kulaklarını kapattı, sanki bir bar ortamı için fazla gürültülü konuşuyormuşum

gibi davrandı.

Tekrar arkasını döndü ve "Ne?" diye mırıldandı.

"Buraya gel. Shannon burada." Shannon'ı işaret ettim. Keisha ve Karen

bana *WTF* bakışları attı. Shannon el salladı. Jenny telefonunu çıkardı. Görünüşe göre Birbirlerine gülümsediler. İçkisini alıp masamıza döndü, Shannon'a sarıldı ve yerine oturdu.

"Shannon randevusunu bekliyor," dedim.

"Biraz gecikti," diye karşılık verdi Shannon.

"Sorun yok. Eminim yeni yetişmiştir." Jenny onun elinin üstünü okşadı.

Başını salladı ama gizemli adamı bulmak için barı taramaya devam etti.

Küçük bir kahkaha attım. "Parti için hazır mısın Crystal?"

Başını salladı ve bir içki aldı. "Planlamam gereken birkaç şey daha var ama görünüşe göre her şey yolunda."

"Bunun için son derece heyecanlıyım. Gala fiyaskoyla sonuçlandığından beri yılın partisi olacak. Herkes ne gibi giyinecek?" Etrafıma bir göz attım.

Shannon gözlerini devirdi ama telefonunu kontrol ederken konuşmanın bir parçası değilmiş gibi davrandı.

Karen, "Henüz hiçbir şeye karar vermedim,"

dedi. Keisha ve Jenny başlarıyla onayladılar.

"Peki ya sen Shannon?" Gitmeye niyeti olmadığını gayet iyi bildiğim halde sordum. Eski kocanız ve onun yeni karısı tarafından eski evinizdeki yeni eve taşınma partisine davet edilmenizi çok komik bulmuştum.

"Gelebileceğimden emin değilim," dedi Shannon. "Neden?"

İçkimi dudaklarıma götürdüm.

Shannon Chardonnay'sini döndürdü ve küçük bir yudum aldı.

"Tamamen ne. Anlıyorum," diye araya girdi Crystal.

Shannon başıyla onu onayladı, telefonunu tekrar kontrol etti ve etrafına bakındı. "Vay canına, randevun çok gecikti, değil mi?" Bara bakıyormuş gibi yaptım. "Evet, öyle," dedi sesinde küçümseme ile.

"Eminim burada olacaktır." Karen daha fazla cesaret ve sahte umut verdi.

"Belki de gelip seni gördü ve gitti." Güldüm. Kızlar hançer gibi

Bana. "Şaka yapıyorum. Rahatla biraz. Tanrım." Oturduğum yerden kalktım.

"Ben tuvalete gidiyorum.

Banyo. Stu'ma dikkat et."

Uzaklaşırken masaya tekrar baktım, gözlerim Shannon'da kaldı, ağzım kötü niyetli bir sırıtışa dönüştü. Onu böyle acınası ve çaresiz görmek hoşuma gidiyordu. Hak ettiği buydu.

SHANNON

Telefonumu kontrol ederken ve odayı tararken ayağım hızla zemine vurdu. Neredeydi? Şimdi kırk beş dakika gecikmişti. Kızlar burada olmasaydı hemen giderdim, ama şimdi yüzümü kurtarmak için kalmak zorundaymışım gibi hissediyordum. Umarım gelirdi çünkü gelmezse bu oldukça utanç vericiydi. Olivia ve Crystal'ın burada olup buna şahit olmalarından nefret ediyordum. Bryce ilk randevuma bile gelmediğimi kesinlikle öğrenecekti. Ve Olivia etrafındaki herhangi bir kadının, özellikle de benim başarısız olmamdan zevk alıyor gibiydi. Sanki bu onu bir şekilde yüceltiyordu.

Karen, Keisha ve Jenny bana ellerinden geldiğince destek oluyorlardı. ey havadan sudan konuşarak aklımı beklemekten uzaklaştırmaya çalışıyordu. Crystal bile yeni eve taşınma partisi konusunda Olivia'yı arkama aldı. Bunu takdir etmiştim ama yine de aramız iyi değildi.

Telefonumu tekrar kontrol ettim ve bu sefer ona bir mesaj daha göndermeye karar verdim.

İyi misin? Bu gece için hala devam ediyor muyuz?

Saniyeler sonra Olivia'nın masanın üzerine bıraktığı telefonu yandı. Ekranda "*Shannon'dan e-posta*" yazıyordu.

Bir an için kafam karıştı. E-postamı iki kez kontrol ettim, gönderilen mesajlarıma çok dikkat ettim. Olivia'ya haftalardır e-posta göndermemiştim. Belki de başka bir Shannon ona e-posta göndermişti. Tamamen tesadüf. Kimi kandırıyordum ki? Buckhead'de tesadüf diye bir şey yoktur.

İkinci bir e-posta yazdım.

Söylemeyi unuttum. Belki gelirsin diye
söylüyorum, birkaç arkadaşımın bir masada
oturuyorum. Esmer olanı tanıyacaksın.
Aşırı enjekte edilmiş yüzü ve şişirilmiş göğüsleri
sayesinde başparmağı ağrıyor.

Gönder'e bastım.

Olivia'nın telefonu aydınlandı. *Shannon'dan gelen e-posta* ekranda belirdi. Kalp atışlarım hızlandı ve yüzümün kızardığını hissettim. Bara baktım ve Olivia'nın tuvaletten dönüşünü izledim. Geniş dişlek sırtışıyla Cheshire kedisine benziyordu. Neredeyse patlayacaktım ama bunun yerine derin bir nefes aldım ve içkimden büyük bir yudum aldım.

"Kim dans etmek ister?" Olivia müzik eşliğinde kalçalarını sallarken sordu.

Ne yapacağıma karar vermek için bir an durdum. Kahrolası kaltak kedi beni döverken. Masanın üzerinden atlayıp Olivia'nın plastik suratına vurup vurmaya karar verirken birkaç küçük derin nefes aldım. Vücudum gergindi. Onu şu anda öldürebilirdim. Kendimi toparlamaya çalışarak derin bir nefes daha aldım. Olivia'nın ne yaptığını biliyordum ama Olivia benim bildiğimi bilmiyordu. Burada üstünlük bendeydi. Ona bağırıp çağırabilir, olay çıkarabilir ve onunla bir daha konuşmayı reddederek kulüpten ayrılabilirdim. Bu seçeneği düşündüm.

Ama sonra onu izledim. Kalçalarını sallayışını, müziğe eşlik edişini ve herkesi dans ettirmeye çalışmasını izledim. Ritimle birlikte hareket etmek için elinden gelenin en iyisini yapmaya çalışırken kollarını kaldırıp yılan gibi kıvrımalarını izledim. Gülümsemesini, kahkaha atmasını ve bardaki rastgele erkeklerden gördüğü tüm ilgiyi içine çekmesini izledim. O anda ona bağırmayacağıma karar verdim. Olay çıkarmayacaktım. Ona küfretmeyecektim. Sadece her şey yolundaymış gibi davranacaktım. Soğukkanlılığımı geri kazandım. Dudaklarımı gülümsemeye zorladım. Yerimden kalkıp kalçalarımı sallayarak ona katıldım. Kızlar bizi dans pistine kadar takip etti. Olivia

bana kaşlarını kaldırdı ve gülümsedi. Henüz bilmiyordu ama günleri numaralandırılmıştı.

OLIVIA

Birkaç şarkıdan sonra koltuklarımıza döndük. Shannon'ın dansa katılmasına şaşırmıştım. Yine reddedilme ve çaresizlik size karakterinizin tamamen dışında şeyler yaptırabilir. Bir süredir telefonunu kontrol etmemişti. Shannon açıkça randevusunun geleceğinden ümidini kesmişti. Çok az şey biliyordu; randevusu gelmişti. Kıkırdadım ve bir içki daha aldım. Shannon'a Buckhead'deki yerinin hatırlatılması gerekiyordu ve bunu ona hatırlatmak için özgüvenini azaltmaktan daha iyi bir yol olabilir miydi? Bir zamanlar bana da aynısını yapmıştı.

Dört yıl önce, Buckhead'in yılın galasında, Shannon sarhoş oldu (hiçbir şey değişmedi) ve herkese geçmişimden bahsetti, ona söylediğim bir şeyden. Onlara babamın nasıl tutuklandığını, ailemin nasıl sümsük olduğunu ve tüm paramızı nasıl kaybettiğini anlattı. Bütün gece beni küçümsedi ve benimle alay etti, beni çamura sürükledi, sanki bir oyunmuş gibi bundan zevk aldı. O andan itibaren insanlar Dean ve bana biraz farklı bakmaya başladı. Biz klas Petrov'lar değildik, yalaka Petrov'lardık ve sonunda bu rollere büründük. Çünkü insanların söylediği kişi olmak kolaydır. Bunun da ötesinde, Buckhead'deki kadınlar yıllarca bana *Nemo* "yeni para" dediler, onlar gibi olmadığımı sürekli hatırlattılar. Bu konuda onunla konuşabilir, beni nasıl incittiğini açıklayabilirdim ama bunun neresi eğlenceliydi? Affetmek sıkıcıdır, ama intikam... işte bu gerçek bir heyecan! Bana bir kez ihanet edersen, her seferinde bir kürek toprakla seni gömerim.

Shannon'ı bir süre önce çevrimiçi randevular hakkında konuşurken duymuştum. O zamandan beri

popüler arkadaşlık sitelerinde onu düzenli olarak aramaya başladım. bir profesyonel yaratmıştı. Birkaç hafta önce, onu keşfettiğimde altın vuruşu yaptım. Hiç sorgulamadı bile. Çaresiz kadınlar soru sormaz. Bunu ne kadar sürdürebileceğimi merak ettim. Onu bir yere çekebilir miydim? Ya da onu bir daha asla yüzünü gösteremeyeceği kadar küçük düşürebilir miydim? Bana hissettirdiği gibi hissetmesini sağlayabilir miydim? Onun için yarattığım bir role zorlanabilir miydim? Ya da belki de onu ait olduğu yerde, hepimizin bir metre altında tutacak olan o son kürek toprağı da boşaltabilirdim.

"Eğlenceliydi. Beni de dahil ettiğin için teşekkürler Olivia," dedi Shannon gülümseyerek. Gerçeği bilseydi bana teşekkür etmezdi. Gerçekten de eğlenceliydi.

"Her zaman." Ben de gülümsedim. "Randevun gelmediği için çok üzgünüm." "Evet, bu berbat bir şey. Onun kaybı," diye araya girdi Keisha.

"Erkekler sık kafalıdır," dedi Karen.

"Tamamen bir kayıp değildi. Jenny bir adamla tanıştı." Güldüm.

"Aslında çok iyi biriydi. Numaralarımızı değiş tokuş ettik." Jenny bir içki aldı.

Ona şaşkın bir bakış attım. İş biriyle çıkmaya gelince kibarlık hiçbir şey ifade etmez. Bunca yıldır etrafımızda olmasından hiçbir şey öğrenmemiş mi? Biz kibarlarla çıkmayız. Biz zenginlerle çıkarız. Ama yine de Jenny bizden biri değildi.

"Aferin sana, kızım." Keisha Jenny'ye baktı.

"Sen öyle diyorsan." Gözlerimi devirdim. "Ben hesabı ödemeye gidiyorum. Başka bir şey isteyen var mı?" ey hepsi başlarını salladı ve bana teşekkür etti - olması gerektiği gibi.

Bize hizmet etmek yerine iş arkadaşıyla sohbet eden garsona doğru yürüdüm. Bahşışını kesmeye çoktan karar vermiştim. Hesabımı ödemek için onun yanına gelmek zorunda kalmamalıydım. Müşteri bendim, çok zengin bir müşteriydim ve bu nedenle kusursuz bir hizmeti hak ediyordum. Siyah AmEx kartımı tezgâha fırlattım. "Zili çal."

"Toplam tutarı öğrenmek ister misiniz?" diye sordu uysal bir sesle, küçük iş arkadaşı oradan uzaklaşırken.

"Bana bakın. Ne kadar diye soran birine benziyor muyum? Hayır. Sadece

kartı çalıştır," dedim ellerimi kalçalarımaya koyup ayağımı yere vurarak.

Kartı okuttu ve tekrar tekrar okuttu.

"Reddedildiği yazıyor." Başını öne eğdi.

"Saçmalık. Tekrar çalıştır!"

Kartı tekrar tekrar okuttu.

"Başka bir kartınız var mı?" diye sordu ve Siyah AmEx'i uzattı.

Ayağımı yere vurdum ve kartı alıp cüzdanıma geri koydum. Ona bir tane daha uzattım. Parmağını kaydırды ve kaydırды.

"Ayrıca geriledi."

"Bu da ne?! Bu imkansız! Tekrar çalıştır, seni aptal!" Sanki benimle alay ediyormuş gibi yavaşça bir kez daha kaydırды.

"Reddedildi. Bunun için nasıl ödeme yapmak istersiniz?" Mütevazı sesi daha iddialı bir hal almıştı.

Ondan kartı aldım ve kapıya doğru koştum, garson "Hey, ödemeniz gerekiyor!" diye ciyaklarken arkama bakmadım.

Limuzin dışarıda park etmiş bizi bekliyordu. İçine atladım ve Sürücü arkasını dönüp soru sorabilirdi, ona sürmesini söyledim. Hiç tereddüt etmeden gaza bastı.

On dakika sonra şoför evimin önünde durdu. Ona yirmi dolarlık bir banknot fırlattım ve içeri koştum. Yüz dolarlık banknotumla aynı etkiye sahip değildi. İnledim.

"Dean, hangi cehennemdesin?" Sesim evin içinde yankılandı. Antreden oturma odasına, oradan mutfığa çılgınca koştum ve sonunda onu çalışma odasında viski içerken buldum. Beni görünce irkilerek sandalyesinde doğruldu. "Eve erken gelmişsin, bebeğim. Beni özledin mi?" Göz kırptı.

"Bana şirinlik yapma Dean. Para nerede lan?" Paramı fırlattım. cüzdanını yere bıraktı. İçinden birkaç tane tek dolarlık banknot düştü.

"Sen neden bahsediyorsun?" Elindeki viski bardağını bıraktı ve kaşlarını çattı.

"Bu gece iki kredi kartım da reddedildi. Neden?" Ellerimi kalçalarımın altına attım. "Bana hemen şimdi söyle."

"Endişelenme, Olivia. Ben halledeceğim." Dean ayağa kalktı ve bana doğru yürüdü. Ellerini belime doladı ve beni kucaklamak için kendine çekmeye çalıştı ama ben buna izin vermedim. Tüm gücümle onu geri ittim. Birkaç adım geriye doğru tökezledi ve kahve masasına çarptı. Masasından cam bir kupa kaptım ve sanki Dünya Serisi'nde atıcılık yapıyormuşum gibi ona fırlattım. Zar zor eğildi ve bardak kitaplığa çarparak paramparça oldu. Bir hasara bir de bana bakarken gözleri büyüdü.

"Delirdin mi sen?"

Topuklarıma vurdum ve sahanlıktan bir tane kaptım, bir hamlede ona fırlattım. Kenara çekildi ve kitap rafına çarptı.

"Bana neler olduğunu anlat!" Masasından bir kalemlik aldım ve geriye doğru kaldırıp fırlatmaya hazırlandım.

"Sadece bekle. Onu yere bırak, sana anlatacağım." Kâğıdı ona fırlatır gibi yaptım ama onun yerine tekrar masanın üzerine bıraktım, kalemler etrafa saçıldı.

"Para biraz sıkışık. Son sevkیاتımızda bir hata yaptık. Oldukça büyük bir hata, bu yüzden telafi edene kadar bu zararı karşılamak zorundayım," diye açıkladı. Kanepeye oturdu ve yanındaki mindere vurarak oturmamı işaret etti. Tereddüt ettim ama sonra ona doğru yürüdüm. Otururken derin bir nefes aldım ve Dean'e dönerek gözlerinin içine baktım.

"Dinle, ne yaptığın hiç umurumda olmadı çünkü para geliyordu. Ama şimdi gelmiyor, bu yüzden ne yaptığını bilmek istiyorum, çünkü belli ki iyi yapmıyorsun," dedim elimden geldiğince sakın bir şekilde. Yine de içimde bir parça hayal kırıklığı vardı.

"Bilmemen daha iyi, bebeğim. Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrin yok." Elini omzuma koydu ve ovuşturdu.

"Oh, lanet olsun." Elini ittim. "Eğer bana ne yaptığını söylemezsen, seni terk ederim Dean."

"Evet doğru . . . ve git ne yap? Hiçbir şeye değmezsin ve hiçbir şeyi nasıl yapacağını bilmiyorsun. Hala ihtiyacı olan bir çocuk da olabilirsin-"

Hiç tereddüt etmeden yüzüne olabildiğince sert bir tokat attım. Onun

Yüzü taze kan gibi kızarmıştı ve bana karşılık verecek gibi görünüyordu. Fakat Sonra Dean başını eğdi ve iç çekti. Dudaklarımı birbirine bastırdım.

"Tamam." Bana baktı ve ellerini havaya kaldırdı. "Atlanta'ya kolluk kuvvetlerinin hoşuna gitmeyecek mallar sokup çıkarıyorum diyelim."

"Ne gibi? Uyuşturucu gibi mi?" Kaşlarımı çatmıştım. "Diğer şeylerin yanı sıra."

"Tamam. Ne yani? İnsanlar artık uyuşturucu kullanmıyor mu? Talep azaldı mı? Bu yüzden mi hiç paramız yok?"

"Hayır. Dediğim gibi, son sevkiyatımda bazı sorunlarla karşılaştım. Bu yüzden, çalıştığım insanlar bunun için bana ödeme yaptırıyor." Başını ellerinin arasına aldı.

Bana anlattığı her şeyi anlamlandırmaya çalıştım. Beş parasızdık. Sonsuza kadar mı? Yoksa bu geçici miydi? İnsanlar öğrendiklerinde ne diyeceklerdi? Param olmadan kimdim ben? Nomo olurdum, Nemo değil. Para yok, yeni para yok. Shannon bundan zevk alırdı. Bu nasıl oldu? Kendime bunun bir daha asla başıma gelmeyeceğini söyledim ve o anda kendimi aptal bir adam yüzünden her şeyi elinden alınmış bir genç kız gibi hissettim.

"Bekle. Birikimlerimiz ne olacak?" Dedim, yüzüm aydınlandı. Birikimlerimiz, yatırımlarımız, tüm o şeylerimiz olmalıydı.

"Ne tasarrufu?" Dean güldü. "Nasıl yaşadığına bir bak. e Olivia'nın uzmanlık alanı etrafa yüz dolarlık banknotlar saçmak."

"Sakin bunu benim üzerime yıkmaya kalkma! Parayı sen denetledin, ayrıca kendi patronun olduğunu sanıyordum. Sen kimin için çalışıyorsun? Bunu sana kim 'ödetiyor'?" Paramızla, geçim kaynağımızla oynayan bu pisliğin kim olduğunu bilmek istiyordum. Onu öldürebilirdim.

"Önemli değil. Her şey yoluna girecek. Sadece bana güven. Ben halledeceğim." Dean elini uyluğuma koydu ve şefkatle ovuşturdu. Duvardaki bizden en uzak noktayı seçtim ve oraya odaklandım. O bununla ilgilenmeyecekti. Ben ilgilenecektim. Bir kadının işini yapması için bir erkeğe güvenemezdin.

JENNY

nsanlar dışarı çıktığı için bar daha az kalabalıktı. Dans pistinde sadece iki kız vardı. "Olivia nereye gitti?" En az on dakikadır ortalıkta olmadığını fark ederek sordum. Etrafa bakındım ama görünürde yoktu.

Crystal, "Belki de limuzinde bizi bekliyordur," dedi.

"Ya da belki banyodadır?" Karen cevap verdi.

"Evet, belki. Tuvalete gitmem gerek, kontrol edeceğim. Siz limuzine gidebilirsiniz, ben de sizinle orada buluşurum."

ey başını salladı, içkilerini bitirdi ve eşyalarını toplamaya başladı. Banyoya doğru ilerledim ve kendimi orada yalnız buldum. Lavaboya doğru yürüdüm ve aynada kendimi kontrol ederek saçımın ve makyajımın hala yerinde olduğundan emin oldum.

Çantamdan telefonumu çıkardım ve daha önce tanıştığım Shaun'un numarasına mesaj attım.

Bu gece seninle tanışmak güzeldi :)

Mesajı gönderdim, telefonu çantama geri koydum ve Glow'dan daha fazlası olmaya nihayet hazır olduğumu bilerek gülümsedim. Belki de bu gece bana iyi gelmişti ve Olivia'nın fikri o kadar da kötü değildi. Hâlâ niyetinden emin değildim. Olivia öyle içten gelerek bir şey yapmazdı.

Banyodan çıktım ve garsonumuzla karşılaştım. Olivia'yı görüp görmediğini sormadan, bir tavırla göğsüme bir fatura itti.

"Bunu ödemeniz gerekiyor. Buradaki son kişi sensin ve arkadaşın kaçtı.

çek üzerinde."

Faturayı ondan aldım ve toplam tutara baktım: , . Gözlerim büyüdü ve ağzım açık kaldı. Şaka mı yapıyorsun? Olivia hesaptan kaçtı. Bunu bize bilerek mi yaptı? Başından beri planı bu muydu? İyi bir şey yapmadığını biliyordum.

Bir kredi kartı çıkardım ve kadına uzattım.

"Buyurun."

"Bu sefer geçse iyi olur," dedi.

Kartı doldurup imzalamam için makbuzu verdiğinde, iyi bahşış verdiğimden emin olduğum için dışarıdaydım. Bahşışini gördükten sonra tavrı değişti. Gülümsedi ve bana iyi geceler diledi.

"Bir şey daha. Olivia'ya bir daha burada istenmediğini söylemeyi unutma," dedi garson ben uzaklaşırken. Başımı salladım.

Dışarıda, kızlar kaldırımında bekliyorlardı. "Limuzin nerede?" "Henüz gelmedi," dedi Shannon.

"Sanırım zaten buradaydı." Sokağın aşağısına ve yukarısına baktım.

Başlarını bana doğru çevirdiler. "Ne demek istiyorsun?" Karen sordu.

"Olivia'nın eve götürdüğüne eminim. Garson hesabın bittiğini söyledi."

"Benimle dalga mı geçiyorsun? Ondan bıktım artık." Shannon telefonunu çıkardı ve tuşlara hararetle dokunmaya başladı. "Bize bir Uber çağırıyorum."

Karen titriyor ve parmak uçlarında dolaşarak ısınmaya çalışıyordu. Keisha kolunu ona doladı ve onu içeri çekti. Bir kaşımı kaldırdım ama tek kelime etmedim.

"Bekle, tüm hesabı sen mi ödedin?" Crystal yüzünü buruşturdu.

Başımı salladım.

"Oh, Tanrı aşkına! Ne kadardı?" Karen sordu. "Bahşış dahil yirmi beş yüz."

"Merak etme. Sana parasını ödeyeceğim." Shannon telefonuyla oynadı.

"Ben de." Karen ve Crystal başlarıyla onayladılar.

"Evet, eski ya da başka türlü zengin bir kocam yok, o yüzden ..." Keisha şöyle dedi
bir kahkaha.

"Ne boktan bir gece!" Shannon ayağını yere vurdu.

"Bunu tekrar söyleyebilirsin," diye güldü Crystal. Shannon ve Crystal birbirlerine sıkıca gülümsediler.

"Hadi buna bir çare bulalım. Salonda bir şeyler içmeye ne dersin?" Ben de kabul ettim.

ey hepsi önce birbirlerine sonra da bana bakıp başlarını salladılar.

JENNY

Dedektif Sanford boş pizza kutusunu alır ve kapının yanındaki küçük çöp kutusunun üstüne atar. Ellerini bir peçeteye siler ve onu da çöp kutusuna atar. Tekrar yerine oturup notlarına göz gezdiriyor. Bana baktı. "Olivia ve Dean'in finansal sorunları olduğunu biliyor muydun?"

"İçimde öyle bir his vardı." "Neden?"

"Çünkü hepimizin dışarı çıkacağı akşam, mesai bitiminde üyelik ücretlerini kontrol ettim ve Olivia'nın kartı reddedilmişti. Onu bir sonraki görüşümde bu konuyu konuşacaktım. Faturayı ödemekte gecikince iki kere iki dört eder dedim."

"Diğer kadınlara Olivia'nın finansal sorunlarından bahsettin mi?" Başımı salladım. "Hayır, kimseyi ilgilendirmezdi."

Dedektif Sanford başını salladı ve birkaç not aldı.

"Olivia'nın bir randevu sitesinde bir erkeği taklit ederek sahte bir profil oluşturduğunu biliyor muydunuz?"

Kaşlarımı çatıyorum ve başımı sallıyorum.

"Yani, muhtemelen Shannon'la konuşmak için o pro leyi kullandığının farkında değildiniz - ya da daha iyisi, çocukların dediği gibi Shannon'a 'cat sh' yaptığının?"

Ağzım açık kaldı. "Ciddi misin? Bu korkunç."

Başını salladı. "Shannon'ın da bunu bildiğine inanıyoruz."

Başımı eğiyorum. Bununla nereye varmaya çalıştığını ya da bunu neden söylediğini bilmiyorum.

Bu konuda bana.

"Karen'ın Keisha ile ilişkisini biliyor muydun?" Başımı salladım.

"Shannon'ın Crystal'ı özel olarak soruşturduğunu biliyor muydunuz?" Başımı sallıyorum.

"Olivia'nın Mark'la yattığını biliyor muydun?"

Başımı salladım. Soruları çok hızlı geliyor.

"Olivia'nın Karen ve Keisha'nın ilişkisini bildiğini biliyor muydun?"

Başımı salladım. Hiç düşünmeden oturduğum yerden güç kullanarak kalkıyorum ve sandalyem geriye doğru düşerek zemine çarpıyor. Avuç içlerimi masaya vuruyorum.

"Benden ne istiyorsun?" Bağırıyorum.

"Bu kadınları anlamama yardım etmeni istiyorum. Buckhead'i anlamama yardım etmeni istiyorum. Çünkü şu anda elimde bir ceset, bir ton soru ve yeterli cevap yok. Partiden önceki günlerde neler oldu?"

Derin bir nefes alıyorum, sandalyemi tekrar kaldırıyorum ve oturuyorum.

"Bir şeyler içmek için salona gittiğiniz geceden başlayın. Ne oldu?"

JENNY

Keisha kirli bardakları toplamaya yardım etti. Karen, Crystal ve Shannon birkaç kadeh içki içmek için salona geldikten sonra az önce çıkmışlardı. Onlarla birlikte gevşemek ve o akşam olanlar hakkında dertleşmek güzeldi. Shannon, Olivia'nın üyeliğini iptal etmemi istemişti ve bunun için iyi bir gerekçe de sunmuştu ama ona bu konuyu düşüneceğimi ve Olivia'ya kendini açıklama fırsatı vermek için onunla konuşana kadar bekleyeceğimi söyledim. Olivia'ya çok kızmıştım. Bunu bilerek yapıp yapmadığından emin değildim ama tüm işaretler evet olduğunu gösteriyordu. Bütün akşam sorun çıkarmaya çalışmış, hiçbirimize haber vermeden gitmiş, hesabı ödememiş ve limuzini almıştı.

Keisha oturdu ve derin bir nefes aldı. "Olivia ile bir akşamı atlattık."

"Zar zor." Güldüm ve iki bardak su doldurdum. Birini Keisha'ya uzattım ve yanına oturdum. Suyumuzu yavaşça yudumlarken sessizdik.

"Sana bir şey söylemem gerekiyor." Keisha sandalyesini bana doğru çevirdi. "Neymiş o?"

Önce bana, sonra su bardağına baktı, bir yudum aldı ve bakışlarını geri çevirdi.

"Karen hakkında."

Bir içki daha aldım. "Karen'dan ne haber?"

"Onunla aramızda bir şey oldu."

"*Bir şey* derken neyi kastediyorsun?" Bir kaşımı kaldırdım. Son birkaç haftadır Keisha'ya bir şeyler olduğunu hissediyordum.

ona parlıyordu ve Keisha için normal olmayan bir şekilde neredeyse başı dönüyordu.

Kızardı. "Sana bronzlaştırıcı sprey makinesinin arızalandığını söylediğimi hatırlıyor musun? ?"

Başımı salladım.

"Düşürmedim. Karen'la sevişirken düşürdüm," diye itiraf etti.

Suyumdan bir yudum daha aldım ve sertçe yutkundum.

"Ve Karen'ın son iki hafta içinde aldığı tüm bronzlaşma veya ağda randevuları ... şey, ağda veya bronzlaşma yapılmadı."

"O kadarını anlamıştım." Güldüm.

"Nasıl?"

"Birincisi, Karen kağıt gibi solgun. . . yeni başlayanlar için. İkincisi, ikinizin nasıl etkileşim içinde olduğunuzu fark ettim. Karen'ın eşcinsel olduğunu bilmiyordum."

"Ben de bilmiyordum ve görünüşe göre o da bilmiyordu. Ama kadınlarla aram iyidir," dedi Keisha sırtarak.

"İkinizin arasında neler oluyor o zaman? O evli ve bir çocuğu var," dedim Keisha'yı gerçeğe döndürmek için. Onun incinmesini istemiyordum ama incinme ihtimalinin yüksek olduğunu da biliyordum. Buckhead'de kadınlar kocalarını terk etmezlerdi.

"Biliyorum. Benimle olmak istediğini söylüyor ama ben gerçekçiyim.

Biliyorum ki

Bu karar kolay olmayacak ve ben de onunla birlikte olmak istiyorum. Onunla her şey farklı," diye açıkladı Keisha. Gülümsemedi. Ciddiydi ve Karen'a olan hisleri konusunda da ciddiydi.

"Karen'la nasıl farklı?" Bir bacağıma diğerinin üzerine çaprazladım.

"Karen ile sanki düşüyormuşum gibi hissediyorum, ama bir uçurum ya da onun gibi bir şey değil. Uykuya dalmadan hemen önceki his gibi... Kendinizi sıcak ve güvende hissediyorsunuz ve gözlerinizi kapattığınızda her şeyin yoluna gireceğinden, rüyaların görüleceğinden ve sabahın geleceğinden emin oluyorsunuz."

Eğildim ve dizini okşadım. "Kahretsin, Keisha. Sen gerçekten aşıksın. Hiç böyle konuştuğunu duymamıştım."

"Biliyorum. Biliyorum. Ben büyük bir aptalım." Güldü.

"Sen bir aptal değilsin. Bu harika bir şey. Buna sahip olduğun için çok şanslısın.

Bu."

Gülümsedim ama içimde bir kıskançlık ve bir tutam hayal kırıklığı vardı. Keisha bir müşteriyle oynatarak işimi tehlikeye atıyordu. Bunu hiç düşündü mü? İşler kötüye giderse bunun Glow'u nasıl etkileyeceğini düşündü mü? Karen'ın randevularının sadece benimle olmasını sağlamak zorunda kalır mıydım? Karen, Keisha'nın işten çıkarılmasını talep eder miydi? Diğer müşteriler şikayet eder miydi? Bunlar iş sahiplerinin düşündüğü şeyler. İşlerine çocukları gibi davranıyorlar, onu her şeyin önüne koyuyorlar. Glow'dan daha fazlasını istediğimi biliyordum ama bu salon benim bebeğimdi ve Keisha ve Karen için mutlu olsam da, eylemlerinin sonuçlarını düşünmedikleri için sinirlenmişim. Aşk ve girişimcilik el ele gitmiyordu, çünkü ikisi de fedakârlık gerektiriyordu. Ve verecek hiçbir şeyimiz kalmadan önce feda edebileceğimiz çok şeyimiz var.

Zihnimi temizledim ve bir yudum daha su içtim. Keisha benim arkadaşımdı ve onun mutluluğu Glow'dan daha önemliydi, diye kendime hatırlattım. Derin bir nefes aldım ve aklımdan geçen tüm düşünceleri dışarı attım.

"Aslında o kadar şanslı değilim. Geçen gün Karen ve ben"- Keisha öksürdü-"bronzlaşma seansı yaparken Olivia bizi bastı."

Ağzım açık kaldı. "İkinizi biliyor mu?!"

"Karen'a kimseye bir şey söylemeyeceğini söyledi. Bunu mezara götüreceğini söyledi. Ama bütün gece boyunca bizimle oynadı."

"Herkesle dalga geçiyordu." Gözlerimi devirdim. *Lanet olası Olivia.*

"Karen'la aramızın ne durumda olduğundan tam olarak emin değilim çünkü Olivia sözümüzü kesti ve Karen'ın şu anda endişeli olduğunu hissediyorum. Sanki ne istediğini bilmiyor gibi."

"Eğer Olivia Karen'a söz verdiyse, eminim sözünü tutacaktır, çünkü başının üzerinde bir şey tutmayı çok ister."

"Aslında küçük sırrımızı saklamamız karşılığında ne isteyeceği konusunda biraz endişeliyim." Keisha bir hu çekti.

Omuz silktim. "Birine söylemekle eline ne geçecek ki?"

"Drama." Gözleri büyüdü. "Olivia için uyuşturucu gibi bir şey," dedi. Gül.

Ben de bir an için güldüm ama sonra durdum ve elimi Keisha'nınkinin üzerine koydum.

"Olivia'dan bağımsız olarak, Karen'la konuşmalı ve ikinizin de işlerin nereye gitmesini istediğinize karar vermelisiniz."

Keisha başını salladı ve elimi sıkarak benimle küçük bir gülümseme paylaştı. "Biliyorum."

"Ama Olivia'ya da göz kulak ol," dedim gülerek ama tamamen ciddiymdim.

KAREN

Güneş çok parlak, kuşlar çok gürültülüydü. Kendi kalp atışlarım sağır ediciydi. Boynumda, bileğimde, başımın şakaklarında hissedebiliyordum. Komodinimin üzerindeki saate baktım, öğlen olmuştu. Kahretsin. Ayağa fırladım ve Mark'ın yatağının çoktan hazırlanmış olduğunu fark ettim. O kadar anal bir insandı ki, ben daha yatağın içindeyken yatağı gerçekten de yapardı. Beyaz geceliğimi bir bornozla örttüm ve koridordan Riley'nin odasına koştum. Yatağı yapılmıştı. Odası temizdi ama sırt çantası ve montu yoktu. Koridordan mutfığa doğru ilerledim ve tezgahın üzerinde bir not buldum.

Seni uyandırmak istemedim. Riley'i okula götürdüm. Tencerede çay var. -Mark

Notun yanında bir bardak su ve dört Tylenol vardı. Onları ağzıma attım ve yıkadım. Lavaboya doğru yürüdüm, bardağı tekrar doldurdum ve içimi neredeyse boğarak hepsini tekrar içtim. Tam bir fincan kahve dolduruyordum ki kapı çaldı. Tencereyi yere bırakıp oturma odasına doğru yürüdüm. Kapı birkaç kez daha çaldı.

"Bekle. Geliyorum!"

Kapının diğer tarafında Olivia duruyordu. Simsiyah giyinmişti, büyük boy kırmızı çerçeveli güneş gözlükleri, kırmızı Chanel çantası ve kendini beğenmiş bakışları vardı. Azrail'in ta kendisi gibi görünüyordu.

"Konuşmamız gerek," dedi beni iterek. Oturma odasına girip bacak bacak üstüne atarak otururken topukları parke döşememde tıkırdadı.

"İçeri gel Olivia," dedim alaycı bir tavırla kapıyı arkasından kapatarak.

"Yeni mi uyandın? Bitkin görünüyorsun." Beni bir aşağı bir yukarı süzdü. Alnı kırışmaya çalıştı ama botoks, darmadağınık görüntümden duyduğu hayal kırıklığını göstermesini engelledi.

"Dün gece sana ne oldu? Bizi faturayla baş başa bırakıp gittin." Yorumunu duymazdan gelerek ellerimi kalçalarımın altına attım. Kendi evimde nasıl görünmek istiyorsam öyle görünebilirdim.

"Evet, bunun için üzgünüm. Dean'le ilgili acil bir durum vardı." Elini umursamaz bir tavırla salladı.

Karşısındaki berjer koltuğa oturdum.

"O iyi mi?" diye sordum. Empatik olmaya çalışıyordum ama Olivia'nın duyguları olduğuna bile inanmıyordum. Yine de bu şekilde davranması oldukça acil bir durum olmalıydı ve ben de ona hak vermeye çalıştım. Belki Dean'e bir şey olmuştu. Belki de davranışları için çok iyi bir nedeni vardı.

Bir süre odaya baktı, tırnaklarıyla oynadı ve sonra dikkatini yeniden bana verdi. "Evet," diye tereddüt etti. "İşle ilgili bazı sorunlar yaşadım ama ayrıntılara girmek istemiyorum. Her şey hâlâ çok taze."

Yüzünde hiçbir duygu yoktu ama Olivia her zaman böyle görünürdü. O Son nefesini veriyor, yavaş yavaş ölüme yenik düşüyor olabilirdi ve yine de böyle görünürdü ... dolgun büzülmüş dudaklar, kesik elmacık kemikleri, çukur gözler ve ne bir gülümseme ne de gülme çizgisi bulunurdu.

"Umarım her şey yolundadır. İçecek bir şey ister misin? Co ee? Su?" Nazik ve uzlaşmacı olmaya çalışıyordum.

"Hayır, hayır." Elini tekrar salladı. "Buraya seninle bir şey konuşmaya geldim."

"Ne oldu?" Ona biraz daha yaklaştım.

"Artık senin kirli sırrını saklayamam. Kalbime çok ağır geliyor." Elini göğsünün üzerine koydu.

Ondan uzaklaştım. Tabii ki bunun için burada olacaktı. Ne oldu?

Ne istiyor? Çünkü Olivia'nın kalbinde hiçbir şeyin ağır gelmediğini biliyorum. Lanet olası bir kalbi yok.

Dışlerimi sıkarak, "Keisha ile aramda olanları öğreneli daha yirmi dört saat bile olmadı," dedim.

"Biliyorum. Biliyorum. Ama bu beni öldürüyor. Bunu Mark'a nasıl yaparsın?" Yüzünü üzgün göstermeye çalıştı ama onun yerine dudakları büküldü ve gözleri kısıldı.

"Bunu anlamam için bana zaman vermelisin."

Olivia önce saatine sonra da bana baktı. Her zaman bir saati olan biriydi. dramatik bir hava.

"Yapabileceğimi sanmıyorum. Bu ahlaksızlık. Çok yakın olsak bile, bu yanlış. İnanın bana, ben Keisha ve Karen takımındayım. Siz lezbiyenleri koridordan geçirecek ilk kişi ben olurdum ama bu beni gerçekten içten içe yiyip bitiriyor."

Ne zamandan beri Olivia'nın ahlakı var? Benden bir şey istiyordu. Bu çok açıktı. Bunun doğru ya da yanlışla bir ilgisi yoktu; bu Olivia'nın istediğini elde etmesiyle ilgiliydi. Neyin peşinde olduğundan emin değildim ama öğrenecektim. Derin bir nefes aldım.

"Çenenin kapalı tutmak için bana ne istediğini söyle." Başımı salladım. Olivia hiç vakit kaybetmeden, "Elli bin dolar," diye cevap verdi.

"Ne? Delirdin mi sen?" Neredeyse sandalyemden fırlayacaktım. Nerede Onu yakaladı mı? Evime gelip 50.000 dolar istedi. Onu öldürebilirdim.

"Ben deli değilim, Karen." Çenesini yukarı kaldırdı. "Bende senin istediğin bir şey var, sende de benim istediğim bir şey. Bu bir iş."

"Bu kadar parayı nereden bulmamı bekliyorsun?" Bu talebin ne kadar çılgınca olduğunu anlamasını sağlamaya çalışarak sordum. Ciddi olmasına imkân yoktu.

"Bir anlaşma yapın ya da kocanıza sorun - ya da daha iyisi, ben yaparım." Alay etti. "Paraya neden ihtiyacın var? Senin paran var!"

"Neden bir kız arkadaşına ihtiyacın var? Senin bir kocan var." Başını eğdi. "Her zaman daha fazlasını isteriz. Değil mi Karen?" Olivia oturduğu yerden kalktı ve

ön kapıya doğru yürüdü. "Cumartesi gecesine kadar ödemenin tamamını bekliyorum. Ödenmezse,

Sanırım sırrını mezara götüremeyeceğim." Güldü ve rüzgârın kapıyı arkasından çarparak kapatmasına izin vererek evden çıktı.

Yüzüme bir yastık getirdim. "Fuuuuck!" diye bağırdım.

KRİSTAL

Mavi kot pantolon ve annel tişört giymiş bir adama, "Sen git ve eşyaları arkaya yerleştir," dedim. Cadılar Bayramı temalı yeni eve taşınma partimizden bir gün önceydi ve evimiz çalışanlar ve süslemelerle doluydu. Tam bir tımarhane gibiydi. Bryce isteydi ve her şeyi hazırlamam için beni yalnız bırakmıştı. Yemek şirketleri, DJ, sanatçılar, piroteknikçiler, sunucular ve barmenler yarın kurulacağı için dekorun bugün bitirilmesi gerekiyordu. Birinci kattaki her duvara kırmızı perdeler asılıyordu.

Örümcek ağları, iskeletler, kristal avizeler, duman makineleri ve ışıklı bir dans pistinin yanı sıra dışarıda havuz başında bir DJ kabini vardı. havuzu kırmızıya boyuyor ve arka bahçeyi kırmızı halıyla kaplıyorduk. oturmak için siyah tahtlar ve şezlonglar vardı. parti zarif ama korkutucu olacaktı, tıpkı Buckhead gibi. Her zaman etkinlik planlama işine girmek istemiştım ve bu parti bunu yapabileceğimin ve iyi yapabileceğimin kanıtıydı. Unutulmaz olmasını istiyordum.

"Yukarıya bir şey çıkıyor mu?" diye sordu iskelet taşıyan bir adam.

"Hayır, her iki merdiveni de kapatan olay yeri bandı dışında her şey burada kalsın. Ama bandı tezgahın üzerinde bırakabilirsin. Onu yarın partiden hemen önce asacağım."

"Tamamdır." Başını salladı ve iskeletleri yemek odasına taşımaya başladı.

"Teşekkür ederim."

Döner merdivenden yukarı çıktım. Evin tek alanı orasıydı.

insanlarla ve parti dekoruyla dolu değildi. Koridordan aşağıya doğru yürüdüm. ve Bryce'ın odasının kapısının aralık olduğunu fark ettim. Bırakın açık bırakmayı, asla kilitsiz bırakmazdı. İşçilerden biri içeri girmiş miydi? Kapıyı hafifçe iterek açtım ve başımı içeri uzattım. Sessiz ve karanlıktı. Perdeler çekiliydi. Masası düzenliydi ama bilgisayar monitöründen gelen bir parıltı vardı. Daha önce hiç onun evinde bulunmamıştım. Bryce mahremiyeti konusunda çok kararlıydı ve içeride kilitsiz bırakılamayacak kadar çok bilgi olduğunu söylemişti. Hizmetçinin temizlemesine bile izin vermezdi. Daha önce aceleyle dışarı çıkmıştı, bu yüzden kilitlemeyi unutmuş olmalıydı.

Masaya doğru yürüdüm ve elimi farenin üzerine koydum. Monitörü uyutacaktım ama bunun yerine imleci *Sigorta Poliçesi* başlıklı bir klasörün üzerine getirdim. Gözüme çarptı. Tıklamamam gerektiğini biliyordum ama merakıma yenik düştüm. Çift tıkladım ve belgeler, videolar, fotoğraflar ve Excel tablolarıyla dolu bir pencere açıldı. Hesap tablolarına tıklamaya başladım. hiçbirinin hayat sigortası poliçemizle bir ilgisi olmadığı için bana pek mantıklı gelmedi. sadece gider raporlarına benziyorlardı. Belgeleri açmaya başladım. Polis departmanlarına ve Sheri'nin departmanlarına yazılmış mektuplar ve notlar vardı. Bazı cümleler diğerlerinden daha çok dikkatimi çekiyordu.

Otoyol devriyesini askıya alın.

Mavi bir Chevy Cruze için tetikte olun. İlgili kişi.

Otoyol devriyesini askıya alın.

Fotoğraflara geçtim ve onları açmaya başladım. Kamyonların fotoğrafları vardı. Paletler dolusu bilinmeyen eşya. Dean de bir fotoğraftaydı. Kalbim duracak gibi oldu. Gördüklerime inanamıyordum. Gözlerimi birkaç kez kırptım. Bir düzine genç kızla dolu bir yarı römorkun içini gösteren bir fotoğraf vardı. Yırtık pırtık giysiler içinde, ayakları ve elleri bağlı bir şekilde römorkun tabanında yatıyorlardı. Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Sandalyede dik oturdum ve bir

Video. Arka planda kamyonlar ve nakliye konteynırları vardı. Dean ekrana geldi. Bir kadın taşıyordu. Vücudu gevşekti. Teni solgundu. Gözleri açıktı ama hareketsizdi.

"Kahretsin. Birini daha kaybettik," dedi karede olmayan birine.

Onu ekrana taşıdı.

"Kaç kişi başaramadı?" diye sordu tanıdık bir ses. Dean çerçeveye eli boş dönerken, "Altı," dedi.

"Siktir, Dean. Bütün bu kızlar önceden satın alınmış. Bu pisliğin bedelini öyle ya da böyle ödeyeceksin." dedi ekrandaki ses yine.

Dean başını eğdi.

"Beni anlıyor musun?" diye sordu e sesi.

Dean başını kaldırıp video kayıt cihazının kurulu olduğu yerin hemen sağına baktı. "Evet."

"Güzel. Olivia'nın da o yığının içine düşmesini istemem," dedi gülerek.

Bryce'ın gülüşüydü, nerede olsa tanırım.

Midem boğazıma kaçtı. Tam zamanında masanın yanındaki çöp kutusuna doğru eğildim. Bağırsaklarımı çöp sepetine döktüm. Daha sert ve daha sert kusarken gözyaşlarım yüzümden aşağı aktı. İçimde hiçbir şey kalmadığında, vücudumun kontrolünü yeniden kazanmaya çalıştım. Nefeslerim hızlı ve derindi. Tenim ter ve gözyaşları yüzünden nemliydi. Boğazım safra kalıntıları yüzünden yanıyordu. Yüzümdeki gözyaşlarını sildim, terimi sildim ve sertçe yutkundum. Ben neyle evlenmişim? Bir canavarla. Tam bir canavarla.

Hemen videoyu aldım ve kişisel e-postama gönderdim. Her şeyi kapattım, monitörü uyku moduna aldım, çöp kutusunun içindeki kusmuk torbasını aldım ve kapıyı arkamdan kilitleyerek odadan çıktım. Olivia'yı uyarmam gerekiyordu.

OLIVIA

Elimde Chanel, Gucci ve Barney's'den yarım düzine alışveriş torbasıyla garajdan eve girdim. Bu küçük alışveriş gezisi için paramız yoktu ama ihtiyacım vardı ve yakında paramız olacağından emindim. İşlerimi bildiğim tek yolla hallediyordum: ne pahasına olursa olsun. Poşetleri ada tezgâhının üzerine atarak büyük boy buzdolabına doğru yürüdüm ve bir şişe açık pinot grigio aldım. Kendime bir bardak doldurdum ve keyifle içtim. Kırmızı tırnaklarımı bardağa vurarak her şeyi nasıl bir araya getireceğimi düşündüm. Karen parayı teslim edecekti. Bundan emindim. Düşünmesi gereken işleri ve oğlu vardı ve yapmak isteyeceği son şey mükemmel imajını mahvetmek olurdu. Kırk bin doların çok fazla olabileceğini düşündüm ama sonra kocasının bana iki haftada bir ne kadar ödediğini hatırladım ve bunu karşılayabileceklerini biliyordum.

Yavaşça bir yudum daha aldıktan sonra bir kahkaha attım. Kendi patavatsızlıkları yüzünden ailesinin kanını kurutuyordum. Dean'in kimin için çalıştığını, bizi kimin mahvettiğini bulmam gerekiyordu. Kim olursa olsun, onu mahvetmeyi hayatımın görevi haline getirecektim. Kimse benim paramla oynayıp paçayı kurtaramaz.

Jenny bugün beni iki kez aradı. Telefonlarından kaçıyordum ama eminim ki bu ayki üyelik ücreti için kartımın reddedildiğini söylemek içindi. Onu daha sonra arayacak ve kartın süresinin dolduğunu falan söyleyecek, sonra da partide nakit olarak ödeyecektim. Tanrı'ya şükür, Mark'ın bana ödediği parayı saklıyordum. Cumartesiye kadar hayatımı rahatlatacaktı.

Kapı zili çaldı.

Birkaç dakika sonra Crystal'ı kapının diğer tarafında dururken buldum. Lekeli yüzü ve kızarmış gözleri sayesinde ağlıyor gibi görünüyordu. Cildinin ciddi bir bakıma ihtiyacı vardı. Kolunda büyük bir bez çanta asılıydı ve yoga pantolonu ile kazak giymişti. Evden bu şekilde çıkmasına nasıl izin verebilmişti? Bryce onun evden böyle çıkmasına nasıl izin verebilmişti? Onu hak etmiyordu.

"İçeri girebilir miyim?" Dikkatle iki omzunun üzerinden baktı.

"İçeri gel." Kapıyı daha geniş açtım ve ona içeri girmesini işaret ettim. Crystal küçük bir sokak kedisi gibi koşarak içeri girdi.

Beni oturma odasına kadar takip etti ve karşımdaki kanepeye oturdu. Gözleri bir şey ya da birini arıyormuş gibi etrafta geziniyordu.

"İçecek bir şey ister misin?" Şarabımdan bir yudum alarak sordum. Başını salladı. "Dean burada mı?"

Bir kaşımı kaldırdım ve bir bacağıma diğerinin üzerine çaprazladım. İlğimi çekmişti. "Hayır."

"Tamam." Tekrar odaya baktı ve bir an tereddüt etti. "Dinle. Çok fazla zamanım yok. Bu neyle ilgili?" Sabrım taşmıştı.

yıpranmış.

Crystal çantasından bir MacBook çıkardı ve kucığına yerleştirdi. Kenarlarını sıkıca tuttu, ona baktı ve sonra bana geri döndü. "Biliyor muydun?" Sanki bir metni okumaya çalışıyormuş gibi gözlerini kıstı. Çok küçüktü ama aslında beni okumaya çalışıyordu.

"Neyi biliyor musun?" Bacaklarımı açtım, eğildim ve sanki koltuğumun kenarındaymışım gibi kendimi yeniden konumlandırımdı.

Dizüstü bilgisayarını açtı, trackpad ile tıkladı ve sonra bana doğru çevirerek sehpanın üzerine koydu.

"Üzgünüm. Bu senin için gerçekten zor olacak ama bilmen gerekiyor." Crystal Oynat'a tıkladı ve bir video başladı.

"Kahretsin. Birini daha kaybettik," dedi Dean elinde bir silahla ekranda yürürken.

Ölü kadın.

Video durduğunda Crystal dizüstü bilgisayarını kapattı ve çantasına geri koydu. Gözlerim kocaman açılmıştı. Ağzım açıktı.

"Bu Bryce'in sesi miydi?" diye sordum. Öyle olduğunu biliyordum ama onu kandırmak istiyordum. Başını salladı ve utanç içinde başını eğdi.

Şaşırmış görünüyordum ve öyleydim de... ama sadece Dean'in çalıştığı kişinin Bryce olduğu gerçeğine şaşırmıştım. Dean'in parasının temiz olmadığını her zaman biliyordum, ancak yıllar boyunca çok fazla soru sormamaya dikkat ettim. Para gelmeye devam ettiği sürece, diğer tarafa bakmak mantıklı geliyordu.

"Bu videoyu nereden buldun?"

"Bryce'in bilgisayarından. Bugün buldum." Dudağı titredi. Gözleri nemlendi.

Koltuğumda geriye yaslandım, bir bacağımı diğerinin üzerine çaprazladım ve şarabımdan bir yudum aldım. Bilmem gerekirdi. Elbette Bryce'tı. Dean'in beni eşlerle iyi geçinmeye, Crystal'la iyi geçinmeye, işleri barışçıl tutmaya itmesinin nedeni buydu. Bryce ve Dean'in görünüşü korumamıza, Buckhead topluluğunun namuslu vatandaşları gibi görünmemize ihtiyaçları vardı.

Onlar uyuşturucu, silah ve kızlarla uğraşırken bizim de öyle görünmemize ihtiyaçları vardı.

"Bununla ne yapacaksın?" Ben sordum.

Noel Baba'nın gerçek olmadığını yeni öğrenmiş küçük bir çocuk gibi çaresizce odaya baktı. "Bilmiyorum. Polise mi gidelim?" Crystal onay, dayanışma ve yardım için bana baktı.

"Kocanı mı ihbar edeceksin?" Bir kaşımı kaldırdım.

"Mecburum. O videodaki adam benim evlendiğim adam değil. O zavallı kızlara bunu nasıl yapabildi? O bir canavar." Sonunda sesi çatladı.

gözyaşlarına karşı savaşıırken.

Şarap kadehimi çevirerek sıvının kenarlarını kaplamasına izin verdim ve bir yudum daha aldım.

"Onunla konuştunuz mu? Ona açıklama şansı verdin mi?" Zıpladım Ayak.

"Bunu açıklayamaz. Videoyu izlemedin mi?" Şimdi çantasında duran dizüstü bilgisayarını işaret etti. Gözleri çılgına dönmüştü.

"Bunu gerçekten düşünmeliyiz."

"Hayatını tehdit etti, Olivia. Buraya seni uyarmaya geldim."

"Ben büyük bir kızım, Crystal. Kendi başımın çaresine bakabilirim."

Ağzı açık kaldı. Kocamın yanında durmayı seçmem gerçekten bu kadar şok edici miydi? Eve parayı o getiriyordu. İşi bizim geçimimizi sağlıyordu ve önemli olan da buydu. Ona bunun aktif bir parçası olmak istediğimi bile söylemiştim. Dürüst olmak gerekirse, bunu ondan daha iyi yapabileceğimi hissediyordum. Tra cking'in bir kadın dokunuşuna ihtiyacı vardı.

"Polise gitmemiz gerekiyor," diye ısrar etti.

Odada etrafıma bakındım, düşündüm ve sonra tekrar ona döndüm. "Videoyu bana göndermelisin," dedim.

"Tamam." Dizüstü bilgisayarını çıkardı ve bir şeyler yazdı. "Buraya. Gönderildi. O zaman polise gideceksin?" Crystal bilgisayarını çantasına geri koydu.

Şarabımı bitirdim ve boş bardağı masaya koydum. Oturduğum yerden kalkarak kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve çenemi kaldırdım.

"Sanırım gitmeniz gerekiyor. Kocam hakkında kötü konuşmandan hoşlanmıyorum."

"Olivia, bunu nasıl kabullenebilirsin? Bu yanlış! Çok yanlış!" O koltuktan kalktı. Sesi ağlamaklı çıkıyordu.

"Bu bir iş. Ben olsam kocanıza sırtınızı dönmek için bu kadar acele etmezdim. O kadınlara ne yaptığını gördün. Sen de o yığın içinde olmak istemezsin," diye alay ettim.

"Bunu nasıl yapabiliyorsun?" Crystal hızla çantasını toplarken sordu.

"Amerikan rüyasını yaşıyoruz."

"Yasaları çiğnemek Amerikan rüyasını yaşamak değildir, Olivia," diye tısladı. "Amerika başkalarının sırtından inşa edildi. Biz sadece gelenek." Onu ön kapıya kadar geçirirken kıkırdadım.

Crystal evimden çıkarken bana doğru döndü. "Olivia, lütfen."

"Sana yardım edemem," dedim ve kapıyı yüzüne kapattım.

Cebimden telefonumu çıkardım ve aradım. Bir kadın açtı. "Merhaba, Bryce içeride mi?" diye sordum.

"Evet, kimin aradığını sorabilir miyim?"

"Olivia Petrov. Bryce'a uğrayacağımı söyle." Aramayı sonlandırdım ve kocaman dişlek bir sırıtışla gülümsedim.

KRİSTAL

Kapı yüzüme kapandıktan sonra ne yapacağıma karar vermek için bir süre öylece durdum. Buna inanamıyordum. Olivia'nın kocasının yaptıklarından sonra onun yanında durduğuna inanamıyordum. Onda gerçekten yanlış olan bir şeyler vardı. Gözyaşlarımı sildim ve bir adım geri attım. Arkamdan gelen bir ses beni korkuttu.

"Sana da mı ödeme yapmayı reddediyor?" diye seslendi bir ses.

Arkamı döndüğümde keçi sakallı ve boynunda birkaç dövmesi olan bir adamla karşılaştım. Beyaz bir tişört ve uzun bir şort giymişti. Çarpık bir gülümseme ve ardından bir *ha ha* yaptı.

"İyi günler," dedim uysalca, etrafından dolanarak.

Başını salladı. Onda tanıdık bir şeyler vardı. Başımı eğdim ve garajın önünden dönmeden önce ona baktım. Kapıya vurdu. Gözlerim başının üstünden aşağıya, onu görene kadar gezindi. Baldırının arkasında lekeli, mürekkepli bir dövme vardı. Nefes nefese kalmamak için kendimi tuttum.

Olivia tam ben gözden kaybolurken kapıyı açtı. Sesi Fısıltının biraz üzerindeydi, bu yüzden ne dediğini zar zor duyabiliyordum.

"Anlaşmıştık ama bu, işe aldığınız diğer yarım akıllı, salon sahibine Mike Tyson gibi davranmadan önceydi. Şimdi, üzerimde ateş var." Sesi öfkeyle doluydu.

Elim ağzıma gitti. Bunu Jenny'ye nasıl yapabilmişti?

"Kapa çeneni ve içeri gel," diye ciyakladı Olivia.

Ön kapı büyük bir gürültüyle kapandı ve koşarak arabama gittim. Söylemem gerekiyordu.

Birini. Eğer bunu yapabiliyorsa, başka ne yapabilirdi ki? Olivia durdurulması gerekiyordu.

SHANNON

e dergisi ünlülerin parlak fotoğraflarıyla doluydu. Sayfayı tekrar tekrar çevirdim, sonra dergiyi masanın üzerine fırlattım. Bu hafta Olivia ve kedisinin saçmalıkları, Bryce ve Crystal'ın yaklaşan ve sonunu asla duyamayacağımdan emin olduğum yeni ev partisi arasında en iyi halimi almıştım. Her şey çok fazlaydı. Katılmamaya karar verdim. Bir daha asla Bryce'ın evinde ölü olarak yakalanmayacaktım. Bir tatile ihtiyacım vardı. Buckhead'den uzaklaşmalıyım. Burası beni öldürüyordu.

Kapı zilim çaldı. Güzeldi. Çin yemeğim nihayet gelmişti ve ben açlıktan ölüyordum. Koltuktan kalktım, ayaklarımı bir çift Gucci terliğin içine soktum ve bornozumu daha sıkı bağladım. Bütün gün pijamalarım kalmıştı, sadece bornoz giyecek enerjim vardı. Ara sıra böyle bir güne ihtiyacım oluyordu - kötü yemekler yediğim ve müstehcen dedikodu dergilerinden berbat reality şovlara kadar bol miktarda berbat eğlence tükettiğim bir hiçlik günü.

Kapıyı açtım ve diğer tarafında kimin olduğunu görünce hemen hayal kırıklığına uğradım. Harika. Mükemmel. Tam da ihtiyacım olan şey. Crystal orada duruyordu, elinde büyük bir çanta vardı. Küçük bir taşralı. Görmek isteyeceğim son kişi. Nazik davranmıştım ama nezaket ön kapımda sona eriyordu. Kapıyı yüzüne doğru iterek kapatmaya başladım ama gözlerinde biriken yaşları, dudaklarındaki titremeyi ve tenindeki renksizliği fark ettim. Ben de durdum.

"İçeri girebilir miyim?" Bir damla gözyaşı kaçtı ve yanağından aşağı süzüldü. Bir an bile tereddüt etmedim. Kollarımı ona doladım ve sarılmak için içeri çektim. Düştü

ve ona daha sıkı sarıldım, onu daireme götürdüm ve kapıyı kapattım.
arkamızdaki kapı.

Video oynatılmayı durdurdu. Kanepede otururken bana baktı, dizüstü bilgisayar önümüzde, sehpanın üzerinde açıktı. Çin yemeği bilgisayarın yanında duruyordu, açılmamıştı ve öyle kalacaktı. Artık yemek yiyemeyecektim. Sertçe yutkundum.

"Biliyor muydun?" diye sordu.

Başımı salladım, konuşamıyordum, hâlâ gördüklerimi sindirmeye çalışıyordum. Sessizce oturduk, her birimiz ne söyleyeceğimizden emin değildik.

"Nasıl bilemedim? Onunla evliydim. Bilmem gerekirdi." Sesim titredi.

"Ben de bilmiyordum ve onunla evlendim." Elimi tuttu ve sıktı. "Bu bizim suçumuz değil."

Başımı salladım. O haklıydı. Ama yine de yanlış hissediyordum. Bilmem gerekirdi. Eğer ben Buckhead'in tüm saçmalıklarına bu kadar kapılmamış olsaydım, en kötü türden bir suçluyla evli olduğumu fark ederdim. Bu kadınları kurtarabilirdim. Bunu durdurabilirdim.

"Bu bizim suçumuz değil," diye tekrarladı elimi biraz daha sıkarak. Diğer elimi onunkinin üzerine koydum ve ona bakıp başımı salladım. Gözlerimi sıkıca kapattım ve neyi yanlış yaptığımı, bunu durdurmak için ne yapabileceğimi fark ederek yeniden açtım. Koltuğumda kayarak ona doğru döndüm.

"Bu benim hatam," dedim.

Crystal beni durdurmak için elini kaldırdı ama onun bir şeyi, sakladığım sırrını bilmesine ihtiyacım vardı.

"Hayır, anlamıyorsunuz. Bryce beni terk ettiğinde, özel bir Müfettiş. Üzüntü ve kıskançlık içindeydim ve bilmek istiyordum.

Onu kaçıran kadın kimdi?" diye itiraf ettim.

"Beni bir özel dedektife mi takip ettirdin?" Crystal kaşlarını çattı ve benden hafifçe uzaklaştı.

"Evet." Başımı salladım. "Ve eğer senin yerine Bryce'ı soruşturmuş olsaydım neyin peşinde olduğunu bilseydim, bunu durdurabilirdim." Utanç içinde başımı öne eğdim.

"Biliyorsun, değil mi?" Crystal'ın gözleri büyüdü.

Başımı tekrar yukarı kaldırdım. "Biliyorum. Gerçek adının Savannah Hall olduğunu ve birkaç yıl önce Crystal Redding olarak değiştirdiğini biliyorum."

"Kimseye söyledin mi?" Crystal rahatsız bir şekilde kıpırdandı.

"Hayır. Yapamam. Yapmazdım."

"Bryce bile mi?" Gözleri benimkileri aradı.

"Hayır. Polis kayıtlarını gördükten sonra bunu kendime saklamaya karar verdim. Senden nefret etsem de, yeterince şey yaşamıştın." Elimi rahatlatmak için omzuna koydum.

Crystal'ın gözleri sağa sola kaydı. "Onu öldürmek istememiştim," dedi başını sallayarak.

"Biliyorum, tatlım. Biliyorum." Onu kucaklamak için kendime çektim ve sırtını okşadım. "Nefsi müdafaaydı."

"Silah ateş aldı" diye omzuma doğru ağladı.

Crystal'ın geçmişini aylardır biliyordum. Tüm polis raporlarını ve özel dedektifin verdiği ifadeleri okuduktan sonra, onun sırrını saklamaya karar verdim, sahip olduğumu bile bilmediği bir sır. kız tacizci bir eski erkek arkadaşıyla cehennemini yaşadı ve geri döndü. dava kapandıktan sonra, meşru müdafa olarak kabul edildikten sonra daha fazlası vardı. arkadaşları ve ailesi hakkında kısıtlama emirleri vardı. onu taciz etti, ona karşı misilleme yapmaya çalıştı, tacizcisini öldürmenin bedelini ödetmeye çalıştı. polis raporlarını okumak zordu, ama geçmişinden öğrendiğim tek şey Crystal'ın güçlü olduğuydu. O bir ve asla başka bir kadının gücünü ona karşı kullanmam.

Gözlerimin içine bakarak benden uzaklaştı. "Teşekkür ederim."

Masadan bir selpak aldım ve ona uzattım. "Tabii ki."

Crystal gözlerini kuruladı, dizüstü bilgisayara ve sonra tekrar bana baktı.

"Şimdi ne yapacağız?"

"Kadınlar ne yaparsa biz de onu yapıyoruz: Hallediyoruz."

"Dahası da var," dedi Crystal, ellerine ve sonra tekrar ellerine bakarak.

"Daha mı? Ne oldu?" Gözlerim onunkileri

aradı. Bundan daha fazlası nasıl

olabilirdi?

"Jenny hakkında."

Gözlerim kocaman oldu ve kalbim sıkıştı.

OLIVIA

Bryce'in binasına girdim ve sekreterin yanından geçtim. Beni durdurmaya çalıştı ama benimle boy ölçüşemezdi. Kapıyı zorlayarak açtım ve Bryce'ı tavandan tabana pencerelerine bakarken buldum. Özel bir takım elbise giymişti, her zamanki gibi mükemmel bir şekilde toplanmıştı.

"Ben hallederim." Aramayı sonlandırdı ve telefonunu cebine koydu.

Bana doğru döndü. "Olivia, bu zevki neye borçluyum?" Bryce sandalyesini çekti ve oturdu.

Çantamı masanın üzerine bıraktım ve kollarımı göğsümde kavuşturarak karşısına oturdum. "Konuşmamız gerek."

"Öyle mi?" Başını eğdi ve masasının üzerindeki kâğıtları karıştırmaya başladı,

beni resmen kovuyordu. Kiminle uğraştığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Ben taklit edilecek biri değildim. Ben Olivia Petrov'dum.

Cep telefonumu aldım ve videoyu açtım. Ekranı ona doğru çevirerek Oynat tuşuna bastım. Yüzü gerildi. Omuzları çöktü. Alnının ortasındaki bir damar iyice belirginleşti. Kendini toparlamış Bryce artık o kadar da toparlanmış değildi. Sırıttım.

Bryce cesedimin yığının içinde kalacağı yorumunu yapıp güldükten sonra videoyu durdurdum ve telefonu çantama geri koydum.

"Nereden buldun bunu?" Gözleri sanki şu anda yaşadığı bu küçük soruna bir cevap arıyormuş gibi sağa sola bakıyordu. Eminim odadaki hangi nesneyle bana vurabileceğini düşünüyordu ama ben Bryce'tan korkmuyordum. Tüm güç bendeydi ve güç insanı korkusuz yapar.

"Nereden aldığım önemli değil. Önemli olan onunla ne yapacağım." I bir kaşını kaldırdı.

Derin bir nefes aldı ve gözlerini yeniden bana odaklayarak dikkatle bakmaya başladı. "Peki bununla ne yapacaksın?" Çenesini sıktı.

"Sana kalmış." Çantamdan bir tüp dudak parlatıcısı çıkardım ve hiç umursamadan, yavaşça ve hassasiyetle sürdüm.

Bryce sandalyesinde arkasına yaslandı ve bir sonraki adımda ne söyleyeceğini düşünerek sandalyesini hafifçe döndürdü. Beni nihayet ciddiye alıyordu. Bugünlerde kadınların ciddiye alınmak için çok ciddi şeyler yapması gerekiyordu.

"Ne istiyorsun Olivia?"

"Ben de istiyorum," dedim ve parlatıcı tüpünü çantama geri koydum.

"İlginç." Ellerini önünde birleştirdi ve parmaklarının uçlarını ngers birlikte.

"Ve ben para istiyorum."

"Tabii ki biliyorsun. Kadınlar çok dar görüşlüdür." Kıkırdadı.

Oturduğum yerden kalktım ve çantamı omzuma attım. Bana gülünmesine izin vermeyecektim. Tüm güç bende idi. Bunu biliyordum. Sadece bunu ona hatırlatmam gerekiyordu. Tam kapıya doğru dönüyordum ki, oturduğu yerden kalktı. "Dur, bekle," dedi Bryce ellerini kaldırarak.

Gülümsedim ve ona doğru döndüm.

"Ne kadar?"

"Beş yüz bin dolar," dedim hiç vakit kaybetmeden. "Ve bana videoyu vereceksin." Çenesini yukarı kaldırdı.

"Hiç şansım yok. Videoyu hayat sigortası olarak saklayacağım. Ama ben de isterim. Bana adil bir ortak gibi davrandığın sürece bu video asla gün yüzü görmeyecek," dedim elimi kalçama koyarak. "Ortaklığımızın kesin şartlarını daha sonra kararlaştırabiliriz ama parayı yarın akşama kadar istiyorum."

Düşünüyormuş gibi yaptı ama başka seçeneği olmadığını biliyordu ve ben de biliyordum.

"Eğer polise gidersen, senin de kocanın da işi biter," dedi kibarca. Ah, aptal çocuk, hâlâ üstünlüğün kendisinde olduğunu sanıyordu.

"Para olmadan zaten işimiz bitti," diye karşılık verdim.

Masanın benim tarafıma doğru yürüdü ve önümde durdu, aramızda bir adımdan daha az mesafe vardı. O kadar yakındı ki nefesini üzerimde hissedebiliyordum. Geri adım atmıyordum. Gözlerinin içine baktım.

"Umarım ne yaptığını biliyorsundur, küçük kız."

Ona doğru küçük bir adım atarak aramızdaki mesafeyi kapattım. Elimi uzattım, aletini kuvvetle kavradım - sadece zevkli bir şekilde acıtacak kadar sert. Biraz sarsıldı ama direnmedi. Gülümsedi ve bir kaşını kaldırdı, gözlerindeki gerginlik kayboldu.

Alt dudağımı ısırdım. "Neler yapabileceğimi tahmin bile edemezsin."

JENNY

"Bunun için hazır mısın?" Salonun ortasındaki içecek masasını düzeltirken sordum.

Keisha istasyonunu silmeyi bitirdi. "İptal edebilir miyiz?" dedi gülerek.
"Keşke."

Her şeyin yerli yerinde olduğundan emin olmak için salona baktım. Keisha ve ben her şeyi tek başımıza halledemeyeceğimiz için birkaç sözleşmeli SFX makyaj sanatçısı ve manikürcü ayarlamıştık. Bu sabah neredeyse tüm tam zamanlı müşterilerimizle işimizi bitirmiştik ve geriye sadece Olivia, Crystal, Karen ve şaşırtıcı bir şekilde bizimle son dakika randevusu alan Shannon kalmıştı. Olivia'yı görmeye pek hevesli değildim ama daha önce telefon etmiş ve geçen geceki davranışını açıklamıştı. Dean'in acil bir durumu olduğunu ve dışarıda geçirdiğimiz gecenin parasını bize geri ödeyeceğini ve üyelik aidatını da sileceğini söyledi. Saçmaladığını hissediyordum ve bahanelerinden bıkmıştım, ama Keisha ve ben de partiye katılacaktık, bu yüzden en azından bu gece için iyi davranmam gerektiğini düşündüm.

"Haklısın Keisha."

Bana "*Kim, ben mi?*" der gibi bir bakış attı. "Neyi kastettiğinden emin değilim ama buna itiraz etmeyeceğim." Şarap ve kokteyller için bardakları yerleştirirken güldü.

"Yani, başka birini işe almam ve kendime zaman ayırmam konusunda haklıydın. Ben de öyle yapacağım. Bu partiden sonra sadece kırk gün çalışacağım."

haftada en fazla 40 saat."

"Buna karar vermene ne sebep oldu?" Keisha bir kaşını kaldırdı.

Omuzlarımı silktim. "Hayat çok kısa. Tek bildiğim, bu gece ölebilirim ve mirasımın, sinsi orta yaşlı kadınlar için lüks bir salon olmasını istemiyorum. Umarım öldüğümde arkamda beni gerçekten seven ve önemseyen insanlar bırakırım."

Keisha bana doğru yürüdü. "Bana sahipsin. Ama ne demek istediğini anlıyorum." Gülümsedi ve beni kucaklamak için kendine çekti. "Seni bu konuda tutacağım," diye fısıldadı.

"Daha azını beklemezdim."

Ön kapının zili çaldı ve Olivia perdelerin arkasından cehennemden fırlamış bir yarasa gibi çıktı.

"Gördüğüm kadarıyla bir tane daha dönüştürüyorum," dedi Olivia, büyük boy güneş gözlüklerini burnundan aşağı indirip yüzünü kapatarak. Onun esprisini görmezden geldik. Keisha sırtımı sıvazladı ve benimle gurur duyduğunu söyledi.

Olivia gözlüklerini çantasına yerleştirdi ve ceketini çıkarıp bakmadan Mary'ye fırlattı. Palto tam Mary'nin yüzüne geldi. Mary inledi, kendini düzeltti ve Olivia'nın paltosunu taşıyarak ön tarafa döndü.

"Bu gerekli miydi?" Keisha sordu.

Olivia onu görmezden geldi. Muhtemelen Mary'ye ne yaptığının farkında bile değildi, ama yine de onu tanıdığım için eminim farkındaydı.

"Hadi başlayalım. Ne gibi giyiniyorsun?" Bunu mümkün olduğunca çabuk halletmeye çalışarak sordum.

"O kadar çabuk değil. Önce bir içki içeceğim ve borcumu ödemek istiyorum." Olivia yüzünü buruşturdu, sonra elini büyük boy çantasına daldırıp bir tomar para çıkardı. Bana uzattı. "Altı bin dolar. İstersen sayabilirsin."

"Gerek yok." Ona doğru yürüdüm ve parayı aldım. Keisha isteksizce ona bir kadeh şampanya uzattı.

Olivia gülümsedi ve içkisini yudumladı. "Mükemmel. Her şey ayarlandı. Şimdi, seksi bir iskelet olarak gidiyorum. Büyük hacimli saçlar, gök yüksekliğinde kirpikler istiyorum,

ve mükemmel iskelet makyajı."

Başımı salladım. "Pekâlâ. Oturun. SFX sanatçılarından biri makyajla ilgilenecek, ben de saçınızı yapacağım."

Olivia sıska kışını bir sandalyeye oturttu. Başını dik tutarken içkisini kavradı ve yavaşça dudaklarına götürdü. Rahat ve huzurluydu, sanki her şeyin yolunda gideceğini biliyordu, sanki hayatındaki tüm parçalar mükemmel bir şekilde yerine oturmuştu. Bir kadeh daha içip boşalttı, sonra uzun tırnaklarını bardağa vurdu. Keisha gözlerini devirdi ve bardağı yeniden doldurdu, sonra bir bardak kendine, bir bardak da bana doldurdu. Bardağı uzatırken, "Buna ihtiyacın olacak," diye fısıldadı. Ona gülümsedim ve bir yudum aldım. Keisha istasyonuna yaslandı ve telefonuyla oynadı.

"Hanımların geri kalanı nerede?" Olivia etrafına bakındı.

"Birazdan burada olur. Shannon da geliyor. Beni daha önce aradı." Bir kaşımı kaldırdım.

"Bu şimdiye kadar duyduğum en üzücü şey," dedi Olivia iğrenç bir sesle Gülmek. "Ama iyi bir eğlence olacak."

"Evet, eğlendirilmeyi seviyorsun," dedim fısıltının biraz üzerinde bir sesle, birkaç bigudi seti ve saç spreyi kutusu çıkarırken.

"Siz ikiniz ne olarak gidiyorsunuz?" Olivia içkisinden bir yudum aldı.

Tam cevap verecekken, "Yardım eder misin?" diye araya girdi. Yüksek sesle kıkırdadı. Keisha öfkesini bastırarak başını salladı.

"Şaka yapıyorum tabii ki," dedi gırtlığını yırtarcasına gülerek.

"*Clueless*'tan Cher ve Dionne olarak gidiyoruz." Sesim sabırlıydı ve olabildiğince sakin.

Olivia başka bir kaba söz söylemek için ağzını açtı ama tam ön kapının zili çaldığı sırada şişmiş dudaklarını kapattı.

KAREN

Salona girdiğimde Mary, "Geri dön," dedi.

"Çok teşekkürler, Mary."

Ben perdelerin arasından kaybolurken gülümsedi. Olivia'yı bir sandalyede oturmuş, bir kadeh şampanya yudumlarırken buldum. Jenny her şey yerli yerinde olmasına rağmen masasını yeniden düzenliyordu. Keisha sandalyesinden kalktı ve orada durduğumu fark edince yüzü aydınlandı. Memnuniyetle gülümsedik. Üzerimde salon kıyafeti vardı. Mark'la birlikte evde vereceğimiz parti için giyinecektim.

"Seni gördüğüme sevindim Karen," dedi Olivia nazikçe.

Büyük çantamın içinden küçük kırmızı Saint Laurent çantayı aldım. Olivia'ya doğru yürüdüm ve çantayı kucağına attım. "Al bakalım. Çantayı benim evimde unutmuşsun." Aslında çanta benimdi ama içinde ona "borçlu" olduğum para vardı.

"Bunu bana getirmeniz çok hoş. Çok minnettarım. Ben de bu çantayı arıyordum. Kıyafetimle mükemmel gider," diye yalan söyledi. Gözlerimi devirdim ve Keisha'nın masasına oturdum. Keisha bana bir bardak kırmızı şarap uzattı. Bizim

Bir an için dudaklarım birbirine değdi ve bu dudaklarımın yukarı doğru kıvrılmasına neden oldu. Gülümsememe karşılık verdi ve omzumu okşadı.

"Ne gibi giyiniyorsun?" Keisha sordu. "Seksi bir iskelet."

"Olmaz. Ben de öyle yapacağım Karen. İki kişi olamayız," diye surat astı Olivia. Aynada ona baktım.

"Ben kostümümü çoktan aldım. O yüzden üzerini değiştirmekte özgürsün."
Sırttım.

Olivia bir içki daha aldı ve bir hu çekti. "Bu şekilde gideceğimi biliyordun.
Sana geçen gün söyledim."

"Unutmuş olmalıyım."

Çenesini bana doğru kaldırdı. "Bu ne. Daha iyi görüneceğime eminim."

"Haklısın. İskelet olarak çok daha iyi görüneceğine eminim." Dudaklarımı
büktüm ve gözlerimi devirdim.

"Saçına ne yapmak istiyorsun?" Keisha sordu.

"Yok bir şey. Peruk takıyorum. Makyaj için: Olivia ne yaptırıyorsa ben de
onu yaptıracağım ama daha iyisini." Güldüm.

Artık umurumda değildi. Olivia'dan bıkmıştım. Artık ona iyi
davranmıyordum. O benim için ölmüştü.

Ön kapının zili çaldı.

"Selam millet," dedi Crystal salona girerken. Sesi her zamankinden daha
tizdi. Jenny ona doğru yürüdü ve sarıldı.

"Merhaba Crystal. Bryce bu gece için hazır mı?" Olivia sordu.

"Eminim öyledir." Crystal Jenny'yi takip etti ve onun masasına oturdu.
Jenny ona bir pelerin sardı ve ardından bir kadeh şampanya doldurdu.

"Ev nasıl görünüyor?" Jenny sordu.

Crystal'ın gözleri parladı. "Harika görünüyor. Her şey mükemmel bir şekilde
bir araya geldi," diye fışkırdı.

"Bu gece için her şey hazır mı?" diye sordum.

Crystal başını sallayarak, "Öyle," dedi.

Makyaj sanatçısı Olivia'nın dudaklarını iskelet dişlerle süslüyordu,
bu yüzden neyse ki geri kalanımız için konuşamıyordu.

"Görmek için sabırsızlanıyorum!" Jenny, Crystal'ın uzun sarı saçlarını taradı.

"Kovboy kız olarak gidiyorsun, değil mi?" Bir yandan Crystal'a bakarken
bir yandan da Keisha'yı gözlüyordum. Gözlerimi ondan alamıyordum.

Crystal başını salladı. "Hayır. Fikrimi değiştirdim. *Grease*'den Sandy olarak
gidiyorum." Aynada kendine gülümsedi.

"Mükemmel," dedi Jenny. "Gerçekten sıkı bukleler yapacağım."

"Jenny seninle işini bitirdiğinde ben de dumanlı bir göz ve koyu kırmızı dudaklar yapacağım.

Keisha, "Saçlarım," dedi.

Olivia bir şeyler mırıldanmaya çalıştı ama makyöz ona kıpırdamamasını söyledi. Bu muhtemelen Olivia'nın ağzını kapalı tutmak için yapmak zorunda kaldığı en zor şeydi.

"Peki ya sen?" Crystal bardağından bir yudum aldı ve aynada Jenny'ye baktı.

"Keisha ve ben *Clueless*'dan Cher ve Dionne olarak gideceğiz." "Oh, bu harika. Bayıldım."

"Ya sen Karen?" Crystal bana doğru baktı.

"Seksi bir iskelet."

"Peki ya sen Olivia?" Crystal aynadan hâlâ dudaklarına makyaj yapmakta olan Olivia'ya bakarak sordu. Olivia cevap vermeye çalıştı ama mırıldandı.

"O da seksi bir iskelet olarak gidiyor," diye cevap verdim onun yerine. "Beni kopyaladı."

Olivia inledi.

"Kostümünü her zaman değiştirebilirsin." Crystal kaşını kaldırdı. Olivia gözlerini devirdi ve tekrar inledi.

"Evet, beni kopyalamak için hâlâ zaman var," dedim gülerek.

"Tamam, hepsi bitti. Ama her şey kuruyana kadar ağzını iki dakika kapalı tut. Aksi takdirde yeniden yapmak zorunda kalacağım," dedi makyaj sanatçısı Olivia'ya. Homurdanır gibi bir ses çıkardı ve telefonunu çıkarıp beş dakika için bir zamanlayıcı ayarladı.

Ön kapı tekrar çaldı.

SHANNON

Mary'ye merhaba dedim ve hemen arka tarafa geçtim. Eşlerim zaten oradaydı, saçlarını ve makyajlarını yaptırıyorlardı. Hepsini selamladım, Olivia'yı bile. Olivia başını salladı ve tek kelime etmedi. Yüzüne tamamen iskelet makyajı yapılmıştı. Oldukça çarpıcı ve güzel görünüyordu.

"Vay canına, Olivia. Ölüm sana çok yakışmış." İçki masasına doğru ilerlerken kıkırdadım. Kendime güzel, uzun bir kadeh şarap doldurdum ve masaya bıraktım. Olivia'ya döndüm. "Ne var? Söyleyecek bir şeyin yok mu?"

Karen, "Makyajı kuruyana kadar konuşamaz," dedi.

Olivia cep telefonunu kaldırdı ve ekranı bana doğru çevirdi. Bir zamanlayıcı tıklıyordu. Bir dakika, yirmi üç saniye.

"Önümüzdeki üç dakikayı hafife almasam iyi olur." Sırıttım.

Jenny gülümseyerek Crystal'ın saçlarının küçük bölümlerini küçük, sıkı halkalar halinde kıvırdı. "Ne olarak gidiyorsun?" Crystal'a sordum.

Aynadan bana baktı. "*Grease*'den Sandy." Başımı salladım ve ona sıcak bir gülümseme verdim, "Harika."

Kırmızı şarap ve şampanya şişelerini aldım ve odanın içinde dolaşarak herkesin içkilerini yeniden doldurdum. "Hadi parti başlasın hanımlar."

"İşte ben de bundan bahsediyorum," diye neşelendi Keisha.

Olivia'ya ulaştım. Sanki ona hizmet etmemi bekliyormuş gibi bardağını bana uzattı. Bileği gevşekti, sıska parmakları ise bardağı tutuyordu. Şişeyi eğdim ve kırmızı şarap kucağına dökülene kadar doldurdum. "Özür dilerim."

Çırpındı, silmeye çalıştı. Makyaj sanatçılarından biri ona

bir havlu. Kendini kuruladı ve yüzündeki soğukkanlılığı koruyarak Makyajı bozulmayacaktı ama gözleri hançer gibiydi. Bana zarar vermek istiyordu. Bu çok açıktı. Telefonunu kaldırdı. Zamanlayıcı bir dakikayı gösteriyordu. Beni tehdit etmeye mi çalışıyordu? Olivia'dan korkmuyordum.

"Peki ya sen?" Crystal sordu. "Ne gibi giyiniyorsun?" "Ceset gelin."

Dönüp diğer kadınlara baktım.

Zamanlayıcı kapandı. Olivia derin bir nefes aldı.

"Ne kadar ilginç!" dedi. "Heck. Giyinmene bile gerek yok, Shannon. Sen zaten bekâr, yalnız, unutulmuş bir hiçsin; tıpkı bir ceset gibi. Tek fark, artık evli olmaman." Olivia kıkırdadı.

Diğer herkes garip bir şekilde etrafına bakındı. Olivia'nın birkaç dakika boyunca içinde tuttuğu tüm o zehir patlamıştı. Bir yudum aldı ve sertçe yutkundtu, kendisi için bile fazla ileri gitmiş olabileceğini fark etti. "Sadece şaka yapıyorum," diye ekledi. "Eminim güzel görüneceksin, Shannon." Bir içki daha aldı.

"Her neyse," dedi Keisha konuyu değiştirerek. "Mark bu gece geliyor mu?"

Karen başını salladı ve tek kelime etmedi.

"Neden? Ona söyleyecek bir şeyin mi var?" Olivia sordu.

Keisha'ya neden ters davranıyordu? Keisha ona hiçbir şey yapmadı.

Ama yine de hiçbirimizin yoktu. Her zaman insanlarla oynardı. Kendini kukla ustası sanırdı, sadece ipleri çekerdi. Hiçbir şeyin efendisi olmadığını çok az biliyordu.

"Oh, Olivia. Kibar olsan ölür müsün?" Kollarımı havaya kaldırırken ona kaşlarımı çattım. Onunkinin yanındaki istasyona doğru yürüdüm ve oturdum.

Olivia durakladı, sonra bana baktı. "Evet, evet olurdu." Dudağını büktü. "Ben de öyle düşünmüştüm."

"Sen bilirsin Shannon. Sen kötülük kraliçesisin," diye espri yaptı.

Ona garip bir bakış attım. Bir şeyler sakladığını biliyordum ve şimdi öğrenmezsem asla öğrenemeyecektim.

"Bir sorun mu var Olivia?" diye sordum. Dürüst olmak gerekirse, benimle olan sorunlarının ne olduğu umurunda değildi. Ama kapanış güçlüdür.

"Tek kelime: Nemo," dedi. Daralmış gözleri iskeletiyle eşleşti

makyaj Olivia'yı gerçekten korkunç gösteriyordu.

"Nemo mu?" Karen sordu. "Pixar filmindeki gibi mi?"

Bir an düşündüm ve sonra anladım. Olivia'nın bana neden kızgın olduğunu biliyordum.

"Hayır, Karen. Filmdeki gibi değil. Nemo. Yeni para." Olivia tükürdü.

"Bu yüzden mi bana kin besliyorsun? Yıllar öncesinden kalma aptal bir lakap. Dalga mı geçiyorsun benimle?" Tüm bunların saçmalığına neredeyse gülüyordum.

"Diğer şeylerin yanı sıra," dedi ve beni başından savdı.

Şarabımdan bir yudum aldım. "Bunun için özür dilerim Olivia. Seni ne kadar incittiğimi fark etmemiştim. Ama artık öyle biri değilim."

Ağzını açtı, sonra kapattı. Gözleri benimkileri aradı, sonra karardı. "Özür dilemek için artık çok geç, Shannon. Bir çizgi çekildi." Çenesini bana doğru kaldırdı.

Gözlerimi devirdim ve şarabımdan bir yudum daha aldım, Olivia'nın için sorun olmasa bile bu kapanış için kendimi gayet iyi hissediyordum.

Olivia oturduğu yerden kalktı ve içkisini yeniden doldurdu. İçkisini yudumlarırken bir yandan da odayı inceliyor, muhtemelen bir sonraki hedefinin kim olacağına karar veriyordu. Büyük olasılıkla kendi güvensizliği yüzünden diğer tüm kadınlarla sorun yaşayan kadınlardan biriydi. Gözleri odanın içinde gezindi ve sonunda Crystal'a takıldı. Yeterince şey yaşamamış mıydı?

"Bryce bu akşam partide olacak mı?" Olivia bir kaşını kaldırdı.

"Evet, belli ki burası onun evi," dedi Crystal sert bir sesle. Jenny, Olivia ve Crystal'ın konuşmalarını dikkatle dinleyerek saçlarını kıvırmaya devam etti.

"Güzel. Konuşmamız gereken şeyler var." Olivia sırtıttı.

Crystal telefonunu çıkardı ve onunla meşgul oldu.

"Görünüşe göre evli erkeklerle her zaman konuşacak bir şeyleriniz var," diye kesti Karen.

içinde.

"Görünüşe göre birileri kendi ahlakları için çok yüksek bir ata binmiş." Olivia onu bir aşağı bir yukarı süzdü.

Keisha Karen'ın makyajını bitirdi ve sandalyeden kalkmasına yardım etti. Karen yeni boyanmış yüzüne hayranlıkla bakarak, "Çok güzel," dedi.

Keisha'ya doğru yürüdü.

Olivia'nın durduğu içki masasına bakıyordu.

Birbirlerine bakıyorlardı, ikisi de iskelet makyajı yapmıştı.

"Ben olsam suçlamalarına dikkat ederdim." Olivia gözlerini kıstı. Karen Olivia'ya bir adım daha yaklaştı. "Yoksa ne olur?" Çenesini yukarı kaldırdı.

"Ya da o makyaj biraz daha kalıcı olabilir." Olivia'nın dişleri birbirine çarptı.

"Şimdi, şimdi, hanımlar. Zamanı değil. Birbirimize karşı medeni davranabileceğimiz bir gece geçirebilir miyiz?" Dedim.

Olivia burnunu kaldırıp Keisha'nın masasına doğru yürüdü ve sandalyeye oturdu. Saçlarını dramatik bir şekilde omzuna attı ve Keisha'ya buyurgan bir bakış attı. Keisha gözlerini devirdi ama tek kelime etmedi. Bir tarak ve saç maşası çıkardı ve Olivia'nın saçını yapmaya başladı.

"Shannon'a katılıyorum," dedi Jenny. "Bizler hanımefendiyiz. Hanımefendi gibi davranabiliriz." "Oh, Shannon, sormayı unuttum. Seni eken adamla hiç temas kurdun mu?

Yine mi sen?" Olivia yüzünü asmamaya çalışarak sordu.

Gözlerimi kıstım ama sonra gevşettim. "Hayır, yapmadı."

"Kendini çok kötü hissediyor olmalısın. Ben hissederdim, biliyorum." Olivia kaşlarını kaldırdı. "Onun kaybı," dedi Jenny gülümseyerek.

Biraz destek görmek güzeldi. Eski kocamla eski evimde bir parti düzenlenmesi fikri hâlâ hoşuma gitmiyordu ama yine de her şey plana göre giderse, burası uzun süre onun evi olmayacaktı.

KRİSTAL

Partinin başlamasına bir saatten az bir süre kala eve geldim. Sırf Bryce'la daha fazla yalnız vakit geçirmek zorunda kalmamak için mümkün olduğunca uzun süre kuaförde kalmayı tercih ettim. Onun yanında nasıl davranacağımı bilmiyordum. Normal biri gibi davranmaya çalıştım ama onun kim olduğunu, neler yapabileceğini ve neler yaptığını bilmek beni dehşete düşürüyor ve öfkeliendiriyordu. Onu öldürmek istedim. Olivia nihayet gittikten sonra Karen, Keisha, Shannon, Jenny ve ben şaraplarımızı yudumlayıp sohbet ederek güzel vakit geçirdik.

Ön kapıdan içeri girdim, smokin giymiş ve Operadaki Hayalet gibi maske takmış bir adamın yanından geçtim. Tepsileri şampanya kadehleriyle dolduruyordu. Ev tam da hayal ettiğim gibi dekore edilmişti. Barmen barı hazırlıyordu. Yemek şirketi tüm yiyecekleri hazırlıyordu. DJ kırmızı havuzun kenarında müzik setini hazırlıyordu. Dar siyah deri pantolon, omuzları açık bir bluz ve altı inçlik topuklu ayakkabılar giymiştim. Saçlarım büyük ve kıvrıkcıktı. Gözlerim ekstra dumanlıydı ve dudaklarım koyu kırmızı bir renge boyanmıştı.

Bryce kovboy kostümü giymiş bir halde merdivenlerden indi. Beni gördüğünde gözleri parladı, sonra yüzünde hayal kırıklığı ifadesi belirdi.

"Kovboy kızı gibi giyindiğini sanıyordum. O yüzden bu lanet şeyi giyiyorum." Kendi çocuksu kostümünü işaret etti.

"Fikrimi değiştirdim." Gözlerimi ondan kaçırdım ve bazı süsleri düzeltiyormuş gibi yaptım.

"Hayal kırıklığına uğradım ama çok fazla değil. İnanılmaz görünüyorsun."
O yürüdü

Kollarını arkamdan belime doladı ve çıplak omzumu öptü. Neredeyse ürperiyordum. Kendi derimden sürünerek çıkmak istedim. Gözlerimi kapattım ve küçük bir nefes aldım. *Normal davran. Normal davran.*

"Bir de bana sor, aygır," dedim en iyi Sandy sesimle. Shannon, Bryce'a karşı kendimi rahatsız hissettiğimde Sandy gibi davranmamı tavsiye etmişti. İçime biraz daha sert girdi. Bana duyduğu özlemi sırtımın alt kısmında hissedebiliyordum.

"Belki misafirler gelmeden önce kısa bir sevişme için vaktimiz vardır."
Sıcak nefesini kulağıma fısıldadı.

"Hayır. Birkaç son rötuşum daha var ve işimi mahvetmek istemiyorum.
kostüm." Cevabım kesin ve sertti. Yapmak istediğim son şey kocamla seks yapmaktı.

Bana biraz daha sokuldu. "Hiç eğlenceli değilsin." Şakacı bir şekilde saçlarıma dokundu, bir tutamını düzleştirdi ve sonra tekrar sıkı bir kıvrım haline getirmesine izin verdi.

"Buzlu bir viski alabilir miyim?" Bryce benden uzaklaştı ve Barmen başıyla onayladı ve hemen ardından eline bir içki tutuşturdu.

"Sizin için bir şey var mı Bayan Madison?" diye sordu barmen.

Ben cevap veremedim Bryce araya girdi, "Hayır. Bir içki için çok meşgul."

"Aslında ben votka soda alacağım. Teşekkürler."

Bryce içkisinden büyük bir yudum aldı ve bana baktı. "Misafirler ne zaman geliyor?"

Barmen bana uzun bir votka soda uzattı. Uzun bir içki içtim, kendimi bu adamla konuşmaya bile hazırlamaya çalışıyordum. Birkaç gün önce onu kocam, sevgilim, ruh eşim olarak biliyordum ama şimdi sadece bir canavar ve katil olarak biliyordum. Bu geceyi atlatıp atlatamayacağımdan emin değildim. Bryce'ın onu tanıdığımdan haberi olmadığından emindim. Ama onu yeterince uzun süre karanlıkta tutabilir miydim? Olivia bu sırrı saklıyor olmalıydı, muhtemelen daha sonra bana ya da Bryce'a karşı kullanmak için.

Ona iyi davranmaya dayanamıyordum. Eğer bildiğimi öğrenirse.

Beni öldürtür müydü? Beni kendisi mi öldürecekti? Beni öldürtecek bir adam değildi.

kendi ellerini kirletti. Yalvarıp yakaracak ve politik yollarla kurtulmaya mı çalışacaktı? Shannon da biliyordu. Ona ne yapacaktı? Kendimi bir hayvanat bahçesinde bir aslanla, köşeye sıkıştığının farkında olmayan bir aslanla birlikte duruyormuş gibi hissediyordum.

"Her an olabilir." İçkimi yudumladım.

"Bugün Olivia'yı gördün mü?"

Ona bakmadım.

"Evet. Kuafördeydi." Yanan gözlerini üzerimde hissedebiliyordum. Beni okumaya çalışıyor, Olivia'nın bana söyleyip söylemediğini anlamaya çalışıyordu. Olivia'ya söyleyenin ben olduğumu bilmiyordu. Şimdi onunla konuştuğu açıktı. Bir anlaşma mı yapmışlardı? Birlikte mi çalışıyorlardı? Bu beni şaşırtmazdı.

"Sana bir şey söyledi mi?" Sanki gündelik bir konuşma yapıyormuş gibi içkisindeki buzu çalkaladığını duydum. Ama bunun sıradan bir yanı yoktu.

Yemeklerle kaplı masalara doğru yürüdüm. Hepsini kontrol ediyormuş gibi yaptım. "Ne hakkında?" Cahil numarası yaptım.

"Boş ver." Tezgâha yaslandı ve viskisini yudumladı.

"Bana bir şey mi söylemesi gerekiyordu?" İki kişi soru oyunu oynayabilirdi. Bryce'tan iyi öğrenmiştim.

"Diğer kızlar da geliyor mu? Shannon hariç tabii..." Konuyu çabucak değiştirdi.

"Evet, Shannon da geliyor." İçkimi elime aldım ve ona baktım. Gözleri büyüdü.

"Gerçekten mi? Düşündüğümden daha çaresiz olmalı." Bryce güldü. Bir içki daha aldım, yavaşça yudumlarken bu adama ne söyleyeceğime karar veriyordum. "Onu davet ettin. Bir daveti kabul etmeyi çaresiz kılan nedir? Belki de sen gelmesini istedin mi?" Bir kaşımı kaldırdım.

"Kıskanıyorsun, değil mi? Bu yüzden mi bu kadar gerginsin? Eski karının yeni hayatımıza karışmasından hoşlanmıyor musun?" Viskisinden yavaşça bir yudum daha aldı.

"Evet, işte bu." Başımı salladım. Neye inanmak istiyorsa ona izin verecektim.

Şimdilik inan.

Ön kapıdan gelen yüksek ve emredici bir ses duyduğumda dikkatim Bryce'tan uzaklaştı. Bu kesinti beni rahatlatmıştı.

"Elbette, bir kadeh şampanya alacağım. Ne hoş bir dokunuş," dedi Shannon. Erkenciydi. Bu gece buraya gelebilmek için dünyanın tüm gücüne sahip olması gerektiğini biliyordum ve bunun için ona hayranlık duyuyor ve takdir ediyordum. Sırrımı sakladı, kelimenin tam anlamıyla beni yok edebilecek bir sırrı. Shannon iyi bir kadındı - öfkeli bir kadındı ama özünde dürüsttü - ve ona arkadaşım demekten gurur duyuyordum.

"Merhaba," diye seslendim, sesim artık hafif ve neşeliydi.

Shannon, Bryce ve beni mutfakta garip bir şekilde dururken buldu. Zombi makyajı inanılmaz görünüyordu. Her nasılsa, zarif ve sofistike görünmesini sağlamıştı. Bunu sadece Shannon yapabilirdi. Gelinlik seksi bir görünüm için yırtık ve kısaydı. Tasarımcıydı tabii ki. Şampanyasından küçük bir yudum aldı ve önce endişeyle bana, sonra da tiksintiyle Bryce'a baktı.

"Burası harika görünüyor," diye övündü.

"Teşekkür ederim. Bence gerçekten iyi bir araya geldi." Etrafıma bakındım, dekora hayran kaldım.

"Değişiklik olsun diye yetenekli biriyle evli olmak çok güzel," diyor Bryce şaka yaptı.

"Crystal ve benim bunu hiç yaşamamış olmamız çok kötü," diye sırttı Shannon.

Bryce onu bir aşağı bir yukarı süzdü. Videodan önce gözünü korkutmaya çalıştığını ya da onu süzdüğünü düşünmüştüm ama şimdi muhtemelen onu nasıl öldürebileceğini düşünüyor diye düşündüm. Eskiden yüz hatları bana yumuşak, gözleri sıcak gelirdi ama şimdi her şeyi keskin, karanlık ve soğuktu.

"Elbisene bayıldım. Nereden aldın?" Konuyu değiştirerek sordum. Tartışmanın sırası değildi. Kızartacak daha büyük meselelerimiz vardı.

"Bu aslında Bryce'la evlenirken giydiğim elbise." Güldü ve bir yudum

daha aldı. Neredeyse ben de gülüyordum. Shannon *önemsizliği* bambaşka bir boyuta taşımıştı.

"Gelinliğini mi yırttın? Bunun için on beş bin dolar ödedim."
Bryce öfkelen-di.

"Tekrar giyecek değildim ya." Elini umursamazca salladı. "Haklısın."
Adam güldü. "Bunu başka birinin alacağını düşünemezdim.
Kurşun." Bryce içkisinin geri kalanını boşalttı.

Shannon'ı kolundan yakaladım. "Sana arka tarafı göstereyim," dedim ve onu dışarı çektim. "Neden kendine bir içki daha almıyorsun ve olay yeri bandını merdivenlere koymuyorsun?" Uzaklaşırken Bryce'a öneride bulundum.

Dışarı çıktıktan sonra DJ müzik çalmaya başladı. Hizmetçiler içki ve meze tepsileriyle etrafta koşuşturuyordu. Shannon'ı havuzun diğer tarafındaki kırmızı şezlonga doğru götürdüm. İkimiz de oturduk ve Bryce'ın bize bakmadığından ve bizi duymadığından emin oldum.

"Plan ne o zaman?" Bir içki daha aldım, gözlerim Shannon ile veranda kapısı arasında gidip geliyordu.

"Bryce'ı o ce'sinden uzak tut. Ben oraya girip
İhtiyacım var," dedi kesin bir
ifadeyle. "Neye?"

"Onu indireceğiz." Shannon dudaklarını büzdü.

"Parti burada," diye seslendi Keisha evin içinden. Shannon ve ben hızla kalkıp içeri girdiğimizde Keisha, Karen ve Jenny ile karşılaştık. Karen üzerinde iskelet kemikleri olan daracık siyah bir tayt, altı inçlik stiletolar, uzun kahverengi bir peruk ve kırmızı bir Saint Laurent çanta giymişti. Ayrıca büyük bir push-up sütyen giydiği de belliydi. Bir an için onun Olivia olduğunu sandım. Keisha ve Jenny, ekose blazer ceketleri, mini etekleri, kusursuz makyajları ve saçlarıyla *Clueless* filmindeki Cher ve Dionne gibi sevimli bir şekilde giyinmişlerdi.

"İlk gelen biz miyiz?" Jenny sordu.

Shannon ve ben hep birlikte başımızı salladık. Bir garson her ikisine de içki uzattı. "Mükemmel." Karen kadehini kaldırdı. "Ölümler gününün şerefine."

JENNY

Küçük sorgu odasında bir ileri bir geri yürüyordum. Dedektif Sanford bir telefon görüşmesi yapmak için ayrılmıştı ve düşüncelerimi toparlamam için beni birkaç dakikalığına yalnız bırakmıştı.

Tüm süreç beklediğimden çok daha uzun sürüyor.

Kapı açıldı. "Peki, nerede kalmıştık?" Sanford soruyor, sesi önündeki odaya giriyor. İçeri girip oturuyor, başı not defterinin sayfalarından hiç kalkmıyor. Ben de onun hareketlerini taklit edip karşısına oturuyorum.

"Ah, evet. Demek partidesin?"

Başımı salladım. "Doğru."

"Partide olağandışı bir şey fark ettin mi?" Çenesini ovuşturuyor.

"Pek değil."

"Shannon da katılıyor muydu?"

Başımı salladım.

"Koşullar göz önüne alındığında bunu olağandışı bulmuyor musunuz?"

"Hem evet hem hayır. Doğru, Bryce'tan tutkuyla nefret ediyordu ama Crystal'a ısınmaya başlamıştı." Bileğimdeki atkuyruğu tutucusunu çekip saçımı bağılıyorum.

"Aralarında partiden birlikte ayrılan oldu mu?"

"Gördüğüm kadarıyla hayır."

"Peki ya Karen? Partiden ayrıldı mı?"

"Gördüğüm

kadarıyla hayır."

"Keisha?"

"Hiç sanmıyorum."

"Olivia?"

Başımı salladım.

"Herhangi biri gitti mi?"

"Sana söyledim, gördüğümü değil."

Bir hu sesi çıkarıyor ve bazı notlar karalıyor. Bitkin düşmüş. Gözleri saatler öncesine göre daha ağır. Görünüşü gün boyunca daha da dağınık hale geldi. Düğmeleri çözülmüş. Gevşek kravat. Buruşuk gömlek. Gözlerimin önünde çözülüyordu. Buckhead insanları çıldırtırdı, ama bu kadar çabuk değil.

"Doğru soruları sormuyorsunuz," diyorum sonunda. Dedektif Sanford'a karşı sabrım tükenmişti.

Bir an durdu ve sonra bana baktı. Muhtemelen onunla tanıştığımdan beri ilk kez bana gerçekten doğru dürüst bakıyor. Sadece soru sorarken bana doğru değil, sadece profesyonel, değerlendirci bir tavırla da değil... gözlerimin içine bakıyor. Merak, şüphe, kuşku... Neden bilmiyorum ama nihayet dikkatini çekebildim.

"Peki, *doğru* soruların neler olduğunu sorabilir miyim?" Bakışlarını sıkıca tutuyor

Rakibinin yumruk atmasını bekleyen bir boksör gibi bana bakıyordu. "Bana Bryce'ı sor."

OLIVIA

Dean ve ben partiye geç geldik, tabii ki. Ne kadar nemliysen, o kadar geç gelirsin. Bu, insanların sizin zamanınızın onlarınkinden daha değerli olduğunu bilmelerini sağlar. Kızların erken geldiğini varsaymıştım. Dean limuzinden inmeme yardım ederken kendi kendime güldüm. Bir hapishane mahkmu olarak gitmeyi seçtiği için turuncu bir tulum giymişti. Kostmdeki ironiyi fark etmemişti. Ama ben gördüm. Dean'e videodan ya da Bryce'la yaptığım anlaşmadan bahsetmemiştim. Düşük zeklı erkekleri karanlıkta tutmak en iyisiydi. O benim kocamdı ama aynı zamanda bizi bu karmaşanın iine sokan kişiydi. Ona kesinlikle gvenemezdim.

"ok güzel görünüyorsun," diye fısıldadı Dean kulağıma. Üzerimde iskelet kemiği grafikli dar siyah bir bodysuit, altı inçlik stiletto, kırmızı bir Saint Laurent anta ve mkemmek bir şekilde açılmış salarım vardı.

Onu yanağından öptüm, o da beni Opera Hayaleti maskesi takmış bir adamın elinde şampanya kadehleriyle dolu bir tepsiyle durduğu n kapıya götürdü. Bizi karşladı ve ikimiz de birer kadeh aldık. Evin içinde vals yaptık. Ev kusursuz bir şekilde dekore edilmişti ve temaya uygundu. Ev sadece kristal avizeler, mumlar ve parti ışıklarıyla aydınlatılmıştı, bu da diğerlerini görmeyi zorlaştırıyordu. Her yerde örümcek ağları, iskeletler ve kırmızı boncuklu perdeler vardı. Tüm sunucular deri ve zincirlerle kaplı dominatrisler gibi giyinmişti. Evin her yerinde müzik gürlüyordu ve mekn Buckhead'den herhangi biri olan hemen herkesle doluydu. Dean ve ben dekorun devam ettiği havuz alanına doğru ilerledik.

Dean kulağıma, "Bryce ve Crystal ellerinden geleni yaptılar," dedi.

"Bizim paramızla," dedim nefesimin altında.

Müzik birkaç kademe kısılmıştı. Partiyi taradım ve Crystal'ı havuzun uzak ucunda Shannon'la sohbet ederken buldum. Ne hakkında konuşuyorlardı? Aslında neden birbirleriyle konuşuyorlardı ki?

Yanından uzaklaşırken Dean'e "Bize yiyecek bir şeyler getir," dedim. Ben yaklaştıkça Karen, Keisha ve Jenny de toplantıya katıldı.

"Merhaba hanımlar," dedim her birini inceleyerek. Gözlerim Karen'ın üzerinde durdu. Benimle dalga geçiyor olmalısın. Lanet olası bir aynaya bakmak gibiydi. Bugün bana verdiği çantaya kadar tıpatıp bana benziyordu. Neden aynı kırmızı Saint Laurent çantadan iki tane vardı ki?

Şampanyamı yudumlarken, "Vay canına Karen, şu haline bak." dedim. "Mark'ı yatağa atmanın tek yolu bu mu?"

Karen'ın gözleri gerildi. O anda beni boğacağından emin olduğumu düşündüm. Keisha'nın elinin Karen'ın sırtının arkasına kayışını izledim. Ovalıyordu. Belli ki Karen pastasını ve halısını da yiyordu. Acaba ondan daha fazla para koparabilir miyim diye düşündüm. Görünüşe göre ne Mark'a gerçeği söylemeye ne de ondan ya da Keisha'dan ayrılmaya niyeti vardı.

"Bence ikiniz de harika görünüyorsunuz," dedi Jenny. Her zaman barışı koruyan, asla başka bir şey yapmayan. Ne kadar sıkıcı bir insan.

"Parti gerçekten harika Crystal," diye mırıldandı Karen.

"Evet. Ben de tam aynı şeyi söyleyecektim. Abartılı ve pahalı görünüyor." Crystal'a bir kaşımı kaldırdım. "Peki gecenin ev sahibi nerede?" Parayı bulana kadar eğlenemeyecektim.

"O buralarda." Crystal gözlerini benden kaçırdı. "Yemek şirketini kontrol etmem gerekiyor."

"Yardıma ihtiyacın var mı?" Shannon sordu. Onu fark etmemiştim bile. O hiçbir şeydi. Crystal başını salladı ve ikisi birlikte yürüdüler. İyi geçinmeleri hoşuma gitmiyordu ama bu, Shannon'la olan anlaşmamdan sonra halledeceğim bir şeydi.

Bryce tamamlandı. Shannon'ın özrü için çok geçti. Cidden, eğer olayın olduğu gece özür dileseydi, yine de çok geç olurdu. *Ben artık aynı kişi değilim lafı* tam *bir* saçmalıktı. İnsanlar değişmez. Crystal'ın eski kocası vardı, benim de onun başkan pozisyonum. Shannon için Buckhead'de hiçbir şey kalmamıştı. şampanyamdan yavaşça bir yudum daha alıp partiyi taradım.

Telefonum çaldı.

Çantamdan çıkardım. Bryce'dan bir mesajdı.

On dakika sonra misafirhanede buluşalım. Arka kapı kilitli değil.

Gülümsedim ve telefonumu yerleştirdim. Mükemmeldi. Her şey plana göre gidiyordu. Karen gülümsediğimi fark edince bana tuhaf bir bakış attı.

"Neden bu kadar mutlusun?" diye tersledi.

"Kendim olabiliyorum. Neden mutlu olmayayım ki?"

SHANNON

"O barda. Gidebilirsin," dedi Crystal kocasının Dean ve Mark'la sohbetini izlerken. Bana bir anahtar uzattı.

"Geliyorsa bana mesaj at."

Başıyla onayladı. Mutfğa doğru yürüdüm ve sonra çakırkeyifmişim gibi davranarak antrede tökezledim. Biri nereye gittiğimi ya da ne yaptığımı sorarsa, sarhoş numarası yapardım - sosyal etkinliklerde aşırıya kaçma geçmişim düşünöldüğünde, bu çok da abartılı değildi. Ama bu gece ayıktım. Olay yeri bandının altından sürünerek geçtim ve fark edilmeden merdivenlerden yukarı çıktım. Birkaç garson ve işçi dışında herkes çoğunlukla dışarıdaydı. Ama yardım edenler hiç soru sormadı. Bryce'ın kapısının önünde durdum, anahtar elimdeydi. Crystal anahtarı daha önce almış, bir kopyasını çıkarmış ve Bryce eksik olduğunu fark etmeden önce orijinalini iade etmişti. O canavarı alaşağı edecektik. Anahtarı kilide soktum ve çevirdim. Kolaylıkla açıldı. Parmak uçlarımda içeri girdim ve kapıyı arkamdan kilitledim.

Crystal'a mesaj attım.

Ben de varım.

Bilgisayarı açarak büyük meşe masaya oturdum. Bir şifre ekranı açıldı.

Şifre?

Güzel. Hâlâ barda. Bryce2o2q.

Telefonumda bir mesaj belirdi. Gözlerimi devirmiştim. başkanlığa aday olduğunu düşünüyor. Hızlıca yazdım ve bilgisayar açıldı. Masaüstüne göz atıp Crystal'ın bahsettiği klasörü aradım. Orada yoktu. Arama çubuğuna gittim ve *Sigorta Poliçesi* yazdım. Sonuç çıkmadı.

Kahretsin. Burada değil. Dosya burada değil.

Her şeye ve her şeye tıklamaya başladım. Açılan her klasör aradığımız şey değildi. Silmiş olmalı. Olivia ona gittiğinde korkmuş olmalı. Bir çeşit anlaşma yaptıklarını biliyorduk.

e metni ekranımı aydınlattı.

Geliyor. Hemen çık oradan.

Kahretsin. Hızla her şeyi kapattım ve bilgisayarı açtım. Odanın kapısının dışında ayak sesleri duydum. Çılgınca odaya baktım.

Saklanacak bir dolap yoktu. Çömelip masanın altına girdim ve sandalyeyi çekebildiğim kadar içeri çektim. Anahtar kilide girdi. Kapı açıldı. Işıklar yandı. Bir telefon çaldı.

"Bryce Madison," dedi.

Evine doğru ilerlerken bir sessizlik oldu. "şimdi icabına bakıyorum."

Masanın çekmecesini açtı. Neredeyse gözden kaybolmuştum. Nefesimi tuttum. Daha önce Bryce'tan hiç k o r k m a m ı ř t ı m ama ne yaptığını, ne yapmakta olduğunu bildiğim için dehşete kapılmıştım. Ahlaksız insanlardan korkmak gerekirdi.

"Bu gece bitiyor," dedi. Telefonunun bir düğmesine bastı ve pantolonunun cebine geri koydu. Masanın çekmecesini kapattı ve bir *klik* sesi duydum, ardından bir *klik, klik, klik*.

Silahı var.

Telefonuma bile bakmadan hemen Crystal'a mesaj attım.

Etrafta biraz daha hışırdadığını duydum. Bir çantanın fermuar sesi gibi,

Etrafa savrulan şeyler ve silah - şarjöre kayan mermiler,...
şarjör hazneye giriyor ve horoz geri çekiliyor. O silahı bu gece kullanacaktı.

KRİSTAL

Kahretsin. Sen iyi misin?

Mesajı kırmızıya çevirdim. Ne yapacağımı bilemedim. Fuayeye doğru yürüdüm, merdivenleri çıkmaya ve ne gerekiyorsa yapmaya hazırdım. Olay yeri bandı yırtılmıştı. Bryce'in acelesi olduğu belliydi. Telefona bakmaya devam ettim, Shannon'ın bana mesaj atıp her şeyin y o l u n d a olduğunu söylemesini bekliyordum. Tam merdivenlerden yukarı fırlamak üzereyken Bryce koşarak merdivenlerden indi.

"Parti burada," dedim sakince. Bir du el çantası taşıyordu ve yüzünde kararlı bir ifade vardı.

"Yapmam gereken bir iş var. Birazdan dönerim," dedi bana ulaştığında.

"Şimdi mi? Ama parti ..." Surat astım.

"Biliyorum, biliyorum. Uzun sürmeyecek." Beni alnımdan öptü.

"Yeniden işleme şovunu kaçıracaksın."

"Yapmayacağım. Söz veriyorum. Gitmem gerek." Ön kapıdan çıktı ve kapıyı arkasından kapattı. Derin bir nefes aldım ve olabildiğince hızlı bir şekilde merdivenlerden yukarı koştum. Shannon geri mesaj atmamıştı. Nefes nefese kapıyı açmaya çalıştım ama kilitliydi. Kapıyı yumrukladım.

"Shannon," diye bağırdım. "Kapıyı aç! İyi misin?"

Kulağımı kapıya dayadım ama hiçbir şey duymadım. Kapı kolunu salladım, vurdum ve tekmeledim. Aman Tanrım. Ne yapmıştı? Daha sert vurdukça gözlerim yaşardı.

Kapı kilitlenmedi ve açıldı. Shannon ağır bir kıyafet giymesine rağmen

Cadılar Bayramı makyajının altında bir hayalet kadar solgun olduğunu söyleyebilirim. Sarmıştım.

Kollarımı ona doladım ve sıkıca sarılmak için kendime çektim. "Tanrı'ya şükür iyisin!" Nefes nefese haykırdım.

"Mesajımı aldın mı?"

Hâlâ omuzlarını tutarak onu serbest bıraktım. "Evet. O silahla nereye gidiyor?"

"Hiçbir fikrim yok."

Silahlar beni rahatsız etmezdi. Bende de vardı, hatta Teksas'taki herkeste vardı. Ama etrafta Bryce'ın yüzündeki uğursuz ifadeyle dolaşmıyorlardı.

KAREN

"Peki, ne yapacaksın?" Keisha sordu. Kaşı kalktı. Dudağı titriyordu. Bir cevap istiyordu... bizimle ilgili bir cevap. Havuzun kenarında, DJ kabini ile dışarıda kurulmuş olan barın arasında duruyorduk. e parti o kadar kalabalık ve gürültülüydü ki zar zor düşünebiliyordum.

Mark'ı onun için terk eder miydim? Ona gerçeği söyler miydim? Yoksa bunların hiçbiri olmamış gibi davranıp kocası onu aldatan mutsuz bir eş olmaya geri mi dönecektim? Evet, şüphelendiğim şey doğrudu. Mark, Olivia ile yatıyordu. Özel dedektif Mark'ın geçen hafta Olivia'nın evine girip bir saat sonra çıkarken çekilmiş fotoğraflarını göndermişti. İhtiyacım olan tek kanıt buydu. Mark bir plastik cerrahı. Ev ziyaretleri yapmazdı. Yaptığı tek şeyin Olivia olduğunu biliyordum.

Votka sodamı döndürdüm ve uzun bir yudum aldım. "Eee?" Keisha elini kalçasına koydu.

Önce ona sonra da Mark'a baktım. Laboratuvar önlüğü giymişti ve boynunda bir stetoskop vardı - ne kadar orijinaldi. Dean'le birlikte barın yanında içiyordu ama sürekli odaya bakıyordu. Birini arıyordu, muhtemelen Olivia'yı. Bunca zamandır kocamla yatairken Keisha'yla yattığım için bana şantaj yaptığına inanamıyordum.

Jenny elinde taze bir içkiyle bize doğru yürüdü. "Crystal ya da Shannon'ı gördünüz mü?" diye sordu.

"Bir süredir değil," dedim, partinin etrafına bakarak. Tıklım tıklımdı. Müziğin sesi yüksekti. İnsanlar dans ediyordu. İçkiler içiliyordu.

havuzda yüzen insanlar bile.

"İşte buradalar." Keisha evden çıkan Crystal ve Shannon'ı işaret etti.

"Oh, bir de Olivia var... lanet olası kocamla oynuyor."

Olivia Dean'e doğru yürüdü ve kulağına fısıldadı. Mark'a döndü ve kolunu okşadı. Sonra da içeride kayboldu.

"İşte bu kadar. Onunla yüzleşeceğim," diye ilan ettim.

"Yapma. Şimdi zamanı değil," diye ısrar etti Keisha. Kolumu tuttu, ama ben onu omuz silktim.

Bir an için ona döndüm. "Ya şimdi ya da asla," dedim ve kasıla kasıla Mark'a doğru. Keisha yine beni durdurmaya çalıştı ama ben kararlıydım. Arkama baktım ve onun arkamdan geldiğini gördüm, bu yüzden hızımı artırdım.

Mark'a zorla, "Konuşmamız gerek," dedim.

Bana baktı ve sonra bir içki daha aldı. "Ne hakkında?" Cevap verirken kayıtsızdı.

"Olivia'yı sikmen hakkında," diye neredeyse bağıırıyordum.

Dean birkaç metre ötede durmuş birkaç adamla sohbet ederken Mark beni susturmaya çalıştı. Duymamıştı, çünkü duysaydı Mark'ı hemen orada öldürürdü. Mark beni kenara çekmeye çalıştı ama ben kıpırdamadım.

"Bana doğruyu söyle," diye talep ettim.

"Sesini alçalt." Kimsenin dinlemediğinden emin olmak için tekrar etrafına baktı. "Olivia'yla hiçbir şey olmadı."

"Bana yalan söyleme, seni pislik!"

"Bunu sana Olivia mı söyledi? Tanrım, hem de ona para ödedikten sonra."

Buna inanamıyordum. Tüm bu ironiye. İçimden küçük bir kıkırdama çıktı. Sonra daha da arttı, ta ki histerik bir kahkaha atıp iki büklüm olana kadar.

"Bu kadar komik olan ne?" Mark sordu.

"Kötü kaltak." Kahkahalarım arasında konuşmakta zorlanıyordum. "Ona seks için para ödedin. Ben de ona çenesini kapalı tutması için para verdim," dedim noktaları birleştirerek.

onun için. Başından beri ikimizle de oynuyordu.

Utanç içinde başını eğdi ve sonra tekrar aldı, açıklamaya hazırdı. Onu durdurmak için elimi kaldırdım. "Zahmet etme. Seni terk ediyorum."

"Yapma bunu. Daha iyi olacağıma söz veriyorum. Seni seviyorum Karen," diye yalvardı.

"Sana aşık değilim. Ben başka birine aşığım ve boşanmak istiyorum." Kelimeler içimden tereyağı gibi, pürüzsüz ve kolay çıktı.

"Ne oluyor bel? Kiminle?" Öfke yüzüne yerleşti. Kıpırmızı oldu ve ağzı gerildi.

"Onunla birlikte." Birkaç adım arkamda duran Keisha'yı işaret ettim. "Güle güle, Mark."

Ondan uzaklaştım ve bir an bile durmadan Keisha'ya doğru yürüdüm. Kendimi ve onu nasıl utandırdığım hakkında atıp tuttuğunu duydum. Kollarımı Keisha'ya doladım ve onu öptüm. Onu sertçe öptüm. O'nu içeri götürürken Mark'ın çığlıklarını ve bağırıışlarını duyabiliyordum. Bazı insanlar alkışladı. Bazılarının nefesi kesildi. Diğerleri iğrenme duygularını belli ediyorlardı. Hiçbirinin önemi yoktu.

u anda önemli olan tek şey Keisha ve bendim.

Gürültülü patlamalar yankılandı, neredeyse silah sesleri gibi. Öpüşmeyi bıraktık. Üstümüzde parlak ışıklar gece gökyüzünü deliyordu. Güldük ve tekrar öpüştük. Gerçekten büyüleyiciydi. Asla unutamayacağımız bir geceydi.

OLIVIA

Neden konukevinin arka tarafında buluşmak zorunda kaldığımız bana hiç mantıklı gelmedi. e parti öyle bir curcunaydı ki, kimse kendinden başka kimseye dikkat etmiyordu. Tıpkı her iyi partide olması gerektiği gibi. Bunu evin bir yan odasında birkaç saniye içinde halledebilirdik ama tabii ki Bryce her zaman dramatik bir havası olan biriydi.

e partinin gürültüsü azalmaya başlamıştı ki ben kenara kaydım ve misafirhaneye doğru ilerledim. Bahçenin uzak bir köşesinde sessizce duruyordu, tüm ışıklar sönmüştü ama içeride hiç hareket yoktu. Bir Cadılar Bayramı partisi için ürkütücü ve korkutucu olma özelliğini tüm süslemelerden daha iyi taşıyordu.

Yürürken topuklarım çimenlere batıyor, adımlarımı yavaşlatıyor ve Tanrı'ya şükür kimse beni göremiyordu. Evin arka tarafına doğru ilerlerken, yanmayan bir pencere camının yansımasında kendimi gördüm. Karen'in bana benzemeye çalışmasına şaşmamalı; böyle görünürken kim benzemez ki?

Söz verdiğim gibi arka kapının kilidini açtım ve yavaşça içeri girdim.

Ben

Burada sadece iki kişi olacağımızdan emindim ama mecbur kalmadıkça evin içinde çılgılık atmaya gerek yoktu.

"Bryce," diye fısıldadım yüksek sesle. Parmak uçlarımda ilerledim ve uzanmış sandalyeler, ev sineması sistemi ve kokteyller için ıslak bir barla dolu dinlenme odasına girdim. Neden sadece ilk odada olmamıştı ki?

"Bryce. Saklambaç oynamıyoruz, sadece dışarı çık. Burada kimse yok," dedim, bu sefer daha yüksek sesle. Hiçbir şey yoktu.

e konukevi açıkça kullanılmamıştı. Halıların hiçbirı yıpranmamıştı. Hiçbir mobilyaya dokunulmamıştı. Örnek bir ev gibi görünüyordu, steril ve sahteydi ve Bryce'a mükemmel uyuyordu.

Üstümdeki tavanda bir gıcirtı duydum. Birisi ağırlığını tahtanın üzerinde kaydırır. "Bryce, yukarıda mısın?" Seslendim.

Döner merdivenlerden yukarı doğru çıkmaya başladım. Bunlardan nefret ediyordum.

Çok rüküş ve çocukça. Bryce muhtemelen bunun onu genç ve havalı göstereceğini düşündü. En tepeye ulaştım ve ışıksız üç oda buldum. Koridordan içeri baktığımda bir banyo ve iki yatak odası olduğunu fark ettim. Banyoyu atladım ve ilk olarak iki yatak odasından büyük olanına gittim.

"Bryce. Büyük bir şey olmasına gerek yok. Sadece buraya gel ve bana paramı ver ki partiye geri dönebileyim. İnsanlar orada olmadığımı fark edecekler." Yatak odasına girdim ve ışık düğmesini açtım ama hiçbir şey olmadı. Birkaç kez daha denedim ama olmadı. Telefonumu çıkardım ve kül ışığını açtım. Odayı tararken hiçbir şey görmedim. Sadece daha fazla kullanılmayan mobilya ve bir büyükannenin evi gibi yavan dekorasyonlar.

Kapı yine gıcırdadı, bu sefer yandaki odadan geliyordu.

"Bryce. Bu hiç komik değil. Sen sert değilsin, lanet olası bir politikacısın. Defol git buradan."

Odadan çıktım ve daha küçük olan yatak odasına girdim. Orada, yatağın üzerinde bir çanta vardı, çanta açık olduğu için para açıkça görülebiliyordu.

"Ah, işte orada," diye fısıldadım. e para. Bryce'ın burada olmasına ihtiyacım yoktu, sadece önümde duran güzel ödüle ihtiyacım vardı. Korkak tavuk muhtemelen buraya kendisi gelemeyecek kadar korkmuştu ve parayı bırakması için bir uşak göndermişti.

Çantayı almak için öne doğru bir adım attım ve sonra kayboldu. Her şey gitti.

JENNY

"O zaman bana Bryce Madison'dan bahset Jenny," diyor Dedektif Sanford. Gözlerini dikmiş bana bakıyor. Büyük ifşaat için bekliyordum. Tam konuşacakken, bir polis memuru odaya daldı.

"Efendim! Ben Bryce Madison," diyor nefes nefese. Dedektif Sanford hızla ayağa kalkar ve kapıyı arkasından kapatarak çıkar.

Bryce şimdi ne yapacaktı? Nihayet bir yerlere varıyorduk. Yerimden kalktım ve odayı adımladım. Kızlardan birine bir şey mi yaptı? Eğer bir şey olduysa, bu dedektifin hatasıdır. Soruları çok dağınıktı. Bir türlü anlamıyor. Buckhead'i anlamıyor.

Sabırım tükeniyor. Gidip kapıyı çaldım, sonra da vurdum. Sanford kapıyı açtı. "Ne yapıyorsun?"

"Bryce ne yaptı?" Sorusunu tamamen görmezden gelerek soruyorum. "O hiçbir şey yapmadı. O öldü."

Ağzım açık kaldı. Derin bir nefes alıyorum. İçimde bir rahatlama hissi Ben. Bitti artık. Nihayet bitti. Yavaşça sandalyeme doğru yürüyorum ve oturuyorum. Omuzlarım çöküyor ve hiçbir şeye bakmıyorum.

Dedektif Sanford beni inceliyor, bir aşağı bir yukarı bakıyor. Tekrar çenesini ovuşturdu. Kaşları birbirine çarpıyor. Hâlâ anlamıyor.

"Bana Bryce hakkında ne söyleyecektin? Neden bana ne soruyorsun? ne yapmıştı?" Sandalyesini masaya mümkün olduğunca yaklaştırarak karşıma oturdu.

"Onun yerine sana göstereyim." Telefonumu çıkardım, bir video açtım ve Ona.

"Oynat'a
bas."

Yapıyor.

Video bittiğinde, Dedektif Sanford başının üstünü kaşır.

Gözleri açılıyor.

"Dean Petrov videoda mıydı?"

Bunun bir soru olup olmadığından emin değilim ama yine de başımı sallıyorum.

"Peki ya ekrandaki ses?" diye soruyor ama sanırım zaten biliyor.

"Bryce Madison," diyorum.

"Bunu bana neden daha önce göstermedin?"

"Sana güvenip güvenemeyeceğimi bilmiyordum. Bryce'ın maaş bordrosunda polis vardı. Ama artık o öldüğüne göre ... bunun bir önemi yok." Kollarımı göğsümde kavuşturdum. "Onu kim öldürdü?"

"Dean Petrov. Doğruca odasına girdi ve onu başından vurdu. O da polis geldiğinde elinde silahla Bryce'ın cesedinin karşısında oturuyordu." Dedektif Sanford sandalyesinden kalktı. "O gözaltında."

"Şaşırmadım," diyorum.

"Olivia'yı Bryce öldürdü, değil mi?" "Evet."

"Kahretsin. Düşündüğümünden daha büyükmüş. O ev kadınlarından birinin yaptığına ikna olmuştum." Odayı adımlıyor, parmak uçlarını çenesine vuruyor, tüm parçaları bir araya getirmeye çalışıyor. "Olivia bu işe nasıl bulaştı?"

"Sanırım yanlış kişiye şantaj yaptı." "Bryce mı?"

Başımı salladım.

KAREN

Bryce'ın öldürölmesinin ve Dean'in tutuklanmasının üzerinden üç hafta geçti. Olivia'nın cinayeti çözülmüştü ve Buckhead nihayet normale dönüyordu, yani yeni bir normale. Lululemon yoga pantolonu ve ona uygun bir atlet giyerek Glow'a girdim. Mary beni arka tarafa götürüyor, orada Shannon'ı elinde bir bardak Chardonnay, ayaklarını pedikür küvetine daldırılmış halde buluyorum. Pek bir şey değişmemiş. Crystal da aynı şekilde onun yanında oturuyor. Aslında çok şey değişmiş. İkisi de anne kız gibi görünüyor. Shannon böyle düşündüğüm için beni öldürür. Keisha'ya doğru yürüyorum ve ıstasyonunu süpürürken onu öpüyorum.

Shannon şakacı bir tavırla, "Bir oda tutun," diyor. Keisha ve ben sırtıtıyoruz.

"Ağda için vaktin var mı?" Kulağına fısıldıyorum. Gülerek beni tekrar öpüyor. İstasyonuna oturuyorum ve etrafıma bir pelerin sarıyor.

"Buckhead sana nasıl davranıyor?" Jenny soruyor. Bakıyorum, tanımadığım bir kadının saçını kestiğini fark ediyorum. Yüksek elmacık kemikleri ve sivri burnu olan esmer bir kadın.

"Oldukça iyi. Müşteri listene girdiğim için çok mutluyum." Jenny başını salladı.

"Merhaba, ben Karen. Tanıştığımızı sanmıyorum," diyorum Keisha saçlarını tararken.

Bana doğru baktı. "Ben Laura. Kocamla birlikte Buckhead'e yeni taşındık." Küçük bir el sallıyor.

Memnun bir gülümsemeyle "Tanıştığımıza memnun oldum," diyorum.

"Hepiniz öldürülen kadını tanıyor muydunuz?" Laura önce bana, sonra Keisha'ya, sonra da aynadan Crystal ve Shannon'a bakıyor.

"Yeterince iyi." Shannon şarabından bir yudum alır.

"Peki ya siz? O senin müşterindi, değil mi?" Laura aynadaki Jenny'ye bakar.

JENNY

"Onu biraz fazla iyi tanıyordum," diye cevap veriyorum sonunda. İnsanlar Olivia hakkında soru sorduklarında ne diyeceğimi bilemiyorum. Bu, hakkında konuşmaktan hoşlandığım bir şey değil.

Laura başını sallıyor ve bana üzgün bir bakış atıyor. "Kaybınız için gerçekten çok üzgünüm" diyor. tam bir samimiyetle.

Ona teşekkür ediyorum.

Shannon ve Crystal öğle yemeği ve yoga planları hakkında sohbet ediyorlar. Shannon başkanlığa geri döndü ve Crystal başkan yardımcılığı pozisyonunu kazandı.

yakınlaştılar. Travma insanlara bunu yapar.

Keisha ve Karen açıkça çıkıyorlar ve mutlular, gerçekten mutlular. Karen iki hafta önce boşanma davası açmış ve hatta Keisha'yı oğlu Riley ile tanıştırmıştı.

Bana gelince, Keisha'ya verdiğim söze sadık kaldım ve artık haftada kırk saatten fazla çalışmıyorum. Hatta biriyle çıkıyorum, Dedektif Sanford. Görünüşe göre sorgu odasında geçirdiğim onca zaman işe yaramış. Geçen hafta beni aradı ve ilk başta yeni bir kanıt bulmuşlar gibi daha fazla sorgulama için olduğunu düşündüm. Aramasının sadece bana çıkma teklif etmek için olduğunu öğrenince rahatladım. Çok profesyonelce görünmemesi için davanın kapanmasını beklediğini söyledi.

"Bu çok utanç verici. Onun bir fotoğrafını görmüştüm. Çok güzeldi," diyor Laura.

"Dışarıdan. Evet, öyleydi," diyor Shannon ve bir tane daha alıyor

Chardonnay'inden bir yudum. Shannon'a dönüp onaylamayan bir bakış atıyorum. Crystal garip bir öksürük çıkarır.

Dikkatimi yeniden Laura'nın saçına veriyorum, kalp şeklindeki yüzünü vurgulamak için doğru sayıda kat eklemeye dikkat ediyorum.

"Bir insan başka bir insana bunu nasıl yapabilir?" Laura soruyor.

Omuzlarımı silkiyor ve başımı sallıyorum, beden dilim düşüncelerimle tamamen zıt hareket ediyor. *Kolayca.*

KRİSTAL

Telefonum çaldı. Mesajı hemen açtım. Olivia'dan geliyordu.

Tamam. On dakika içinde orada olacağım. Komiklik yok.

Telefonum yine çaldı. Bryce'dandı.

Yirmi dakika sonra iş yerimde buluşalım.

Hemen Bryce'a mesaj attım.

Dileğiniz benim için emirdir. Komiklik yok.

Telefonumu tayt pantolonumun içine geri koydum ve partiye göz gezdirdim. Bryce elinde bir çantayla koşarak merdivenlerden indi.

"Parti burada," dedim.

Bryce'ın yüzünde kararlı bir ifade vardı. "Yapmam gereken bir iş var. Birazdan dönerim."

"Şimdi mi? Ama parti ..." Surat asar gibi yaptım.

"Biliyorum, biliyorum. Uzun sürmeyecek." Beni alnımdan öptü.

"Reworks gösterisini kaçıracaksın."

"Yapmayacağım. Söz veriyorum. Gitmem gerek." Ön kapıdan çıktı ve kapıyı arkasından kapattı.

O kapıdan çıkar çıkmaz, ben de hemen merdivenlerden yukarı koşup Shannon. Kapıyı çaldım ama hemen cevap vermedi.

"Shannon," diye bağırdım. "Kapıyı aç! İyi misin?"

Bir an için Bryce'ın onu bulduğunu sandım. Ama tam gözlerim ıslanırken, kol döndü ve kapı açıldı. Shannon elinde Glock'la karşımdaydı.

"Anladın mı?" Ben sordum.

Sanki Charlie'nin Meleklerinden biriymiş gibi elini kaldırdı. "Evet, hanımefendi. Tüm mesajlar gitti mi?"

Başımı salladım. "Evet. Her ihtimale karşı her şey belgelendi."

Bryce'ın yanında silahı yoktu. Bryce'ın silahlı ve tehlikeli olduğunu belirten mesajlaşmalarımız, bir şeylerin ters gitmesi ihtimaline karşı alınmış önlemlerdi. Bunu bir ipucu oyunu gibi planlamıştık-Bryce tabancasıyla kendi evinde.

"Olivia nerede?" Shannon, Bryce'ın silahını yüksek çoraplarının üst kısmına yerleştirdi.

"Misafirhaneye gidiyor."

"Ya Bryce?" Elbisesini tekrar yerine yerleştirdi ve dikkatlice düzeltti.

"O ce'sine giderken."

Shannon memnun bir şekilde gülümsedi. Her şey plana uygun gidiyordu. Daha önce kuaförde, Olivia'nın telefonundaki Bryce'ın numarasını kullan at telefona yönlendirmiştim ve eve döndüğümde aynı şeyi Bryce'ın telefonuna da yapmış, Olivia'nın numarasını da aynı kullan at telefona yönlendirmiştim. Akşam bitmeden numaraları tekrar değiştireceğimden ve telefonu imha edeceğimden eminim. Ama şu anda ikisi de tam istediğimiz yerdeydi, yalnız ve savunmasız, sahte bir güven duygusuyla.

KAREN

Keisha ve ben havuzun yanında, her şeyin merkezinde duruyorduk. Parti flaş ışıkları, yüksek sesli müzik, telaşlı sunucular ve bitmek bilmeyen içkilerle tam bir hareket halindeydi. Crystal bu partinin bir kulüp havasında olması için harika bir iş çıkarmıştı - dikkat dağıtıcı ve bunalıcı. İnsanların Keisha ve beni fark etmesi şarttı. Görülmek istiyorduk. Olivia'nın içeride kayboluşunu izledik. Herkesin gerçekte ne olduğundan tamamen habersiz içip eğlenmesini izledik.

"Şu anda seni çekici bulmakta gerçekten zorlanıyorum," diye tersledi Keisha.

"Evet, çünkü Olivia'ya benziyorum," d e d i m .

Keisha güldü ve elimi tuttu. Yüzü ciddileşti. "Yakında her şey bitecek."

Başımı salladım. "Vakit geldi mi?"

Saatine baktı. "Evet."

Derin bir nefes aldım ve planı kafamda tekrar gözden geçirdim. Keisha kolunu üzerime koydu, ben de dramatik bir şekilde omuz silktim ve "Ya şimdi ya hiç," diye bağırdım. Gözler hemen üzerimizdeydi. Mükemmeldi. Çalımlarla Mark'ın yanına gittim, "Konuşmamız gerek!"

Bana baktı ve sonra bir içki daha aldı. "Ne hakkında?"

"Olivia'yı sikmen hakkında," diye sesimi daha da yükselttim. Daha fazla göz üzerimizdeydi. Tüm tavrı bir anda değişti ve şimdi yüksek alarmdaydı. Mark beni susturmaya çalıştı. Ama artık susturulamazdım. Ben bir kadındım

bir sesle, güçlü bir kombinasyon.

"Bana doğruyu söyle," diye daha da yüksek sesle talep ettim.

"Sesini alçalt." Kimsenin dinlemediğinden emin olmak için tekrar etrafına baktı. "Olivia'yla hiçbir şey olmadı."

"Bana yalan söyleme, seni pislik!"

"Bunu sana Olivia mı söyledi? Tanrım, hem de ona para ödedikten sonra." Mark onu bulmaya çalışarak partide etrafına **b a k ı n d ı**.

Utanç içinde başını eğdi ve sonra tekrar aldı, açıklamaya hazırdı. Onu durdurmak için elimi kaldırdım. "Zahmet etme. Seni terk ediyorum."

"Yapma bunu. Söz veriyorum daha iyi olacağım. Seni seviyorum Karen," diye yalvardı.

Köpek.

"Sana aşık değilim. Başka birine aşığım ve boşanmak istiyorum," sözcükleri kolaylıkla ağzımdan çıktı.

"Bu ne lan!? Kiminle?" Kıpırmızı oldu. Gözleri kısıldı. Ağzı gerildi.

"Onunla birlikte." Birkaç adım arkamda duran Keisha'yı işaret ettim. "Güle güle, Mark."

Ondan uzaklaştım, Keisha'ya doğru yürüdüm ve onu sertçe öptüm. İnsanların nefesi kesildi. İnsanlar alkışladı. Dikkatler üzerimizde olduğu sürece nasıl bir tepki verdikleri umurumda değildi. Biz dikkat dağıtıcıydık, gözlerinizi alamadığınız araba kazasıydık.

Kalabalıktan bir kişi "Onu öpen Olivia mı?" diye sordu.

İşe yarıyordu. Olivia olarak geçiyordum.

"Hayır, o Karen," diye cevap verdi başka bir kişi.

Bundan sonra Keisha'dan ayrılacak ve partide tur atacaktım. Kimse Olivia ile benim aramdaki farkı anlayamayana kadar dönüp duracaktım. Olivia 10'a kadar orada mıydı? On bire? Gece yarısına kadar? Elbette, elbette oradaydı. Bütün gece partideydi.

Gürültülü patlamalar yankılandı ve gökyüzü herkesin gözünü Keisha ve benden alan parlak renkli çalışmalarla aydınlandı.

"İyi misin?" diye sordu.

"Artık öyleyim." Keisha'ya gülümsedim.

Yukarı baktık ve birkaç saniyeliğine içimize çektik: gece gökyüzü, yeniden yapılan çalışmalar, belki de her şeyin yoluna gireceği hissi.

Keisha benden bir adım uzaklaşarak, "Dikkatli ol," dedi.

"Sen de." Ondan uzaklaştım ve insan kalabalığının içinde kayboldum.

KRİSTAL

"Merhaba," diye seslendi Olivia. "Bryce, burada mısınız? Sana komik işler yapma demiştim." Olivia'nın sürgülü kapıdan içeri süzülüşünü ve kapıyı dikkatle arkasından kapatışını izledim. Işık düğmesini bulmaya çalışırken biraz tökezledi. Elini dokundu ve birkaç kez işaretledi, ancak hiçbir ışık yanmadı.

"Bryce." Sesi bu kez hafif ya da havadar değildi. Endişeli, neredeyse korkuluydu. Oturma odasına baktı ama gözleri karanlığa alışmamıştı. Karanlıkta durdum, parmaklıklara yaslandım ve yukarı gelmesini bekledim. Nefesim yavaş ve kontrollüydü. Ellerim beyzbol sopasını kavrarken, sopanın üst kısmı omzuma yaslanmıştı.

Üst katta biraz ses çıkarmak için hafifçe hareket ettim.

"Bryce, sen misin?" Sesi yine hafifti. Merdivenleri yavaşça çıkmaya başladı, mobilyalara ve yoluna çıkabilecek başka şeylere bakıyordu. Önce ana yatak odasını, sonra da ikinci odayı kontrol etti. O

Sonunda yatağın üzerindeki yemi gördü. Sadece birkaç adım ötedeydi. ona ihtiyacı vardı.

"Ah, işte orada," dedi
Olivia. Gözlerim fal taşı
gibi açıldı.
Oradaydı.

Sopayı havaya kaldırdım ve olabildiğince sert bir şekilde savurarak Olivia'nın kafasının arkasına indirdim. Bir patates çuvalı gibi sert ve gürültülü bir şekilde yere düştü. Kafatasının mı yoksa sopanın mı çatladığından emin değildim.

Arkamda bir ışık yandı.

SHANNON

"Vay anasını. Vay canına. Başardın," dedim Crystal'ın sırtını sıvazlayarak ve sahanlığa yayılmış Olivia'ya bakarak. "Dürüst olmak gerekirse, bunu yapabileceğini düşünmemiştim."

Crystal sopaya baktı. Parmaklarını sopanın ucundaki taze çatlakta gezdirdi ve sonra yere bıraktı. Derin bir nefes aldı ve sonra bir nefes daha. Yüzü asıktı. Gözleri kocaman açılmıştı. Gerektiğinde, kendini savunması gerektiğinde sert olduğunu biliyordum ama bu farklıydı ya da belki de o kadar farklı değildi.

"Ben de öyle düşünmemiştim," dedi omuzlarını düşürerek.

Topuğumu Olivia'nın yan tarafına bastırıp onu nazikçe hareket ettirdim.

Kıpırdamadı. "Şimdi ne olacak?" Crystal sordu.

"Onu götürmeliyiz. Onu burada bırakamayız."

"O öldü mü?" Crystal alt dudağını ısırdı.

Eğildim ve elimi boynunun yan tarafına koydum. Kalp atışları Zayıftı ama oradaydı. Olivia bir hamamböceği gibiydi, asla tam anlamıyla yok edemeyeceğiniz bir haşere. "Hayır, hâlâ nefes alıyor."

"Shannon. Crystal," diye fısıldadı aşağıdan bir ses. "Neredesiniz çocuklar?"

"Yukarıya," diye seslendim.

Merdivenlerden ayak sesleri yükseldi ve Keisha içeri girdi. Önce bize sonra da Olivia'nın yattığı sahanlığa baktı. "Çok daha iyi görünüyor."

"Keisha espri yaptı.

"Ne, bilinçsiz mi demek istiyorsun?" Crystal sordu.

Keisha başıyla onayladı ve sonra eğilip Olivia'nın bacaklarını kaldırdı. "Üst yarısını tut. Acele et, fazla zamanımız yok."

JENNY

Keisha ve ben cesedini boş bir kamyon bahçesindeki nakliye konteynerine doğru sürüklerken Olivia kıpırdandı. İşimizi kolaylaştırmak için altında mavi bir muşamba vardı. Vücudu çakılların ve toprağın üzerinde cıtırdıyordu.

"Nasıl bu kadar ağır olabiliyor?" Keisha nefes nefese kalmıştı.

"Sadece çekmeye devam et," dedim, muşambayı çekerken kendimi geriye doğru fırlattım.

Onu nakliye konteynerine taşıırken biraz inledi. Vücudunu arkaya yasladıktan sonra, ben uyanmasını beklerken Keisha arabaya gitti. Sırtımı soğuk metalin duvarına dayayarak on beş dakika oturduktan sonra nihayet uyandı, tamamen şaşırmıştı, nerede olduğunu bilmiyordu. Ayağa kalkmaya çalıştı ama tekrar zemine düştü. Etrafına bakındı, nerede olduğunu anlamaya çalışıyordu. Sonunda beni gördü ve Olivia'nın hayatında ilk kez gerçekler ortaya çıktı.

"Jenny? Ne haltlar dönüyor? Ne oldu?"

Sadece karşımdaki duvara baktım. Onu hiç tanıımıyordum. Olivia'ya cevap vermekten yorulmuştum. Hepimiz ondan bıkmıştık.

"Dinleyin. Diğer kadınların seni avuçlarının içine aldıklarını biliyorum, ama sen lanet olası bir yardımcıdan başka bir şey değilsin. Şimdi seninle konuştuğumda bana cevap ver. . . seni aşağılık pislik. Bana ne yaptın lan sen!" diye bağırdı ve elini başının arkasında Crystal'ın bıraktığı yaranın üzerine koydu.

İç çektim. Ve gülmeye başladım. Bir türlü anlamadı.

"Senin için komik olan ne? Sorularıma cevap vermeye başlayacaksın ya da-"

"Yoksa ne olur?" Bryce'ın silahını kül ederek ayağa kalktım.

Nefes nefese kaldı ama ağzını

kapattı. "Ne yaptığını biliyorum."

Kanlı elini yüzünün önüne getirdi ve bana baktı.

"Üzgünüm, Jenny. Salonda olmaman gerekiyordu. Sadece seni korkutmak içindi, seni benim yarattığımı hatırlatmak için." Sanırım Olivia hayatında ilk kez dürüst davranıyordu.

Silahı doğrudan ona doğrulttum. "Hâlâ beni yarattığını mı düşünüyorsun?" Israrla başını salladı.

Silahı indirdim ve bir adım geri attım. "Güzel."

Olivia rahat bir nefes aldı ve tekrar ayağa kalkmaya çalıştı. Silahı kaldırdım ve emniyetini açtım.

"Ne halt ediyorsun sen?" Gözleri kocaman açılmıştı. "Bizi sefaletinizden kurtarıyorum." Silahı ona doğrulttum.

Nefes nefese, "Jenny, lütfen-" dedi ve o konuşmadan, hayatı için yalvaramadan, üç el ateş ettim. İki göğsüne, biri de kafasına... Yüzündeki ve göğsündeki parlak kırmızı lekeler kostümündeki beyaz iskelet kemikleriyle güzel bir tezat oluşturunuyordu. Olivia'ya son rötuşunu yaptım, güzelliği son bir kez en sevdiği tonda parladı.

"Bitti mi?" Keisha dışarıdan seslendi.

Nakliye konteynerinden çıktım ve kapıyı arkamdan kapattım. "Bitti," dedim.

"Bir şey söyledi mi?"

"Yeterince konuştu." Silahı Keisha'ya uzattım.

Başını salladı. "Nasıl hissediyorsun?" Keisha kolunu omzuma doladı.

"Rahatladım."

Arabaya doğru yol aldık.

"Şimdi ne olacak?" Keisha bana

baktı. "Partiye geri dönüyoruz."

Bryce'ın siyah Range Rover'ına atladık. Onun arabalarından biriydi, bu yüzden

Bu aracı her zaman konukevinin yanında park halinde bıraktığı için kayıp olduğunu bile bilmiyordu. Crystal bu aracı sadece ceset gibi bir şey taşıması gerektiğinde kullandığını söyledi. Dikkat çekmemeye özen göstererek yavaşça sürdük. Keisha silahı birkaç kez iyice sildi.

Işıklar açıkken misafirhanenin arka tarafına çektik. Shannon karanlıkta elinde havluya kısmen sarılmış beyzbol sopasıyla bizi bekliyordu.

"Nasıl gitti?" Shannon araçtan indiğimizde sordu. Kapıyı

dikkatlice kapattım. "Tam planladığımız gibi."

Shannon ve Keisha silahlarını değiştirdiler. Keisha aracın arkasına doğru yürüdü, kapağı açtı ve beyzbol sopasını içeri fırlattı. Kapıları ve cipin içini birkaç bez parçasıyla çabucak sildik.

"Ve o öldü mü?" Shannon bana baktı.

Başımı salladım. "Olivia öldü."

Rahat bir nefes aldı.

Keisha yanıma döndü. "Bryce nerede?"

"Son kontrol ettiğimde Bryce bahçedeydi. Crystal ona göz kulak oluyor. Bunu **y e r i n e** koyduracağım." Shannon silahı havaya kaldırdı.

Başımızı salladık. "Gittiğimizi fark eden oldu mu?"

Ben sordum. "Hayır, tam da şüphelendiğin gibi."

Keisha'ya gülümsedim, o da bana gülümsedi. İnsanların partide olup olmadığını sorgulamaları konusunda endişelenmemize gerek olmadığını biliyorduk. e kızlar bize kefil olacaktı ve diğer herkes bizi gördüğünü hatırlayacaktı çünkü biz arka planda kaybolmuştuk. Biz yardımcıydık. Dikkat çekmiyorduk. Hava gibiydik. İnsanlar her zaman orada olduğumuzu varsayardı.

Bryce arka tarafta, Shannon'ın söylediği yerde, elinde bir içkiyle barda duruyordu. Kafası karışmış ama aynı zamanda memnun görünüyordu. Muhtemelen

Olivia ile arasının açık olduğunu düşünüyordu.

Aklında. Dean barda onunla birlikteydi, tamamen sarhoştı ve karısının kim bilir ne kadar zamandır birlikte olduğu zavallı kadınlar gibi bir nakliye konteynırında ölü olduğu gerçeğinden habersizdi.

Gecenin geri kalanında içtik, güldük, dans ettik ve planımızın geri kalanının gerçekleşmesini bekledik.

JENNY

Olivia bir kanser gibiydi ve tedavi edilebilecek biri değildi. Kesilip atılması gerekiyordu. Onu gerçekten öldürmemiz gerekip gerekmediğini sorguluyor olabilirsiniz. Cevabım evet. Bryce'ın bu işten sıyrılacağını biliyorduk. Jüri Olivia'ya yumuşak davranacaktı ve Dean de savunma anlaşmasını kabul edecekti. Ve hepimiz zengin insanlara ne olduğunu biliyoruz. Hiçbir şey.

Üçünü de indirmeyi planladık. Nasıl yapacaktık? Aslında oldukça basitti.

Olivia öldükten sonra planın geri kalanının yerine oturacağını biliyorduk. Olivia kaybolduktan iki gün sonra Dean kayıp ihbarında bulundu. Bundan dört gün sonra cesedi bulundu. Ertesi gün polis merkezine gittim ve davanın baş dedektifini istedim. Ona Olivia Petrov'un cinayetiyle ilgili bilгим olduğunu söyledim ve sonra saatlerce onun dikkatini dağıtarak Dean'in başladığımız işi bitirmesini bekledim. Olivia'nın cesedi bulunduğu Dean'in Bryce'ın peşine düşeceğini biliyorduk. Ne de olsa Bryce onun hayatını tehdit etmişti ve Dean mantıklı düşünmeyen bir asabiydi. Sabah erkenden Dedektif Sanford'la konuşmaya gittim ve saat öğleden sonra Bryce ölmüş, Dean de gözaltına alınmıştı. Dava kapanmıştı. Hepimiz bundan kurtulmuştuk.

-Olivia, Bryce ve Dean olmadan. Buckhead onlar olmadan daha iyi bir yerdi. Bazı insanlar kurtarılabilir. Ama hepsi değil.

"Manis and Mimosas'a gelmelisin," diyor Crystal. "Pazar günü." Laura gülümsüyor. "Çok isterim."

"Sizi aramızda görmekten mutluluk duyarız," diyorum nazikçe taramaya devam ederken m kemm l bir şekilde katlanmış saçları, aynada onunla kendim arasında ileri geri bakıyorum.

Ağzım kocaman bir Buckhead gülümsemesine dönüşüyor, yani memnunum.

Yaptığımız şey şaşırtıcı olmamalı. Benim yaptığım şey.

Her zaman yaptığım şeyi yaptım. Müşterilerimle ilgilendim.

TEŞEKKÜRLER

Teşekkür yazısı yazmak benim için her zaman en zor şeydir çünkü "teşekkür ederim" demek yeterli değildir ve bu kitabın ortaya çıkmasına yardımcı olan herkesi tek tek anmayı unutacağımdan endişe ederim. Sizden çok var ve teşekkür edecek bu kadar çok kişi olduğu için minnettarım.

İlk olarak edebiyat ajansım Sandy Lu'ya teşekkür ederim. Kimse bana şans vermezken sen bana bir şans verdin. Gerçekten, bu projeye evet diyen tek kişi sendin. Benim yanımda olduğun için gurur duyuyorum. Bana inandığın için teşekkür ederim.

Kocam Drew'a teşekkür ederim. Senin desteğin ve cesaretlendirmen olmasaydı, kitaplarımın hiçbirini yazamazdım. Her zaman söylediğim gibi, sen benim Annie Wilkes'imsin (kırılmış ayak bilekleri ve tüm şiddet hariç).

İm menajerim Lucy Stille'e çalışmalarımı desteklediği için teşekkür ederim.

Blackstone'da bu kitabın etrafında toplanan ve onu dünyaya tanıtmak için yorulmadan çalışan olağanüstü ekibe teşekkür ederim. Özellikle de: Rick Bleiweiss, Naomi Hynes, Sara O'Keefe, Samantha Benson, Jeremy Yamaguchi, Zena Co man, Josie Woodbridge, Megan Bixler, Kathryn Zentgraf ve Stephanie Koven.

Ithaca Eleştiri Grubuma yıllardır beni cesaretlendirdikleri ve kitaplarım üzerinde bölüm bölüm çalıştıkları için teşekkür ederim. Beni daha iyi bir yazar yaptınız!

Olivia Wachsberger'e desteğiniz, dostluğunuz ve *Mükemmel Evlilik'i* savunduğunuz için teşekkür ederim. Olivia Petrov adını sen ve ben tanışmadan önce aldı, bu yüzden söz veriyorum ona senin adını vermedim.

İlk okuyucularıma teşekkür ederim. Anlayışınız ve geri bildirimleriniz beni devam ettirdi ve beni bu kitabı dünyaya açmaya itti. İster berbat bir ilk taslağı ister daha cilalı bir taslağı okuyor olun, bu kitabın bir kısmından siz sorumlusunuz. Bri Becker, Erin Fitzpatrick, Emily Lehman, Cristina Frost, Hollie White, Kapri Dace, Lauren Huolihan, Noel Scheid, Marissa Rice, Yas Angoe, Amanda Epping, Hannah Willetts, Austin Nerge, Andrea Willetts, Kent Willetts, Gabbie Cramer ve Jimmy Nerge'e teşekkür ederim.

Beta okuyucum April Gooding'e (Twitter'da @callmestory olarak da bilinir) teşekkür ederim.

Dokunduğunuz her kitap on kat geliyor.

Bookstagrammer'lara, booktoker'lara, blogger'lara ve eleştirmenlere, desteğiniz ve hiç bitmeyen okuma tutkunuz için teşekkür ederiz. Kitap dünyasının dönmesini sağlıyorsunuz!

Ve son olarak, okuyucularıma teşekkür ederim. Sevdiğim işi yapmamın sebebi sizlersiniz. Ve size yeterince teşekkür edebileceğimi sanmıyorum!

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.